

கங்கப்பேரடி

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

சுருதிநினை

முச்சங்கங்களுக்கு அடுத்த தமிழ்ச்சங்கம் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்

“ உலகின் நான்காவது தமிழ்ச்சங்கம்
யாழ்ப்பாணத்தில்
1900 ம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமாகும்.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் நான்காவது
தமிழ்ச்சங்கம் எனக் கூறிவரும் நிலையில்
சான்றாதாரங்களின்படி யாழ்ப்பாணத்
தமிழ்ச்சங்கமே முச்சங்கங்களுக்கு
அடுத்தபடியாக உருவாகியிருக்கின்ற
தமிழ்ச்சங்கம் எனக்
கருதக்கூடியதாக உள்ளது ”

வாழ்நாள் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

13.06.2018

சங்கப்பேழை

அளவு : B5

பக்கங்கள் : 160

பிரதிகள் : 400

வெளியீடு

இந் நூல் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 140/1 மானிப்பாய்வீதி,

யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள தேவி Printers இல் அச்சிட்டு

வெளியிடப்பட்டது.

பதிப்புரிமை © யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

CANKAPPELAI

Size : B5

Pages : 160

Copies : 400

Published By Yalpanam Tamil Sangam

Printed by : Devi Printers, 140/1, Manipay Road, Jaffna. 021 222 9669

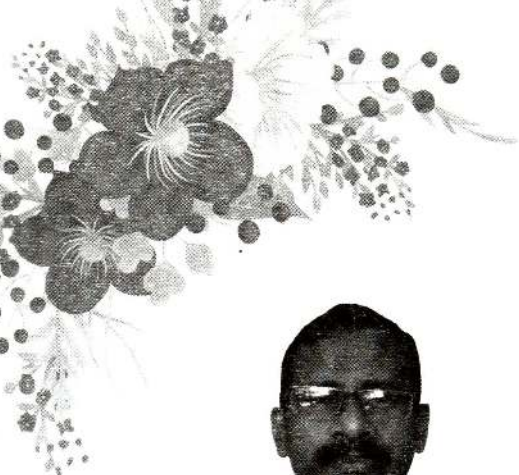
Copyright © Yalpanam tamil Sangam

ISBN - 978 624 5786 11 4

சங்கப்பேழை

வெளியீடு
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்
2022

சங்கத்தின் முதல் மலர்வு

லோ.துஷிகரன்
பத்திராதிபர்,
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்.

“பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கை”த் தமிழ்ச்சங்கத்தின் மீள்வருகையின் முதல் மலராய் இம்மலர் மலர்கிறது. “உளது இலதாகாது” - பயனாய் அதற்கு நான் ஆசிரியர். “தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” தோ!

இது தமிழிற்கான கொடுக்கல்-வாங்கல் கணக்கு. இக் கணக்கியலினுள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் தன்னையும் இணைத்துக் கொள்கின்றது. தமிழைப் பெற்றதால் நூலைக் கொடுக்கின்றது.

2020 இல் பதிவாகிய இம் மலர் “கோவிட்-19” அலைகளால் தள்ளப்பட்டு தள்ளப்பட்டு 2022 இல் அலைகளைக் கடக்கின்றது. எனினும் கொரோனா நோயின் கொடுரத்தால் விளையும் “சந்தனப் பேழைகள்” மத்தியில் “சங்கப் பேழை”யாய் மலர்கிறது.

தலைப்பும் - அளவும் கூறி தக்கோரிடம் ஆக்கங்கள் கேட்டேன். அதன் பயனாய் பலர் அளித்த பூக்களைத் தொடுத்து மகிழ்வுடன் மாலை ஆக்கினேன். சிலரது ஆக்கங்கள் “அளவு அறியாது” வந்தன. எனினும் கருத்தின் சிதைவு கருதி கத்தரித்தலைத் தவிர்த்தேன். வேறு சிலரை “சொல்வேறு உடையார் தொடர்பாக”க் கவலையுடன் கருதினேன்.

எழுத்தாளர்களுக்கு - தம் கருத்துக்களைக் காவும் வாகனமே எழுத்து ஆகும். இவ்வாகனங்கள் கட்டுரையாளர்களுடையதே அன்றி, சங்கத்தின் வாகனங்கள் அல்ல. ஆனால் வாகனத் தரிப்பிடங்களை அவற்றின் தன்மைக்கு ஏற்ப பாகுபடுத்தினோம்.

பாரம்பரியம்சார்பகுதிகள் “மரபியல்” ஆகவும், விஞ்ஞான நோக்குடையபகுதிகள் - “அறிவியல்” ஆகவும், சங்கத்தின் ஆவணக் கோர்ப்புக்களைப் - “பதிவியல்” ஆகவும், வள்ளுவர் வழியில் ஏனையவை - “ஒழிவியல்” ஆகவும் பாகுபடுத்தப்பட்டன.

மலர்வின் உழைப்பின் பலமாய் சிலர் தோள் கொடுத்தார்கள். முதற்படியில் ஏற்றியும், இறுதிப்படியில் ஏந்தியும் நின்றார் சங்கத்தின் தலைவர் செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச. லலீசன், தக்க தரவுகள் தந்து வலு சேர்த்தார் சங்கத்தின் செயலாளர் திரு. இ. சர்வேஸ்வரா, தகுதி தந்து வாழ்த்தினார் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், உழைப்பின் ஊசல்கள் சிலதில் தன்பங்கையும் செலுத்தினார் ஜீவா. ஷஜீவன், காலம் நேரம் பாராது அச்சுருவாக்கினார் திரு. க. கஜனன். இவ்வாறு நயன் தூக்கிய சங்கத்தின் ஆயுள்காலத்துத் தூண்களுக்கு என்றும் நன்றிகள்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கப் பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வாழ்நாளர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் 'சங்கப்பேழை' என்னும் பெயரில் ஓர் இதழை வெளியிடத் தீர்மானித்துள்ளது. இந்த இதழினூடாக சங்கம் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. எழுத்தாளர், ஆய்வாளர் ஆகியோருடைய ஆக்கங்களைத் தாங்கிவந்து அறிவுக் கடத்தலைச் செய்யவுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் 1898ஆம் ஆண்டில் நாவலர் வித்தியாசாலையில் சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவரின் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1901ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மதுரையில் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பெற்று நடைபெற்று வந்தது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நீண்ட காலமாக ஓர் உயர் தராதரமுடைய 'செந்தமிழ்' என்னும் இதழை நடத்திவந்தது. நம் நாட்டுப் புலமையாளர்கள் இந்த இதழிலே புலமைத்துவம் வாய்ந்த கட்டுரைகளை எழுதினர். அன்று யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் தனக்கென ஓர் இதழை நடத்தமுடியவில்லை. எனினும் ஈழத்து அறிஞர்களின் கட்டுரைகளை 'செந்தமிழ்' வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைந்தது. தமிழ் ஆய்வறிஞர் மு. இராகவையங்கார் குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "தாங்கள் செந்தமிழுக்கு எழுதி அனுப்பும் விடயங்கள் தமிழகம் முழுவதும் பாராட்டப்படத் தக்கனவாய் ஒளிர்கின்றன." என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 1922ஆம் ஆண்டில் இறக்கும் வரைக்கும் பாண்டித்துரைத் தேவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கப் புலவர் செந்தமிழுக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். செந்தமிழில் வெளிவந்த ஈழத்துக் கணேசையருடைய கட்டுரைகள் தமிழகத்திலே மிகுந்த பாராட்டினைப் பெற்றவை.

நமக்கென ஒரு தமிழ் இதழ் இருக்கவில்லையே என்னும் குறை 2012இல் மீளுருவாக்கம் செய்யப்பெற்ற தமிழ்ச் சங்கத்தின் 'சங்கப்பேழை' இதழினாலே தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஓர் இதழினை வெளிக்கொணர்நிதி இல்லலையே என்ற நிலையில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் செந்தமிழ்ச் சொல்லழகர் திரு. சந்திரமௌலீசன் லலீசன் இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற வேளையில் அங்கு அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பாராட்டுப் பணத்தொகையினை 'சங்கப்பேழை' வெளியீட்டுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் 'செந்தமிழ்' போல யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 'சங்கப்பேழை' இதழும் நீண்ட காலம் தமிழ்த் தொண்டாற்ற வேண்டும் என இந்த வேளையில் வாழ்த்துவதில் மிகுந்த மகிழ்வடைகிறேன். கற்றவர்களிடையே ஒரு தனித்துவமான இடத்தினைப் பெற்று ஒளிர்வேண்டுமென 'சங்கப்பேழையை' வாழ்த்துகிறேன்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

செந்தமிழ்ச்சொல்லருவி

சந்திரமௌலீசன் லலீசன்

உலகின் நான்காவது தமிழ்ச்சங்கம் என்ற பெருமைக்குரிய எங்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. சங்கத்தின் தொன்மை குறித்த சான்றாதாரங்கள் கால வெள்ளத்தில் அள்ளாண்டு, காண்பதற்கு அரிதாகிப் போனமை காலம் செய்த கோலமாகும். இன்று எஞ்சியிருக்கின்ற சான்றுகளும் சிலவே ஆகும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தொன்மையை அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என்பதோடு இன்றுள்ள சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை நம் சமூகத்தவரிடையே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கோடு 'சங்கப்பேழை' வெளிவருகின்றது. இது எமது ஆட்சிக் குழுவினரின் நீண்டகாலக் கனவு. 2020 இல் முற்பகுதியில் நிறைவேறியிருக்க வேண்டியது. இன்று எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள கொவிட் அச்சுறுத்தல் எல்லாத்துறைகளையும் பாதித்திருக்கின்றது. இதற்கு நாழும் விதிவிலக்கல்ல.

யாழ்ப்பாண அரசர்கள் நிறுவிய பெருமைக்குரிய தமிழ்ச்சங்கம் 2012 இல் எமது தமிழ்ப்பேராசான் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களுடைய சிந்தனையினால் மீளெயிர்ப்புப் பெற்றது. சங்கம் தொடங்கப்பெற்ற காலத்தில் இருந்து செயற்படும் ஆட்சிக் குழுக்களின் வரிசையில் இந்நூல் முயற்சி நான்காவது ஆட்சிக் குழுவின் காலத்தில் நிறைவேறுவது எமது நல்லாழ் எனின் மிகைப்படாது.

2019 இல் பிரித்தானியாவில் சொற்பொழிவாற்றுவதற்காக நான் சென்ற போது அங்குள்ள அமைப்புகள் எனது பணி மீது மதிப்புக் கொண்டு வழங்கிய நன்கொடைகளை இந்நூல் முயற்சிக்கான பொருளாதார அடித்தளம் ஆகும். பத்திராதிபர் திரு. லோ. துஷிகரன் தனது மருத்துவப் பணிசார்ந்த வேலைப் பளுக்களின் இடையேயும் இந்நூலாக்கத்திற்காகக் கடுமையாக உழைத்திருக்கின்றார். ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர் திரு. ந. கணேசமூர்த்தி தனது புதல்வரது பதிப்பகத்தின் ஊடாக இந்நூலை அச்சமைப்புச் செய்துள்ளார். காலத்தின் தேவையுணர்ந்து பணி செய்த எம்மவர்களைப் போற்றுகிறேன்.

இந்நூலாக்கம் முதல் முயற்சி. குற்றம் நீக்கிக் குணங்களை நம்பெரியோர்கள் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எம்மிடத்தில் உண்டு.

'தமிழாய் வாழ்வோம்' என்ற மகுடவாக்கு நம்மெல்லோரையும் ஆற்றுப்படுத்துும் மந்திரச்சொல்லாகட்டும்.

௨௦20

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்

சங்கப்பேழையில்

மரபியல்

1. மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியில் பண்டித பரம்பரை 01
2. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் வழக்கிழந்து வரும் சொற்கள் 07
3. இலங்கை இந்தியப் புலமை ஊடாட்டம் - சில குறிப்புகள் 14
4. தேசவழமைச்சட்டம், நம் இனத்தின் அருஞ்செல்வம் 18

அறிவியல்

5. தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக் கல்வியின் அவசியம் 25
6. தமிழ்மொழிப் பாடத்துக்கான கலைத்திட்டம் 28
7. திருமந்திரத்தில் உயிரியல் - அறிவியல் நோக்கு 35
8. தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் தமிழ் - ஒரு பார்வை 43
9. தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்தல்
தேவைகள் சாத்தியங்கள் - சவால்கள் 49

ஒழிவியல்

10. இலங்கையில் மேனாட்டார் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டு. 57
11. தமிழ்மொழி வளர்த்த ஈழத்து அரசியலாளர்கள் 65
12. ஈழத்து இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் அறிமுகக் குறிப்புகள் 76
13. ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் விவாதங்கள் 99
14. ஆவணப்படுத்தலும் ஈழத்தவரும் 105

பதிவியல்

15. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் - மீள் வருகையும் வளர்ச்சியும் 109
16. நிகழ்வின் நிழல்களின் பதிவு 119
17. ஆயுள் அங்கத்தவர்கள் 119
18. நிர்வாக சபைகள் 127

மரபியல்

"தமிழ் அறிஞர்களின் பெருமைகளையும் திறமைகளையும் எமது தமிழ்ச் சமூகம் மறந்து வரும் சூழ்நிலையில் அவற்றை மீளநீனைவுபடுத்தும் பெரும்பணியை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் செய்துவருகின்றது. நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றுகின்ற காலப்பகுதியில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நண்பர்கள் பலருடன் இணைந்து பல தமிழ்ப் பணிகளை ஆற்ற வாய்ப்புக்கிடையுள்ளது. இந்திய அரசும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணிகளுக்கு தொடர்ந்தும் உதவி வழங்கத் தயாராகவுள்ளது. அதனை பெற்றுக்கொடுப்பது எனது பொறுப்புமாகும்."

- இந்தியத் துணைத்தாதுவர் ஆறுமுகம் நடராஜன்
(10.10.2015 தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பாரதி விழா)

மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியில் பண்டித பரம்பரை

கனிஞர்

சேர. பத்மநாதன்

ஓய்வு நிலை அதிபர்,
பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை

யாழ்ப்பாணம் அதிமதுரச் சுத்தச்
செந்தமிழ் வழங்கும் தேசம் என்பது

ஆறுமுகநாவலர் கூற்று. இது வெறும் அபிமானத்தால் சொல்லப்பட்டதன்று. நாவலர் காலத்திற்குப் பிறகு இன்று வரை அவ்வப்போது யாழ்ப்பாணம் வரும் தமிழ் நாட்டார் சாதாரண மக்கள் நாவில் பயிலும் தமிழைக் கேட்டு வியப்படைவதுண்டு. பேராயர். சு.ஜெபநேசன் ஒரு முறை சொன்னார்: தமிழகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த தென்னிந்திய திருச்சபையைச் சேர்ந்த சந்திரன் தேவநேசன் என்ற கல்விமான் ஒரு வீட்டில் விருந்தினராகத் தங்கியிருந்தார். பணிப்பெண் ஒரு சிறுவனுக்கு உணவு ஊட்டிக்கொண்டிருந்தாள். சிறுவன் உணவு உண்ணாது அடம் பிடித்தான். எஜமானி சொன்னாள் "அவனுக்கு மனம் இல்லாட்டி நெருக்கத்தை பிள்ளை". இந்தத் தமிழைக் கேட்டு அசந்து போனாராம் விருந்தினர்.

கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி யாழ்ப்பாணம் வந்து தாயகம் திரும்பிய பின் "இலங்கையில் ஒரு வாரம்" என்ற கட்டுரை எழுதினார். அதில் "யாழ்ப்பாணத்தில் தடுக்கி

விழுந்தாலும் ஒரு தமிழ் பண்டிதர் மீதுதான் விழு வேணும். அவர் வாயில் நல்ல தமிழ் பயின்று கொண்டிருக்கும் அல்லது சுருட்டுப் புகைந்து கொண்டிருக்கும்” என்று தமக்கேயுரிய நகைச்சுவையுடன் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்நாட்டில் வழக்கொழிந்துபோன பல பழந்தமிழ்ச் சொற்களை இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் கேட்கலாம். இவ்வாறு செவ்வியல் சார்ந்ததாக ஈழத்துத் தமிழ் விளங்குவதற்கு நமது பண்டிதர்கள் ஆற்றிய பணி அளப்பரிது.

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன் குருகுலக் கல்வி முறை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியது. ஒரு குருவையண்டி அவரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களையும், புராண இதிகாசங்களையும் பாடங்கேட்பது. குருவுக்கு ஊதியம் தருவதில்லை. புது வருடப்பிறப்பின்போது தட்சிணை தருவதுண்டு. மாணாக்கன், வீட்டுத்தோட்ட வேலைகளில் குருவுக்கு உதவி ஒத்தாசை செய்வான். இக்கல்வி முறையைப் பாரதப் பண்பாட்டின் நீட்சி எனலாம்.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் என்பது சற்று வித்தியாசமானது. ஆசிரியர் வீட்டின் திண்ணையில் மாலை வேளையில் குத்து விளக்கு வைத்து அயலில் உள்ள பிள்ளைகளை அழைத்து அவர்களுக்கு எண்ணும் எழுத்தும் சமயமும் கற்பிப்பது. அச்சிட்ட பாடநூல்கள் இல்லாத காலத்தில் ஏடும் எழுத்தாணியுமே பயன்படுத்தப்பட்டன. சமயக் கல்வி முக்கியமான இடம் வகித்தது. நூல்களை மனனம் செய்வது அவசியமாகக் கருதப்பட்டது. பாடங்கள் செய்யுள் வடிவில் இருந்ததால் மனனம் செய்வது சாத்தியமாக இருந்தது.

நான் சிறுவனாய் இருந்த காலத்தில் என் மாமனார் வீட்டில் சூடாமணி நிகண்டு ஒரு பிரதியிருக்கக் கண்டேன். என்னைவிட, 15 வயது மூத்த என் மைத்துனி படித்த புத்தகம். வண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையில் அவர் ஐந்தாம் வகுப்பில் படித்த நூல். அதுமட்டுமல்ல என்

குஞ்சியம்மா நிகண்டு செய்யுள்களைத் தண்ணீர் பட்ட பாடாகச் சொல்லுவார்.

“பக். 2 - நிகண்டு”

“சங்கரன் கிறையோன் சம்பு சதாசிவன் பேயோடாடி
பொங்கரவணிந்த மூர்த்தி புராந்தகன் பூநாதன்
கங்கை லீவணியன் கங்காளன் கருக்கையங் கண்ணிகூடி
மங்கையார் பாகன் முன்னோன் மகேச்சுரன் வாழ்வை”

என்ற பகுதிகள் எல்லாம் நான் மனனஞ் செய்தவை அல்ல. குஞ்சி சொல்லக் கேட்டுப் பாடமானவை.

அந்தக் காலத்துக் கல்வி முறையில் மாணவன் முதல் நாள் படித்தவற்றை ஒப்புவிக்க வேண்டும். செய்யுளைச் சொல்லிப் பொருள் சொல்ல வேண்டும். அதையொட்டி ஆசிரியர் கேட்கும் இலக்கணம் தொடர்பான வினாக்களுக்கு விடை சொல்ல வேண்டும். சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவர் இந்த முறையில் கற்பிப்பார் என்று அவரிடம் பாடம் கேட்ட விழிசிட்டி பண்டிதர் சி.கதிரிப்பிள்ளை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

மரபுவழிக்கல்விப் பாடத்திட்டத்தில் என்னென்ன அலகுகள் அடங்க வேண்டும் என்று ஆறுமுகநாவலர் எதிர்பார்த்தார் என்பதை அவருடைய தமிழ்ப் புலமை என்ற கட்டுரை சுட்டுகிறது.

தமிழ்ப் புலமை

1. தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணச்சுருக்கத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

2. நிகண்டு கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்து கொள்க.

3. திருவள்ளுவர்குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதி நூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்து கொள்க.

4. சமயதீட்சை பெற்றுக்கொண்டு சைவர் களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல் லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணு டன் ஓதவும் சுத்தாங்கமாக ஓதவும் பழகிக் கொள்க.

5. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபு ராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற் புராணம், காசிகாண்டம், கூர்ப்புராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிபுராணம், திருத்தணிகைப் புராணம், பதினொராந் திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந் தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந் தறிக.

6. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை யுரை, காரிகையுரை வெண்பாப் பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்ற இலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ் விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

7. இன்னும் காலம் உளதாயின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனா வரையருரை, நச்சினார்க்கினியருரை, பிரயோக விவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல் காப்பியச்சுத்திரவிருத்தி, இறையனாரகப் பொரு ளுரை என்னும் இலக்கணங்களையும் கற்றறிக.

8. பூகோளநூல், ககோள நூல், அங்க கணிதம், வீச கணிதம், கேத்திர கணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

9. தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பழகுக.

10. திருவள்ளுவர் குறள், பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், நச்சினார்க்கினி யருரை, கல்லாட நச்சினார்க்கினியருரை என்ப வற்றைக் கற்று இடைவிடாது பலகாலும் உளப் கொள்ப பயிலுக.

11. விசேஷ தீட்சை பெற்றுக்கொண்டு சைவசமய நெறியுரை சிவதருமோத்தரவுரை, பரமத்திமிரபானு, சதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம் முதலாகிய சமய நூல்களைக் கற்றறிக.

12. கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம். ஆதலால் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, வேதாகம நிந்தை, சிவத்திரவியங் கவர்தல், கொலை, களவு, புலால் உண்ணல், கள் ளுண்ணல், பிறர் மனை விழைதல், வரைவின் மகளிர் விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந்நன்றி மறத்தல் முதலாகிய பாவங்களை ஒழித்து சிவத்தியானம் சந்தியா வந்தனம், பஞ்சாட்சரசெயம், சிவபூசை, தமிழ் வேத பாராயணம், சிவாலய சேவை, மாகேசு ரபூசை, தீட்சா குரு, வித்தியாகுரு, தந்தை, தாய், தமையன் முதலிய பெறியோர்களை வழிபடுதல், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணி யங்களை உடையவராய் ஒழுகுக.

13. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரண மாகிய பொருளைப், பிறவுயிர்களுக்கு சிறிதா யினும் கேடு பயவாது நல்வழியாலே ஈட்டுக.

14. நித்திய கருமத்துக்கும் பொருளீட்டு தலுக்கும் உரிய காலம் அல்லாத மற்றக் காலம் எல்லாம் சிறிதும் வீண்படாமல், புண்ணிய நூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மாணாக்கர்க ளுக்கு, கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயன் படும் நூல்களையும் உரைகளையேனும் செய் தலிலும் போக்குக.

15. இவ்வாறே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள், சற்குருவை அடைந்து, திருவாண தீட்சை பெற்றுக்கொண்டு ஞானசாஸ்திரங்களாகிய (1)திருவுந்தியார் (2)திருக் களிற்றுப் படியார் (3)சிவஞான போதம் (4)சிவ ஞானசித்தியார் (5)இருபாஇருபஃது

(6) உண்மை விளக்கம் (7)சிவப்பிரகாசம் (8) திருவருட்பயன் (9)வினா வெண்பா (10) போற் றிப்பஃறொடை (11)கொடிக்கவி (12)நெஞ்சுவி டுதூது (13)உண்மைநெறி விளக்கம் (14)சங்கற்

பநிராகரணம் என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடும் கற்ற நிந்துகொண்டு இச்சாத்திரங்களின் அனுபவப் பயனாய் உள்ள தோத்திரவடிவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களின் உண்மைப் பொருளை சிவனது திருவருள் காட்டக்கண்டு, நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், நெஞ்சநெக்குருக கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பச் சிறிதும் மறவாது சிவனது திருவடிக்கீழ் தூங்கும் உண்மையைப் பெற்று வாழ்க.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக'

'கற்றன வய யமின்கிளல் வலரிவன்
நற்றா டொழிஅ எரின'

'நின்ற மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்றா எரினை'

(வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமய நூல்கள் ஒழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமய சித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து அவைகளின் விதிப்படி ஒழுக்க.)

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீட்சை செய்து அதில் வல்லவர்கள் என நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர்தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இல்லாமையால் தமிழ்க் கல்வியில் வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின. பண்டுதொட்டு கல்வியில் சிறப்புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்கருணை சேர்த்து காலந்தோறும் தமிழ் கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டவர்களை பரீட்சை செய்து வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர்தகுதிக்கேற்ற பெயரும்

சின்னமும் கொடுத்தருளுவார்களாயின் எம் மொழியினுமினிய நமது தமிழ் மொழி மிக வளர்ந்தோங்குமே"!

பண்டித பரீட்சை எழுதித்தேறி, பண்டிதர் பட்டம் பெற்ற ஓர் அணி உருவாவதற்கு முன்பே யாழ்ப்பாணத்தில் பண்டிதர்கள் இருந்தனர். வரத பண்டிதர், சங்கர பண்டிதர், முருகேச பண்டிதர், கணேச பண்டிதர் என்றொரு வரிசையினர் தம் பெயர் நிறுவியிருந்தனர். இவர்கள் எந்தப் பரீட்சைக்கும் தோற்றாதவர்கள். தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும், பாண்டித்தியம் உடையவர்களாயிருந்த படியால் "பண்டிதர்கள்" ஆகப் போற்றப்பட்டவர்கள்.

1901ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கம் பால பண்டித, பண்டித பரீட்சைகளை நடத்தித் தேறியோருக்குப் பட்டமளித்து வந்தது. 1921ஆம் ஆண்டு ஈழத்தில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச் சங்கம் 1922ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பிரவேச பண்டித, பால பண்டித, பண்டித பரீட்சைகளை நடத்தி வந்தது, வருகிறது.

இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர் களுக்காகப் பல நிறுவனங்கள் வகுப்புக்கள் நடாத்தின. சுன்னாகத்தில் இயங்கிய பிராசீன பாடசாலை, பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் கலாசாலை, திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை வளாகத்தில் இயங்கிய காவியபாடசாலை, மல்லாகம் பண்டித மாணவர் கழகம், வட்டுக்கோட்டை தமிழ்ச்சங்கம், பாரதிபாஷிய வித்தியசாலைமுதலியவைகுறிப்பிடத்தக்கவை. அண்மைக்காலங்களில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தால் நல்லை ஆதீனம், யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி, பாரதிபாஷிய வித்தியாசாலை, கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், முதலிய நிலையங்களில் வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டன. இன்று கல்வியங்காடு கீழைத்தேயக் கல்விக்கல்லூரி பாலபண்டித, பண்டித வகுப்புக்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. தம்

அரும் பொழுதையும், உழைப்பையும், கைப்பொருளையும் கூட இவ்வரும் பணிக்குச் செலவிட்டுக் கொண்டு இருப்பவர் வட்டுக்கோட்டைப் பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேசுவரன் அவர்கள். ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்க வகுப்புக்களில் கற்பித்தவர்களின் தகைமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்து யாழ்ப்பாணத்திலேயே தம் வாணாளைக் கழித்த வித்துவான் ந.க.பையாப்பிள்ளையும், வியாகரணசிரோமணி சீதாராமசாஸ்திரிகளும், நீண்ட காலம் கற்பித்தார்கள். பண்டிதர் இளமுருகனார், வித்துவான் க.ந.வேலன், இலக்கணக்கொத்து இராசையா, க.பஞ்சாட்சரசர்மா, பண்டிதர் ததுரைசிங்கம், பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை, ஆசபாரத்தினம், வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம், பண்தர் ச.பொன்னுத்துரை, இலக்கணவித்தகர் நமசிவாயதேசிகர், ஏழாலைப் பண்டிதர் மு.கந்தையா, பண்டிதர் தி.பொன்னம்பலவாணர், வ.பேரின்பநாயகம் முதலியோர் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் ஊதியம் பெறாது கற்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சில மாணவர்கள் ஆசிரியர்களைத் தனிப்பட்ட அணுகி பாடங்கேட்பதும் உண்டு. மாகாவித்துவான் சி.கணேசையரிடம் பாடம் கேட்டவர் இலக்கணவித்தகர் நமசிவாயம். சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவரிடம் பாடம் கேட்டவர் விழிசிட்டி சுதிரிப்பிள்ளை. வித்தகம் கந்தையாபிள்ளையிடம் பாடம் கேட்டவர் க.வைத்தீசுவரக் குருக்கள். பண்டிதர் பொன்னுத்துரையிடம் பாடம் கேட்டவர் ம.ந.கடம்பேசுவரன். வித்துவான் க.சொக்கலிங்கத்திடம் பாடம் கேட்டவர் பண்டிதர் செ.திருநாவுக்கரசு.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரி வளாகத்தில் பரமேஸ்வர ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்று விளங்கியதையும் குறிப்பிடவேண்டும். அதற்கு அதிபராக விளங்கியவர் இலங்கையிலேயே உளவியலில் முதன் முதலாக கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற

பேரறிஞர் கு.சிவப்பிரகாசம் அவர்கள். தமிழ் கற்பித்தவர்கள் மாவைக் கவுணியன் நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார் வித்துவான் கார்த்திகேயன் ஆகியோர் மு.ஞானப்பிரகாசம், வியாகரணசிரோமணி சீதாராம சாஸ்திரிகள் முதலியோரும் அங்கு கற்பித்தனர்.

பரமேஸ்வர ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றோர் பயிற்சிக் காலத்திலேயே பண்டிதர் பரீட்சைக்கும் ஆயத்தம் செய்யும் விதமாக அக் கற்கைநெறி திட்டமிடப்பட்டது. ஆசிரிய மாணவர் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பண்டிதர் பரீட்சைக்கும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பண்டிதர் பரீட்சைக்கும் தோற்றினர்.

பயிற்சியை மேற்கொண்டவர்கள் பின்னாளில் கல்வி உலகிலும் எழுத்து உலகிலும் பெரும் புகழ் பெற்றுத் தடம் பதித்தனர் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். க.சச்சிதானந்தன், க.வீரகத்தி, க.நாகலிங்கம், க.வைத்தீசுவரக்குருக்கள், சோ.தியாகராசா முதலியோர் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவர்கள்.

பரமேஸ்வர ஆசிரிய கலாசாலை ஆசிரியப் பயிற்சியையும், பண்டிதர் பயிற்சியையும் ஏக காலத்தில் வழங்குவது குறித்து சைவாசிரியர் கலாசாலை தரப்பிலிருந்து கண்டனங்களும் எள்ளல் பிரகரங்களும் ஏவப்பட்டதாக தெரிகிறது. இவற்றை முன்னெடுத்தவர் பண்டிதர் (பின்னாளில் பண்டிதமணி) சி.கணபதிப்பிள்ளை. இவர் பரமேஸ்வர ஆசிரிய கலாசாலை பண்டித மாணவர்களின் இறுதித் தேர்வுக்கும் பரீட்சகராகவும் இருந்தார். இறுதித் தேர்வில் எல்லா மாணவர்களும் தேறாது போகவே கௌரவ சு.நடேசபிள்ளை அவர்கள் விடைத் தாள்களை மறுபரிசீலனைக்காக மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு அனுப்பினார். எல்லாப் பரீட்சார்த்திகளும் தேறினர். க.சச்சிதானந்தன் முதல் பிரிவில் முதல்வராகச் சாதனை புரிந்தார். கடைசி வரை தம்மை, மதுரைப் பண்டிதர் என்றே குறித்து

வந்தார். இந்தப் பூசல் அவரை எந்த அளவுக்கு மனம்நோகச் செய்தது என்பதற்கு 33 வருடத்திற்குப்பின் வித்துவான் கார்த்திகேயன் மறைவு குறித்து அவர் புனைந்த இரங்கற்பாவில்

“பேசு தமிழியார் பிழைகளுக்குள் சரியென்று
மாசு பட எழுதும் மதிவல்லார் - இவர் படித்தால்
கூசி விரும் சங்க நூல்!” என்றிகழப்பட்ட எம்போற்
நூல்களைப் பொன்னாக்கிப் புலவர்களாய்த் தோற்றுவித்தாய்!

வந்த பாதையும் எதிர்காலமும்

1921ஆம் ஆண்டு ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பிரவேச பண்டித பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்காக குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் கொழும்பிலும் வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின், தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சி முன்னேற்றம் கண்டது என்பது தெளிவு. தமிழாசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்த சைவாசிரிய கலாசாலையின் பணி பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட வேண்டியது. உறுப்பெழுத்து, இலக்கணம், கட்டுரை எழுதுதல், இலக்கியம் முதலியவற்றில்

இவ்வாசிரியர்கள் காட்டிய சிரத்தையினால் தமிழைப் பிழையறப் பேச, எழுதக்கூடிய ஒரு பரம்பரை தோன்றியதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்த ஆசிரிய பரம்பரை தேய்ந்து, தேய்ந்து அருகியபின் இன்று பட்டதாரிகளாயினும், ஊடகத்துறையினராயினும் பிழையற எழுத முடியாது இடர்ப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

இந்த நிலையைச் சீர்செய்ய மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வியை மீண்டும் முடுக்கிவிடும் முயற்சிகளில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச்சங்கம் ஈடுபட்டுள்ளது. என்பதுகளில் பண்டிதர் செ.துரைசிங்கம் தொண்ணூறுகளில் வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் அதன் பின் பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேசுவரன் போன்ற சிலர் மட்டும் காலம் தந்த கொடையாக இந்தத் தமிழ்ப்பணியை பெறுப்பேற்றுத் தொடர்கிறார்கள். இன்றைய தலைமுறையினர் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுவதும், பொருள்வளம் உடையோர் வாரி வழங்குவதும் இன்றியமையாதவை. தி.சதாசிவ ஐயரும் விபுலாந்த அடிகளும் முன்னெடுத்த இந்தப் பணி எங்கள் காலத்தில் தேக்கநிலை அடைய வாளா இருக்கப்போகிறோமா?

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சூடாமணி நிகண்டு
2. ஆறுமுகநவலர் பிரபந்தத் திரட்டு
3. “சைவ விளக்கு” வித்துவான் கார்த்திகேசு நினைவு மலர்-1974

யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் வழக்கிழந்து வரும் சொற்கள்

பேராசிரியர் முனைவர்
ச.மனோன்மணி

முன்னாள் விரிவுரையாளர்
கச்சயின் பல்லகலைக்கழகம் - ஐப்பான்

நாற்புறமும் கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு தீவான ஈழநாட்டில் வடக்கே அமைந்திருப்பது யாழ்ப்பாணம். புவியியல் நிலையில் இதனுடைய அமைவிடம் தனித்துவமாக இருந்தமையால் மக்கள் வாழ்வியலும் மிகவும் சிறப்புற்றிருந்தது. அவர்களுடைய பண்பட்ட வாழ்வியலில் மொழிப் பயன்பாடு தனிச்சிறப்புடையதாக விளங்கியது. வாய்மொழியாகப் பேணப்பட்ட மொழி மக்களின் வாழ்வினையும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளையும் விளக்கி நிற்கின்ற ஒரு சான்றாகும். ஆனால் காலப்போக்கினால் எழுத்து மொழிப்பதிவுகள் அமைந்த போது அவையே மொழியின் சிறப்பையும் ஆற்றலையும் விளக்கிக் காட்டும் சிறந்த ஆவணங்களாகின. இன்று யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாடு பற்றிய ஒரு தேடலை மேற்கொள்ளும் இளைய தலைமுறையினர் பண்பாட்டின் இன்றியமையாத ஒரு கூறாக விளங்கும் மொழியின் பயன்பாட்டையும் அறிய வேண்டும். அத்தகைய அறிவூட்டலைச் செய்யும் நோக்கமாகவே இக்கட்டுரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்திலே பேசப்பட்ட தமிழ் மொழியில் பண்டைய தமிழிலக்கியங்களிலே பயன்படுத்தப்பட்ட

சொற்கள் காணப்படுவதாகப் பல மொழியியலாளர் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். பேச்சு மொழிப் பயன்பாடாகப் பல சொற்கள் பண்டுதொட்டு வழங்கப்பட்டன. பேச்சுவழக்கு எழுத்துவழக்கு என இரு வகையான வழக்குப் பற்றிய வேறுபாடு ஆய்வாளர்களால் கணிக்கப்பட்டபோது யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே பல அரிய எழுத்து வழக்குச் சொற்கள் பேச்சு வழக்கிலே இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. ஆனால் இன்று அவற்றுள் பெருந்தொகையான சொற்கள் வழக்கிழந்து விட்டன. அதனால் அவற்றை மீள்பார்வை செய்து ஆவணப்படுத்த வேண்டியது மொழிக் காவலர்களின் கடமையாக உள்ளது.

மீள்பார்வையின் கட்டமைப்பு

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்மொழி, பண்பாட்டு நிலையைப் பறைசாற்றும் பணியை மிகச்சிறப்பாகவே செய்துள்ளது. ஈழத்துத்தமிழ் மொழிப்பயன்பாட்டில் 'யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்' என நுனித்து நோக்கும் அளவிற்கு அது தனித்துவமாக அமைந்துள்ளது. 'யாழ்ப்பாணத் தமிழ்' என்ற அகன்ற மொழிப்பரப்பை தனித்துவமாக நோக்குவதற்கு அதனைப் பகுத்தும் நோக்க வேண்டும். பின்வருமாறு பகுத்து நோக்கலாம். மனிதனுடைய வாழ்வின் இன்றியமையாத தேட்டங்களையும் பற்றுக்

கோடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே பின்வருமாறு பகுக்கலாம். உணவு, ஆடை, உறையுள், நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள், வழிபாடு, பொழுதுபோக்கு என அவற்றுக்குத் தலைப்பிட்டு நோக்குவது விளக்கமாக அமையும். இந்த ஏழு பகுதிகளில் முதன்மை யானது உணவு. அது பற்றிய பயன்பாட்டைச் சொற்களில் இன்று வழக்கிழந்து வருகின்ற சொற்களைவகைப்படுத்திக் காட்டி விளக்குவதே நன்று. பின்வரும் தலைப்புகளில் வகைப் படுத்தலாம்

1. உணவு ஆக்கும் இடம்
2. உணவின் வகைப்பாடுகள்
3. உணவும் உடல் நலமும்
4. உணவு தொடர்பான நம்பிக்கைகள்
5. உணவு தொடர்பான பழமொழிகள்

இவற்றுள் உணவு ஆக்கும் இடம்பற்றிய சொற்கள் எவையென்பதையும் அவை எவ்வாறு தற்போதைய பண்பாட்டு நிலையில் வழக்கிழந்துள்ளன என்பதையும் நோக்குவது பயனுடைத்து

உணவு ஆக்கும் இடம்:

நம்முன்னோருடைய வாழ்வியலில் உணவு ஆக்கும் இடம் பற்றிய பயன்பாட்டிலிருந்து சொற்களின் அட்டவணையை அறிவது நன்று

கீழ்வரும் அட்டவணையில் உள்ள சொற்கள் இன்று வழக்கு ஒழிந்து வருகின்றன.

உணவு ஆக்கும் இடம் பற்றிய சொற்கள்					
01	அகப்பை	15	இட்டலிச்சட்டி	29	கலயம்
02	அஞ்சறைப்பெட்டி	16	இரட்டையடுப்பு	30	கழுநீர்
03	அட்டாளை	17	இடியப்பஉரல்	31	காவோலை
04	அடுப்பங்கரை	18	இடியப்பத்தட்டு	32	குடம்
05	அடுக்களை	19	ஈயப்பாளை	33	குண்டான்
06	அடுப்படி	20	ஈர்க்குக்கட்டு	34	குதிர
07	அடுப்பநாச்சியார்	21	உரல்	35	குழவி
08	அடுப்பு	22	உலக்கை	36	கூட்டுமூடல்
09	அப்பச்சட்டி	23	உலைமூடி	37	கொக்காரை
10	அம்மி	24	உறி	38	கொட்டில்
11	அரிக்கன்சட்டி	25	ஊமல்	39	கொத்து
12	அரிவாள்மணை	26	ஊதுகுழல்	40	கோர்க்காலி
13	ஆட்டுரல்	27	ஏதனம்	41	சட்டி
14	ஆட்டுலக்கை	28	கண்ணகப்பை	42	சத்தகம்

43	சருவம்	53	தாச்சிச்சட்டி	63	புட்டுலைப்பாணை
44	சருவச்சட்டி	54	திரிகை	64	புகட்டுக்குழல்
45	சிரட்டை	55	திருகணை	65	புலால் சட்டி
46	சுளகு	56	திருவலகு	66	பூட்டுச்செம்பு
47	சூட்டடுப்பு	57	தோசைத்தட்டு	67	பொக்கணை
48	செம்பு	58	பரண்	68	மண்பாணை
49	தட்டகப்பை	59	பறை	69	மத்து
50	தட்டுவம்	60	பாணை	70	மூக்குப்பேணி
51	தட்டுச்சுளகு	61	பின்னறை	71	மூடல்
52	தட்டுமூடல்	62	புகடு	72	வெட்டுக்கத்தி

இச் சொற்கள் தமிழருடைய பண்பாட்டில் பன்னெடுங் காலமாக வழக்கிலிருந்துள்ளன. அதற்குரிய இலக்கியப்பதிவுகளையும் இன்றும் காணமுடி கிறது. எனினும் அந்த இலக்கியப் பதிவுகளை எல்லோரும் அறிய வாய்ப்பில்லை. மேலும் இச் சொற்கள் குறிக்கும் பொருட்களும் பெரும்பான் மையானவை புழக்கத்தில் இல்லை மேலும் அப்பொருட்களை அரும்பொருட் காட்சியகங் களிலேதான் இப்போது பார்வையிடலாம். அங்கும் இப் பொருட்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்குமேய ன்றி அவற்றின் பயன்பாடு வழக் கொழிந்த நிலை என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் இணைக்கப்படாதநிலையே காணப்படுகின்றது. அதனால் எதிர்காலத்தில் எமது பண்பாட்டில் இப்பொருட்களின் பங்கும் பயனும் அறியப் படாத நிலையும் உருவாகும். இக் கட்டுரை அத்தகைய நிலை ஏற்படாமல் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டின் அடையாளங் களாக விளங்கிய இப் பொருட்களைக் குறித்து நிற்கும் சொற்களைத் தொகுத்து விளக்க முனைந்துள்ளது. அதற்காக ஒவ்வொரு சொல் லுக்கும் விளக்கத்தை இணைத்துள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக

சில சொற்கள் குறிக்கும் பொருட் களின் விளக்கமும் பயன்பாடும்

அகப்பை

உணவு ஆக்குவதற்குப் பெரிதும் பயன்படும் பொருள், உணவை ஆக்கும்போது துழாவுவதற் கும் உணவைப் பங்கீடு செய்வதற்கும் பெரிதும்

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் முன் பகுதி தேங்காயின் சிரட்டையால் ஆனது. அதில் துளையிடப்பட்டு ஒரு கோல் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அக்கோல் அகப்பைக் காம்பென அழைக்கப்பட்டது. சோறு, கறி பரிமாறும் போது அளவாகப் பரிமாற சோற்றகப்பை, கறியகப்பை என வேறுபட்ட அளவான அகப்பைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பெண் அகப்பையை எறிந்து குறி சொல்லும் வழக்கமும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. ஓர் அகப்பையை எறிந்து அது விழும் தூரம், விழுந்திருக்கும் நிலை என்பனவற்றைக் கொண்டு எதிர்கால விளைவுகளை அப்பெண் கூறுவார். (70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்கட்டுரையாளர் இதனை நேரில் கண்டுள்ளார்) அகப்பை கொண்டு பார்க்கும் இதனை 'அகப்பைக் குறி' என அழைத்தனர். வின்சலோ அகராதி இதனைப் பதிவு செய்துள்ளது. பல்வேறுபட்ட அகப்பைகளைச் செருகி வைப்பதற்கு 'அகப்பை செருகி' என பனம் ஈர்க்குப் பின்னப்பட்ட சட்டம் ஒன்றும் பயன்படுத்தப்பட்டது. சூடாமணி நிகண்டு செய்யுள் 505 வளமுறு மூழி அகப்பையாம் என அகப்பைக்கு வழங்கப்பட்ட மூழி என்ற பெயரைப் பதிவு செய்துள்ளது. நிமிந்த நிலையில் யப்பானிய நாட்டில் கருவளமற்ற பெண்களுக்கு அகப்பைக் காம்பினால் பின்புறத்தில் மூன்று முறை புத்தாண்டு நாளில் அடித்தால் பிள்ளைப்பேறு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. தற்போது அகப்பையின் பயன்பாடு அருகி விட்டது. கரண்டி எனப் பெரும்பாலும் அலுமினியத்தால் செய்யப்பட்ட பொருள்

பயன்படுகிறது. அதனால் அகப்பை என்ற சொல் வழக்கொழிந்து வருகிறது.

அஞ்சறைப்பெட்டி

அஞ்சறைப்பெட்டி என்பது ஐந்து வேறுபட்ட அளவுள்ள பெட்டிகளின் அடுக்காகும். இப்பெட்டியை மரத்தினால் செய்து வைக்கும் வழக்கம் பிற்காலத்தில் வந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் 5 பனையோலையால் இழைக்கப்பட்ட அடுக்கு முறைகளே அஞ்சறைப்பெட்டி என அழைக்கப்பட்டது. உணவு ஆக்கத்தில் உடல் நலத்தைப்பேணும் 5 வகையான சரக்குப்பொருட்கள் அவற்றில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கொத்தமல்லி, மிளகு, வெந்தயம், சீரகம், மஞ்சள் என்னும் 5 பொருட்களும் உணவு ஆக்கத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. இப்போது இப்பொருட்கள் எல்லாம் தனித்தனியாக பொதியாக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுவதாலும், பிளாஸ்டிக் பெட்டிகளில் வைத்துப் பயன்படுத்தப்படுவதாலும் 'அஞ்சறைப்பெட்டி' என்ற சொல்லும் வழக்கிழந்து விட்டது.

அட்டாளை

உணவு ஆக்கும் இடத்தில் இருப்பது அட்டாளை. அட்டாளை என்பது விறகைச் சேமித்து வைக்கும் இடமாகும். குறிப்பாக மழைக்காலத்திலே பயன்படுத்தும் பொருட்டு காய்ந்த தென்னம் பாளையைக் கட்டி வைப்பது. இன்று இச்சொல்லின் பயன்பாடு வழக்கொழிந்துள்ளது.

அடுப்பங்கரை

அடுப்பங்கரை என்பது உணவு சமைக்கும் இடத்தை வரையறை செய்யும் பகுதியைக் குறித்தது. அடுப்புக்களின் பக்கம் எப்போதும் சூடாக இருக்கும். 'சூடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாது' என ஒரு பழ மொழியும் வழக்கிலிருந்தது. இப்போது அடுப்பங்கரை என ஓரிடமே வீட்டில் அமைப்பது குறைந்து விட்டது.

அடுப்பு

இச்சொல் அடுப்பு இருக்கும் இடத்தைக் குறித்தாலும் உணவு ஆக்கப்படும் முழு இடத்தையும் அடக்கியதாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கப்பட்டது. இச் சொற்பயன்பாடு தமிழகத்தில் இல்லை. அதனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட தமிழ் அதிகாரா தியிலும் இச்சொல் இடம்பெறவில்லை. நிகண்டுகளிலும் இச்சொல்லின் பதிவு இல்லை. எனவே இச்சொல் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் தனித்துவமான பண்பாட்டு சொல்லாக இருந்துள்ளது.

அடுக்களை

அடுக்களை என்பதும் உணவு ஆக்கும் இடத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆனால் இச்சொல் பண்டைத் தமிழிலக்கியமான மணிமேகலையிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. "வகையமை அடுக்களை" (மணி 29:61) என்னும் அப்பதிவு உணவு ஆக்கப்படும் பல்வேறுபட்ட இடங்களைச் சுட்டி நிற்கிறது. நிகண்டுகளிலும் தமிழ் அகராதியிலும் இச்சொல் இடம் பெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் பண்டைய சொல்லாகப் பயின்று வரப்பட்டு இப்போது வழக்கில் அருகியுள்ளது.

அடுப்பு

இச்சொல் உணவு ஆக்கத்தில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல். இதன் அமைப்பு காலத்திற்கு காலம் வேறுபட்டமைந்திருந்தது. பண்டைய தமிழிலக்கியங்களில் அடுப்புப் பற்றிய பல பதிவுகள் உள்ளன. அவை அக்கால மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியலில் அடுப்பு எவ்வாறு இணைந்திருந்தது என்பதை மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. அவை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

'உமண் சாத்து இறந்த ஒழிகல் அடுப்பில்
நோன்சிலை மறவர் ஊனபுழுக்கு அமரும்'
(அகநானூறு:119:7-8)

'பல்கோட்டு அடுப்பில் பால் உலை இரீஇ'
(அகநானூறு:141:15)

**'முரவு வாய்க்குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி
வாராது அட்ட வாடு ஊன் புழுக்கவ'
(பெரும்பாணாற்றுப்படை:99-101)**

**'ஆடுநனி மறந்த கோடு உலர் அடுப்பின்
ஆம்பி பூப்ப தேம்புசி உழவா'
(புறநானூறு:164:1-2)**

பின்னர் தொகுக்கப்பட்ட நிகண்டுகளிலும் இச்சொல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் பிங்கலம் நிகண்டு 693 வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது.

காமரம், கல்லி, குமுதம், உத்தானம் ஆன பிறவும் அடுப்பின் பெயரே.

சூடாமணி நிகண்டும் அவ்வாறே பதிவு செய்துள்ளது. ஆனால் இந் நிகண்டுகள் குறிப்பிடும் பெயர்கள் வடமொழிப் பெயர்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறே ஏனைய சொற்களையும் விளக்கிக் காட்டலாம் யாழ்ப்பாணத்திலே பிறமொழியும் பிறநாட்டுப் பண்பாடும் செல்வாக்குப் பெற்றபோது

இச்சொற்களின் பயன்பாடு மறையலாயிற்று. ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகளாக ஒல்லாந்த, போர்த்துகேய, ஆங்கிலேய ஆட்சியால் பிற மொழியும் பண்பாடும் யாழ்ப்பாணத்திலே விரைவாகப் பரவலாயின. அதற்கு முன்னரும் வடமொழியின் செல்வாக்கால் பல சொற்கள் வழக்கிழந்தன. யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் வாழ்வி யலின் அடிப்படையான உணவு, உடை, உறையுள் என்ற மூன்று நிலைகளிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பயன்பாட்டுச் சொற்களைக் கைவிட்டுப்புகுதிய சொற்களை மக்கள் பற்றிக் கொண்டனர்.

அதன் பின்னர் விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் பொறிமுறைக் கையாட்சியும் வந்த போது வாழ்வியலில் புதிய சொற்கள் இணைந்தன. இவற்றின் பயன்பாட்டால் பழைய சொற்களும் மறைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. முன்னர் எடுத்துக்காட்டிய சொற்கள் புதிய சொற்களாக மாற்றமடைந்தன. சில முற்றிலும் வேறுபட்ட சொற்களாக உருமாறின.

மாற்றமடைந்த சொற்களின் எடுத்துக்காட்டு

அகப்பை	கரண்டி
அஞ்சறைப்பெட்டி	வழக்கிலில்லை
அட்டாளை	வழக்கிலில்லை
அடுப்பங்கரை	வழக்கிலில்லை
அடுப்படி	குசினி, சமையலறை
அடுக்களை	குசினி, சமையலறை
அடுப்பு	மின்னடுப்பு, வாயுஅடுப்பு, மண்ணெண்ணெய் அடுப்பு, மரத்தான் அடுப்பு

மேற்காட்டிய அட்டவணைமாற்றநிலையை நன்கறியத் துணை செய்யும். 'குசினி' என்பது பிரான்சியமொழிச் சொல்லாகும். பண்டைய காலத்தில் அடுப்பு அதன் வடிவ அமைப்புக்கேற்ப பல பெயர்களைப் பெற்றது. ஆனால் அது தற்போது எரிப்பதற்கு பயன்படுத்தும் பொருட்களைக்கொண்டு புதிய பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த

மாற்றம் பற்றி யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாடு பற்றிய பதிவுகளைப் பிற்காலத்தில் செய்ய முற்பட்டவர்கள் பெரிதும் கருத்திற் கொள்ளவில்லை.

சொற்கள் பற்றிய தேடலும் செயற்பாடும்

யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் வழக்கிழந்த சொற்கள் பற்றிய தேடல் இன்று மிகவும்

இன்றியமையாதது. நமது முன்னோர்களின் வாழ்வியல் பற்றிய மீள் பார்வையும் இன்று வேண்டப்படுகிறது. குறிப்பாக புலத்தில் வாழ்கின்ற இளைய தலைமுறை நமது முன்னோரின் வாழ்வியல் தடங்களை தேடுகின்றனர். நமது பாரம்பரிய மொழியான தமிழ் மொழிக்கற்கையில் பண்பாட்டுச் சொற்களையும் அறியவிழைகின்றனர். அதற்காக அகர முதலிகளைப்பதிதாக உருவாக்கவும் முயற்சி செய்கின்றனர். அதற்காகப் பண்டைத் தமிழ்ச் சொற்களில் பயன்பாட்டில் இருந்த சொற்களைப்பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களை அறிய ஆவலாக உள்ளனர். மேலும் அச்சொற்களைப் பகுத்தும் வகுத்தும் அட்டவணைப் படுத்த முயல்கின்றனர். எனவே பண்பாட்டுச் சொல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோர் அவர்களுக்குத் துணை செய்ய முன்வர வேண்டும். இத்தகைய தேடலின் முயற்சியில் செய்யுள் இலக்கியப் பதிவுகள் மட்டுமன்றி தனிப் பாடல்கள், புனைகதைகள், கட்டுரை என்பவற்றிலும் பழமொழிகளிலும் ஆராய வேண்டியுள்ளது.

பழமொழிகள் எழுத்துருவம் பெறுவதற்கு முன்னரே வாய்மொழி மூலம் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டவை. அதனால் அவற்றிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பண்பாட்டுச் சொற்களின் பயன்பாட்டையும் பொருள் நிலையையும் அறிய வேண்டும்.

பழமொழி பற்றிய பண்பாட்டுத் தேடலை மேற்கொள்ளும் போது அதில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு சொல் ஒரு புழங்கு பொருளாக மட்டும் குறிப்பிடப்படாமல் அதோடு இணைந்த வாழ்வியல் மதிப்பீட்டுக் குறிப்பொன்றும் அமைந்திருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு' என்னும் பழமொழி யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் பேச்சு வழக்கிலே பயன் பாட்டில் இருந்துள்ளது. இப் பழமொழியில் அடுப்பை ஊதிப்பற்றியெரிய வைத்து உணவு ஆக்கும் பெண்ணுக்கு படிப்பறிவு வேண்டிய தில்லை என்னும் பொருளையேதருகிறது. ஆனால் இப் பழமொழி

பெண்ணின் பட்டறிவுத் திறனை எடுத்துரைப் பதாகவும் கொள்ளலாம். பெண் வீட்டு நிலையிலே பெற்ற பயிற்சியாலும் கேள்வி அறிவாலும் உணவு வகைகளை திறம்பட ஆக்கும் ஆற்றலை முழுமையாகப் பெற்றிருந்தாள். அதனால் யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் பெண்ணுக்கு ஏட்டுக் கல்வி வேண்டியதில்லை என்ற நிலையும் இருந்தது. ஏட்டுக்கல்விப் பயிற்சிக்கு முன்னர் கேள்வியறிவே எல்லோருக்கும் இருந்தது. அதே போல பெண்ணும் கேள்வியறிவால் தன் வினை திறனை மேம்படுத்திக் கொண்டாள். அவள் ஊதும் அடுப்பு ஒரு வினைதிறன் மிக்க கருவி. அதை முறையாகக் கையாள்வதில் அவள் சிறந்த தேர்ச்சியும் பெற்றிருந்தாள். இன்றும் உணவு ஆக்கும் இடம் ஒரு தொழிற்சாலை. அதனைத் திறம்பட முகாமைத்துவம் செய்பவள் பெண்ணே. உணவு ஆக்கும் திட்டமிடல், பொருட்கொள்வனவு, உடல் நலம் பேணுகை, கவையூட்டல், பதனிடல், பராமரிப்பு, பகிர்வு, சேமிப்பு, கொடை எனப் பல்வேறு நிலைகளிலும் அவள் செயற்பட அடுப்புத்தான் பெரிதும் பக்கத்துணையாக இருந்தது. இந்த முழுமையான நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறும் நிறுவனமே 'அடுப்படி' எனச் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டது. நாலூறு, கண்ணூறு கழிக்கும் இடமாகவும் அடுப்பே விளங்கியுள்ளது. அடுப்புக்கரி, அடுப்புச்சாம்பல் என்பன நோய்த்தொற்று நீக்கவும் உணவுக் கலன்களை தூய்மை செய்யவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் அடுப்பு, வழிபாட்டிடமாகவும் பேணப்பட்டது. 'அடுப்பநாச்சியார்' என அழைக்கப்படும் அத்தெய்வத்திற்கு உணவு ஆக்கும் போது முதலில் மடையாக வைத்த பின்னரே அந்த உணவைப் பகிர்ந்துண்பர். க.கணபதிப்பிள்ளை தம்முடைய 'ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்' எனும் நூலில் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார். எனவே ஊர் என்ற எல்லைக்குள் வாழ்வு நடந்தபோது அடுப்பு உயர்ந்த பொருளாக விளங்கியதை அறிய முடிகிறது. ஆனால் நகரம் என்ற எல்லைக்குள்

வாழ்வியல் நடக்கின்ற இக்காலத்தில் அடுப்பு வீட்டிற்கு வேண்டியதில்லை என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது. அடுப்பினுடைய பண்பாட்டுப் பேணல் வழக்கொழிந்து விட்டது.

இன்னும் இந்த வழக்கொழிந்த சொற்களைத் தொகுத்து அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் விரிவாக இணைக்க வேண்டும். அத்தொகுப்பு தனி மனிதனால் செய்ய முடியாத பாரிய பணியாகும். அதற்காக மொழி பண்பாட்டுப் பேணலில் ஆர்வமுடையோர் இணைந்து செய்ய வேண்டிய பணியாகும்.

அதற்கென ஒரு திட்டமிடல் வேண்டும் முதலில் வழக்கிழந்து செல்லும் சொற்களை தேடித் தொகுக்க வேண்டும் அவ்வாறு தொகுத்த சொற்களை ஒரு கட்டமைப்பிலே வகுக்க வேண்டும் பின்னர் அவற்றை அகர வரிசைப்படுத்த வேண்டும் அதன் பிறகு ஒவ்வொரு சொல்லின் பயன்பாட்டுப் பொருள் பதிவாகி உள்ள எழுத்துச் சான்றுகள் பழமொழிகள் என்பவற்றையும் இணைக்க வேண்டும். இத்தகைய தொகுப்பு முயற்சி விரைவாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய தொகுப்பை இப்போது ஆக்காவிட்டால் ஏற்படும் விளைவுகளைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இன்று வழக்கொழிந்துவரும் சொற்களைப் பயன்படுத்தியவரும், அறிந்தவரும் இருக்கின்றனர். அதனால்தொகுப்பு முயற்சியை முன்னெடுப்பது எளிதாக இருக்கும். இத் தொகுப்பு முயற்சியைச் செய்யும்போது தொன்மையான பதிவுகளை எல்லாம் தேடித் தர வல்லவர் இப்போது உள்ளனர் ஆனால் காலம் கடந்ததால்

பதிவுகளைத் தேடவும் இணைக்கவும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். புதிய தொகுப்புகளில் யாழ்ப்பாண பண்பாட்டுச் சொற்கள் இடம் பெறாமல் போய்விடவும் வாய்ப்பு உண்டு. அதற்கும் மேலதிகமாகப் பண்டைய சொற்களுக்கு மாற்றாகப் புதிய சொற்கள் பதிவு செய்யப்படலாம். இந் நிலை நம் மொழியின் ஆற்றலையும் பண்பாட்டுப் பெருமையையும் அழிக்கும் நிலையாகவே அமையும். இன்னும் தற்போது பிற மொழிகளின் கலப்பால் புதிய சொற்களே மாற்றம் பெறலாம். காலப்போக்கில் தமிழ் மொழியின் இருப்பும் ஆற்றலும் பண்பாடும் சீர்குலையாது பேணப்பட இதுவே இன்று நாம் செய்ய வேண்டிய பாரிய பணியாகும். தமிழ்மொழியைப் பேணும் இலக்கோடு தொடங்கப்பட்டுச் செயற்படும் தமிழ்ச்சங்கங்கள் இந்தப் பாரிய பணி இது ஒன்றினையே வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும் வழக்கொழிந்து செல்லும் தமிழ்ச் சொற்களை அறியவும் பயன்படுத்தவும் தொலைநோக்கோடு ஒன்றிணைந்து பணியாற்றுவதே சாலச் சிறந்ததாகும். இக்கட்டுரையில் ஒருவகைப் பாடாக யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுச் சொற்கள் பற்றிய பெருவெள்ளத்தில் ஒரு சிறு துளியே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. மட்டக்களப்பு, மலைநாடு போன்ற பகுதிகளிலும் இப்பணி தொடர வேண்டும் என்ற விண்ணப்பத்தையும் இக்கட்டுரை முன்வைக்கின்றது. பண்பாட்டுப் பேணல் என்பது அரும்பொருட் காட்சியகங்களிலே முடக்கப்படாமல் வாழ்வியல் நடை முறைகளாகப் பேணப்படவேண்டும் பழைய தமிழ்ச் சொற்களைப் புறந்தள்ளாமல் பயன்படுத்துவதும் பண்பாட்டுப்பேணலில் இன்றியமையாதது. கல்விப்பயிற்சியில் இது இணைக்கப்பட வேண்டும்

இலங்கை இந்தியப் புலமை ஊடாட்டம் - சில குறிப்புகள்

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தொடர்பு உண்டு. இந்தியா (தென்னிந்தியா) இலங்கைக்கு மிக அண்மையிலே இருக்கின்றது. இலங்கை இந்தியத் தொடர்புகளுக்குரிய முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக அமைவது புவியியல் அண்மைத்தன்மை எனலாம். இரு நாடுகளுக்கும் இடையே கடல்வழிப்போக்குவரத்து இலகுவாக நடைபெற்றுள்ளது. இலங்கை இந்திய (குறிப்பாகத் தென்னிந்திய) சமய, சமூக, மொழி, பண்பாட்டு அம்சங்களும் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நெருக்கமான உறவு ஏற்படுவதற்கு மிக வாய்ப்பாக அமைந்ததெனலாம். அதனாலே அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு, வணிகம், கலை, கல்வி, இலக்கியம் முதலானவற்றைக் கொண்டும் கொடுத்தும் வாழும் வாய்ப்பும் இருந்தது.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே காலத்திற்குக் காலம் குடியேற்றங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. குடியேற்றங்களினாலும் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் பல பகுதிகளிலும் இந்திய மக்கள் குறிப்பாகத் தென்னிந்திய மக்கள் வந்து வதித்தமைக்கான சான்றுகள் உள். இலங்கை வரலாற்று

பேராசிரியர், காலாநதி

எஸ்.சீவலிங்கராஜர்

முன்னாள் தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நூல்கள், இலக்கியங்கள், செவி வழிக்கதைகள் முதலியன இதனை உறுதி செய் கின்றன. யாம் இக் கட்டுரையிலே இலங்கையின் வடபகுதியைச் சிறப்பாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை மட்டுமே மனங்கொண்டுள்ளோம்.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றி, 'ஈழத்துனாவும் காளகத்து ஆக்கமும்' என்னும் பட்டினப்பாலைத் தொடரும் 'மாந்தை அன்னது அவள் நலம்' என்னும் அகப்பாட்டுத் தொடரும் 'கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தன்' என்னும் சிலப்பதிகாரச் செய்தியும் பலராலும் எடுத்துரைக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே.

தமிழ் நாட்டிலே பக்தி இயக்கம் முதன்மை பெற்ற காலப் பகுதியிலே இலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத் திருக்கேதீஸ்வரமும், திருகோணமலைக் கோணேஸ்வரமும் சமய குரவர்களாலே பாடப்பட்டுள்ளன. இப் பதிகங்கள் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நிலவிய சமய பண்பாட்டு மொழித்தொடர்புகளைப் புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியிலே மும்முடிச்சோழமண்டலம் என்ற பெயரில் இலங்கை, சோழர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. இலங்கையிலே தென்னிந்திய அரசியல், சமய, சமூக, கலை, பண்பாட்டு அம்சங்கள் இக் காலப்பகுதியிலே பரவியும் விரவியும் இருக்க அதிக வாய்ப்புக்கள் இருந்திருக்கும். இலங்கையைச் சோழர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்திலே சோழமன்னரின் அரசவைக் கவிஞனாக விளங்கிய ஓட்டக்கூத்தர் இலங்கைக்கு வந்து தங்கிச்சென்றார் என சிங்கள மக்களிடையே செவிவழிக்கதையொன்று இன்றும் வழங்கி வருகின்றது. (தகவல் விமல் சுவாமிநாதன்)

யாழ்ப்பாண அரசின் உருவாக்கம் இந்திய இலங்கை உறவை மேலும் பலப்படுத்தியது.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் (இவர்கள் ஆரியச்சக் கரவர்த்திகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.) இந்தியாவிலிருந்து கல்விமாண்கள், அந்தணர்கள், வைத்தியர்கள், சோதிடர்கள் முதலான பலர் யாழ்ப்பாண மன்னரின் ஆட்சிப்பரப்புக்கு உட்பட்ட பகுதிகளிலே குடியேறினர் எனக் கூறப்படுகிறது. காலத்திற்கு காலம் இந்தியாவி லிருந்து வந்தோர் இங்கு பூர்வீகமாக வாழ்ந்த மக்களுடன் கலந்து ஒன்றாயினர். இக் கலப்பு நிகழ்வதற்கு இங்கு வாழ்ந்த பூர்வீகக் குடிகளின் மொழி, பண்பாடு, சமயம் முதலியவற்றோடு நிலவியல்பும்(சிதோஷ்ணநிலை) காரணங்களாக அமைந்திருக்கலாம்.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து குடியேறியவர்கள் பற்றி அறியப்படும் அளவி ற்கு இங்கிருந்து இந்தியா சென்று குடியேறியவர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தெளிவாக அறிய முடியவில்லை. கடற்போக்குவரத்துக் காரணமாக இரு நாட்டு மக்களும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இலங்கையிலிருந்து இந்தியா சென்ற புலமையாளர்கள் பலர் அங்கு வாழ்ந்து திரும்பி யுள்ளனர். மிகச் சிலரே அங்கு நிரந்தரமாக வாழ்ந்துள்ளனர் என அறியமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள்காலத்திற்கு முன்னர் இந்தியா சென்ற தமிழ்ப்புலமையாளர்களாக ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரையும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரையும் குறிப்பிடுகின்றனர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகளும் உண்டு.

ஐரோப்பியர் காலத்திலே இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே நிலவிய புலமை ஊடாட்டம் பற்றிய எழுத்து நிலைப்பட்ட சான்றுகள் உள. அவை அரசியல், வணிகம், புலமை, சமயம், சார்ந்தவையாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே நிலவிய இலங்கை இந்தியப்புலமை ஊடாட்டம் மிகவும் உயர் நிலையில் இருந்தது. இலங்கைப்புலமை

மரபும் இந்தியப் புலமை மரபும் “மாறிப்புக்கு” வளர்ந்தன எனலாம். இலங்கையிலிந்து இந்தியா சென்று படிப்பு, பட்டம் பணி பெற்றவர்களைப் பட்டியல் இடுவது கடனம். எனினும் சிலரைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

பறங்கியர் காலத்திலே “பசுவதைக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் போனவர்” எனப் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிடும் ஞானப்பிரகாச முனிவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் மரண பரியந்தம் சிதம்பரத்திலே வாழ்ந்தவர். சிவஞானசித்தியாருக்கு உரை கண்டவர். இன்னும் சில தமிழ், வடமொழி நூல்களை எழுதியவர். இவரின் பெயரால் சிதம்பரத்திலே மடமும், குளமும் உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இவற்றைப் போலவே பலர் இரவிர வாகத் தோணி ஏறி இந்தியா சென்றார்கள் என அறிய முடிகிறது. (இவைகள் பற்றிச் செவிவழிக் கதைகள் பலவுள)

ஈழத்தமிழ் சைவர்களுக்கு மிக முக்கியம் வாய்ந்த தலமாக சிதம்பரம் விளங்கியது. சிதம்பரத்தை தளமாகக் கொண்டே ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தமது பணிகளை ஆற்றினர். ஈழத்தைச் சேர்ந்த சைவர்கள் பலர் இங்குள்ள தமது சொத்துக்களைச் சிதம்பரம் கோயிலுக்குத் தருமதானம் செய்துள்ளனர். அத்துடன் சிதம்பரத்திலும் சொத்துக்களை வைத்திருந்தனர். நாவலர் தமது சமய, சமூகப் பணிகளைச் சிதம்பரத்தை மையமாக வைத்துச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை அறிஞர்களிற்பலர் ஏக காலத்திலே இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் மாறிமாறி வாழ்ந்தவர்கள். சிலர் இறக்கும்வரை இந்தியாவிலே வாழ்ந்தார்கள். இலங்கை அறிஞர்கள் பலர் கற்றல், கற்பித்தல், நூலாக்குதல், உரையெழுதுதல், பதிப்பித்தல், தமிழ் ஆராய்ச்சி, அகராதி, பிரசங்கம் முதலியவற்றை இந்தியாவிலிருந்து செய்துள்ளனர். சிலர் அரசு உயர் பதவிகளையும் வகித்துள்ளனர். சிலர் தீர்த்த யாத்திரை செய்தவர்கள். சிலர் துறவியாகச் சென்றவர்கள்.

(உதாரணம்:- பாரதியாரின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார்)

19ஆம் நூற்றாண்டிலே இலங்கை இந்தியப் புலமை ஊடாட்டம் மிகச் சிறந்த நிலையிலே இருந்தது. நாவலர் இந்தியாவிலே பெரும் கீர்த்தி பெற்று விளங்கியவர். தமது பல்வேறு பணிகளினாலும் தமிழ் நாட்டில் ஆழமான கவடுகளைப் பதித்தவர். இவர் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் ஈழத்து அறிஞர்கள் பலர் இந்தியாவிலே புகழ் பெற்று விளங்கியவர்கள். அவர்களின் பணிகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. இலங்கையில் பணியாற்றிய இந்திய ஆசிரியர்கள் பற்றி விரைவிலே வெளிவரவிருக்கும் நமது நூலிலே இந்த விடயம் விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையிலிருந்து இந்தியா சென்று கற்பித்தல், பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்தல், உரையெழுதுதல், பத்திரிகைகளை வெளியிடுதல், அரசு உயர் பதவிகளை வகித்தல் முதலானவற்றிலே புகழ் பெற்று விளங்கிய ஒரு சிலரை மட்டும் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறோம். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, கரோல் வில்வநாத பிள்ளை, அரியநாயகம்பிள்ளை, சவுந்தரநாயகம்பிள்ளை, முருகேசம்பிள்ளை, வில்லியம்ஸ்பிள்ளை, ஜே.கெம்ஸ்மன், அம்பலவாண பண்டிதர், இணுவை அம்பிகைபாகர், நல்லூர் சரவணமுத்துப்புதல்வர், சங்குவேலி சிதம்பரப்பிள்ளை, இணுவை நடராஜர், சுன்னாகம் நாகநாதபிள்ளை, அராலி வில்வநாதசாஸ்திரிகள், நல்லூர் ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை, ஊரெழு சரவணமுத்துப்பிள்ளை, கோப்பாய் சபாபதி நாவலர், நீர்வேலி சிவசங்கரபண்டிதர், மேலைப்புலோலி நாகதிரைவேற்பிள்ளை, வல்லை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை, வரணி வித்துவான் வேதாரணியக்குக்கள், தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை, காசிவாசி செந்திநாதையர், எனவரும் இப் பெயர்ப்பட்டியல் நீண்டு தொடரும்.

இலங்கை இந்தியப் புலமை ஊடாட்டம் பற்றிப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்கள் மிகவும் நெருங்கிய தொடர் புகளைக் கொண்டிருந்தனர். போக்குவரத்து வசதிகளும் தொடர்பியற் சாதனங்களும் மிக அருந்தலாக இருந்த அக்காலத்தில் இரு நிலங்களிலுமிருந்த தமிழ் அறிஞர்களும் புலவர்களும் கவிராயர்களும், கணக்காயர்களும் அடிக்கடி சந்தித்து அளவளாவிப் பரஸ்பரம் உணர்வைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். இன்று நாம் நம்ப முடியாத அளவில் இது நடை பெற்றிருக்கிறது. ஈழத்தவரான சு.சரவணமுத்துப்பிள்ளை ‘சைவ உதயபானு’ என்னும் பத்திரிகையை ஏக காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மதுரையில் இருந்தும் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். அந்த அளவிற்கு அன்றைய உலகமான கற்றோர் உலகம் நன்கு ஒன்றிணைக்கப்பட்டதாக இருந்தது”. (ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் 1986)

நற்றிணைக்கு உரையெழுதிப் பதிப்பித்த பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயரின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலே தாம் யாழ்ப்பாணம் ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் தமக்கேற்பட்ட ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டார் என்றும் சிலப் பதிகாரத்தைப் பாடங் கேட்டார் என்ற குறிப்பும் உள்ளது.

திரு.வி.க.மேலைப்புலோலி நாகதிரைவேற்பிள்ளையிடம் பாடம் கேட்டமை யாவரும் அறிந்ததே. கும்பகோணம் கல்லூரியிலே ஆங்கில விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் அதிபராக விளங்கியவருமான ஜே.கென்ஸ்மனிடம் மகாகனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியவர்கள் (இவரை Silver Tongue orator என்று அழைப்பர்) படித்தவர். என்பது குறிப்பிடத்தக்கது முன்னாள் இந்திய ஜனாதிபதி அப்துல்கலாம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கனகராசா என்பவரிடம் ஆரம்பகாலத்திலே கணிதம் படித்தவர் என்ற குறிப்பும் உள்ளது. (யாழ்ப்பாணத்தில் அப்துல் கலாம் பேசிய போது குறிப்பிட்டது.) மட்டுவில் ம.சுவேற்பிள்ளையிடம் பாடம் கேட்ட தண்டபாணிதேசிகர் முன்னாள் முதல்வர் மு.கருணாநிதியின் ஆசிரியர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு தமிழ் நாட்டிலே புகழ் பெற்று விளங்கிய பலர் யாழ்ப்பாணத் தவர்களிடம் கற்றவர்கள் என்பதும் இரு நாட்டிற்குமிடையிலான புலமை ஊடாட்டத் தின் விளைவே எனலாம்.

சன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர், வித்துவசிரோமணி சி.கணேசையர் ஆகியோர் அக்காலத்துப் புகழ் பெற்ற இந்தியப் புலமை யாளர்களுடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணியவர்கள். சன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவ அங்கத்தவராக விளங்கியவர்.

இந்த மரபின் தொடர்ச்சி தற்காலம் வரை தொடர்வதையும் கண்டு கொள்ளலாம். பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தஞ்சைத்தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பேரவையிலே (Syndicat) உறுப்பினராக விளங்கியவர் பண்டிதர் கவீரகத்தி தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திலே இலக்கணச் சிறப்பாய்வாளராக விளங்கியவர். விபுலானந்தர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முதற்தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். பேராசிரியர் கைலாசபதி, காசிவத்தம்பி முதலியோர் தமிழ் நாட்டில் புகழ் பெற்றவர்களாக விளங்கியவர்கள் பேராசிரியர் சு.சீந்திரராஜா அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர். பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் இன்று இந்தியப் புலமை யாளர்களால் மதிக்கப்படும் அறிஞராகத் திகழ்கின்றார். கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் தமிழ் நாட்டிலே சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதோடு தமிழ் நாட்டுமாணவர்களுக்கு திருக்குறள் கற்பிப்பதும் ஈழநாட்டிற்குப் பெருமை தருவதாகும். இவ்வாறு பலரைக் குறிப்பிடலாம். நினைவுக்கு வந்த சிலரையே இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

இன்றும் தமிழ் நாட்டோடு புலமைசார் உறவைப்பேணும் பலர் ஈழத்திலே உள்ளனர். இவர்களைப் பட்டியல் இட்டுக் காட்டுவது மிகக் கடினம் இக் கட்டுரை விரித்து எழுதப்படும்போது அவற்றை ஓரளவுக்கு முன்வைக்க முயல்வோம்.

தேசவழமைச்சட்டம், நம் இனத்தின் அருஞ்செல்வம்

சட்டவழமை

ஸ்ரீ சிவஸ்கந்தஸ்ரீ

அறம் சட்டவழிகாட்டல் பிரிவு

இலங்கைத் தீவின் வடபுலத்தைத் தமது தாயக மரபெல்லையைப் பிரதானமாகக் கொண்டு வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்த ஒரே ஒரு சட்டம் தேசவழமைச் சட்டமாகும். சட்டத்தின் பிரதான கூறாக வழக்காறுகளே [Customs] விளங்கி வருகின்றன. தேசவழமைச் சட்டமானது வடபுல ஈழத்தமிழர்களினால் ஆதனம் தொடர்பாகத் தொன்று தொட்டு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் வழக்காறுகளின் தொகுப்பாக விளங்குகின்றது. தேசவழமைச் சட்டத்திற்கும் வழக்காறுகளுக்குமிடையிலான நெருக்கமான தொடர்பைக் கோடிட்டு காட்டிய சட்டவறிஞர் கலாநிதி H.W தம்பையா அவர்கள் "In a number of cases the supreme court has allowed customary usages to be establish by evidence. In the case of Vyrewenaden Vinasi the supreme court ordered the case to be sent back for further evidence on the case was the custom involving some point regarding acquired property for which there was on provision in the written laws. In the case of kandar vs Ramasamy supreme court held that, Thesawalamai is in fact nothing more than a report of the customs and usages of the country." அதாவது தேசவழமைச்

சட்டமென்றாலே அது முழுக்க முழுக்க தமிழர்களின் வழக்காறுகள் மற்றும் தொன்று தொட்டு நிலவி வரும் பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகளே என இலங்கையின் உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் பல உறுதிப்படுத்தியுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கைத் தீவில் தமிழ் மக்கள் வந்தேறு குடிகள் அல்லர் எனவும் அவர்கள் இந்த நாட்டில் நீண்ட நெடுங் காலமாகத் தமக்கே உரித்தான பண்பாடுகளுடன் தனித்துவமாக வாழும் இறைமை மிக்க தேசிய இனம் என்பதை நிரூபிக்கத் தேசவழமைச்சட்டம் ஒன்றே போதுமானதாகும். இலங்கையின் வடமா காணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும், புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகிய பகுதிகளிலும் பூர்வீகக் குடிகளாக வாழ்ந்த தமிழரிடையே சில வரையறையான சமூக வழமைகள் நிலவி வந்துள்ளன. அவை திருமணங்கள், அரசுக்கும் கோவில்களுக்கும் குடியானவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகள், சொத்துரிமைகள் பெற்றோரின் சொத்துக்களை பிள்ளைகளும், பிள்ளைகள் இல்லாதவிடத்து பிற உறவு முறையாரும் பங்கிடும் விதங்கள், பயிர்களைச் செய்கை பண்ணுவதால் உண்டாகும் உரிமைகள், காடுகளை வெட்டி நிலங்களைச் செய்கை பண்ணுவதால் ஏற்படும் உரிமைகள், காணிபூமி, தோட்டம் முதலியவற்றை ஒற்றி வைக்கும் விதங்கள், ஆடு, மாடுகளைக் கொள்வனவு, மற்றும் விற்பனை செய்யும் முறைகள் அவற்றைக் கூலிக்குப் பிடிக்கும் முறைகள் பற்றிய பண்டைய சமூகத்தமிழர்களுடன் வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்த வாழ்க்கை முறை சட்டமாக தேசவழமைச் சட்டம் விளங்கி வருகின்றது. ஆகவே இது வெறுமனே சட்டம் மட்டுமல்ல எமது வரலாறு, எமது அடையாளம்.

தேசவழமைச் சட்டத்தைக் கோவைப் படுத்திய பிரதான அதிகாரியான கிளாக் ஈசாக்கு அதற்கு முன்னுரை எழுதும் போது

“இலங்கையின் யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்தில்

நடந்து வருகிற வழமைகள் ஒல்லாந்தக் கொம்பனியார் காலத்து தேசவழமைக் கட்டளைகள் எனப்படும் இப்பட்டண மக்களின் முதுசொம், மஞ்சநீர் நன்கொடை, கொள்வனவு, விற்பனவு, காணிகள், தோட்டங்களை ஒற்றி வைத்தல், மீமுதல், அறுதி விற்பல், முதலான இன்னும் பல விடயங்கள் உள்ளனவாம். இவைகள் எல்லாவற்றையும் கொழும்பில் உள்ள மகத்துவம் பொருந்திய எங்கள் தேசாதிபதியாகிய Dr.Cornelis Joan simon அவர்களும் ஆலோசனைத் தலைவர்களும் இவ்விடத்துக்கு எழுதியனுப்பி வைத்த காகிதத்திலடங்கிய கட்டளைப் பிரகாரம் நான் இவ்விடத்தில் 35 வருட காலமாக இத் தேசத் தாருடனே ஊடாடிச் சீராடி சிரித்துப்பழகி அறிந்து கொண்டமைகளைத் திரட்டி எழுதிக் கோவைப்படுத்தினேன்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலே குறிப்பிட்டதைப் போல தேச வழமைச் சட்டம் 1707 ஆம் ஆண்டு சட்டமாக அரசாங்கத்தினால் பிரகடனப்படுத்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வழக்கிலுள்ள சட்ட நெறிகளுக்குள் தேசவழமைச்சட்டமே மிகவும் பழமையானது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒல்லாந்தர் காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பிரித்தானியர் காலத்திலும் இலங்கை அந்நியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட பின்னரும் காலத்துக்குக்காலம் ஒவ்வாத வழமைகள் நீக்கப்பட்டன அல்லது திருத்தப்பட்டன. அடிமைகள் பற்றிய பகுதி இவற்றுள் ஒன்றாகும். தேச வழமை வடமாகாணத் தமிழர் எல்லோருக்கும் பொதுவானசட்டநெறியாகவே கருதப்படுகிறது. சொத்துடைமைகள், சொத்துரிமைகள் போன்ற அனைத்து விடயங்களும் எல்லாச் சாதி வகுப்பினருக்கும் பொதுவாகவே கருதப்படுகிறது. வரலாற்றுத்துறைப் பேரரசியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் கருத்தின் பிரகாரம் தேசவழமையில் காணப்படும் மொழி வழக்கும், சொல்லாட்சியும் தனித்துவமானவை. இலக்கிய மரபுக்கும் பேச்சு வழக்குக்கும் இடப்பட்ட ஒரு வழக்கினை அது பிரதிபலிக்கின்றது. சமஸ்கிருத

மொழிச்சொற்கள் மிகவும் அரிதாகவே காணப் படுகின்றன. சொற்களின் வடிவத்திலும் சொல்லாட்சியிலும் பிரதேச வழக்குப் பிரதி பலிக்கின்றது. தமிழ் மொழியினை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த உலாந்தாக்காரரின் (ஒல்லாந்தர்களின்) மேற்பார்வையில் அது தொகுக்கப்பட்டு பதிக்கப்பட்டமையால் ஐரோப்பிய மொழிச் செல்வாக்கும் அதன் சொல்லாட்சியில் இடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாது போய்விட்டது. ஆயினும் ஈழத்தமிழர்களின் சமூக வழமைகளின் தொகுப்பாகவும் மொழி வழக்கினை பிரதி பலிக்கும் சாதனமாகவும் விளங்கும் தேச வழமையானது ஒரு வரலாற்று ஆவணம் என்ற வகையிலும் ஈழத்தமிழரிடையே மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இலங்கையில் பின்வரும் சட்டங்கள் தற்போது காணப்படுகின்றன.

1. நோமானிய டச்சுச் சட்டம்
2. கண்டியச் சட்டம்
3. தேசவழமைச் சட்டம்
4. முஸ்லீம் சட்டம்

இவற்றில் நோமானியச் சட்டம் பொதுச் சட்டமாகவும் கண்டியச் சட்டம் இடம் சார் சட்டமாகவும் முஸ்லீம் சட்டம் ஆள்சார் சட்டமாகவும் விளங்க, தேசவழமைச்சட்டம் ஆள்சார் சட்டமாகவும் இடம் சார் சட்டமாகவும் விளங்குகின்றது. தேச வழமைச்சட்டத்தின் சட்ட ஏற்பாடுகளின்படி யாழ்ப்பாண மாகாணத்தில் மலபார் நிரந்தரவாசிகளுக்கு ஏற்புடைய தான சட்டமாக தேசவழமைச்சட்டம் விளங்குகின்றது. அன்றைய யாழ்ப்பாண மாகாணம் என்பது இன்றைய வடமாகாணத் தையே குறிக்கின்றது. ஆள்சார் சட்டத்தின் பிரதான பண்புகளில் ஒன்று அச் சட்டம் அல்லது ஆட்களை பின் தொடர்ந்து செல்லும் ஆற்றல் மிக்கது. அதாவது தேச வழமையின் கீழ் பிறந்த ஆனொருவர் கண்டியில் சென்று வசித்தாலும் காலியில் சென்று வசித்தாலும் தேச வழமைச்

சட்டத்தின் கீழேயே ஆளப்படுவர். (விலக்குகளும் உண்டு) தேச வழமையால் ஆளப்பட்ட வட மாகாணத்தை சேர்ந்த பெண் ஒருவர் வடமாகாணத்துக்கு வெளியே உள்ள ஆண் ஒருவரைத் திருமணம் செய்வாராயின் அவர் தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆளுகை செய்யப்படமாட்டார். ஆயினும் தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆளுகை செய்யப்படாத பெண் ஒருவர் தேச வழமைச்சட்டத்தின் கீழ் ஆளப்படும் ஆனொருவரைத் திருமணம் செய்வாராயின் திருமணம் வலிதாவுள்ள காலப்பகுதியில் அப் பெண் தேச வழமைச் சட்டத்தினாலேயே ஆளுகை செய்யப்படுவர்.

இடம் சார் சட்டமாக இக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரதான பண்பு தேச வழமைச் சட்டமானது வடமாகாணத்தில் அமைந்துள்ள அனைத்துக் காணிகளுக்கும் ஏற்புடையதாகும். உதாரணமாக தென்னிலங்கைப் பகுதியை சேர்ந்த சிங்களவர் ஒருவர் வடமாகாணத்தில் காணியைக் கொள்வனவு செய்தால் காணிசம்பந்தப்பட்ட அனைத்து சட்ட ஏற்பாடுகளும் பிணக்குகளும் தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழேயே ஏற்புடையதாகும்.

மாரசல் எதிர் சவரி எனும் உயர் நீதி மன்ற வழக்கில் மன்னார் மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற எல்லாத் தமிழர்களும் தேச வழமைச் சட்டத்தினால் ஆளப்படுவார்கள் என நிறுவியதுடன் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியாவைச் சேர்ந்த நிரந்தரத் தமிழ்க் குடியினர் தேச வழமையினால் ஆளப்படுவார்கள் என உறுதி செய்தது. ஆனொருவர் தான் தேசவழமைச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு கட்டுப்பட்டவர் என்பதை நிரூபிக்க தான் வடமாகாணத்தின் நிரந்தரவாசி என்பதை நிறுவ வேண்டும். காரணம் தேச வழமையானது வட மாகாணத்துக்கு வெளியே தனது வாழிடத்தைக் கொண்டுள்ள தமிழர்களுக்கு ஏற்புடையதன்று. King VS Perumal என்ற வழக்கில் இந்தியாவில் பிறந்த தமிழர் இலங்கையின் மத்திய மாகாணத்தில் வாழ்ந்தார், அவர்

தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆளப்பட மாட்டார் என தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இறப்பதனால் வழி வழியாக ஒருவரை வந்தடையும் ஆதனம் முதுசம் எனப்படும்.

ஸ்பென்சர் எதிர் ராஜாட்ணம் என்ற வழக்கில் யாழ்ப்பாணத் தமிழரான ஒருவர் தனது இளம் வயதிலேயே யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறி கொழும்பில் வாழ்ந்து வந்ததுடன் தேச வழமையினால் ஆளப்படுகின்ற பெண் ஒருவரைக் கொழும்பில் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவ் வழக்கில் ஆளொருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து கொழும்பில் தேச வழமையினால் ஆளப்படும் பெண் ஒருவரை திருமணம் செய்தாலும் இவ்வயதிலேயே யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுச் சென்றமை, கொழும்பில் திருமணம் செய்தமை என்பன அவர் தான் தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ்தான் ஆளப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை [intention] வெளிப்படுத்தாமை காரணமாக தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் அவர் ஆளுகை செய்யப்பட மாட்டார் என நீதி மன்று தீர்ப்பளித்துக் கட்டளையிட்டது. அதே போன்றே பெர்ணாந்து எதிர் நோக்கல் என்ற வழக்கில் யாழ்ப்பாண வழியுரிமைப் பெண் ஒருவர் புத்தளம் மற்றும் சிலாபத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஒரு போதும் யாழ்ப்பாணம் செல்லவேயில்லை. இவ் வழக்கில் அவர் தேச வழமைச் சட்டத்தினால் ஆளுகை செய்யப்படமாட்டார் எனத் தீர்க்கப்பட்டது.

தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆதனம் பற்றிய சட்டம்

தேச வழமைச்சட்டத்தின் கீழ் ஆதனங்கள் பிரதானமாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படும் அவையாவன.

1. முதுசம்
2. சீதனம்
3. தேடிய தேட்டம்
4. உரிமை

ஆளொருவரின் அல்லது ஆளொருத்தியின் பெற்றோர் அல்லது வழி மூதாதையர்கள்

திருமணத்தை முன்னிட்டு பெற்றோர் தமது மகளுக்கு கொடுப்பதே சீதனமாகும். தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களில் காட்டப் படுவது போல சீதனமானது திருமண தினத்தன்று தான் வழங்கப்படல் வேண்டுமென எவ்வித கட்டாயக் கட்டுப்பாடுமில்லை. சீதனமானது திருமணத்தின் முன்னரே திருமணத்தின் போதோ அல்லது திருமணம் நடைபெற்ற சில காலங்களின் பின்னரும் கூட வழங்கப்படலாம்.

திருமணம் நிலைத்திருக்கும் காலத்தில் கணவனால் அல்லது மனைவியால் அல்லது தம்பதியினர் இருவரும் சேர்ந்து விலை கொடுத்து வாங்கும் ஆதனமே தேடிய தேட்டம் எனப்படும்.

இவற்றுள் மிக முக்கியமாக இக் கட்டுரையில் தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் சீதனம் என்பதை விரிவாக ஆராய்வோம்.

தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் சீதனம் தொடர்பான சட்ட ஏற்பாடுகள்.

சீதனம் (Dowry) தொடர்பான மரபுகள் நோமானிய டச்சுச் சட்டம், நோமன் சட்டம், இந்துச் சட்டம், கண்டியன் சட்டம், முஸ்லீம் சட்டம் என்பனவற்றில் காணப்படுவதுடன் தேச வழமைச் சட்டத்திலும் ஒரு மிக முக்கிய கூறாக விளங்குகின்றது. *Matrimonial Property and gender inequality* என்ற நூலினை வரைந்த கமலா நாகேந்திரா எனும் அறிஞர் சீதனமென்பது *Sustaining the burden of marriage* என்கிறார். அதாவது நிலைபேறான நிலைத்திருக்கும் திருமண மொன்றுக்கு பக்க பலம் சீதனம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். சட்டவறிஞர் குமாரசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிடும் போது "when a female got married she was provided with several items in order to

assist her and her husband to establish a new house hold." 1850 களின் யாழ்ப்பாணத்து சமூகக் கட்டமைப்பை ஆராய்ந்து எழுதிய ஆங்கிலேயரான J.E. Tennent என்ற அறிஞர் தனது நூலாகிய Christianity in ceylon என்ற நூலின் 157-ஆம் பக்கத்தில் "Its paramount object of ambition with tamil parents to secure an eligible alliance for their daughters by assignment of extravagant marriage portions" எனக் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது அக் காலத்தில் தமது பிள்ளைகளுக்குப் போதியளவு எதிர்காலக் குடும்ப வாழ்வை நடத்துவதற்குரிய அனைத்து வழிவகைகளைச் செய்து கொடுப்பது பெற்றோர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாக விளங்கியது. இதனாலேயே 5 பெண் பிள்ளை பெற்றால் அரசன் கூட ஆண்டியாவான் எனும் பழமொழி நிலவி வருகிறது.

மனைவியால் கொண்டு வரப்படும் ஆதனமே சீதனமாகும். H.W. தம்பையா அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போல முறையாகத் திருமணம் செய்யும் மனைவியினால் வழங்கப்படும் ஆதனமே சீதனமாகக் கருதப்படும். வைப்பாட்டினால் வழங்கப்படும் ஆதனம் சீதனம் எனும் வகையினுள் அடங்காது. பொதுவாக சீதனமானது பெற்றோர்களினாலேயே மகளுக்கு கொடுக்கப்படுவது வழக்கமாகும். ஆயினும் நடைமுறையில் பெற்றோர்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில் அவளின் சகோதரர்கள் மற்றும் நெருங்கிய உறவினர்கள் கூட சீதனம் கொடுக்கும் மரபும் காணப்படுகிறது. அதே வேளை குடும்பத்தின் கடைசிப் பெண் பிள்ளைக்கு சீதனம் கொடுக்கப்படும் வரை பெற்றோரின் ஆதனத்திலிருந்து எந்தப் பங்கையும் ஆண் பிள்ளை பெறக்கூடாது என்பதும் மரபாகக் காணப்படுகின்றது. எனினும் இவையாவும் வெறும் மரபுகளே ஒழிய இவை கட்டாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சட்டங்கள் அல்ல.

மேலும் சீதன ஆதனம் தொடர்பாகவும் அதன் மீதுள்ள உரிமை தொடர்பாகவும் பலரும் தெளிவற்ற நிலையிலேயே உள்ளனர். உண்மையில் சீதன ஆதனமானது மனைவியின்

தனிப்பட்ட சொத்தாகவே கருதப்படுகின்றது. சீதன உறுதியில் மனைவியின் பெயருடன் சேர்த்து கணவனின் பெயர் எழுதப்பட்டாலும் கணவனுக்குச் சீதன உரித்தில் எவ்வித பங்கும் கிடையாது. தேச வழமைச் சட்டத்தின் படி தனது சீதன ஆதனத்தை கைமாற்றம் செய்யும் எந்த உறுதியிலும் கணவனும் கையொப்பமிடல் வேண்டுமெனும் ஒரே காரணத்தினால் சீதன ஆதனத்தில் கணவனுக்கு உரிமையுண்டு என வாதிடுவது தவறானது.

1911-ஆம் ஆண்டின் 1-ஆம் இலக்க யாழ்ப்பாணத் திருமண உரிமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தின்படி கணவனின் கடன்களை ஈடுசெய்வதற்காக மனைவியின் சீதன ஆதனத்தை கைப்பற்ற முடியாது. ஆயினும் கடனை ஈடு செய்ய சீதன ஆதனத்தில் இருந்து பெறப்படும் லாபங்களை கைப்பற்ற முடியும். மனைவியின் சீதன ஆதனத்தில் கணவனால் திருத்தங்கள் எவையெனும் செய்யப்பட்டிருப்பின் கணவனானவன் மனைவியின் மரணத்தின் பின் குறித்த சீதன ஆதனம் பங்கிடப்படும் போது தன்னால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தச் செலவுகளுக்காக செலவுத் தொகையை கோர முடியும். ஆயினும் செல்லப்பா எதிர் குமாரசுவாமி என்ற வழக்கின் பிரகாரம் மனைவியானவள் கணவனின் எழுத்து முலமான சம்மதமின்றி தனது அசைவற்ற ஆதனத்தை கைமாற்ற முடியாது என்ற சட்ட ஏற்பாடு மீளவும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மிக நுணுக்கமாக குறிப்பிடுவதாயின் சீதன வீடு எப்போதும் மனைவிக்கு சொந்தமானது. மனைவியின் சீதன வீட்டில் கணவனுக்கு எத்தகைய பங்கும் இல்லை. திருமணம் நிலைத்திருக்கும் காலம் வரை மனைவியுடன் வாழக் கணவனுக்கு உரிமையுண்டு. மனைவியின் சீதன வீட்டை விட்டு அவளை வெளியேற்றக் கணவனுக்கு எந்த அருகதையும் இல்லை. குடும்பத் தகராறு காரணமாக அல்லது குடிவெறி போதையில் கணவன் மனைவியின் சீதன வீட்டிலிருந்து அவளை அடித்து வெளியே துரத்த முடியாது.

தேசவழமைச் சட்டத்தின் கீழ் நன்கொடையும் சீதனமும்

நன்கொடை மற்றும் சீதனம் என்பன அன்பு மற்றும் பட்சம் காரணமாக வழங்கப்படுபவை. இவை விலை கொடுத்து Transfer செய்யப் படாமையினால் இவற்றை ஒன்றெனக் கருதி விட முடியாது. சீதனம் மகளுக்கு கொடுத்தால் திரும்பப் பெற முடியாது. (irrevocable) ஆயினும் அன்பளிப்பைச் சில காரணங்களின் அடிப்படையில் நன்கொடை செய்தவரால் திரும்பப் பெற முடியும். அன்பளிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர் தனக்கு அன்பளிப்பைச் செய்தவரினால் வழங்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாது போனால் அல்லது நன்கொடை வழங்கியவரை ஏசுதல், அடித்தல், கொலை செய்ய முயற்சித்தல் போன்ற தீய நடத்தைகளை நன்கொடை பெறுனர் செய்தால் நன்கொடையை திருப்பி வாங்குவதற்கு உரிய மாவட்ட நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் மீள்பெற முடியும்.

மிக முக்கியமாக கணவனின் சொத்தில் மனைவியும், மனைவியின் சொத்தில் கணவனும் ஒரேயொரு சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே உரிமை கோர முடியும். அது தேடிய தேட்டம் மட்டுமே ஆகும். முதுசம், சீதனம், நன்கொடை, உரிமை ஆகிய அனைத்திலும் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டவருக்கான தனிச் சொத்தாகவே அவை அமையும். இவற்றில் திருமணத்துணைக்கு எவ்வித பங்கும் கிடையாது. இதன் மூலம் சீதனத்தின் மூலம் மணமகளுக்குக் கிடைக்கும் சொத்தில் கணவனுக்கு எந்த உரித்தோ உரிமையோ இல்லை என்ற விடயம் மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. நன்கொடை என்பது எவருக்கும் எவராலும் கொடுக்க முடியும். உறவினரல்லாதவரும் ஒருவர் மீதுள்ள அன்பு பட்சம் காரணமாக நன்கொடை வழங்க முடியும். ஒருவர் எத்தனை தடவையிலும், பலரிடம் இருந்து நன்கொடைகளைப் பெற முடியும். நன்கொடையைப் பெறுவதில் பால் வேறுபாடு அவசியமில்லை ஆயினும் சீதனம்

என்பது ஒரு தடைவை மட்டுமே கொடுக்கப்படக் கூடியது அதுவும் திருமணத்தை முன்னிட்டு மாத்திரமே வழங்கப்பட முடியும். அத்துடன் கொடுக்கப்பட்ட சீதனத்தை பின்னர் ஒரு போதும் கைமீட்க முடியாது.

முடிவுரை

மாறிவரும் தொழில் நுட்ப உலகில் உலகம் அனைத்துக்கும் ஒரே பொதுச்சட்டம் அமைந்தால் என்ன என சர்வதேச நாடுகள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரே சட்டம் அமைதல் வேண்டும். அது பௌத்த சமயத்தையும் சிங்களப் பண்பாட்டையும் முன்னிறுத்தியாக அமைதல் வேண்டுமென காவியுடை தரித்த அதிகார சக்திகள் வீர ஆவேசமிட ஈழத் தமிழர்களின் தனித்துவமான சட்டமாக தேச வழமைச் சட்டம் இன்றளவும் விளங்கி வருகிறது. நாடு அனைத்துக்கும் ஒரே சட்டம் என்ற கருத்தியல் அர்த்த புஷ்டியற்றது. அது ஒரு அடிப்படை மனித உரிமை மீறலும் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது மூதாதையரின் பண்பாடு, கலாசாரம், தொன்மங்களை பின்பற்ற உரித்துடையவன். எனவே தேச வழமைச் சட்டத்தில் காலத்துக்கு ஒவ்வாத சட்ட ஏற்பாடுகள் காணப்பட்டால் அவற்றைத் திருத்துவதே Amendment சாலச் சிறந்த வழி. அவற்றை ஒழிப்பது அடிப்படை நியாயமற்றது.

மேலும் தமிழராகிய எமக்கு தேச வழமைச் சட்டம் தொடர்பான போதிய அறிவு எம்மவரிடையே இன்னும் போதுமானதாக ஊட்டப்படவில்லை. தேச வழமைச்சட்டம் சட்டத்தரணிகளுக்கும், சட்ட மாணவர்களுக்கும் மாத்திரம் உரித்தான ஒன்றல்ல. அது ஈழத் தமிழர்களாகிய நம் ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்வோடு இணைந்தது என்ற காரணத்தால் நாம் அனைவரும் தேச வழமைச் சட்டத்தின் அடிப்படை விடயங்களையாவது கற்றிருக்க வேண்டும். தமிழ்ச்சட்ட மாணவர் ஒன்றியங்கள், சட்டத்தரணிகள் சங்கங்கள், சட்ட அமைப்புக்

கள். இச் சட்டத்தை இலகு மொழி நடையில் கற்பிக்கும் முக்கிய பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். சட்ட மாணவர்கள் தேச வழமைச் சட்டம் தொடர்பில் புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒட்டு மொத்தத்தில் தேச வழமைச் சட்டம் என்பது நமது தேசத்தின் அருள் செல்வம் என்பதையும் நமது பாட்டினினதும், பூட்டினினதும், கொள்ளப்பூட்டினினதும் வாழ்க்கை

முறை என்பதையும் எப்போதும் நாம் பிரக்ஞை உணர்வுடன் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க வேண்டும்.

“வரலாற்றை மறந்த இனம் மீண்டும் அவ்வரலாற்றினுள்ளேயே வாழ்வதற்கு சரிக்கப்படும்.”

உசாத்துணைகள்

1. Dr. H. W. Tambiah – *The Laws and customs of the Tamils of Jaffna – Women's Education & Research centre page No – 41*
2. பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் - இலங்கைத் தமிழர் தேச வழமைகளும் சமூக வழமைகளும் - குமரன் புத்தக இல்லம் - பக்க இலக்கம் - பதிப்புரை முதல் பந்தி.
3. பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் - பக்க இலக்கம் - 5
4. பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் - பக்க இலக்கம் - 6
5. பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் - பக்க இலக்கம் - 6
6. செ. செல்வகுணபாலன் - தேச வழமைச்சட்டம் (இரண்டாம் பதிப்பு) - குமரன் புத்தக இல்லம் - பக்க இல - 3
7. பக்கஇல - 4
8. பக்க இல - 6
9. பக்க இல - 7
10. பக்க இல - 8
11. பக்க இல - 8,9
13. சபா. ரவீந்திரன் - தேச வழமை - பக்க இல - 17
14. பக்க இல - 17
15. கமலா நகேந்திரா - *Matrimonial property and Gender Inequality – Stamford Lake Publication* பக்க இல - 95
16. கமலா நகேந்திரா பக்க இல - 96
17. Dr. H. W. தம்பையா பக்க இல - 159
18. சபா. ரவீந்திரன் பக்க இல 18, 19, 20
19. சபா. ரவீந்திரன் 20, 21
20. ப. இல - 21
22. ப. இல - 21, 22
23. பக்க இல - 24
24. பக்க இல - 26

அறிவியல்

"யாழ்ப்பாணத்துக்கும் எனக்குமான இலக்கியத் தொடர்புகளில் தமிழ்ச் சங்கம் கொண்டுள்ள பங்கு முக்கியமானது. தமிழ்ச்சங்கம் ஆற்றும் தமிழியல் பணிகள் குறித்து நான் நன்கு அறிவேன். வருடம் தோறும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு பெருவிழா எடுக்கும் பணி மெச்சத்தக்கது. அதையும் தாண்டி பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் திருக்குறள் குறித்த ஆழமான அறிவைப்பரப்பும் நோக்கில் தமிழ்ச் சங்கம் எடுக்கும் முயற்சிகள் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு. அதற்கு எனது பாராட்டுக்கள்."

- இலக்கியச்சுடர் த.இராமலிங்கம்
(09.03.2019 நடைபெற்ற வள்ளுவர் விழா)

தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக் கல்வியின் அவசியம்

மருத்துவர்.

சி.யமுனாநந்தா

பிரதிப் பணிப்பாளர்,

யாழ் போதண வைத்தியசாலை

மனிதனின் தொடர்பாடலுக்குத் தாய்மொழி மிகவும் இன்றியமையாதது. தாய்மொழியினாலேயே ஒரு மனிதன் தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவான். குறிப்பாக ஒருவர் நோயுற்றபோது அவருடனான தொடர்பாடல் அவரது மொழியிலேயே அமைதல் வேண்டும். தமிழர்களாகிய நாங்கள் தமிழ் மொழியிலேயே நோயாளர்களுடன் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளவும், சுகநலம் தொடர்பான விழிப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கும் தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக் கற்கைநெறிகள் அறிமுகப்படுத்தப்படாமை மற்றும் ஊக்கப்படுத்தப்படாமை மிகவும் பின்னடைவாகும்.

தமிழ் இனத்தின் வரலாற்றுக்காலம் முதல் தமிழ்மொழியில் பல மருத்துவ இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. திருக்குறளில் மருந்து என்ற அதிகாரத்தில் (95ம் அதிகாரத்தில்) உடலுக்கு நோய் வராது காக்கும் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

“மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளி முதலா எண்ணிய மூன்று”

திருக்குறள் (941)

அதாவது மனிதனுக்கு உணவும் அவனது செயல்களும் அதிகரித்தாலும் குறைந்தாலும் வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்று நோய்களும் துன்பம் செய்யும். அடுத்து

“மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை உயிர்த்து”

திருக்குறள் (945)

என மாறுபாடு இல்லாத உணவைத் தன்மனம் விரும்பிய அளவில் அன்றி, நோய் வராத அளவில் ஒருவன் உண்பானாயின் அவனுக்கு நோய்த் தாக்கம் வராது.

மேலும்

“நோய் நாடி நோய்முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்”.

திருக்குறள் (946)

நோய் இன்னது என்று அறிந்து, அதற்குரிய காரணத்தை அறிந்து, அந்நோயினைத் தீர்க்கும் வழியினை அறிந்து, தவறு நிகழாது மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

“உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்”.

திருக்குறள் (949)

நோயுற்றவனது பருவத்தை அறிந்து அவனுக்கு உண்டான நோயின் அளவினை அறிந்து, நோயை நீக்குவதற்கு ஏற்ற காலத்தையும் அறிந்து, யாவும் பொருந்துமாறு மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான் என்று அப்பால்நாற்கூற்றி மருந்து”.

திருக்குறள் (950)

நோய் குணப்படுத்தலில் நோயுற்றவன், மருத்துவன், ஏற்றமருந்து பக்கத்தில் இருந்து மருந்தினைக் கொடுத்து உதவுபவன் ஆகிய நான்கு நிலைகளும் அவசியம். சித்த மருத்துவ நூல்கள், தமிழர்களின் உணவுப் பாரம்பரியமான நூல்கள், சிறந்த மருத்துவப் பொக்கிஷங்கள் ஆகும்.

மனித உடலினுள்ளேயே ஐம்புலன்களும் உணர்வுகளின் ஒருக்கம் நிகழும் என்பதனை சிவஞானபோதம் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“உளது இல் தென்றலின் எளதுடல் என்றலின் ஐம்புலன் ஒருக்கம் அறிதலின் கண்புடல் உண்டினை இன்மையின் உணர்ந்த உணர்ந்தலின் மாயா கியந்திர தனுவினுள் ஆன்மா”.

(சிவஞானபோதம் 3)

மனம், சித்தம், அகங்காரம், புத்தி ஆகிய அந்தக்கரணங்களையும் நனவு, கனவு, துயில், உறக்கம், பேருறக்கம் என்ற அஞ்சுவத்தைகளையும் ஆன்மா உடையது. இவற்றினையே இன்றைய நரம்பியல், உளமருத்துவ ஆய்வுகள் ஆராய்கின்றன.

“அந்தக்கரணம் அவற்றின் ஒன்றன்று அவை சந்தித்தது ஆன்மா சகச மலத்து உணராது அமைச்சரசு ஏய்ப்பநின்று அஞ்சவைத் தைந்தீ”

(சிவஞானபோதம் 6)

தமிழ்மொழியிலே மெய்யியல், உளவியல் தத்துவங்கள் உள்ளமைக்கு சிவஞானபோதம், திருமந்திரம், திருக்குறள் என்பன சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள். அடுத்து மூச்சுப்பயிற்சி தொடர்பான சித்தநூல்கள் சிறந்த விஞ்ஞானக் கருவூலங்களாகும்.

திருமந்திரத்திலே உயிரை இயக்குவது பிராணன் என்றும், பிராணன் சுழுமுனையில் மின்னல் கொடிபோல தோன்றும் ஒளியொடு பொருந்தும், பிராணன் பேரொளி வடிவுடையது (மின்காந்தசக்தி), பிராணன் 513 நாடிகளிலும் உயிர்ப்புடன் கலந்து சுழுமுனையில் ஒருமுகப் பட்டுச் சுழலுகின்றது. மூச்சுப்பயிற்சி, யோகாசனம், தியானம் என்பன ஆத்மாவினைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என திருமூலர் அருளியுள்ளார்.

“நாரத்தினுள்ளே தங்கிய சோதியைப் பாரத்தினுள்ளே பரத்துள் எழுந்திட வேற்று வென்றி நின்று எண்ணும் மனோமயம் காரறு போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே”

(திருமந்திரம் 1405)

இன்றைய விஞ்ஞானிகள் விந்து குலுடன் இணையும்தோது ஒளிகாலும் தன்மையினை அவதானித்துள்ளனர். இதனை திருமூலர்,

"சக்கில நாடியில் தோன்றிய வெள்ளியும்
அக்கிரமந்தீத தோன்று மவ்வியானியும்
புக்கிலும் எண்விரல் புறப்பட்டு நால்விரல்
அவ்வரம் எட்டும் எண்ணாது வாருமே"

(திருமந்திரம் 464)

இவற்றினையே தற்கால மேலைத்தேய மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் தமது ஆராய்ச்சிகளுக்கு உசாத்துணையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். உண்மையில் பல ஆங்கில மருந்துகளுக்குப் பதிலாக மூலிகைகளை எமது ஆரோக்கியத்துக்குப் பயன்படுத்தலாம். தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக்கல்வி இன்மையினால், எமது பண்டைய சிறப்புக்களை நாமே இழக்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையில் உள்ளது.

அடுத்து ஆங்கில மருத்துவக்கல்வியினைக் கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி போன்றவர்கள் தமிழ்மொழியிலே கற்பிப்பதற்காக, பல நூல்களைத் தமிழ்மொழியிலே மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அவர்களது முயற்சியினை ஏனையவர்கள் தொடரவில்லை. மேலும் இலங்கையில் தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக்கல்விக்கு அரசு அங்கீகாரம் கிடைப்பதற்குத் தமிழர்கள் முயற்சி எடுக்காமையும் ஓர் பின்னடைவே.

தமிழ்மொழி மூலமான மருத்துவக்கல்வியினாலேயே தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் போதிய மருத்துவர்கள் சேவையாற்றக்கூடிய சூழல் ஏற்படும். மேலும் துணை மருத்துவக்கல்வியும் தமிழ்மொழி மூலம் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். அடுத்து மருத்துவ தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக் கல்வியினையும் பட்டப்படிப்பில் உட்புகுத்துதல் அவசியம். இவை தமிழில் புதிய மருத்துவ விஞ்ஞானக் கலைச்சொற்களை உருவாக்க மிகவும் இன்றியமையாதவை ஆகும். கணினிக்கற்கையில் தமிழ்மொழிமூலமான கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு விருத்தி செய்து வருவதுபோல் மருத்துவத்துறையிலும்

புதிய மருத்துவக் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

அடுத்ததாக தற்போது மருத்துவக்கல்வியைப் பயிலும் மாணவர்களுக்குக் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடம், மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடம் என்பவற்றில் தமிழ் இலக்கியமும் ஒரு பாட அலகாகக் கற்பிப்பதால் மருத்துவ மாணவர்களின் தொடர்பாடல் ஆற்றல் அதிகரிக்கும். வெறுமனே விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பெற்று மருத்துவர்களாக உருவாக்கம் பெறுதல் மருத்துவ சமூகமயப்படுத்தலில் பின்னடைவினையும், வர்த்தகமயப்பட்ட சூழலையும் உருவாக்கி உள்ளது. திருக்குறள், திருமந்திரம், திரிகடுகம், அகநானூற்றுப் பாடல்கள், திருவாசகம், பகவத்கீதை என்பன மருத்துவச் சமூகவியலுக்கு மிகவும் அவசியமானவை.

மேனாட்டு அறிஞர் சாஸ்திரங்களைத் தமிழ்மொழியில் ஆக்கிடல் வேண்டும் என்று பாரதிபுரட்சி செய்தார். பேராசிரியர்கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி போன்றோர்கள் தமிழில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் எழுதுவது எப்படி எனப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எமக்குத் தந்துள்ளனர். அவ்வாறே பேராசிரியர் நந்தி அவர்களும் மருத்துவத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆணித்தரமான பங்களிப்பினை நல்கினார். அடுத்து மருத்துவ முருகானந்தன் அவர்கள் பருத்தித்துறையிலும் கொழும்பிலும் இருந்து பல மருத்துவ விளக்கக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ச்சியாக உருவாக்கி உள்ளார். மேலும் இவற்றினை இணையத்திலும் தொடர்பாடலுக்கு உருவாக்கி உள்ளார். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களும் பல உளவியல் நூல்களைத் தமிழில் உருவாக்கி உள்ளார்.

மருத்துவமொழியில் தமிழின் பிரயோகத்தினை அதிகரிப்பதற்கும், தமிழ்மொழியில் மருத்துவ இலக்கியத்தின் செழிப்பினை அதிகரிக்கவும், தமிழ்மொழியிலான மருத்துவ ஆற்றுப்படுத்தலை அதிகரிக்கவும் மருத்துவக்கல்வியைத் தமிழ்மொழி மூலம் வழங்குவதற்கான வழிவகைகளை நாம் ஆராய்தல் அவசியம்.

தமிழ்மொழிப் பாடத்துக்கான கலைத்திட்டம்

நிகழ்காலச் சவால்கள் - ஒரு நோக்கு

கல்வியை வழங்கும் செயற்பாடு பற்றியதான திட்ட விவரமாக, கலைத்திட்டம் கொள்ளப் படுகிறது. இது, ஒரு கற்கை நெறியின் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளப்படுகின்ற பாடத்திட்டத்தை விடவும் (Syllabus) விரிந்தளவினதாகவும் கல்வி பற்றிய தத்துவங்கள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைந்து காணப்பெறும்.

ஔத்தியர், கலாநிதி
டீ. பிரசாந்தன்

தலைவர், தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

காலமாற்றமானது படிக்கும் மாணவர்களையும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களையும், கல்வி நிறுவனங்களையும், கற்பித்தல் சாதனங்களையும், வழிமுறைகளையும், ஏன்? கல்வியின் நோக்கங்களையுமே மாற்றுகின்றபொழுது, கலைத்திட்டத்தையும் மாற்றி நிற்கும் என்பது இயல்பானதே. இதனால் காலத்துக்குக் காலம், கலைத்திட்டமானது மீளவும் புதிது புதிதாக வரையப்படுகின்றது. அவ்வடிப்படையில் இருதசாய்தங்கள் நிறைவுறுந் தருணத்தில் இருக்கின்ற இருபத் தொராம் நூற்றாண்டின் தமிழ்மொழிப்பாடக் கலைத்

திட்டங்கள் குறித்து திருப்திகரமான அபிப்பிராயம் கல்வியுலகில் இல்லை. இப்பாடத்துக்கான பெறுபேற்று வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக, வினைத்திறன் குறைந்த கலைத் திட்டமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எனவே, தமிழ்மொழி பாடத்துக்கான கலைத்திட்டங்கள் குறித்து விமர்சனரீதியில் நோக்குவது அவசியமானதாகும். எனவே, இக் கலைத்திட்டத்தில் காணப்பெறும் குறைபாடுகள், அவற்றுக்கான காரணங்கள், தீர்ப்பதற்கான ஆலோசனைகள் என்பவற்றைக் குறித்து இக்கட்டுரை நோக்க விழைகின்றது.

1. கல்வியுலகில் கலைத்திட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

நாட்டின் வருங்காலப் பிரஜைகளை, கல்வியும் அறிவும் உடையவராக்கி, சமுதாயத்திற்கும் சுயதிறனும் கொண்ட நல்லவர்களாக உருவாக்குவதே பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக் கழகங்கள் முன்னெடுக்கும் கல்விச் செயற்பாடுகளின் திரண்ட பயனாகும். இப்பயனைப் பெறுவதற்கான பயணத்தில் பங்களிக்கும் நிறுவனங்கள் பல; அந்நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளும் பற்பல.

மாணவர்கள் கல்வியின் நோக்கத்தை எந்தளவு தூரம் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதனை அறிவதற்கான செயற்பாடே மதிப்பீடாகும். இம்மதிப்பீட்டுப் பணிகளை தேசிய அளவில் மேற்கொள்ளும் நிறுவனம் பரீட்சைத் திணைக்களமாகும். பரீட்சைக்கு மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும் குறுநோக்கத்தையும், முதற்கண்ட திரண்டநோக்கத்தையும் நிறைவேற்றப்பாடுபடுவன பாடசாலைகள். அவற்றைத் தேசியஅளவில் நிர்வகிப்பது கல்வியமைச்சாகும்.

குறித்த நோக்கத்தினை நிறைவேற்றப் பாடுபடும் பாடசாலை ஆசிரியர்களது பணியை இலகுபடுத்தவும், தேசிய அளவில் ஒருமைப் பாட்டை ஏற்படுத்தவுமென கற்பித்தலுக்கான பாடநூல்கள் ஒரே இடத்தில் உருவாக்கப்பட்டு,

அனைத்துப் பாடசாலைகளுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு பாடநூல்களை உருவாக்கும் பணியை, தேசிய அளவில் மேற்கொள்ளும் நிறுவனமே பாடநூல் வெளியீட்டுத் திணைக்களமாகும்.

இப்பாடநூல்களில் எத்தகைய விடயங்கள் உள்ளடங்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கும் கலைத் திட்டங்கள் துறைசார் நிபுணர்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அந்நிபுணர்களின் ஒத்துழைப்போடு இக்கலைத் திட்டங்களை உருவாக்கி வழங்கும் நிறுவனம் தேசியகல்வி நிறுவகமாகும். எனவே, கல்விச் செயற்பாட்டு வட்டத்தின் முதற்புள்ளி தொடங்குமிடம் என இதனைச் சுட்டலாம். இந் நிறுவனமே, ஆசிரியர்க்கான வழிகாட்டி நூல்களையும் தயாரிக்கின்றது.

இச் செயற்பாட்டொழுங்கைப் பின் வருமாறு சுட்டுவது பொருத்தமானது: தேசிய கல்வி நிறுவகம் உருவாக்கும் கலைத்திட்டத் தீர்ப்பு, பாடநூல் வெளியீட்டுத் திணைக்களம் எழுதி வெளியிடும் பாடநூல்களை, கல்வி அமைச்சின் நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டி நூல்களின் துணையோடு பாடசாலைகளில் கற்பிக்க, பரீட்சைத் திணைக்களம் மாணவர்களைப் பரீட்சிக்கின்றது. இவ்வொழுங்கை நோக்குகையில், கல்விச் செயற்பாடுகளின் முதற்பணி, கலைத்திட்டம் தயாரித்தல் என, அதன் முக்கியத்துவம் இலகுவில் புலனாகும்.

2. தமிழ்மொழிப்பாட பெறுபேற்று வீழ்ச்சியும், காரணங்களும்

பாடசாலைகள் கட்டடங்களால் வளர்ந்துள்ளன. பாடநூல்கள் அச்சாக்கப் புதுமையால் அழகு பெற்றுள்ளன. தொழில்நுட்ப வசதிகள் என்றுமில்லாத அளவில் அதிகரித்துள்ளன. கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு உதவக் கூடிய கற்றல் சாதனங்கள் பெருகியுள்ளன. இவ்வாறு கல்விச் சூழலின் அனைத்துத் தரப்பிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்க, தமிழ்

மொழிப்பாடத்திற்கான மாணவர் அடைவுமட்டமோ (க.பொ.த. சாதாரணதரம் மற்றும் உயர்தரம்) தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

க. பொ. த. சாதாரணதரம் வரையும் தமிழ் மொழியைக் கட்டாய பாடமாகப் பயின்றுவரும் மாணவர்கள் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பில் தமிழை ஒரு பாடமாகத் தெரிவு செய்து கற்பதற்கு விரும்பாத நிலை காணப்படுகிறது. இந் நிலைக்குக் காரணம் தமிழ்ப் பாடத்திற்கான பாடப்பரப்புக்கள் அதிகமானவை, அதனால் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக் கொள்வது கடினம் எனப் பலராலும் பலவிதமான குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. (நா. சீதரன், தேசிய கல்வி நிறுவகம்)

தமிழ்மொழிப் பாடத்தைத் தெரிவுசெய்து கற்கும் மாணவர்களின் பரீட்சைப்பெறுபேறுகள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஏனைய கலைத்துறைப் பாடங்களை விடவும், சிங்கள மொழி முதலிய பிறமொழிப் பாடங்களை விடவும் குறைந்து காணப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியை ஒரு பாடமாக தெரிவுசெய்யும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் வீழ்ச்சி காணப்படுகின்றது. இவற்றுக்கான காரணங்கள் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டும்.

பிழைகள் மலிந்துவிட்ட பாட நூல்கள், சேவை எனும் நிலையிலிருந்து இறங்கித் தொழிலாகிவிட்ட ஆசிரியம், கல்வி நிர்வாகச் சீர்குலைவுகள் முதலிய பல காரணங்களுள் ஒன்றோ, பலவோ மாணவர்களில் பெரும்பான்மையினர் உயர்சித்தி பெறமுடியாது இருக்கின்றமைக்கான அடிப்படைகளாக அமையலாம். இக் காரணங்களுள் ஒன்றாக, கலைத்திட்டத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளையும் சுட்டாதிருக்க முடியாது.

3. கலைத்திட்டத்தில் காணப்பெறும் குறைபாடுகள்

இன்று காணப்பெறும் தமிழ்மொழிப் பாடத்துக்கான கலைத்திட்டங்களில் காணப்பெறும் மிக முக்கியமான குறைபாடுகளாக பின்வரும் விடயங்களைச் சுட்டலாம்:

1. கலைத்திட்டம் மிக விரிந்து காணப்படுகின்றமை.
2. கலைத்திட்டத்தின் நோக்கத்துக்கும் விடயத் தெரிவுக்கும் இடையில் பொருத்தப்பாடு காணப்பெறாமை.
3. கலைத்திட்டம் தெளிவுற வரையறுக்கப்படாமையால் பாடநூலும் ஆசிரியர் வழிகாட்டியும் தம்முள் முரண்படுகின்றமை.
4. கலைத்திட்டம், தரத்துக்கும் வயதுக்கு மேற்றபடிமுறை வளர்ச்சியைக் கொண்டிராமை.

இனி, இவற்றைத் தனித்தனியே நோக்கலாம்.

3.1 கலைத்திட்டம் மிக விரிந்து காணப்படுகின்றமை.

ஒப்பீட்டு அளவில் எந்தவொரு தரத்துக்குமான சிங்களமொழிப் பாட அலகுகள், தமிழ்மொழிப் பாட அலகுகளைவிடவும் இவ்வகுவானவையாக உள்ளன என்ற கருத்துப் பரவலாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்வழி, "தமிழ்மொழிப் பாடம் கற்கச் சிரமமானது", "தமிழில் சித்தி பெறுவது கடினம்" போன்ற அபிப்பிராயங்கள் உருவாகியுள்ளன. இக்கடினத்தன்மைக்கு முதன்மைக் காரணம் கலைத்திட்டம் கொண்டுள்ள விரிவே, எனச் சுட்டுவதில் தவறு இருக்கமுடியாது. இவ்விரிவுக்கு அடிப்படையாக அமையும் விடயங்களாக பின்வரும் சிலவற்றைச் சுட்டமுடியும்:

அ) சிங்கள மொழி இலக்கியவரலாற்றுடன் ஒப்பிடும்போது தமிழ்மொழி இலக்கியவரலாறு மிக நீண்டது. மிகமிகவளமான இலக்கியப் பகுதிகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. எனவே, சங்ககாலம் முதலாக தற்காலம் வரையான இலக்கியப்போக்கை மாண

வர்களுக்கு உணர்த்திவிடவேண்டும் எனும் நினைப்பில் சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், பத்தியிலக்கியம், காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், நவீன கவிதை, புனைகதை என அனைத்தையும் கலைத்திட்டத்துள் உள்வாங்க விழைவதனால் தமிழ்க்கலைத்திட்டம் மிகவிரிவாக அமைந்து விடுகிறது.

ஆ) தமிழ் இலக்கியங்களைக் கலைத் திட்டத்தில் இணைக்கும்போது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு தமிழகத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் நிச்சயமாகக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியுள்ளது. சிங்களமொழி இலக்கியம் என்பது தனியே இலங்கை இலக்கியம் மட்டுமே. இதனால் ஒப்பீட்டு ரீதியில் சிங்களமொழிப் பாடத்தை விட, தமிழ் மொழிப் பாடத்தின் கடினத்தன்மை அதிகரிக்கின்றது.

இ) தமிழ்ப் பாடத்திற்கான கலைத்திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்பொழுது இப்பொழுது கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்ற பிரதேசம் தொடர்பான அக்கறையும் இவ்விடத்திலே சுட்டத் தகுந்தது. தரமான மாணவர்க்கும் பொருத்தமான பாடங்களை இணைத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, எல்லாப் பிரதேசத்து இலக்கியங்களையும் கலைத்திட்டத்தில் உள்வாங்கவேண்டும் என்றநிலைப்பாட்டால், கலைத்திட்டத்தின் வழி உருவாகும் பாடநூல் தேவையற்றவிதத்தில் விரிந்து காணப்படுகின்றது. அதாவது யாழ்ப்பாணம், வன்னி, கிழக்கு, மலையகம், தென்னிலங்கை என எல்லாப் பிரதேசத்து இலக்கியங்களும் கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றபோது, எல்லா மாணவர்க்கும் பொருத்தமான அலகு, என்பது காணாமற் போய்விடுகிறது.

ஈ) இவ்வாறே சைவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என அனைத்துச் சமயங்களையும், இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத்தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் என அனைத்து இனத்தாரையும் பிரதிநிதித்து வப்படுத்தும் பாடங்கள் கலைத்திட்டத்தில் வேண்டும் எனும் அவசியமற்ற கருத்து நிலையால் பாடநூல்களில் வீணே பாடங்கள்

அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன.

தொகுத்துச் சொல்வதானால் மாணவர் தம் அறிவுமட்டத்தைக் கருத்திலெடுக்காது, அவர்களது மொழி, இலக்கியஆளுமையைவளர்க்கும் நோக்கத்தில் கருத்தைக் குறிக்காது வெறுமனே அரசியல் இலாபத்திற்காக பிரதேச, இன, மதவேறுபாடுகளைக் கவனத்தில் எடுக்கும் கலைத்திட்டங்களாலும், அவற்றின் வழி உருவாக்கப்படும் பாடநூல்களாலும் சுமை அதிகரிக்கின்றதே ஒழிய, மாணவர்களின் மொழியறிவு குறிப்பிடத்தக்க அளவிலேனும் விருத்தியடையவில்லை.

3.2 கலைத்திட்டத்தின் நோக்கத்துக்கும் அலகுத் தெரிவுக்கும் இடையில் பொருத்தப்பாடு காணப்பெறாமல்.

தமிழ்மொழிப் பாடத்துக்கான கலைத்திட்டத்தில் காணப்பெறும் குறைபாடுகளுள், தேர்ச்சி, தேர்ச்சி மட்டங்களுக்கிடையிலான பொருத்தப்பாடினமை மிகவும் பாரதூரமானதாகும். உதாரணமாக, பின்வரும் கலைத்திட்டத்தை நோக்கலாம்.

தேர்ச்சி 7.0 : மொழியமைப்பை (மரபு, தற்காலம்) அறிந்து மொழியைச் செம்மையாகக் கையாள்வார்.

தேர்ச்சி மட்டம் 7.4 : வாக்கிய வகைகளையும் அவற்றின் அமைப்பையும் அறிந்து, அவற்றைப் பொருத்தமுறப் பிரயோகிப்பார்.

விடய உள்ளடக்கம் : இலக்கணம் - அணிகள்

பாடவேளைகள் : 09

கற்றற் பேறுகள்

• அணி என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை அறிந்து கூறுவார்.

• சொல்லணி, பொருளணிசுருக்கான வேறு

பாட்டை விளக்குவார்.

• சொல்லணியின் வகைகளை உதாரணத் துடன் விளக்கிக் கூறுவார்.

• இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் சொல் லணிகள், பொருளணிகளை இனங்கண்டு விளக்குவார்.

கணிப்பீடும் மதிப்பீடும் தொடர்பான ஆலோசனைகள்

• அணி என்பதற்கான வரைவிலக்கணங்களை விளக்கிக் கூறுவார்.

• சொல்லணி, பொருளணி என்பவற்றினை வேறுபடுத்திக் காட்டுவார்.

• அணிவகைகளை உதாரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்டுவார்.

• தற்காலச் சிறுகதையும் அதன் போக்குகளையும் ஒப்பிட்டு கூறுவார்.

• இலக்கியங்களில் அணிகளை இனங்கண்டு கூறுவார். (ப.123-124, ஆசிரியர் வழிகாட்டி தரம் 13)

இங்கு வாக்கிய வகைகளையும் அவற்றின் அமைப்பையும் அறிந்து, அவற்றைப் பொருத்த முறப் பிரயோகிப்பார் எனும், தேர்ச்சி மட்டத்துக்கான விடய உள்ளடக்கத்தில் அணிகள் எனும் விடயம் அமைந்துள்ளது. வாக்கிய வகைக்கும், அணிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு கேள்விக்குரியதே. மேலும், தற்காலச் சிறுகதையும் அதன் போக்குகளையும் ஒப்பிட்டு கூறுவார் எனும் மதிப்பீடு தொடர்பான ஆலோசனை இங்கு எவ்விதத்திலும் பொருத்தமானதன்று. இவ்வாறு காணப்பெறும் பொருத்தமற்ற இடங்கள் பல கலைத்திட்டத்தின் விளைத்திறன் மிக்க தரத்தை கேள்விக்குள் ளாக்குகின்றன.

3.3 கலைத்திட்டம் தெளிவுற வரையறுக் கப்படாமையால் பாடநூலும், ஆசிரியர் வழிகாட்டியும் தம்முள் முரண்படுகின்றமை.

கலைத்திட்டத்தின்வழி உருவாக்கப்படும் பாடநூல்களும் அவற்றினைப் போதிப்பதற்கு உதவி செய்யும் ஆசிரியர் வழிகாட்டி நூல்களும் தம்முள் வேறுபடுகின்றமை மிகவும் பாரதூர மான விடயமாகும். முதலில் உருவாக்கப்படும் கலைத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பாடநூல் ஆக்கப்பெற்று, அப்பாடநூலை எவ்வாறு கற்பிக்கலாம் என்பதான ஆசிரியர் வழிகாட்டியை உருவாக்குவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஆனால், நடைமுறை அவ்வாறில்லை. கலைத்திட்டம் தேசியகல்வி நிறுவகத்தால் வழங்கப்பட்டு, அதன்வழி பாடநூல் எவ்வாறு அமையப் போகின்றது என்பது தெரியாத நிலையிலே யே, வேறுவளவாளர்களாலே, ஆசிரியர் வழிகாட்டியை தேசியகல்வி நிறுவகம் தயாரித்து விடுகின்றது. இதனால், பாடநூலில் காணப்படும் விடயம் ஒன்றாக இருக்க, ஆசிரியர் வழிகாட்டியில் அமைந்துள்ளது வேறொன்றாக உள்ளது. குறிப்பாக இலக்கணத்தைப் பொறுத்தவரை, நன்னூல் மரபிலக்கணத்தை ஒன்று கொண்டிருக்க, மற்றொன்று மொழியியலைக் கொண்டுள்ளது. இது, ஆசிரியர்களை மயங்கச் செய்வதோடு, அவர்கள் தம் கல்விச் செயற்பாட்டைப் பாதித்து, நேரத்தையும் பணத்தையும் விரயமாக்குகின்றது.

3.4 கலைத்திட்டம், தரத்துக்கும் வயதுக்குமற்ற படிமுறை வளர்ச்சியைக் கொண்டிராமை.

ஒரு பாடங்குறித்த கலைத்திட்ட சட்டகம் (பசனை) தொடக்கத்தில் தயாரிக்கப்பெற்றிருப் பினும், வகுப்புகள் இல்லாது தரங்களுக்கேற்ப பாடக்கலைத் திட்டங்கள் தனித்தனியே வெவ்வேறு காலப்பகுதியிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு, வெவ்வேறு காலத்தில் வெவ்வேறு வளவாளர்களால் இப்பணி மேற்கொள்ளப்படுவதால், வயது மட்டத்துக்கேற்ற படிமுறை வளர்ச்சியோ, ஒன்றுக்கொன்றான தொடர் வளர்ச்சியோ கலைத் திட்டங்களில் இல்லாதிருப்பினும் அது ஒரு

முக்கியமான குறைபாடாகும்.

கலைத்திட்டத்தில் குறைபாட்டிற்கான

காரணங்கள்

இன்றைய கல்வி முறைமையின் முக்கியமான பிரச்சினையே, கல்விச் செயற்பாட்டின் ஒவ்வொரு அடிப்படை விடயத்தையும் நிர்ணயிப்பது வேறு வேறானவர்கள் என்பதுதான். அதாவது, கலைத்திட்டம் போடுபவர் ஒருவர், பாடநூல் எழுதுபவர் மற்றொருவர், கற்பிப்பவர் வேறொருவர், மதிப்பிடுபவர் இன்னொருவர்.

இவர்களும் கற்பிப்பாரும் மதிப்பிடுவாரும் வேறுவேறானவர்களாக அமைவது குறித்து ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால், கலைத்திட்டம் தயாரிப்பவரும், பாடநூல் எழுதுபவர்களும் வேறு வேறானவர்களாக அமையும்போது, சரியான - பொருத்தமான - தயாரிப்பில் கிடைக்குமா, என்பது கேள்விக்குறியே, அதாவது, கலைத்திட்டம் இருப்பவரில் ஒருவர் குறித்த குறிக்கோள், அடைவு முதலியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு பாடத்திட்டத்தை வரைந்திருக்க, அவற்றைக் கவனத்தில் எடுக்காத எழுத்தாளர்களால் பாடநூல் உருவாக்கப் படுமாயின், கல்வி நோக்கம் உள்ள இலக்கை அடையாது என்பது வெளிப்படையான தனிமையே பொறுத்தவரை இப்பாதகமான சூழல்; பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்விரு நிறுவனங்களும் வெவ்வேறு தலைமைகளின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டுள்ளன ஆதலால், நிறுவனங்களுக்கிடையிலான போட்டி, உள் முரண்பாடுகள், தப்பான அபிப்பிராயங்கள், அபிப்பிராய பேதங்கள் காரணமாக சரியான- தரமான- வெளியீடுகளை நல்க முடியாத துர்ப்பாக்கியச் சூழல் காணப்படுகின்றது. வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் ஆயினும், நூலாக்கத் தின்போது இருதரப்பாரும் ஒரே மேசையில் சந்திக்காது, பாடநூலாக்கம் இடம்பெற முடியாது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக தமிழ் மொழிப் பாடநூலாக்கத்தின்போது, அத்தகைய சங்கடமான நிலைமைகள் தோன்றி, கல்வி வெளியீட்டுப் பணிகளைப் பாதிக்கின்றன. கடந்த 2018 இல், தரம் 4

இற்கான தமிழ்மொழிப் பாடநூல் உருவாக்கத்தில் ஈடுபட்ட எழுத்தினர் குழுவும், அவர்களைச் செவ்விதாக்கம் செய்யும் பதிப்பாசிரியர்களான விரிவுரையாளர் குழுவும் பலதடவை சந்தித்தனர். அவ்வாறு சந்திக்கும்போது, கலைத்திட்டத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட தேசிய கல்வி நிறுவக விரிவுரையாளர்களையும் கலந்துரையாட அக்குழுவின் என்விரும்பினர். அழைப்புகள் பல அனுப்பப்பெற்றும் அவர்கள் வருகை தரவில்லை.

இவ்வாறு, கலைத்திட்ட ஆக்குநர்களாகிய தேசியகல்வி நிறுவகத்தாருக்கும், பாடநூல் ஆக்குநர்களாகிய பாடநூல் வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தாருக்கும் இடையிலான போட்டி மனப்பான்மையானது. தமிழ்க் கல்வியைப் பாதிக்கும் முதன்மையான விடயமாக உள்ளது. இது ஒரு கூட்டுச் செயற்பாடு என்ற எண்ணமின்றி இவ்விரு பகுதியரும் இயங்குகின்றமையும், கல்விப் பணிக்கென இவ்விருவரும் வெவ்வேறு வளவாளர்களை அழைக்கின்றமையும் அவசியமான இடங்களில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து இயங்காமையும் பிழை ஏற்பட்டதால் பரஸ்பரம் மற்றத் தரப்பாரைக் குற்றஞ்சாட்டித் தப்பித்துவிடுகின்ற தன்மையும் இக்கல்விப்பணியின் விளைத் திறனைப் பாதித்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு, கலைத்திட்டமும் பாடநூலும் நேர்கோட்டில் பயணிக்காமை பாதிக்கப் பெறுவது மாணவர்களே தாம். அதுமட்டுமல்லாது மக்கள் வரிப்பணம் வீண்விரயமாக்கவும்படுகின்றது.

தேசியகல்வி நிறுவகத்திற் காணப்பெறும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள், தற்போதைய கலைத்திட்ட ஆக்கத்தைப் பாதிக்கும் முக்கிய விடயங்களாக உள்ளன. தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் மொழிகள், மானுடவியல், சமூக விஞ்ஞான பீடத்தின் கீழ் இயங்கும் தமிழ்மொழித் துறைக்கென ஒரு தலைவர் ஒருவர் பல்லாண்டுகளாக நியமிக்கப்படவில்லை. பதவி நிலைக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்ட பொழுதும் இன்னமும் இப்பதவிக்கான தெரிவு இடம்பெறவில்லை.

கல்விசாரா ஊழியர்களாக பெரும்பான்மையினர் தொழிற்படுவதால், ஆவணங்களைத் தட்டச்சிடல், பேணல் தொடர்பாக வினைத் திறன்மிக்க பங்களிப்பைப் பெறமுடியாதுள்ளது. சில நேரங்களில், தயாரிக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவிலான ஆவணங்

களைக் குறித்த நேரத்தில் கண்டெடுக்க முடியாத நிலையுங் காணப் பெற்றுள்ளது. அதனால், அவை அடுத்த நாள் மீளவும் எழுதப்பட வேண்டியனவாகின்றன. முன்பு பங்களித்த வளவாளர் இம்முறை வருகைதர முடியாமற் போனால், வேறொரு வளவாளர் அழைக்கப்படுவார். அவர் உருவாக்கும் கலைத்திட்டப் பகுதிகள் முன் உருவாக்கப் பெற்றவற்றிலிருந்து மாறுபாட்டைக் கொண்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. இதனால் கலைத்திட்டத்தின் ஒருமை பாதிப்புக்குள் ளாகின்றது.

குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்கான ஆலோசனைகள்

இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்காக, பின்வரும் ஆலோசனைகளை முன்வைக்கலாம்:

தமிழ்ப்பாடமாணவர்கள் ஆர்வமாகக் கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கேற்ப, கலைத்திட்டத்தில் பாடச் சமைகள் இயன்ற அளவில் குறைக்கப்பட வேண்டும். பிரதேச, சமய, இன வேறுபாடுகளுக்கு முதன்மை வழங்காது, மாணவர்களை கருத்திற்கொண்டு கலைத்திட்டங்களை வரைதல். எப்பிரதேச, எவ்வின, எச்சமய ஆளுமை எனினும், தரமான - பொருத்தமான பாட அலகுகளைப் பிரேரிக்கும் மனோபாவத்தைக் கலைத்திட்ட ஆக்குநர்கள் என்று பெறுகின்றார்களோ, அன்றுதான் மீளவும் தமிழ்க் கல்வி தழைக்கும்.

இயன்றவரை, கலைத்திட்டமிடும் வளவாளர்

குழுவினை, பாடநூல் ஆக்கும் பணியிலும் ஈடுபடுத்தல். இதனால், ஒருமை பேணப்பட இயலுமானதாகும்.

கலைத்திட்டமிடும் தேசிய கல்வி நிறுவகமும், பாடநூல் வெளியிடும் பாடநூல் வெளியீட்டுத் திணைக்களமும் இணைந்து ஒரு கூரையின் கீழ் செயற்படுதல். (இவ்விரு நிறுவனத்தினரையும் ஒரே கூரையின் கீழ்; கொண்டுவருவதற்கான உரையாடல் தொடங்கியிருந்தபோதும் ஆட்சி மாற்றத்தால் அது கைகூடவில்லை.)

தேசியகல்வி நிறுவகத்திற் காணப்பெறும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் உடனடியாகக் களையப்பட வேண்டும்.

உசாத்துணை:

1. கினிகே, ஐ. எல்., (2008) புதிய சகத்திரத்தின் முதலாவது இடைநிலைப்பாடசாலைக்கலைத்திட்ட மறுசீரமைப்பு - 2007 (புதிய கலைத்திட்ட நோக்கும் பாடசாலைக் கல்வியில் எதிர்பார்க்கப்படும் மாற்றமும்), பாதுக்கை: கல்வி வாண்மைத் தேர்ச்சி விருத்தி மையம்.

2. தமிழ் ஆசிரியர் வழிகாட்டி தரம் 13 (2018) மஹரகம: தமிழ் மொழித்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

3. தமிழ்மொழிக் கற்பித்தல் முறைகள் தொகுதி -ii (2009) நுகேகொட : இலங்கை திறந்த பல்கலைக் கழகம்.

திருமந்திரத்தில் உயிரியல் - அறிவியல் நோக்கு

அறிமுகம்

சைவத்திருமுறை வகுப்பினுள் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மூலவர்க்கச் சித்தர் மரபின் பிதாமகராகக் கருதப்படும் திருமூலரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மூவாயிரம் பாடல்களின் தொகுப்பாக அப்பனுவல் திகழ்கிறது. சைவ இலக்கிய மரபின் பொருண்மையால் சாத்திர நூலாகவும், தோத்திர நூலாகவும் ஒருங்கே மதிக்கப்படுகின்ற சிறப்பு திருமந்திரத்துக்கே உரித்துடையதாகும். இந்நூலின் கர்த்தாவாகிய திருமூலர் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவராகப் பொதுவாகச் சுட்டப்பட்டாலும் இதில் பல கருத்து முரண்பாடுகளும் இல்லாமலில்லை.

கலாநிதி

ச.முகுந்தன்,

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

இந்துநாகரிகத்துறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வடமொழி சிவாகமப் பொருள் மரபினைத் தமிழில் வெளிப்படுத்திய சிறப்பினைக் கருத்திற் கொண்டு தமிழ் ஆகமம் என்ற இது சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

*

எவ்வாறாயினும் சைவசமய மற்றும் தத்துவச் சிந்தனை வீச்சுக்களைப் பிரதி பலிக்கும் பனுவலாக மட்டும் திருமந்திரம் அமைந்திருக்கவில்லை. இதற்கும் அப்பால் சித்தர் இலக்கியமரபின் முன்னோடிப் பனுவலாகவும் திருமந்திரத்தினைக் கருதமுடியும். இதன் வழியே உலகியல் வாழ்வின் தாற்பரியங்களை அறிவியல் நோக்குநிலையில் பிரதிபலித்த குணாம்சத்தையும் திருமந்திரப் பாடல்கள் பலவற்றில் அவதானிக்கமுடிகிறது.

பிரபஞ்சஇயற்கை, பிரபஞ்சத்தில் உயிரினங்களின் தோற்றம், குறிப்பாக மனித இனத்தின் இருப்பு, விருத்தி தொடர்பில் தற்கால உயிரியலாளர்களும் வியக்கும் வகையில் அறிவியற் சார்புடைய கருத்தியல்கள் பல திருமந்திரத்தில் இழையோடியுள்ளன.

அந்தவகையில் திருமந்திரத்தில் இழையோடியுள்ள உயிரியலுடன் (Biology) தொடர்புடைய கருத்தோட்டங்களை இனங்காட்டும் ஒரு எத்தனமாகவே இவ்வாய்வு அமைகிறது.

பௌதிக உடலுக்குரிய செயற்பாட்டியக் கத்திற்கான ஆற்றல் எவ்வாறு கிடைத்தது என்கிற சிந்தனைக்குத் திருமந்திரம் அறிவியற் பெறுமதிமிக்க கருத்தியலொன்றை முன்வைக்கிறது.

பேரண்டத்தினை இயக்குகின்ற ஆற்றலின் நுண்ணிய கூறே சிற்றண்டமாகிய உடலையும் அதன் தொழிற்பாடுகளையும் நெறிப்படுத்துகிறது. அதுவே "மூலக்கனல்", "பிண்ட ஒளி", கறவாப் பால், குண்டலிப்பால், "வாலை" எனச் சித்தர் பனுவல்களில் குறியீடு செய்யப்பட்ட குண்டலினி சக்தியாகும்.

இதனைத் திருமூலர்,

"அண்டத்துள் ஊறி இருந்து எண்ணை சூதி

.....

குண்டத்தின் மீல் அங்கி கோலிக் கொண்டானே" ¹

"அண்ட ஒளியும் அகண்ட ஒளியுடன் பிண்ட ஒளியால் பிதற்கும் பிபுருமையை" ²

எனக் குறிப்பிடுவார்.

பிரபஞ்ச ஆற்றலும் உயிரியக்க மின்தூண்டலும். (Cosmic Energy and Bio Electricity)

சித்தர் மெய்யியலில் பிரபஞ்ச இயக்கத்துக்கான ஆற்றலின் நுண்கூறான குண்டலினி ஆற்றலே உடலியக்கச் செயற்பாடுகளுக்கான தூண்டுவிசையாகிய உயிர்மின் (Bio-Electricity) ஆற்றலுக்கான காரணமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சிற்றண்டமாகிய பூதஉடலில் சாதாரண நிலையில் இனவிருத்திக்கான ஆற்றலாகத் தொழிற்படக்கூடிய குண்டலினியை பிராணாயாம சாதனை மூலமாக மேலெழுப்புவதன் வாயிலாகப் பேரண்டத்தின் ரகசியங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும் எனத் திருமூலர் கருதுகிறார். இதனை,

"எருவிடும் வாசற் கிருவிரல் மீலே
கருவிடும் வாசற் கிருவிரல் கிழே
உருவிடும் ஜோதி" ³

"மூலத்திருவிரல் மேலுக்கு முன்நின்ற
பாலித்த ஊங்கிக் கிருவிரல் கீழ்நின்ற
கோலித்த குண்டலி உள்ளெழும் சுடர்" ⁴

ஆகிய பாடலடிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இனப்பெருக்கமும் மனித மரபணுவியலும்

இனப்பெருக்கம் என்பது எல்லா உயிர்வர்க்கங்களினதும் இயற்கைச் செயன்முறையாகும். மனிதனும் இனப்பெருக்கத்திற்கான உந்துதலையும் அதற்கான உடலியல் உளவியற்பக்குவங்களையும் இயற்கையாகவே கொண்டுள்ளான்.

திருமூலரும் தமது பனுவலில் மனித இனவிருத்தி கர்ப்பம் உருவாதல், கருவினைச் சுமத்தல், குழந்தைப் பேறு போன்ற விடயங்

களைச் சுட்டியுள்ளார். திருமந்திரத்தில் கர்ப்பக் கிரியை எனும் பகுதியில் நாற்பத்தொரு பாடல்களிலும் விந்துற்பனம் எனும் பகுதியில் இருபது பாடல்களிலும் விந்துசயம் எனும் பகுதியில் பதினான்கு பாடல்களிலும் போக சரவோட்டம் எனும் பகுதியில் இருபத்தெட்டுப்பாடல்களிலும் இவ்விடயங்கள் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தாம்பத்திய உறவு

தாம்பத்தியத்தில் ஆணைவிடப் பெண் வயதில் இளையவளாக இருத்தல் நன்று என்கின்றார் திருமூலர்.

"ஏய்ந்த பிராயம் கிருபங்கு மூப்பங்கு
வாய்ந்த குழலிக்கும் மன்னர்க்கும் ஆனந்தம்" ⁵

மேலும் பரியங்க யோகம் என்ற அதிகாரத்தில் காமகுத்திரம் போன்ற இந்திய இன்பவியல் சாத்திரங்கள் உரைத்ததைப் போலவே சமபோகம், விந்துஜெயம் முதலானவை தொடர்பாகப் பேசியுள்ளார்.

"அங்கப் புணர்ச்சியும் ஆகின்ற தத்துவம்
அங்கத்தில் விந்து வகுகின்றபோகத்துப்
பங்கப்பாடமல் பரிகரித் துந்தம்மைத்
தங்கித் தொடுக்கத் தலைவனுமாமே" ⁶

எனப் போகத்தின் போது தலைவன் விந்தினைத் தக்கவைத்து போகிக்க வேண்டியமை பற்றி வலியுறுத்தும் திருமூலர் உடலுறவிற்றகான காலப்பிரமாணமாக ஐந்து நாழிகையைக் (இரண்டு மணிநேரம்) குறிப்பிடுகின்றார்.

"பரியங்க யோகத்துப் பஞ்ச கடிமை"⁷
"பஞ்ச கடிமைப் பரியங்க யோகமே"⁸

இந்தக் காலப்பிரமாணம் சாதாரணர்க்கு அன்றி பிராண ஜெயம், இந்திரிய ஜெயம் பெற்ற யோகிகட்கே சாத்தியமானதாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும். போகியும் மனதளவில் யோகியாயிருப்பதன் மூலமாகவே இது சாத்தியப்படும்.

உயிர்ப் பரிணாமத்தின் உச்சத்திலுள்ள மனிதனின் இனவிருத்தி, கர்ப்பம் உருவாகுதல், கர்ப்பகாலமும் குழந்தைப் பேறும் ஆகிய விடயங்கள் பற்றித் திருமந்திரத்தில் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மரபுரிமைப் பண்புகள்

பெற்றோரின் மரபுரிமைப் பண்புகள் கருவிலுள்ள சிசுவின் பதிதல் தொடர்பாக திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"ஏய் அங்கு அலந்த கிருவர்தம் காயத்துப்
பாயும் கருவும் உருவாம் எனப்பல
காயம் கலந்தது காண்ப் பதிந்தபின்
மாயம் கலந்த மனோலயம் ஆனதே" ⁹

அதாவது சுக்கிலமும் சுரோணிதமும் பெண்ணின் கருப்பையிற் பதிக்கின்ற பொழுதே பெற்றோரின் உடல்களில் கலந்துள்ள மாயாகாரியத் தத்துவங்களும் மனதின் எண்ணம், உணர்வு முதலானவையும் பதிந்து விடுகின்றன. என்று திருமூலர் இப்பாடலினூடு விளக்குகின்றார். இதனை இன்றைய நவீன மரபணுவியல் ஆய்வுகளும் உறுதிசெய்துள்ளன.

"ஜீன்கள் என்பவை மரபுவழிப் பண்புக்கூறுகளைத் தாங்கி நிற்கும் அலகுகளாக குரோமோசோம்களில் அமைந்துள்ளன. பால்நிர்ணய குரோமோசோம்களாகிய (Gametes) விந்திலும் (Sperm) முட்டையிலும் (Ovum) உள்ள குரோமோசோம்களின் ஜீன்களே குழந்தையின் நிறம், அறிவு, இரத்தவகை, உடல் நிலை, மனப்போக்கு ஆகியவற்றை மரபுரிமை வழி முடிவு செய்கின்றன." என Dr.V.Kapur, Dr.R.K.Suri ஆகியோர் தமது Basic human Genetics என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இவ்விடத்தில் சுட்டிக் காட்டத்தக்கதாகும்.¹⁰

குழந்தையின் பால்நிலை

தீர்மானிக்கப்படுதல்

இன்றைய மருத்துவ அறிவியலின்படி ஒரு குழந்தை ஆணா, பெண்ணா எனத்

தீர்மானிப்பவை பால்நிர்ணய குரோமோசோம் களையாகும். பெண்களிடம் எப்பொழுதும் "x" குரோமோசோம்களே இருக்கும். ஆணிடமிருந்து வெளியேறும் கோடிக்கணக்கான உயிரணுக்களில் பாதி "x" குரோமோசோம்களாயும் மீதி "y" குரோமோசோம்களாயும் இருக்கும். இவற்றில் ஓ குரோமோசோமுள்ள உயிரணுவானது பெண்ணின்("x")கரு முட்டையுடன் சேர்ந்தால் xx ஆகிப் பெண் குழந்தை உண்டாகும். "y" குரோமோசோம் உள்ள உயிரணு எனின்xy ஆகி ஆண்குழந்தை உருவாகும் என்பதே இன்றைய மரபுரிமையியல் ஆராய்ச்சி முடிவாகும்.

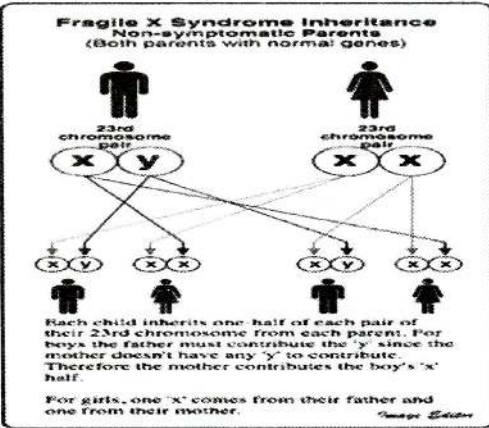
இதனையொத்த சிந்தனைப் போக்கொன்றைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடலில் அடையாளக் காண முடிகின்றது.

"ஆண்மிகில் ஆணாகும் பெண்மிகில் பெண்ணாகும்" 11

இங்கே ஆண்மிகுதல் என்பதனை "y" உள்நுழைதல் என்றும் பெண் மிகுதல் என்பதனை "x" உள்நுழைதல் என்றும் கருத இடமுண்டு.

கருப்பையில் கரு தங்கியிருக்கும் காலப் பிரமாணம்

கரு தங்கியிருக்கும் காலம் பத்து முழு மதிகள்(10 X 27 = 270 நாட்கள்). என்பதனை நவீன

மருத்துவவியலும் ஒப்புக் கொள்கின்றது.

திருமந்திரமும் இதனை

"பொறை நின்ற இன்னுயிர் போந்துற நாடிப் பறிக்கின்ற பந்தெனும் பாரஞ்செய்தானே" 12

எனச் சுட்டியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

உடற் கூற்றியல்

மனித உடற்கூற்றியல் பற்றியும் அதனுள் அமைந்து கிடக்கின்ற அகஞ்சுரப்பிகள் குருதிச்சுற்றோட்டம் போன்றவை தொடர்பாகவும் திருமந்திரத்தில்; அனேக குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மனித உடலானது என்புகள், நரம்புகள், நிம், தசைத்தொகுதி, ஆகியவற்றுடன் தோல் போர்க்கப்பட்டு குருதியை ஓடவைத்த ஓர் அமைப்பாக இவ்விரு பனுவல் களிலும் பொதுவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிகட்டிச் செம்பால் கிறைச்சி திருந்த மனைசெய்து இன்பால் உயிர் நிலை செய்த கிவை யோங்க" 13

என்ற திருமந்திர பாடலடிகளில் என்புகள் நரம்புகளால் பிணைக்கப்பட்டுக் குருதி பாய்கின்ற தசைகளால் போர்த்தப்பட்ட உடலின் அமைப்பு முறை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது

மனித தேகமானது அவரவர் கையால் எண்சாண் அல்லது தொண்ணூற்றாறு அங்குலம் என்பது இந்திய ஆயுர்வேத சித்த வைத்திய மரபில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு விடயமாகும்.

"அங்குலம் தொண்ணூற்றாராம் அவரவர் கையால் மெய்தான்" 14

.....தேவவார் தேகமது எண்சாண் என் செய்புவா மங்குலந்தான் தொண்ணூற்றாரே" 15

தேகவளம் புகலுகிறேன் தொண்ணூற்றாறு தேர்ந்த விரல் நீளமவர் கையினால்" 16

இம்மரபில் திருமூலரும்

"எண்சாணளவில் எடுத்த உடம்புக்குள்
கண்கால் உடலிலில் சுரக்கின்ற கைகளில்
புண்கால் அறுபத்து எட்டு ஆக்கை புணர்கின்ற
நுண்பால் உடம்பு தன்னால் உடம்பாடே" 17

அவரவர் உடலானது அவரவர் கைகளினால்
எண்சாண் நீளமானது எனக்குறிப்பிடுவதில்
இருந்து அவரவர் கைவிரலால் தொண்ணூற்
றாறங்குலம் என்பதனைத் திருமூலர் குறிப்
பாலுணர்த்தியுள்ளார்.

மனித உடலில் இயங்கும் 72,000
நரம்புகளோடு கோடானகோடி நுண்ணிய
நரம்புச் சரடுகள் உடலின் ஒவ்வொரு இயக்கத்
திற்கும் ஏற்றபடி உடலில் தொகுதி தொகுதியாக
இணைந்து நரம்பு முடிச்சுக்கவினைத் தோற்று
வித்துச் செயல் புரிகின்றன. மனித உடலில்
மூளையானது நாற்பத்தாறு கேந்திரங்களாகச்
(Departments) செயற்படுவதாகத் தற்கால உடற்
கூற்றியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆயினும்
இந்து ஆயுர்வேத சித்த வைத்தியமரபில் மூளை
யானது தொண்ணூற்றாறு கேந்திரங்களாகச்
செயற்படுவதாகவும் தொண்ணூற்றாறு பிரதான
வர்மப்புள்ளிகள்(நரம்பு மையங்கள்) உடலில்
உள்ளதாகவும் கருதுகின்றனர்.

"முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்தறுவரும்
செப்ப மதிலுடைக் கோவிலுள் வாழ்பவர்" 18

எனத் திருமூலரும் இதனையே
சுட்டுகிறார். என்று கருதமுடிகிறது.

உடலில் உள்ள ஏழு வகையிலான
தாதுக்கள் பற்றித் திருமூலர் பின்வருமாறு
குறிப்பிடுகிறார்.

"கிரத்தம் உதிரம் கிறைச்சித்தோல் மோதல்
மருவிய அத்தி வழுப்பொரு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழாம் உபாதி
உருவ மலால் உடல் ஒன்று எனலாடே" 19

அகஞ்சுரப்பிகள்

மனித உடற்கூற்றியலில் அகஞ்சுரப்பிகளின்
செயற்பாடு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
கான் வழிச்சுரப்பிகளாகவும் கானில்
சுரப்பிகளாகவும் நவீன உயிரியலாய்வுகளில்
இனங்காட்டப்படுகின்ற இவை பற்றித்
திருமந்திரத்தில் சில பதிவுகள் இடம்பெற்
றுள்ளன. குறிப்பாகத் திருமந்திரத்தில்
இடம்பெறும் "பதினெட்டுக் கலசங்கள்" என்ற
சொற்றொடரானது மனித உடலிலுள்ள
பதினெட்டுச் சுரப்பிகளைக் குறிப்பதாகக் கருத
இடமுண்டு.

"கீன்புற்று கிருவர் கிசைவித்து வைத்தமண்
துன்பக் கலசம்
ஔப்பது நீர்ச்சால், கலசம் பதினெட்டு
வெந்தது சூளை....." 20

கலசம் பதினெட்டாவன

பியூட்டரின் சுரப்பி - கிதளை சித்தர் மரபில்	
'சிகாமணி' என்பர்	1
ஃனியல் சுரப்பி - கிதளை சூனாமணி என்பர்	1
புருவமத்தியில் அமுத கலசம்	1
கைரோய்டு - கிதளை கண்டாமணி என்பர்	2
பராநைராய்டு - நாவாமணி	2
கைமஸ் - பிள்ளைச்சிட்டான்	1
கல்லீரல், மண்ணீரல்	2
அட்ரினல் சுரப்பிகள் - தலைப்பட்டி	2
புராஸ்டேட் சுரப்பி - நீரேத்தம்	1
ஆண் விதைகள் - பீஜங்கள்	2
கோனாட்ரேட் சுரப்பி - விந்தேத்தம்	1
மொத்தம்	18

இவற்றுள் கைமஸ் (Thymus) என்ற
சுரப்பியானது மார்புக்கூட்டின் நடுவில்
அமைந்துள்ளது. பன்னிரண்டு வயதுவரை இது
செயற்படுவதாகவும் பின்னர் அது தனது
செயற்பாட்டினை நிறுத்திக் கொள்வதாகவும்
அறிவியல் கண்டுரைத்துள்ளபோதும் இதற்கான
காரணம் யாது என்பதற்கு விடை
கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

"The Thymus is most active in children and gradually shrinks during adulthood"²¹ சித்தர் பனுவல்கள் இதனைப் "பிள்ளைச்சிட்டான்" எனக் காரணச் சிறப்புப்பெயர் கொண்டு சுட்டுகின்றன. குழந்தைகளுக்கே (பிள்ளைப்பருவம்) எப்பொழுதும் வாய்க்கப்பெற்ற குதாகல உணர்வுப் பெருக்கிற்கு, மூலமாக இச்சுரப்பியே திகழ்கிறது என்கிற அறிவியலுண்மையினை உணர்ந்தமையே இப்பெயரீட்டிற்கான காரணமாகும். தைமஸ் சுரப்பி நெஞ்சறையில் இதயத்துக்கு மேலாக அமைந்திருக்கிறது. இதனைத் திருமூலர்,

"முலைமேல் அமிர்தம் பொழிய"²² காரணமாகும் சாதனமாக அடையாளப்படுத்தியிருப்பது நயக்கற்பாலது.

பீனியல் சுரப்பி மனிதமூளையினுள் அமைந்துள்ள ஒன்றாகும். இதன் செயற்பாடும் நவீன அறிவியலாய்வாளர்களுக்குப் புதிரானதாகவே அமைந்துள்ளது.

"Though scientists still admit that they still don't yet have a complete picture of the pineal gland's functions"²³

இது ஒரு ஒளியும்மும் கண்ணினை நிகர்த்ததாகவும் மிகநுண்ணிய மின்காந்தப் புலத்தை உணர்திறனுடையதாகவும் விளங்குவதனை Dr.Graham Blackwell தனது உடற்கூற்றியல் ஆய்வுகளின் மூலம் கண்டறிந்துள்ளார்.

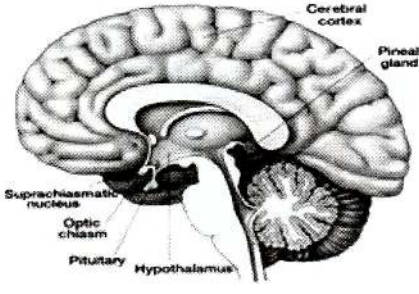
"Interestingly enough, the anatomy of the gland actually consists of Lens, Cornea, Retina. Just like our eyeballs. Also, according to scientist Dr Grahame Blackwell, a large number of small crystals have been found in the gland called calcite micro-crystals. They bear a striking resemblance to the calcite crystals in the inner ear that have been shown to exhibit the qualities of an electric field known as piezoelectricity. If the pineal gland crystals exhibit the same qualities, then this would provide a means whereby an external electromagnetic field might

directly influence the brain."²⁴

பேரண்டமாகிய பிரபஞ்ச இயற்கையுடன் தொடர்புறவல்ல சிற்றண்டமாகிய தேகத்திற்கான தொலைத்தொடர்புக் கோபுரமாக, ஞானவிளக்கமாக அமைகின்ற தன்மை பற்றி பீனியல் சுரப்பியைக் குறிக்க "ஞானமணி என்கிற சொல்லாடலை சித்தர்பனுவல்கள் கையாண்டனவோ என எண்ணத் தூண்டுகிறது."

பிராணாயாம சாதனையின் மூலமாகக் குண்டலினி சக்தியினை மேலெழுப்புவது ஊடாக தைமஸ் சுரப்பியையும், பீனியல் சுரப்பியினையும் உத்வேகமாகத் தொழிற்படச் செய்யமுடியும் என்பதனை திருமூலர் ஒரே பாடலில் பின்வருமாறு சுட்டியுள்ளமை கவனத்துக்குரியது.

"மலைமேல் மறைபெய்ய மாண்கன்று துள்ளக் குலைமேல் கிருந்த கொழுங்கனி வீழ உலைமேல் கிருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்"

முலைமேல் அமிர்தம் பொழிய வைத்தான"²⁵

யோகசாதனையின் மூலமாகக் குண்டலினி ஆற்றலானது சகஸ்ரதளமாகிய மூளையில் சென்று முட்டுவதனை "மாண்கன்று துள்ள" என்று சுட்டிய திருமூலர் மூளையில் ஒரு ஒளிவீசும் நுண் கனிபோல அமைந்த பீனியல் சுரப்பி தூண்டப்படுவதனை "குலைமேல் கிருந்த கொழுங்கனி வீழ" என்ற அடிகளால் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார். கொல்லனின் உலைக்களத்தில் இருந்த இரும்பு செம்பிழம்பாக உருகியது போல நெஞ்சுக்கூட்டில் அமைந்த

தைமஸ் சுரப்பி துண்டப்பட்டுத் தனது ஜீவரசத்தினைச் சிந்தியதை

“உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமேல் அமிர்தம் பொழிய வைந்தானே” 26

என்ற அடிகளினூடாகக் குறியீடு செய்துள்
ளமை நோக்கற்பாலது.

மனித நரம்பு மண்டலமும்

ஆறு ஆதாரங்களும்

மனித உடலில் எழுபத்து இரண்டாயிரம்
நரம்புகள் பின்னியுள்ளன. இவற்றுள்

- 1) இடைகலை
- 2) பிங்கலை
- 3) கஷம்ணா(தண்டுவடம் அல்லது சுழுமுனை)
ஆகிய நரம்பு மையங்கள் பிரதானமானவை

இடைகலை:

இடதுகால் பெருவிரலில் இருந்து ஆரம்
பித்து முழங்கால் தொடை வழியாகச் சென்று
தண்டுவடத்தைச் சுற்றியபடி மேலேறி மூளை
யோடு இணைகிறது. இதனையே சந்திரநாடி,
இடைநரம்பு, சந்திரகலை என இந்து மறை
மொழி நூல்கள் சுட்டுகின்றன.

பிங்கலை:

வலதுகாற் பெருவிரலில் இருந்து ஆரம்பித்து
முழங்கால், தொடை வழியே சென்று முதுகெ
லும்பின் தண்டுவடத்தினைச் சுற்றியபடி
மேலேறி மூளையோடு இணைவது இதுவாகும்.
இதனையே சூரியநாடி, சூரிய கலை என இந்துப்
பனுவல்கள் சுட்டுகின்றன.

கஷம்ணா (தண்டுவடம் அல்லது சுழுமுனை):

மனிதனின் முதுகெலும்பானது முப்பத்து
மூன்று துண்டென்புகளால் ஆனது. இதன்
இடையேயுள்ள துளை வழியாகத் தண்டுவடம்

அல்லது சுழுமுனை நாடி செல்கின்றது. இதன்
வழியாகவே கணத்தாக்கங்கள், செய்திகள்
மூளைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதுடன் மூளை
பிறப்பிக்கும் கட்டளைகள் பிறதொகுதிகட்குக்
கடத்தப்படுகின்றது.

சந்திரநாடியாகிய இடைகலை பற்றியும்
சூரியநாடியாகிய பிங்கலை பற்றியும் திருமூலர்
பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“கீந்துவும் பாணுவும் இலங்கும் தலத்திடை
வந்துதிந்த நெல்லாம்” 27

இடைகலை நரம்பும் பிங்கலை நரம்பும்
சுழுமுனையாகிய தண்டுவடத்துடன் ஆறு இடங்
களில் எதிர் எதிராகச் சந்தித்துக்கொள்கின்றன.
அந்த ஆறு இடங்களே இந்து மெய்யியல் மரபில்
ஆறுஆதாரங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

- 1) மூலாதாரம் - கடைசி முதுகெலும்பு
(இடுப்புப்பகுதி)
- 2) சுவாதிட்டானம் - அடி வயிறு
- 3) மணிபூரகம் - தொப்புள்
- 4) அநாகதம் - இதயம்
- 5) விசுத்தி - தொண்டை
- 6) ஆக்ஞை - புருவமத்தி

ஆகியபகுதிகளுக்கு நேர்பின்புறமாக
முதுகெலும்பிலுள்ள தண்டுவடத்துடன் இச்சந்
திப்புக்கள் நிகழ்கின்றன.

ஏழாவதாக இம்மூன்று நரம்புகளும்
மூளையுடன் கலக்கின்றன. இந்த ஏழாவது
ஆதாரத்தையே “சகஸ்ரதளம்” எனச் சித்தர்
இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இடைகலை நரம்புடன் இடதுபுற
நாசித்துளை வழியே ஓடுகின்ற சுவாசமும்
வலதுபுற அல்லது பிங்கலை நரம்புடன் வலது
பக்க நாசித்துளை வழியே ஓடுகின்ற சுவாசமும்
இணைந்து இயங்குகின்றன.

இவ்வாறாக இடைகலை பிங்கலை என்ற இரண்டு நரம்பியக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள இரண்டு நாசித்துளைச் சுவாசங்களையும் சுழுமுனையோடு அவை பின்னுவதனால் தோன்றுகின்ற ஆதாரங்களையும் பரிபாஷையாகத் திருமந்திரத் தில் சில பாடல்களில் திருமூலர் சுட்டியுள்ளார்.

"ஏற்றம் கிரண்டுள ஏழுதரவுள்"²⁸

"ஆறு பறவைகள் ஐந்துதகத்துள்ளன"²⁹

திருமந்திரம் 2864 (6 - பறவை - 6 ஆதாரங்கள்)

ஐந்தகம் - பஞ்சபூதங்களாலான உடல்

"எல்லாக் கலையும் கிடைபிங்கலை நடுச்

சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலம்

செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்"³⁰

நிறைவாக

திருமந்திரம் பௌதீக உடலை ஆன்ம விடுதலைக்கு மிக அவசியமான சாதனமாகக்

கருதியது. எனவே உடலும், அதன் இருப்பும், உடலுடன் கூடி வாழும் உலகியல் வாழ்வும் இடையூறுகளற்றதாக அமைய வேண்டும் என்பதில் சிரத்தை கொண்டிருந்தது. மேலும் பிரபஞ்ச இயற்கையின் மிக முக்கியமான கூறாக உயிர்ச்சுவடுகள் அமைகின்றன. பிரபஞ்ச இயற்கையின் தாற்பரியங்களை அதன் ரகசியங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்வதே பௌதீக அதித்ததை நோக்கிய பாய்ச்சலுக்கான படிக்கல் என்பதும் திருமூலரால் நன்கு உணரப்பட்டிருந்தது.

இந்த உணர்வுநிலையின் வெளிப்பாடாகவே உடற்கூறியல், இனவிருத்தி, மரபுரிமைப் பண்புகள், அகஞ்சுரப்பிகள், நரம்பு மண்டலங்கள் முதலான உயிரியல் சார்ந்த கருத் தோட்டங்கள் திருமந்திரத்தில் எடுத்தாளப்பட்டதாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

காணி நிலம் வேண்டி முற்றோதல்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் நாவற்குழி சிவபூமி திருவாசக அரண்மனையில் 12.01.2018 அன்று காலை முதல் மதியம் வரை திருவாசக முற்றோதல் சிறப்புற நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு நிரந்தர காணி மற்றும் கட்டடம் அமைய வேண்டும் என்று பிரார்த்தனையை முன்வைத்து திருவாசக முற்றோதல் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்விற்கு அமெரிக்க ஹாவாய் ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த தொண்டுநாத சுவாமிகள் ஆசி நல்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் தமிழ் - ஒரு பார்வை

தங்கராஜா தவருபன்,

நிறுவுனர், Speed IT net

தகவல் தொழில்நுட்பம் இன்று நமது வாழ்வியக்கத்தின் சகல நிலைகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அதன் நுகர்வு மற்றும் பிரயோகத்தில் மொழி மிகப்பெரிய செல்வாக்குச் செலுத்தி வருவது யாவரும் அறிந்தது. தொழில் நுட்பம் என்றாலே அது ஆங்கிலமொழி மூலமானது அதன் மூலமே அதன் உண்மையான வடிவத்தினைக் காணமுடியும் என்றும் உலகமயமாதலில் ஆங்கிலம் இன்றி எதுவும் இல்லை என்றும் கூறி பலர் தொழில்நுட்பத்தில் தாய்மொழி பிரயோகம் குறித்து எள்ளி நகையாடுவதை இந்நாட்களில் அவதானிக்கலாம்.

சினர்கள், யப்பானியர்கள் போல தமிழர்களாலும் தாய்மொழியில் தொழில்நுட்பத்தினை நுகரவோ பிரயோகிக்கவோ முடியும் என்பதை கடந்தகாலங்களில் நிரூபித்து வருகின்றோம். இருந்தபோதிலும் நம்மில் பெரும்பாலானோர்களிடம் உள்ள ஆங்கிலம் மீதான கவர்ச்சி, தாய் மொழி மீதான தாழ்வு மனப்பான்மை , தாய் மொழியான தமிழினை முன்னிலைப்படுத்தும் போது எம்மை ஆங்கிலப்புலமையற்றவர்களாக

காட்டிவிடுமோ என்கின்ற அச்சம் ஆகியன தமிழ் மொழியினை தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் தெரிவு செய்ய நமக்கு தடை போட்டு விடுகிறது. தற்காலத்தில் தமிழ்மொழிக்கல்வி தமிழ்மொழி மூலக்கல்வியின் தரக்குறைபாடுகள் அல்லது அவற்றின் அருகி வரும் நிலமையும் இதற்கு காரணம் எனலாம்.

இந்நிலையில் தற்போது தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்பமானது பல இடங்களில் தனது செல்வாக்கினைக் காட்டியிருக்கிறது. இருந்த பொழுதிலும் மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களின்றி வேறு பல காரணங்கள் கணினியிலோ, நடமாடும் கையடக்கசாதனங்களிலோ இயந்திரப் பொறிகளிலோ இணையத்திலோ தமிழ் ஒரு தெரிவாக இருப்பதற்குச் சவாலாக இருக்கின்றதை பலரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவை தர்க்கரீதியிலும் தொழில்நுட்ப ரீதியிலுமான காரணிகளாக காணப்படுகின்றன

தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்பம்

இன்று உலகில் ஆங்கிலத்தில்தான் அநேக இணைய வழிச்செயற்பாடுகள் இருக்கின்றன. தொழில்நுட்பம் கணினிப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் உயர், மத்தியதர வர்க்க மக்களுக்கும் மட்டுமல்ல என்பது தெளிபடுத்தப்பட்டு நிரூபணமாகிவிட்ட சூழ்நிலையிலும், இன்னும் தகவல் தொழில்நுட்பப்பயன்பாடு குறித்த தரப்பினருக்கு மட்டும் தான் என்றும், நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது என்றும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களும், கணினிகளையும் இதர இலத்திரனியல் சாதனங்களின் பயன்பாட்டையும் கண்டு வியந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும் நிறையவே இருக்கின்றார்கள்.

அந்த வகையில்தான் இந்தத் தமிழ்த் தகவல் தொழில்நுட்பம் என்ற விடயம் பற்றியும் இன்று நம்மிடையே பேசப்படுகின்றது. தகவல் தொழில்நுட்பத்துக்குள் தமிழ் புகுந்து கொண்டு அலங்கரிக்கும்போது தமிழ் தகவல்தொழில்நுட்பம் உயிர்பெறுகின்றது.

அடிப்படைக் காரணிகள்

தமிழில் தகவல் தொழில்நுட்பம், அதாவது நமது தாய் மொழியில் தகவல் தொழில்நுட்பம் என்னும்போது கணினி, கைபேசி உள்ளிட்ட அனைத்துத் தகவல் தொழில்நுட்பச் சாதனங்களிலும் அவற்றின் பயன்பாடு தொடர்பில் பின்வரும் காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

1. எழுத்துரு (Font)
2. உள்ளீடும் விசைப்பலகையும் (Input and Keyboard)
3. வெளியீடும் இடைமுகமும் (Output and GUI/Interface)
4. கலைச்சொற்கள் (Glossary)
5. தமிழ் மென்பொருட்கள் (Tamil Software)

சவால்கள் - எழுத்துருக்கள்

தற்போது சகல மொழிகளுக்கும் பொதுவான எழுத்துக்கள் நிறுவப்படவேயற்ற யுனிக் கோட், எழுத்துருப்பயன்பாடு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்ற போதிலும் பலர் பழைய சாதாரண எழுத்துருக்களை பயன்படுத்துகின்றனர்.

பலருக்கு "யுனிக்கோட்" எனப்படுகின்ற ஒருங்குறி குறியாக்கம் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. தொழில்நுட்பம் என்று வந்துவிட்டால் அதில் அடிப்படை அறிவின்றி பயன்படுத்த முடியாது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். சாதாரண எழுத்துருவுக்கும் யுனிக்கோட் எழுத்துருவுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் பயன்படுத்தும்போது பல நடைமுறைச்சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும்.

உதாரணமாக விரிவுரையாளர் ஒருவரால் ஏற்கனவே ASCII குறியாக்கத்தின் கீழமைந்த பாமினி எழுத்துருவில் தமிழில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட ஒரு கோப்பில் உடனடியாக ஒரு மாற்றம் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அதனை

ஆய்வு செய்யும் பிறிதொரு விரிவுரையாளர் அதில் தனக்குத் தெரிந்த புதிய யுனிகோட் குறியாக்கத்தின் கீழமைந்த எழுத்துருவில் மாற்றம் செய்கின்றார் இப்போது தான் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. பார்வைக்கு சகலதும் தமிழ் தான் ஆனால் குறியாக்கம் கலந்துவிட்டது எனில் இக்கோப்பினை பின்னாளில் கையாளும் இன்னும் ஒரு உதவி விரிவுரையாளர் மாற்றங்கள் செய்வதற்கும் வேறு ஒரு வடிவத்துக்கு மாற்ற விரும்பும்போதும் தீர்க்கமுடியாத சிக்கல்களுக்கு உள்ளாவார்.

தகவல் தொழில்நுட்பவியலாளர்களுக்கு இவை பெரிய சிக்கலே அல்ல. ஆனால் பயன்படுத்தும் சாதாரண பயனாளர்களுக்குத் தான் பிரச்சினை. தமிழ் மொழியில் தொழில்நுட்பத்தினைக் கையாளவேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்ட சில மாற்றங்கள் பலவேளைகளில் பயனாளர்களைச் சலிப்புறச் செய்து உலகப்பொதுமொழி ஆங்கிலத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்றது என்றால் அது மிகையிலலை. எனவே ஆரம்பக்கல்வி நிலையங்களில் இதுபற்றிய அறிவு வழங்கப் படுவதில்லை என்பது முக்கிய குறைபாடு. அத்துடன் இது தொடர்பிலான போதியளவு அறிவு பெறக்கூடிய பயிற்சிப்பட்டறைகள் நடாத்தப்படுவதும் இல்லை.

சவால்கள் - விசைப்பலகை

விசைப்பலகையினை எடுத்துநோக்கினால் பலர் பழைய தட்டச்சு முறையிலமைந்த பாமினி எழுத்துருக்கட்டமைப்பு விசைப்பலகையினை பயன்படுத்துகின்றனர். இது ஈழத்தமிழர் மற்றும் புலம்பெயர் தமிழர்களின் புழக்கத்தில் உள்ளது. வேறு சிலர் தமிழ் 99 விசைப்பலகையினையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்னும் சிலர் திருத்தப் பட்ட ஸ்ரீலங்கா விசைப்பலகையினை உபயோகிக்கின்றனர். அதைவிடவும் சிலர் வேறு விசைப்பலகைமுறைகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனால் விசைப்பலகை உற்பத்தியாளர்களும் விசைப்பலகை மென்பொருள் தயாரிப்பாளர்

களும் தொடர்ந்தும் குழப்பத்தில் உள்ளனர்.

இன்றுவரை சிறந்த கையேடுகளுடன் சரியான முறையில் விளக்கம் தரப்பட்ட விசைப்பலகையினையோ விசைப்பலகை மென்பொருள்களையோ விற்பனை நிலையங்களில் காணமுடியவில்லை. ஆனால் இலவசமான இணையத்தில் நிறைய விசைப்பலகை மென்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாக NuM Writer மென்பொருள் விளங்குகின்றது.

கையடக்க சாதனங்களிலும் பிரச்சினை இருக்கிறது. தொழில்நுட்பம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்க நமது தாய்மொழிப் பாவனைக்கான மென்பொருள்கள் விசைப்பலகைகள் போன்றவற்றிலும் சில மாற்றங்களை செய்யவேண்டியிருப்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

கையடக்க சாதனங்களில் "அன்றோயிட்" இயங்குதளத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட செல்லினம் (Sellinam) போன்ற விசைப்பலகை மென்பொருள் இன்றுவரை பயன்பாட்டில் உள்ளது. அதைவிடச் சில மென்பொருள்கள் வந்தபோதிலும் அவற்றின் பயன்பாடு அவற்றினை நிறுவுதல் தொடர்பில் பலருக்கு தெரியாத நிலையும், இவை சாதனங்கள் மற்றும் இயங்குதளப்பதிப்புக்களுடன் ஒத்துப்போகும் போது எழுகின்ற சிறுபிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்காகவே, வேண்டாம் இந்த தமிழ் வழமை போல உச்சரிப்பு (தங்கிலிசு) முறையில் ஆங்கில எழுத்துகளில் தட்டச்சு செய்துவிடுவோம் என்று தற்போது பலர் முயற்சிக்கின்றனர்.

IOS இயங்குதளத்தில் இயங்கும் சாதனங்களில் தமிழ்த் தட்டச்சுச் செய்ய அப்பிள் நிறுவனம் தமிழ் விசைப்பலகையினை இணைத்திருக்கிறது. செல்லினம் என்ற விசைப்பலகைச் செயலியை நிறுவியும் தட்டச்சு செய்யலாம் - தமிழ் மொழி அறிவு எந்தளவு

முக்கியமோ அதை தொழில்நுட்பத்தின் ஊடாக எழுதுவதற்குரிய தட்டச்சு செய்யும் பரந்த அறிவும் முக்கியம் என்ற விடயம் இன்னும் உணரப்படவில்லை.

சவால்கள்- கலைச்சொல்லாக்கம்

கலைச்சொல்லாக்கம் கலைச்சொல்லகராதிப் பயன்பாடுகளில் இன்னும் முரண்பாடுகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. கலைச் சொற்கள்தான் உண்மையில் தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியை தீர்மானிக்கும் சக்தி என்றால் அது மிகையாகாது. கலைச்சொல் லாக்கத்தில் இன்னும் புரிந்துணர்வின்மை, கௌரவம், சமூகப்பொறுப்பு, மொழிப் பாதுகாப்பு, பழைமைவாதம், நேரடிமொழி பெயர்ப்பு, நாடுகளின் வழக்குப் போன்ற காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்திய வண்ணம் இருக்கின்றன.

கலைச்சொல்லாக்கம் தான் மென்பொருட் கள் மற்றும் இணையத்தளங்களின் உள்ளூர் மயமாக்கலில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தினை செலுத்துகின்றது - ஆங்கிலச்சொல்லை தமிழில் உச்சரித்து எழுதுவதைக்கூட கலைச்சொல் என்று கருதுகின்றமையும் ஏற்க முடியாதது. நாமும் புதுச்சொல் கண்டுபிடிப்போம் என்ற வகையில் பலரால் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை ஒருமுகப்படுத்தப் படவேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

இருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்களவு கலைச் சொற்கள் தகவல் தொழில்நுட்பத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டு புழக்கத்தில் உள்ளமையினை மறுக்கமுடியாது. இலங்கை இந்திய அரசாங்கத்தின் கூட்டுமுயற்சியினால் உருவான தமிழ்த் தகவல் தொழில்நுட்பக் கலைச்சொல்ல கராதியை மீளவும் புதுப்பிக்கவேண்டிய அவசியம் தற்போது இருக்கின்றது.

சவால்கள் - மென்பொருள்கள்

எல்லாம் இருந்தாலும் கடைசியில் தகவல் தொழில்நுட்ப சாதனத்தினைப்பயன்படுத்தித் தொழிற்பாடு ஒன்றை நிறைவேற்ற

வேண்டுமாயின் தமிழ் மென்பொருள்கள் அவசியம். அவற்றின் தரம், பயன்பாடு போன்ற வற்றினைத்தான் மேற்குறித்த எழுத்துரு, உள்ளீடு, விசைப்பலகை, கலைச்சொல்லகராதி ஆகிய காரணிகள் வழிநடத்துகின்றன.

உதாரணமாக டெஸ்லா கார் ஒன்றின் சாரதிக்கு முன்னால் உள்ள வழிகாட்டும் அறிவுறுத்தல் சாதனத்தின் மென்பொருளில் சகல அறிவுறுத்தல்களும் யப்பானிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நிறுவப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கும்போது யப்பானியர்கள் எந்தள வுக்கு தமது மொழி மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் அவர்களது தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு எந்தளவு மொழி காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதும் புலனா கின்றது.

அதேபோல நாம் உபயோகிக்கும் சகல இலத்திரனியல் சாதனங்கள் ரோபோக்கள் இயந்திரங்களிலும் நமது தமிழ்மொழியினை உள்வாங்கினால் அதன் பயன்பாடுகள் அதிகரிக்கும் அதேவேளை சகல மட்டத்திற்கும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாட்டினை தாவச்செய்யலாம்.

ஏற்கனவே குறிப்பிடத்தக்களவு மென் பொருள்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்ற போதி லும், மொழிபெயர்ப்பு முறைகள், கலைச் சொல்லாக்க தவறுகள், இலகு தன்மை இன்மை, அவற்றின் தரங்களில் குறைபாடு, ஆங்கிலத்தின் மீதான இயல்பான மோகம், ஆங்கில மொழிப்பாவனை, தமது சமூகத்தரத்தினை மற்றவர்களிடத்தில் உயர்த்திக்காட்டும் என்ற எண்ணம், தமிழ் மென்பொருட்களின் தொடர் பதிப்புக்கள் வெளியாவதில் உள்ள தாமதம், போன்ற காரணிகள் தமிழ் மென்பொருட்களின் பாவனையினை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. இருந்தும் திறவூற்று மென்பொருட்களாகவும் (Open Source Software) வர்த்தக மென்பொருட் களாகவும் நிறைய மென்பொருட்கள் உருவாக் கப்பட்டிருக்கின்றன, உருவாக்கப்படுகின்றன.

இவை சரியான முறையில் சந்தைப்படுத்தப் படாமை, ஒரு இடத்தில் மையப்படுத்தி வளங்களையும் ஒருமுகப்படுத்தப்படாமை, அவை பற்றிய தகவல்கள் போதியளவு மக்களிடத்தில் கொண்டுசெல்லப்பட பலவேளைகளில் வெற்றி பெறத் தவறிவிடுகின்றன.

முன்னேற்றங்கள்

தமிழர் வாழும் நாடுகளில் உள்ள தொழில்நுட்ப அமைப்புக்களாலும் உலகளாவிய ரீதியில் தொழிற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் உலகத்தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்ப மன்றம் (உத்தமம்) , தன்னார்வ குழுமங்கள் , போன்ற அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளினாலும் தமிழ் மென்பொருட்கள் உருவாக்கம், பயன்பாடு முக்கியத்தவம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. யாழ்ப்பாணத்தமிழ்ச்சங்கமும் இந்தப்பணியில் தன்னை மேலும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளலாம். உத்தமம் அமைப்பினால் ஆண்டு தோறும் தமிழ் இணைய மாநாடு பல்வேறு நாடுகளில் நடாத்தப்படுகின்றது. இது வரை 18 மாநாடுகள் நடாத்தப்பட்டுவிட்டன அது இன்னும் இலங்கையில் நடாத்தப்படவில்லை என்பது வியப்புக்குரியது. அது இலங்கையில் ஒரு முறையாவது நடாத்தப்படவேண்டும். இதன் மூலம் இலங்கையில் இருந்தான தகவல் தொழில்நுட்பத்திற்கான பங்களிப்பைக் கூட்டலாம்

இலங்கையினைப் பொறுத்தவரை இணையத்தள முகவரியைத் தமிழில் வழங்கிய முதலாவது நாடு என்ற பெருமையினைப் பெற்றுள்ளது. அதாவது .lk என்பதை இலங்கை என்று பதிவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. உதாரணமாக Parliament.lk என்பதை பராளுமன்றம். இலங்கை என்று முகவரியிட்டு அடையமுடியும்.

அதேவேளை பல்வேறு இணையத்தளங்கள் இலங்கையில் இருந்து தமிழ் மொழியில் இயக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் தமிழ் விக்கிப்பீடியா

வுக்கும் இலங்கை பயனாளர்கள் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை செய்துள்ளனர். இணையவழிக் கலைச்சொல்லகராதிகளும் இலங்கையில் இருந்து இயக்கப்படுகின்றன. வங்கிகளில் தற்போது தமிழ் இடைமுகங்கள் ஓரளவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை இன்னும் வளரவேண்டும்.

பல்தேசிய நிறுவனங்களினால் வெளியிடப்படும் மென்பொருள்களில் தமிழ் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் அண்மைக்காலங்களில் மிகப்பெரிய வெற்றியளித்திருக்கின்றன என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது.

தமிழ் எழுத்துணரி(OCR /Scanning) மென்பொருட்கள் மற்றும் கூகிள் நிறுவனத்தின் மென்பொருளில் நல்ல முன்னேற்றங்களைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தற்போது நாம் பேசுவதை எழுதுவதைத் தட்டச்சுச் செய்யக்கூடிய செயலிகள் உள்ளன. கூகிள் கூட அதனைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளது. அதை எத்தனை பேர் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பது கேள்விக்குறி. அதேபோல நிறைய இணையத்தளங்கள் யாப்பிலக்கணம், சொல்திருத்தி , காப்பியங்களில் தேடல், தமிழ் இலக்கணத்திருத்தி , மற்றும் பிராமி எழுத்துக்களைத் தட்டச்சு செய்தல் எனப் பல வகைச் சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன அவை எவை அவற்றை எப்படி பயன்படுத்துவது என்று இங்கு எழுதுவது முற்றுமுழுதாகத் தொழில்நுட்ப விடயமாக இருக்கும் என்பதால் அதைப் பிறிதொரு கட்டுரையாகத் தருவது சிறப்பு எனக்கருதித் தவிர்க்கின்றேன். எது எப்படியிருப்பினும் எமது மனங்களில் தான் தமிழ் மொழி மூல மென்பொருட்களின் பயன்பாடு மற்றும் அதற்கான கேள்வி பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

முடிவு

தகவல்தொழில்நுட்பத்தில் தமிழின் முக்கியத்துவத்தினை ஏற்படுத்துவதற்காக மக்கள் மனங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் ஒன்றுபட்ட செந்தரத்தினைப் பின்பற்றச் செய்

வதற்கும் இதுவரை எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் திருப்திகரமாக இருக்கவில்லை. அரசு செயற்றிடங்களை மற்றும் மென்பொருள்களைச் செய்யும் தனியார் நிறுவனங்கள் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டிருக்கத் தவறியுள்ளமை தமிழுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. கூட்டுப்பொறுப்புடன் தொழிற்படுவதற்கு நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், தமிழ் அறிஞர்கள், தகவல் தொழில்நுட்ப வியலாளர்கள் இன்னும் நிறைய அர்ப்பணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனை நமது வீட்டில் இருந்து தொடங்குதல் வேண்டும்.

தமிழ் மென்பொருட்களை வடிவமைப்பவர்கள் இது தொடர்பில் ஏற்கனவே உள்ள மென்பொருட்கள் பற்றிச் சிறந்த மீளாய்வு ஒன்றினைச் செய்திருக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஆராய்ச்சிகள் திரும்பத் திரும்ப ஆரம்பத்தில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டு, விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடங்குவது ஆரோக்கியமானதாக இருக்கும். மாற்றங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பதையும் செயற்பாடாக கருதாமல் மாற்றத்தினை மக்களிடம் கொண்டுசெல்லவேண்டிய பொறுப்பும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவோருக்கு உள்ளது

தமிழ் எந்தளவுக்கு தொழில்நுட்பத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றதோ அந்தளவுக்கு வளரும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது.

மழலைப்பள்ளிகள் ஆரம்பப்பள்ளிகளில் தமிழினை எவ்வாறு தொழில்நுட்பத்தின் ஊடாக உள்ளிடுவது (அதாவது எழுதுவது) என்ற பயிற்சி வழங்கப்படவேண்டும். அத்துடன் தமிழினைத் தொழில்நுட்பங்கள் ஊடாகக் கற்பித்தால் அதை மாணவர்கள் விரும்பிக்கற்கவும் வழியேற்படும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் இறுதியாண்டுச் செயற்திட்டங்களில் தமிழ் மொழிமூல மென்பொருள்களுக்கான ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும், வித்தகச்செருக்கினை ஒதுக்கி வைத்துத் தரமான கலைச்சொற்களை வழங்குவதன் மூலமும் பள்ளிக்கல்வியிலும் சரி பல்கலைக்கல்வியிலும் சரி தகவல் தொழில்நுட்பத்தினை கற்பிக்கும்போதும் தமிழின் பயன்பாடு பற்றியும் ஒரு பாடம் அங்கே எடுத்து, அடிப்படைத் தமிழ் தகவல்தொழில்நுட்ப அறிவை வழங்குவதன் மூலமும் மேற்குறித்த சவால்களை வெற்றி கொள்ளமுடியும். மொழி தொழில்நுட்பத்திற்கு ஒரு தடையில்லை என்பதை அதன் மூலம் உணர்த்தலாம்.

தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்தல் - தேவைகள் - சாத்தியங்கள் - சவால்கள்

இ.சர்வேஸ்வரர்

ஹிஷ்ரையாஹர்,
கல்நியியல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
பொதுச் செயலாளர்,
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

மகாகவி பாரதியார் நினைவு நூற்றாண்டைக் குறித்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் புதிய புலமைச் சகாப்தத்தை நோக்கி எனும் கருப்பொருளில் "தமிழ் மொழி ஆய்விதழ்களை சர்வதேச தரவுத் தளங்களில் அங்கீகாரம் பெற வைக்கும் பொறிமுறைகளும் நியமங்களும்" எனும் தலைப்பில் 15.09.2021 கருத்தமர்வு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இக் கருத்தமர்வில் ஊவா வெல்லஸ்ஸ பஸ்கலைக் கழகத்தின் பதில் நூலகர் கலாநிதி து.பிரதீபன் வளவாராக கலந்து கொண்டு கருத்துக்களை வெளியிட்டார். இலங்கை, இந்தியாவின் தமிழகம் மற்றும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து பல அறிஞர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் இந் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். அந் நிகழ்வின் அடையாளமாக இக் கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது. இந் நிகழ்வின் முழுமையான காணொளியை www.thamilsangam.org எனும் இணையத்தளத்தில் தரிசிக்கலாம்.

அறிமுகம்

அறிவாராய்ச்சிக் கலாசாரத்தில் ஆய்விதழ்களுக்கு தனித்துவமான தவிர்க்க முடியாத வகிபாகம் என்றும் உண்டு. ஒரு குறித்த அறிவுப் பரப்பில், சிந்தனைப் பரப்பில், பூகோளவியல் பரப்பில் ஒருவரால் தனித்து அல்லது பலரால் கூட்டாக செய்யப்படும் அறிவாராய்ச்சிகளின் முடிவுகளையும் முறையியல்களையும் சர்வதேசரீதியாக சக ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான வினைத்திறனான பொறிமுறைகளாகவிருப்பவை ஆய்விதழ்கள். அறிவுப்பரவலாக்கம் என வரையறை செய்யப்படும் ஒரு ஆராய்ச்சியாளரின் பிரதான கடமையை நிறைவேற்ற பிரதான துணைகளாக அல்லது ஊடகங்களாக இருப்பவை ஆய்விதழ்கள் என்பதில் அறிவுலகத்தில் இரண்டாம் கருத்து இருக்க வாய்ப்பில்லை. இத்தகைய ஆய்விதழ்கள் காலம்தோறும் நிறுவன ரீதியாக, குழுமங்கள் ரீதியாக, பிராந்தியங்கள் ரீதியாக, அறிவுப் புலங்கள் ரீதியாக வெளிவந்த வண்ண முள்ளன. இவ் ஆய்விதழ்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே அறிவையும் அனுபவத்தையும் கொண்டும் கொடுத்தும் முறை மூலம் பகிரவும் பரஸ்பர புலமைத்துவ பரிமாற்றத்துக்கும் அறிவை முன்னோக்கி நகர்த்துவதற்கும் மிகவும் துணைசெய்வதுடன் அவசியமும் ஆகின்றன. ஒருவருக்கு மட்டும் தனித்துவமான அறிவையும் புலமைத்துவத்தையும் பொதுமைப் படுத்துவதற்கும் இவ் ஆய்விதழ்களின் அவசியத்தன்மை உணரப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி அறிவாராய்ச்சித்துறையில் தவிர்க்க முடியாது ஏற்படும் இடைவெளிகளை நிரப்பிக் கொள்ளவும் புதிய ஆய்வுத்துறைகளை அடையாளப்படுத்தும் சிந்தனைக் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டவும் ஆய்விதழ்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாகவுள்ளது. ஒரு ஆய்விதழின் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் தன்மை என்பது அவ் ஆய்விதழானது சர்வதேச தரவுத்தளங்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளமை மற்றும் அத்தரவுத்தளங்களின் மூலம் அது பெற்றுக்கொண்ட சுட்டியின் அளவு

என்பவற்றை வைத்தே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. ஆய்விதழ்களை சர்வதேச வாசிப்புப்புவும், நுகர்வுப்புவும் மற்றும் வணிகப்புலத்துக்குள் கொண்டுசேர்ப்பதில் சர்வதேச தரவுத்தளங்களில் அது அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். ஒரு ஆய்விதழ் சர்வதேச தரவுத்தளங்களில் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் அதன் தரத்தை காட்டிலும் அது வெளிவரும் ஊடக மொழியும் அது பின்பற்றும் வெளியீட்டுப் பொறிமுறையுமே மிகப் பிரதான தீர்மானிக்கும் காரணிகளாகவுள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக காலனித்துவம் மற்றும் உலகமயமாக்கல் என்பவற்றின் பின்னணியில் ஆங்கிலம் சர்வதேச மொழியாக தன்னை தக்கவைத்துக் கொண்டமையால் ஆய்விதழ்களை சர்வதேசப் பரப்புக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான பிரதான துணைசெய் காரணியாக ஆங்கிலம் முதன்மை பெறுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் தொடர்ச்சித் தன்மைமிக்க ஆய்விதழ்களை சர்வதேச அறிவாராய்ச்சிப் பரப்புக்குள் எடுத்துச் செல்வது ஒப்பீட்டளவில் இலகுவானதாகவுள்ளது. இருந்தும் ஆங்கிலம் தவிர்ந்த பல பிராந்திய மொழிகளில் வெளிவரும் ஆய்விதழ்களும் சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளமையும் கவனிப்புக்குரியது. இந்தப் பின்னணியில் தமிழ்மொழி மூலமாக வெளிவரும் ஆய்விதழ்கள் சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டியதற்கான தேவைகள் மற்றும் அவ் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் உள்ள சாத்தியங்கள் சவால்களை மேலோட்டமான முறையில் அலகுவதாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்த வேண்டியதற்கான தேவைகள்

தமிழ் மொழி காலத்தால் முந்திய மொழிகளுள் முதன்மையானதொரு மொழி. காலமாற்றத்துக்கு ஏற்ப பல்வேறு யுகசந்திகளில் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொண்டு வளர்ச்சியை நோக்கி நகர்வதில் ஆர்முடுகலைக்காண்பிக்காது

விட்டாலும் ஓய்வுக்குச் செல்லாது நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மொழி. அண்ணளவாக உலகம் முழுவதும் 100 மில்லியன் மக்களால் தமிழ் மொழி முதன்மொழியாக பேசப்படுகின்றது. இதனைவிட பிற மொழிகளை முதன்மொழியாகப் பேசும் 10 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களால் இரண்டாம் மொழியாக தமிழ்மொழி பேசப்படுகின்றது. உலகில் அதிக மக்களால் பேசப்படும் முதல் இருபது மொழிகளுக்குள் தமிழ்மொழி இடம் கொண்டுள்ளது. கருத்தக்க அளவில் இணைய வளங்களையும் வசதிகளையும் கொண்ட நூற்றை அண்மித்த மொழிகளுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று. இவையெல்லாவற்றையும் தாண்டி காலத்தால் மிகவும் பழமைவாய்ந்த செம்மைமிக்க இலக்கியத் தொடர்ச்சியைக் கொண்ட மொழிதமிழ். தற்போது தமிழகத்தில் கண்டறியப்பட்ட கீழடி நாகரிகத்தின் அறிமுகத் துடன் தமிழ் மொழி சார்ந்த தொன்மைத் தன்மைமிக்க விடயங்களின் வயதெல்லைகள் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் முன்னோக்கி நகர்த்தப்பட்டுள்ளன. இந் நிலையில் தமிழ் மொழியை தற்போதைய அறிவாராய்ச்சியல் துறையிலும் முதன்மைநிலைக்குள் தக்க வைத்தல் அவசியமானது. இது மொழியின் பன்முக வியாபகத்தன்மையை தக்க வைக்கவும் வலுப்படுத்தவும் உதவிசெய்யும். அதற்கான குறித்த வழியாக அல்லது தெரிவாக இருப்பவை சர்வதேச நியமப்படுத்தவுடன் கூடிய பரவலாக் கப்பட்ட ஆய்விதழ்களே என்பதில் ஐயக்கருத் தில்லை.

அதுமட்டுமன்றி இன்னும் பலதரப்பட்ட நோக்கு நிலைகளில் தமிழ்மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்தலுக்குள் எடுத்துச் செல்வது அல்லது சர்வதேச நியமயப் படுத்தலுக்கு ஏற்ற வகையிலான புதிய ஆய் விதழ்களை தமிழ்மொழியில் ஆரம்பிப்பது என்பதும் பின்வரும் நிலைப்பட்டு மிகவும் அவசியமான காலக்கடமையாகும்.

1. தமிழ் மொழி மற்றும் அதனோடு

இணைந்த சமூக வரலாற்று பண்பாட்டு விடயங் களின் உண்மைத் தன்மையை உலகறியச் செய்தல்

2. தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாடு சார்ந்த விடயங்களில் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகின்ற திற்புகளுக்கான பதில் இறுப்புக்களை உத்தி யோகபூர்வமாகவும் புலமைத்துவ அடையாளத் துடனும் கொடுப்பதற்கும் அவற்றுக்கான எதிர் வினையை ஆற்றுவதற்கும்

3. தமிழ் மொழி சார்ந்த ஆய்விதழ்களை சர்வதேச உசாத்துணை பட்டியலுக்குள் எடுத்துச் செல்லல்

4. தமிழ் மொழியில் ஆய்வு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் ஆய்வாளர்களுக்கு உரிய சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தல்

போன்ற காரணங்களுக்காக தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச தரவுத்தளங்களில் நியமப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது.

இவ் விடயம் தொடர்பாக இக் கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்தமர்வின் பிரதான வளவாளராகக் கலந்துகொண்ட ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழகத்தின் பதில் நூலகர் கலாநிதி. து. பிரதீபன் மேலதிகமாக பின்வரும் தேவைப்பாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

1. பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் பதவி உயர்வுகளின் போது சர்வதேச தரவுத் தளங்களில் நியமப் படுத்தப்பட்ட ஆய்விதழ்களில் வெளிவந்த ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளுக்கு அதிக முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில் தமிழ் மொழி மூலம் ஆய்வில் ஈடுபடும் ஆற்றல்மிக்க தரமான ஆய்வாளர்கள் பாதிக்கப் படாமலும் மனம் சோர்ந்துபோகாதிருக்கவும் தமிழ் மொழி மூலமான சர்வதேச தரமிக்க ஆய் விதழ்கள் வெளிக்கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

2. பல்வேறு ஆராய்ச்சித் துறைசார்ந்த புலமையாளர்களுக்கான விருதுத் தெரிவுகளின் போது சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளில் நியமப் படுத்தப்பட்ட ஆய்வுகளே கருத்தில் எடுக்கப் படுகின்றமையால் தமிழ் மொழி மூல ஆய்வாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலமை உண்டு

3. பல்கலைக்கழகங்களை தரப்படுத்தும் பொறிமுறையிலும் குறித்த பல்கலைக்கழகங்கள் சார்ந்த ஆய்வுகள் முன்னிலை வகிக்கின்றன. இங்கும் சர்வதேச தரவுத் தளங்களின் செல்வாக்கு மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றது. தமிழ் மொழி அல்லது தமிழ் பிரதேசம் சார்ந்த பல்கலைக்கழகங்கள் பின்னடைவான நிலை யினை தரப்படுத்தலில் அடைவதற்கு பிரதான காரணமாக அப் பல்கலைக்கழகங்கள் சார்ந்து சர்வதேச தரவுத்தளங்களில் உள்ள ஆய்வுச் சேகரங்களின் கொள்ளளவு குறைவாக இருக்கின்ற மையைக் குறிப்பிடமுடியும்.

4. கலாநிதிப்பட்டப் படிப்பை மேற் கொள்ளவிரும்பும் மாணவர்கள் தமக்கான ஆய்வாளர்களைத் தேடும் போது குறித்த சர்வதேச தரவுத் தளங்களில் உள்ள ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலேயே மேற்பார்வையாளர் களைத் தரநிர்ணயம் செய்ய முற்படுகின்றனர். எனவே எமது பல்கலைக்கழகங்கள் தமது தரத்தை உறுதி செய்ய தமிழ்மொழி ஆய் விதழ்களை சர்வதேச மயப்படுத்துவது அவசியம் என திரு. பிரதீபன் குறிப்பிடுகின்றார்

பல்கலைக்கழகங்கள் தான் அறிவுலகினதும் அறிவாராய்ச்சித் துறையினதும் தந்தக் கோபுர ங்கள் எனும் உலகளாவிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் கலாநிதி. திரு. பிரதீபன் மேற் கண்ட தன்னால் முன்வைக்கப்படும் தேவைப் பாடுகளை பல்கலைக்கழகங்களை மையப் படுத்தி முன்வைக்கின்றார். இது கவனிப் புகுரிய விடயமாகும். குறிப்பாக தமிழ்மொழி யில் ஆய்வில் ஈடுபடும் பல ஆய்வாளர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் அனேகமாக உள்ள நிலையில் தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை

சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளில் நியமப்படுத் துவதற்கான தேவைப்பாடுகள் குறித்துச் சிந்திக்கும் போது பல்கலைக்கழகங்களை மையப்படுத்திய சிந்தனையையும் பல்கலைக் கழகங்களின் வகிபாகங்களையும் இன்றைய ஆய்வுச் சூழலில் தவிர்க்க முடியாதுள்ளது.

அத்துடன் பல்கலைக்கழகங்களும் அவற் றின் நூலகங்களும் தான் இவ்விடத்தில் அதிக கவனத்துடன் செயற்படவேண்டும் என்பதும் ஒரு பல்கலைக்கழக நூலகராக கலாநிதி. து. பிரதீ பனின் கருத்தியலாக இருக்கின்றது. அக் கருத் தியலுடன் இக் கட்டுரையாளரும் உடன் பாட்டைக் கொண்டுள்ளார்.

எனவே தமிழ்மொழி சார்ந்த ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்துவது என்பது தமிழ் மொழிசார் தேவைப்பாடுகள் மற்றும் தமிழ் அடையாளத்துடன் தம்மை முன்னகர்த்தும் பல்கலைக்கழகங்கள் சார் தேவைப்பாடுகள் எனும் இரு பெரும் பிரிவுத் தளங்களில் முதன்மை பெறுகின்றது.

தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்தல் சாத்தியங்கள்

எந்தவொரு விடயத்தையும் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் அதன் சாத்தியப்பாடு தொடர்பான ஆய்வுகள் செய்யப்படுவது வழமையாகும். சாத்தியப்பாட்டு ஆய்வுகள் அல்லது கற்கைகள் தரும் விடயத்திலிருந்தே குறித்த இலக்கை அடைவதற்கான பாதைகளை தெளிவாக வரையறை செய்துகொள்ள முடியும். இப் பின்னணியில் தமிழ் மொழிமூல ஆய்வி தழ்களை சர்வதேச நியமப் படுத்தல் தொடர்பில் சாத்தியம் தொடர்பில் ஆராய்ந்த போது பின்வரும் விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது.

1. தமிழ் மொழியில் சர்வதேச நியமப்படுத்தலுக்குள் எடுத்துச் செல்லத்தக்க தரமிக்க ஆய்விதழ்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன.

2. ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப் படுத்துவதில் அவை வெளிவரும் மொழிசார் ஊடகம் பற்றிய வரையறைகள் அல்லது கட்டுப்பாடுகள் பெரிதளவில் இல்லை

3. இவ் விடயம் தொடர்பில் தமக்கிடையேயான புலமைத்துவ இணைப்புடன் வேலை செய்வதற்கு இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் உள்ள பல தமிழ் ஆய்வாளர்கள் ஆர்வலர்கள் தயார் நிலையிலும் விருப்பவுணர்வுடனும் உள்ளனர்.

4. சர்வதேச மயப்படுத்தத்தக்க பல ஆய்வுப் பிரச்சினைகள் மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள் தமிழ் மொழியில் அளவுக்கு அதிகமாகவுள்ளன.

5. தமிழ் மொழி சார்ந்த பல ஆய்வு விடயங்கள் ஆங்கில மொழிமூலமாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சர்வதேச தரத்துடன் தனிநாயகம் அடிகளார் போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தும் இவ் விடயங்கள் கூட அவர்களுக்குப் பின் வளர்ச்சியடைந்த தரவுச் சுட்டிகள் எனும் கோட்பாட்டு நியமங்களுக்குள் தம்மை உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. இவற்றை மீள்ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி அவற்றின் சாரத்தை தமிழில் கொண்டுவர முடியும்.

6. பேராசிரியர்கள் வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, சண்முகதாஸ் உள்ளிட்ட புலமை யாளர்களின் ஆய்வுகள் பல ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உள்ள நிலையிலும் அவை சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளுக்குள் தம்மை சிக்கவைக்கவில்லை. எனவே அவர்களின் ஆய்வுகளை மீள புதுக்கி தரவுச் சுட்டிகளுக்குள் எடுத்துச் செல்ல முடியும்.

குறித்த கருத்தமர்வில் சாத்தியங்கள் தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் போது கலாநிதி.து.பிரதீபன் பின்வரும் விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்தினார்.

1. சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட நான்கு ஆய்வுகள் ஏற்கனவே சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளில் இடம்பிடித்துள்ளன.

2. உலகில் 48 மொழிகளில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளில் தமக்கான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன.

3. குறிப்பாக சனத்தொகைச் செறிவில் அல்லது மொழி ஆதிக்கச் செறிவில் பெரிதும் செல்வாக்கை கொண்டிராத உக்கிரேனியன், ஆபிரிக்கன், அரபிக், எஸ்ரோனியன், எஸ்கிமோ, இந்தோனேசியா, வங்காளி, நேபாளி, தாய், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்த ஆய்வுகள் கூட சர்வதேசத் தரவுச் சுட்டிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இப் பின்னணிகளில் தமிழ் மொழி சார்ந்த ஆய்விதழ்களை நியமப்படுத்துவது ஒன்றும் சவாலுக்குரிய விடயமன்று. முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவது தான் அவசியமானது என்பது அவரது பிரதான கருத்தியலாக இருக்கின்றது.

இந்த இடத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருளாளர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஸ்ட் பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி குறிப்பிட்ட பின்வரும் கருத்துக்கள் கவனத்துக்குரியன. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒரு முன்முயற்சியை எடுப்பதன் மூலம் ஆய்விதழ் ஒன்றை வெளிக்கொணர முடியும். தமிழ்ச் சங்கம் சார்ந்தவர்களுள் பலர் புலமைத்துவம் சார்ந்தவர்களாகவுள்ள நிலையில் அவர்களுக்கு சர்வதேச நியமங்களுக்கு உட்பட்டு ஒரு ஆய்விதழை வெளிக்கொணர்வது குறித்த புரிதலும் போதிய அனுபவமும் உண்டு. அத்துடன் குறிப்பாக ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மதிப்பீடு செய்யும் பொறிமுறைகளில் முறைமைகளுக்குட்பட்ட இறுக்கமான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றும்போது ஒரு ஆய்விதழை தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்து சர்வதேச தரப்படுத்துவது ஒன்றும் சவாலான விடயமல்ல. சாத்தியமானதே எனும்

பேராசிரியர் வேல்நம்பியின் கருத்து நம்பிக்கை தருவதாகவுள்ளது.

எனவே யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிமிக்க அமைப்புக்கள் இந்த முயற்சியில் இறங்கும் போது இலக்கை எய்துவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகமுள்ளன. குறிப்பாக புதிதாக ஒரு ஆய்விதழை அதன் முதலாவது தொகுதி யிலிருந்து மிக நேர்த்தியான கட்டமைப்புடன் சர்வதேச தரநியமங்கள் நிர்ணயித்துள்ள சட்டகங்களுக்குள் நின்று வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் இதனைச் சாதகமாக்கிக் காட்டமுடியும். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் இம் முயற்சியில் இறங்கும் எனும் நம்பிக்கை உள்ளது.

தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்தல் சவால்கள்

எந்தவொரு விடயத்திலும் சாத்தியங்களுக்குச் சமாந்தரமாக சவால்களும் இருப்பது வழமையான விடயம் ஆகும். ஆனாலும் சவால்களையும் சாத்தியங்களாக மாற்றுவதே சாதனையாளர்களின் பணியாகும். தமிழ் மொழி ஆய்விதழ்களை சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளில் நியமப்படுத்துவதில் உள்ள சவால்களை சாத்தியங்களாக மாற்றும் பணி யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற தமிழியல் அமைப்புக்களினதும், உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் தமிழியல் ஆய்வாளர்களினதும் தலையாய கடமையாகும். இருந்தும் இப் பணியை ஆற்றுவதற்கு முன்னர் தாம் தாண்ட வேண்டிய சவால்களை கடந்த கால கசப்பான அனுபவங்களின் வாயிலாக அறிந்திருத்தல் அவசியமானது. இந்தப் பின்னணியில் குறித்த கருத்தமர்வில் தலமையுரையாற்றிய யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர்.அ.சண்முகதாஸ் அவர்களது கருத்துக்கள் மிகுந்த கவனத்துக்குரியன. அவர் சுட்டிப்பாக பின்வரும் விடயங்களை எழுது கவனத்துக்கு கொண்டுவருகின்றார்.

1. இன்றைய கற்கைப் புலங்களில் உயர்கல்வித்துறையில் முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம், விவசாயம், மருத்துவம் உள்ளிட்ட பல்வேறு கற்கைகள் தமிழ் மொழி மூலம் கற்பிக்கப்படாத சூழல் உள்ளது. இதனால் அக் கற்கை தொடர்பான ஆய்வுகளை தமிழில் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியங்கள் மட்டுப் பாடுகளை கொண்டதாகவுள்ளது.

2. மேற்குறிப்பிட்ட துறைகளில் கற்றவர்கள் ஆய்வுகளில் ஈடுபடும் புலமையாளர்கள் தமிழில் சில விடயங்களை தமது புலம் சார்ந்து முன்வைக்கும் போது பல தவறுகளை மொழிசார்ந்து விடுகின்றார்கள். இந் நிலையில் அவர்களிடமிருந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தமிழில் சர்வதேசத் தரத்துடன் பெற்றுக்கொள்வது சவாலான விடயமாகும்.

3. தமிழ் மொழி உலக மொழிகளுக்குள் செம்மொழி எனும் தகுதியைப் பெற்றிருப்பதுடன் மூத்ததும் இலக்கண இலக்கிய வளங்களை பெற்ற முன்னோடி மொழியாகவும் திகழ்ந்து வருகின்றது. தமிழில் ஆய்வுக் கலாசாரம் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. இருந்தும் இதுநாள் வரையில் எந்தவொரு தமிழாய்வு இதழும் Scopus or Web of Science ஆகிய ஆய்வு மதிப்பீட்டு நிறுவனங்களால் ஏற்கப் படவில்லை.

4. ஆய்விதழ்களுக்கான சர்வதேச தரவுச் சுட்டிகளை வழங்கும் அமைப்புக்கள் மேலைத்தேய நாடுகளின் நிறுவனங்களினாலேயே முகாமை செய்யப்படுகின்றன. இப் பின்னணியிலும் தமிழுக்கான இருப்பைக் குறித்த தரவுத் தளங்களில் பெற்றுக்கொள்வதில் சிக்கல் தன்மையும் சவால்களும் உள்ளன. பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கனவே

தமிழ் மொழி சார்ந்த ஆய்விதழ்களை சர்வதேச நியமப்படுத்துவதில் உள்ள முதலாவது சவாலாக கருத்தக்க விடயம் சர்வதேச

நியமப்படுத்தலுக்கான தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்தி செய்யும் சட்டகத்துக்குள் எம்மை உட்படுத்திக்கொள்வதேயாகும். தமிழ்ச் சூழலில் வெளிவரும் பல ஆய்விதழ்கள் குறித்த சட்டகத்தின் வரையறைகளுக்கு அப்பால் தம்மை தக்கவைத்துக்கொண்டுள்ளன. இந் நிலமை சில ஆய்வாளர்களின் தனிப்பட்ட நலன்களை முன்னிறுத்தியோ அல்லது அறியாமையின் விளைவாகவோ ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். இதனை மாற்றுவது அல்லது மாற்றத்துக்குள்ளாக்குவது மிகவும் கடினமான சவாலான விடயமாகும்.

குறிப்பாக ஒரு சர்வதேச தரவுத் தளத்தில் ஓர் ஆய்விதழை நிலைபெறச் செய்யவேண்டுமெனில் அவ் ஆய்விதழ் பின்வரும் விடயங்களில் தனது கவனத்தை அதீதமாகச் செலுத்த வேண்டுமென கலாநிதி. து. பிரதீபன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. குறித்த ஆய்விதழின் ஆசிரியர் குழு தகமைசார்ந்தும் செயற்பாட்டுப் பரப்புசார்ந்தும் பூகோளவியல் வாழ்விடம் சார்ந்தும் பல்வகைத் தன்மையைக் கொண்டதாகவிருக்க வேண்டும். ஆனால் எமது தமிழ்ச் சமூக ஆய்வுப் புலத்தில் இது குறித்த சிந்தனைகள் அல்லது விழிப்புணர்வுகள் குறைவாகவேயுள்ளன.

2. ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் ஆய்வுச் சுருக்கமும் உசாத்துணைகளும் கட்டாயமாக ஆங்கிலத்தில் இருக்க வேண்டும். இது ஒப்பீட்டளவில் ஒரு சவாலான விடயமல்ல. இதனை இலகுவாக தாண்ட முடியும்.

3. ஆய்விதழ்களை வெளிக்கொணரும் அமைப்புக்களின் நிலைத்திருப்பும் தொடர்புத் தன்மையும் நிரந்தரமானதாக இருக்க வேண்டும். காலத்துக்குக் காலம் முகவரிகளை மாற்றுவது, நிரந்தரமற்ற அமைப்புக்கள் மூலம் ஆய்விதழ்களை வெளிக்கொணர்வது, ஆய்விதழ்களுக்குக் காகவே போலியான அமைப்புக்களை ஒழிபவர்களை இணைந்து ஆரம்பிப்பது போன்ற விடயங்கள்

சர்வதேச நியமப்படுத்தலை சவாலுக்கு உட்படுத்தும் விடயங்கள் ஆகும்.

4. பல போலியான அமைப்புக்கள் தமிழ் புலத்தில் ஆய்விதழ்களை வெளிக்கொணர்வது குறித்துச் செயற்பட்டு ஏற்கனவே தப்பிப் பராயங்களை நிறையவே சம்பாதித்துள்ளனர். இதனைத் தாண்டிப் பயணிப்பது சற்று சவாலான விடயமாகவிருக்கும். ஆனால் உரிய உத்திகளை வகுத்து தாண்ட முடியும்.

மேற்குறிப்பிட்ட சவால்களுடன் மிக முதன்மையான சவாலாகவுள்ள விடயம் ஆய்விதழ் ஒன்றுக்கான தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தமிழில் தொடர்ச்சித் தன்மையுடன் பெற்றுக்கொள்வதாகும். ஒரு பிராந்திய மொழி எனும் அடிப்படையிலும் அம் மொழியில் குறித்தொதுக்கப்பட்ட பரப்புக்களில் ஆய்வுகளில் ஈடுபடும் ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கை மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும் உள்ள நிலையில் தமிழ் மொழிக்கு இவ்விடயம் மிகச் சவாலானது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதே. இவ் விடயத்தை குறித்த கருத்தமர்வில் கலந்து கொண்ட தமிழகத்துப் பேராசிரியர் இராஜ கோதண்டராமனும் தன் அனுபவங்களுடாக வலியுறுத்தியிருந்தார்.

அத்துடன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பிரதான நூலகர் திரு. எஸ். மகேஸ் வரன் அவர்கள் இவ் விடயத்தில் பின்வரும் சவால்கள் இருப்பதாக சுட்டிக் காட்டினார்.

1. தமிழில் புலமைத் திருட்டு அல்லது இலக்கியத் திருட்டை பரிசோதித்தற்கான மென்பொருள் கட்டமைப்பு இதுவரை தாபிக்கப்படவில்லை.

2. ஆய்வுச் சுருக்கம் மற்றும் திறவுச் சொற்களை ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிட வேண்டும் எனும் நியதியினால் கலைச்சொல்லாக்க வறுமைகள் மற்றும் தரமான மொழிபெயர்ப்புக்களுக்கான பஞ்சநிலை என்பன மிக முக்கிய

சவால்களாகவுள்ளன.

3. *Web of Science or Scopus* போன்ற தரவுத் தளங்களில் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியீடு செய்வதற்கோ அல்லது தரவிறக்கம் செய்வதற்கோ பெரும் பணச்செலவு ஏற்படுகின்றது. தமிழ் ஆய்வுச் சூழலில் இவ்விடயம் மிக சவாலான விடயமாக நிதிசார்ந்துள்ளது. மகேஸ்வரன் அவர்களது கருத்துக்களும் கவனத்திற்குரியன.

குறிப்பாக மேற்கூட்டப்பட்ட சவால்களுள் பல தாண்டுவதற்கு சற்று தாமதமானவையெனினும் தாண்டக் கூடியவை என்பது புலனாகின்றது. வெறுமனே கூடிப் பேசுவதற்கு அப்பால் சிறியளவிலான ஆரம்ப கட்ட முயற்சிகளை எடுக்கும்போது தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்களை சர்வதேச தரப்படுத்தல் குறித்து நிற்கும் சவால்களை வெற்றிகொள்ள முடியும்.

முடிவுரை

ஒரு மொழியின் சர்வதேச வியாபகம் என்பது பல்வேறு காரணிகளினால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. இக் காரணிகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமுறுகின்றன. மாற்றமுறும் காரணிகளுக்கேற்ப ஒரு மொழி தன்னை செயற்பாட்டுத் தளத்தில் புதுப்பித்துக் கொள்வதும்

இற்றைப்படுத்திக் கொள்வதும் அவசியமானதாகும். அத்துடன் குறித்த ஒரு மொழி சார்ந்து அவ் மொழியின் அறிவுப்பரப்பில் ஆராய்ச்சிப் பரப்பில் ஈடுபடும் புலமையாளர்கள் அவ் மொழியினால் போசிக்கப்படவேண்டும். உயர்வுகளைப் பெற வேண்டும். அது மிக முக்கியமானது. இப் பின்னணியில் பின்காலணித்துவ சிந்தனைகள் மற்றும் உலகமயமாக்கல் சிந்தனைகளுக்குள் வலிந்து சிக்கிக் கொண்டுள்ள தமிழ்ச் சமூகத்துக்குள் தமிழ் மொழி சார்ந்து ஆய்வுகளில் கற்கைகளில் ஈடுபடுவது குறித்து திருப்தியீனங்கள் உள்ளன. இவை களையப்படவேண்டும். அதனை செய்வதற்கு தமிழ் மொழி மூல ஆய்விதழ்கள் சர்வதேச தரப்படுத்தல் களுக்குள் தம்மை உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கான தேவைகள் பெரிதாகவுள்ள நிலையில் சாத்தியங்களும் அதிகமுள்ள நிலையில் சாதாரணமாக தாண்டத்தக்க சவால்களை மையப்படுத்தி சேர்ந்து போகாது முயற்சியில் இறங்குவதே நம் தமிழ் மொழிக்கு நாம் செய்யும் இன்றைய காலத்துக்கு உகந்த கடமையாகும். இதனையாற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் உள்ளிட்ட நிறுவனங்களும் தமிழ் மொழி மூல ஆய்வாளர்களும் முன்வர வேண்டியது அவர்கள் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றும் காலக்கடமையாகும்.

ஒழிவியல்

"ஐலசந்தியால் பிரிக்கப்பட்ட தமிழகத்து தமிழர்களையும் ஈழத்து தமிழர்களையும் தமிழ்ச் சந்திப்பால் சந்திக்க வைக்கும் பெருமை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு உண்டு. இலக்கணச் சுத்தமாகத் தமிழைப் பேசவல்ல பலரை யாழ்ப்பாணத்தில் காண்கின்றேன். அத்தகையவர்கள் வளர்க்கும் தமிழ்ச் சங்கம் தமிழை என்றும் வாழ்விக்கும் என்பது என் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. முச்சங்கம் அமைத்து மூவேந்தர்கள் காத்த தமிழை இன்றும் சங்கம் அமைத்து காக்கும் பணி மெச்சற்கரியது."

- முத்தமிழரசி முனைவர் சரஸ்வதி இராமநாதன்
(20.01.2019 நடைபெற்ற சிலப்பதிகார விழா)

இலங்கையில் மேனாட்டார் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டு.

அதிவணை. கலாநிதி
எஸ்.ஜெபநேசன்
முன்னாள் பேராயர்,
தென்னிந்தியத் திருச்சபை

தென்னிந்தியாவில் மேனாட்டார் பலர் தமிழுக்கு அரும்பணி ஆற்றியுள்ளனர். தத்துவ போதக சுவாமிகள் வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்கு, எல்லிஸ் துரை, இரேனியஸ், டாக்டர் ஜி.யு.போப், றோபேர்ட் கால்ட்வெல் ஆகியோருடைய தமிழ்ப்பணி வியந்து போற்றப்படுகின்றது. அவர்களைப் பற்றி எத்தனையோ கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. தென்னிந்தியாவில் தமிழ்ப்பணியாற்றிய மேல்நாட்டவர்களைப் போல இலங்கையிலும் மேல்நாட்டவர் பலர் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியுள்ளனர். தென்னிந்தியாவில் பணியாற்றிய மேல்நாட்டு தொண்டர்களுக்கு நிகராக அல்லது அவர்களை விட கூடுதலான தமிழ்ப்பணி இலங்கையில் நடைபெற்றிருக்கின்றது.

சிறிய பிரதேசமாக அவர்களது பணிக்களம் இருந்தமையினால் அவர்களுடைய சேவை உலகத்தவரால் உணரப்படவில்லை. 19ம் நூற்றாண்டில் பெருந்தொகையான மேல்நாட்டு மதப்போதகர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற வந்தார்கள். அவர்கள்

அமெரிக்கமிஷன், அங்கிலிக்கன்மிஷன், மெதடிஸ்தமிஷன், கத்தோலிக்க சபை என்ற பல்வேறு அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் தமிழ்மொழிக்காற்றிய தொண்டு பலவகைப்படும். அகராதிப்பணி செய்தவர்கள், சிலர், மொழிபெயர்ப்பு வேலை செய்தவர்கள், சிலர், நூல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றியவர்கள், சிலர் மேல்நாட்டு வைத்திய நூல்களைத் தமிழிலே வழங்கியவர்கள், இன்னும் சிலர் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உந்துதல் அளித்தவர்கள். முதலாவதாக அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினை ஆராய்வது பொருத்தமானது. ஏனெனில் இவர்களே அதிகமாக தமிழுக்கு அணி செய்துள்ளனர்.

இந்தப் பணியைச் செய்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற சில முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வுகள் காரணிகளாக அமைந்தன. 19ம் நூற்றாண்டு, மிஷன்களின் காலம் எனப்படுகின்றது. ஐரோப்பியாவில் தோன்றிய மிஷன் சங்கங்களைப் போலவே 1810ம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலிருந்த கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையாரின் மிஷன் அலகு உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் இந்தியாவில் பணியாற்ற முயற்சித்தனர். ஆனால் அப்பொழுது தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பிரிட்டிஸ் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி இந்தியாவில் அவர்களைப் பணியாற்ற அனுமதிக்கவில்லை. இலங்கை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாகவிருந்தது. அத்துடன் அப்பொழுது இலங்கையில் தேசாதிபதியாக இருந்த சேர்.றொபேர்ட் பிறவுன்றிக் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்துக்கு ஆதரவளிப்பவராக இருந்தார்.

அவர் அமெரிக்க மதபோதகர்களை வரவேற்றதோடு அமையாது அவர்களை இலங்கைத் தீவின் வடகோடியிலிருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற உந்துதல் அளித்தார். அமெரிக்க மிஷனின் முதலாவது அணி 1816 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் தனது பணியை ஆரம்பித்தது. இந்த அணியிலிருந்த அனைவரும் பல்கலைக்கழகப் பின்னணியைக்

கொண்டவர்கள் கூடுதலாக கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டார்கள். அத்துடன் வைத்தியச் சேவையிலும் அச்சுப்பணியிலும் ஊக்கமாக ஈடுபட்டு உழைத்தார்கள். அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்களில் தமிழ்த் தொண்டு செய்தவர்களில் பின்வருவோர் முக்கியமானவர்கள். வண.மைரன் உவின்ஸலோ, வண.லீவை ஸ்போல்டிங், வண.எச். ஆர் ஹெஸ்டிங்கன், டாக்டர்.சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன், வண. சாமுவெல் ஹௌண்ட் (Howland), வண ஈ.பி ஹெஸ்டிங்ஸ், டாக்டர்.டானியல்புவர் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

இலங்கையில் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப்பணியில் மிகமுகக் கியமானதாகக் கருதப்படுவது அகராதிப் பணியாகும். இந்தப் பணியில் இருவர் அரும்பெரும் பணியாற்றியுள்ளனர். அவர்கள் இருவருமே 1820ம் ஆண்டு அதாவது அமெரிக்க மிஷனின் இரண்டாவது அணியோடு வந்தவர்கள்.

வண.லீவை ஸ்போல்டிங்

வண.மைரன் உவின்சிலோ அவர்களும் அவருடைய மனைவி ஹரியட் உவின்சிலோ அவர்களும் உடுவிலைத் தமது பணிக்களமாகப் பெற்றனர். அங்கு ஒல்லாந்தரினாலே பயன்படுத்தப்பட்ட தேவாலயமும், குருமனையும் பாழடைந்த நிலையிலிருந்தன மிசனரிமார் அவற்றைச் சீர்படுத்தி தமது வதிவிடமாகக் கொண்டனர். ஸ்போல்டிங் அமெரிக்காவிலுள்ள கேர்னல் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A பரீட்சையில் ஆகக் கூடுதலான புள்ளிகள் பெற்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழை நன்கு கற்றார். இவர் அமெரிக்க மிஷனில் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண புரட்டஸ் தாந்து இயக்கம் முழுவதிலுமே பெருமதிப்புப் பெற்று விளங்கினார்.

வேதாகமச் சங்கத்தில் யாழ்ப்பாணக் கிளைக்குத் தலைவராக விளங்கி கிறிஸ்தவ வேதாகமம் தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப்படுவதற்கு பெருந்

தொண்டாற்றினார். அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்டு இரண்டு முக்கியமான அகராதிகள் அச்சுவாகனம் ஏற்றுவதற்கு காரணமாக இருந்தார். துண்டுப்பிரசுர சங்கத்தாலும், வேதாகமச் சங்கத்தாலும் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரங்கள் எல்லாவற்றையும் இவரே பரிசீலனை செய்து பதிப்பித்தார். இருபதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் பிரசுரங்களினை ஆக்கியோனாகவும் விளங்கினார். பல ஆங்கில தோத்திரப் பாடல்களைத் தூய தமிழிலே மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்கள் யோன் பன்யன் எழுதிய திருப்பணியின் முன்னேற்றம் (*Pilgrims progress*) என்ற நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அந்த நூலுக்கு அவரிடப் பெயர் "பரதேசியின் மோட்சப் பிரயாணம்" என்பதாகும். ஸ்போல்டிங் அவர்களுடைய செயற்பாடுகளில் இன்று அவரை நினைவு கூற காரணமாக விருப்பது அவருடைய அகராதிப் பணியே ஆகும். முதன்முதலாக தமிழ்-தமிழ் அகராதியை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர் அங்கிலிக்கன் மதத் தொண்டராகிய வண.ஜோசப் நைற் என்பவராவார். அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னர் தமிழ் - தமிழ் அகராதிப் பணியை மேற்கொண்டவர் லீவை ஸ்போல்டிங் ஆகும். அவர் இதனை தொடர்ந்து முடித்து 1842ம் ஆண்டு மானிப்பாயிலிருந்த அமெரிக்க மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பித்தார்.

அதற்கு இடப்பட்ட பெயர் *A Manual Dictionary of the Tamil Language* யாழ்ப்பாண நூலோர் குழுவினால் இந்த அகராதி வெளியிடப்பட்டது. இவ் அகராதியின் முடிவுரையில் ஸ்போல்டிங் 58,500 சொற்களுடையதென்றும் வீராமுனிவருடைய சதுரகராதியை விட நான்கு மடங்கு கூடியதான சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதெனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த அகராதி பிற்காலத்தில் மானிப்பாய் அகராதி, யாழ்ப்பாண அகராதி என்று குறிப்பிடக்கூடும். இந்த அகராதியிலே சொற்களுக்கு விளக்கம் நிகண்டுகளைப் போலல்லாது சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களையுள் கொண்டு

வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக "ஓடு" என்ற சொல்லுக்கு பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆமை முதலியவற்றின் ஓடு, இரப்போர் கலம், உடைந்த மண்பாண்டம், ஓடு என்னும் ஏவல் கொட்டைகளின் உறை, மூன்றனுருபு, வீடு வேயும் ஓடு".

வண.மைரன் உவின்கிலோ

மைரன் உவின்கிலோ தம்பதிகள் லீவை ஸ்போல்டிங் தம்பதிகளைப் போல் 1820ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தவர்கள். இவரும் இவருடைய மனைவி திருமதி. ஹரியற் உவின்கிலோ அம்மையாரும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது. மைரன் உவின்கிலோ அகராதிப்பணியில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கினார். 1844ம் ஆண்டு ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதியினை மைரன் உவின்கிலோ மானிப்பாய் அமெரிக்க மிசனின் அச்சகத்தில் பதிப்பித்தார். இந்த அகராதியில் அமெரிக்காவிலுள்ள கெனக்டிக் மாநிலத்தில் 1828ம் ஆண்டு வெப்ஸ்ரரினால் வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்கன் அகராதியில் வெளிவந்த முக்கியமான ஆங்கிலச் சொற்கள் யாவும் சேர்க்கப்பட்டன.

உவின்கிலோவின் ஆங்கில அகராதியின் 2ம் பதிப்பு 1852ம் ஆண்டு வெளிவந்தமை அக்காலத்தில் இதற்கு இருந்த மதிப்பினைக் காட்டுகின்றது. இந்த அகராதியின் 3ம் பதிப்பு 1888ம் ஆண்டு சென்னையிலிருந்த ஹிகின் போதம் புத்தகாலயத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. 1862ம் ஆண்டு மைரன் உவின்கிலோவின் தமிழ் - ஆங்கில அகராதி வெளிவந்தது. உவின்கிலோ முந்திய அகராதியிலிருந்த குறையாடுகளை எல்லாம் நீக்கி ஒருகலைக் களஞ்சியமாகவே இதனை உருவாக்கியுள்ளார். அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்து தமிழ்ப்புலவர்களும், தமிழ்நாட்டு தமிழ் அறிஞர்களும் உதவி புரிந்தனர். தமிழிலக்கிய மரபு, தமிழ் வானசாஸ்திரம், சோதிடம்,

புராணம், தாவரவியல், விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளின் அருஞ்சொற்கள் தமிழ்ப் புலவர்கள், புருடோத்தமர்கள், தெய்வங்கள் ஆகியோரின் பெயர்கள் மிகத்தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளன.

டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் கல்விப்பணியுடன் வைத்தியப் பணியிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1816ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த ஜேம்ஸ் ரிச்சர்ட் வைத்திய சேவையிலும் ஈடுபட்டு உழைத்தார். 1820ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த ஜோன் ஸ்கடர் தலைசிறந்த வைத்தியராகவும், சத்திர சிகிச்சை நிபுணராகவும் இருந்தார். அவர் பண்டத்தரிப்பில் தமது மருந்தகத்தை அமைத்திருந்தார். அத்துடன் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிலும் மருத்துவம் கற்பித்து வந்தார். ஆனால் 1836ம் ஆண்டு ஸ்கடர் தென்னிந்தியாவிற்கு பணியாற்றச் சென்றுவிட்டார். அவரிற்கு பின்னர் டாக்டர். நாதன் வோரட் என்பவர் 1847ம் ஆண்டு வரை வட்டுக்கோட்டையில் மருத்துவம் கற்பித்தார். அவ்வருடம் கற்பிக்கவும் வைத்திய சேவையாற்றவும் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் என்னும் வைத்தியர் வந்து சேர்ந்தார்.

வட்டுக்கோட்டையில் இடம் பற்றாக் குறையாக இருந்தமையினால் 1848ம் ஆண்டு தமது மருந்தகத்தினை மானிப்பாய்க்கு எடுத்துச் சென்றார். அவர் மருத்துவ சேவை செய்தமையோடு அமையாது ஒரு மருத்துவக்கல்லூரியினையும் மானிப்பாயில்நடாத்தி வந்தார். இந்த வைத்தியக் கல்லூரி 1852ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமிழ்மாணவர்களிற்கு ஆங்கிலத்தில் மேலைத்தேய மருத்துவத்தினை போதித்தார். 1864ம் ஆண்டு ஆங்கில மேல்நாட்டு வைத்திய முறையினை தமிழில் போதிக்கத் தொடங்கினார்.

இப்படியானதொரு மருத்துவக் கல்லூரி அவரிற்கு முன்னரும் நடத்தப்படவில்லை அவருக்குப் பின்னரும் நடத்தப்படவில்லை.

உயர்தர விஞ்ஞானம் தமிழில் போதிக்கப் படலாம் என்பதனை முதன் முதலில் உலகிற்கு காட்டியவர் டாக்டர். சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன். தமிழிற்கு இவர் அளித்த இரண்டாவது பெருங்கொடை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட சிறந்த வைத்திய நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தமையாகும். இங்கிலாந்திலோ, அமெரிக்காவிலோ புதிதாக வெளிவந்து பிரபல் யமடைந்த வைத்திய நூல்களையே மொழிபெயர்ப்பிற்கு தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் முதலாவதாக மொழிபெயர்த்த நூல்கள் ஸ்கடர் எழுதிய "Anatomy Physiology and Hygiene" Marasells எழுதிய "Obstetrics" என்பனவாகும். மொழிபெயர்ப்பு வேலைகளில் துணை புரிவதற்காக இரு ஆசிரியர்களைக் கொண்ட குழுவொன்றை நியமித்தார். இக்குழுவினர் முதலாவதாக மொழிபெயர்க்க Gray, Horner, Smith and Wilson ஆகியோர் தொகுத்த Human Anatomy என்ற நூலை தெரிந்தார். மனுஷ அங்காதி பாதம் என்ற பெயரில் தமது மாணவராகிய டானியல் சாப்மன் (Daniel Chapman) என்பவர் ஆக்கிய மொழிபெயர்ப்பை கிறீன் அவர்கள் திருத்தம் செய்து 1872ம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். 1883ம் வருடம் போராசிரியர் ஜே.சு.டால்டன் எழுதிய Human Physiology என்ற நூல் மனுஷகரணம் என்ற பெயரில் டானியல் சாப்மன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீன் அவர்களினால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

டீ.ஏ வெல்ஸ் எழுதிய Chemistry நூலை கிறீன் 'கெமிஸ்தம்' என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். 1867ம் வருடம் Enrichens and Druitt ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய Art of Surgery என்ற நூலை 'இரணவைத்தியம்' என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரித்தார். ractice of Medicine, Physicians, Vede mecum என்பவை அன்னாரது மேற்பார்வையின் கீழ் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஏனைய நூல்களாகும். இவரால் உருவாக்கப்பட்ட சிறந்த வைத்திய நூல் Vocabularies and of Materia Medica and Pharmacy of Midwifery and diseases of women And children and medical Jurisprudence. 1874ம் ஆண்டு அவர் தமது பணியினை முடித்துக்

கொண்டு தாய் நாடு திரும்பினார். அவர் சென்ற பின்னர் அவர் உருவாக்கிய மருத்துவக் கல்லூரியும் மொழிபெயர்த்த வைத்திய நூல்களும் கவனிப்பாரற்றுச் கைவிடப்பட்டன.

இலங்கை அரசு இவருடைய சேவையை நன்கு மதித்து அவரின் படத்துடன் ஒரு தபால் தலை வெளியிட்டது. அப்பொழுது தபால், தொலைத் தொடர்பு அமைச்சராகவிருந்தவர் கௌரவ மங்களசமரவீர.

எச். ஆர்.ஹொய்சிங்டன்

எச். ஆர்.ஹொய்சிங்டன் தம்பதியினர் 1833ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற வந்தனர். வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் முதலாவது அதிபர் 1835ம் ஆண்டு மதுரைக்கு சென்ற பின்னர் எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் சிறந்த கல்விமான். தமிழ் மக்களின் வானசாஸ்திரம், தத்துவம் என்பனவற்றை ஆராய்ந்து இரண்டு முக்கியமான நூல்களை எழுதியுள்ளார். சாஸ்திர நூல்களான 'தத்துவக் கட்டளை', 'சிவஞான போதம்', 'சிவப்பிரகாசம்' என்னும் மூன்று நூல்களையும் ஆராய்ந்து சைவசித்தாந்தம் பற்றிய நூலொன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். 'சோதி சாஸ்திரம்' என்னும் வானசாஸ்திர நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தமது குறிப்புகளுடன் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் 'Oriental Astronomer' என்னும் பெயருடன் 1852ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

இந்நூல் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் M.A கணக்கியல் பாடத்திட்டத்தில் கட்டாயமாக வாசிக்கப்படவேண்டிய ஒரு நூலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அவர் மொழிபெயர்த்த சிவஞான போதம் 1979ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதினத்தினால் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. இதுவே எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டனின் ஆழ்ந்த அறிவுக்கும், நேர்மைத் திறனிற்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இவர் வட்டுக்கோட்டை செமினரி கல்வியை உயர்ந்த தரமுள்ளதாக்கினார். 1848ல் செமினரிக்கு

விஜயம் செய்த இலங்கையின் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலர் சேர்.எம்ர்சன் செனனர் தாம் எழுதிய 'இலங்கையிற் கிறிஸ்தவம்' என்ற நூலில் 'வட்டுக்கோட்டை கல்வி ஸ்தாபனம், ஜரோப்பிய பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றுடன் சரிசமமாக நிற்கக்கூடியது' என்று எழுதியுள்ளார்.

இவருடைய காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்கள் தக்க ஆசிரியர்களினாலே போதிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் நன்கு கற்ற அறிஞர்கள் உருவாகினர். றொபேர்ட் காட்டு வேலுக்கு முன்னர் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைப் பற்றியும் அதன் மூல மொழியாகிய தமிழைப்பற்றியும் எழுதியவர் இவரேயாகும்.

வண.ஜோசப் நைற்

யாழ்ப்பாணத்திலே பணியாற்றிய அங்கலிக்கன் திருச்சபை (CMS) தொண்டர்களில் முக்கியமானவராக ஜோசப் நைற் விளங்குகின்றார். இவரே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த முதலாவது CMS தொண்டர். 1818ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்த ஜோசப் நைற் பின்னர் தமது பணிக்களத்தினை நல்லூரிற்கு மாற்றினார். அச்சகத்தினை நடத்த முடியாது என்று அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கு பார்னஸ் பான்ஸ்.தேசாதிபதி (Barnes) அறிவித்த போது இவரே அவர்களின் அச்சுப்பொறியை விலைக்கு வாங்கி நல்லூரில் நிறுவினார். இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட முதலாவது அச்சியந்திரசாலையாகும்.

இவர்தமிழ் அகராதிப் பணியிலும் ஊக்கமாக ஈடுபட்டு உழைத்தார். தமிழ் அகராதிக்கும் முதலாவதாக சொற்கள் சேர்த்தவர் ஜோசப் நைற் ஆகும். ஆனால் அவர் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டும் குறுவயதில் மறைந்து விட்டமையினாலும் அவருடைய பணியைத் தொடர்ந்து முடித்தவர்கள் அமெரிக்க சமய தொண்டர்களாகிய லீவைஸ் ஸ்போல்ட் மைரன் உவின் சிலோ ஆகியோராவார். இலங்கையிலே நடைபெற்ற அகராதிப் பணிகளின் மூத்த முதல்வர் ஜோசப் நைற் என்பதனை மறுக்க முடியாது.

பீற்றர் பெர்சிவல்

யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய மெதடிஸ்த திருச்சபை தொண்டர்களில் வண. பீற்றர் பெர்சிவல் மிகச் சிறந்த கல்விமானாகக் காணப்படுகின்றார். இவர் 1826ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற வந்தார். இவருடைய பெற்றோர் அங்கிலிக்கன் திருச்சபையை விடுத்து மெதடிஸ்த திருச்சபையில் சேர்ந்து கொண்டார். யாழ்ப்பாணம் புறப்பட முன்னர் தமிழ் இலக்கணங்களை இங்கிலாந்திலே கற்றுக் கொண்டார். சிறிது காலம் திருகோணமலையில் பணியாற்றிவிட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது அகீத ஆர்வம் கொண்ட பெர்சிவல் முதலில் மாபாரதத்தினையும் நன்னூலையும் ஆழ்ந்து கற்றார். இவர் எழுதிய ஒரு முக்கியமான நூல் அருளவதாரம் என்பதாகும். இந்த நூலைப் படித்த பின்னரேயே கிறிஸ்தவ கம்பன் என போற்றப்படும் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கு கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மீது ஆர்வம் ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய முக்கிய பணிகளில் ஒன்று ஆங்கில - தமிழ் அகராதி ஆகும். இது இன்றும் தென்னிந்தியாவில் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகின்றது. 1834ம் ஆண்டு இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கு தலைவரானார். இதன் பின்னர் சமயப்பணியை விட கல்விப்பணியிலே அவர் ஊக்கமாக ஈடுபட்டார். யாழ்ப்பாணத்திலே 1834ம் ஆண்டு யாழ் மத்திய கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். வடமராட்சியில் ஹாட்லிக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியும் இவரினாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்கள் இவரை நினைவு கூரக் காரணம் இவருக்கும் ஆறுமுகநாவலருக்குமிடையே இருந்த தொடர்பாகும். 1850ல் அச்சுவாகனம் ஏறிய தமிழ் வேதாகமத்தை தமிழ்நாட்டவரும் கிறிஸ்தவ தொண்டர்களும் ஏற்க மறுத்து விட்டனர். இதனாலே பீற்றர் பெர்சிவல் ஆறுமுகநாவலரையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த மொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பினைக்

கூறும்படி செய்தார். பீற்றர் பெர்சிவல் தமிழிலும் பல முக்கியமான நூல்களை எழுதியுள்ளார். 1842ம் ஆண்டில் தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் திரட்டி ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிட்டார். இதன் 2ம் பதிப்பு 1874ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அப்பொழுது 6156 பழமொழிகளை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிட்டார். ஆங்கில - தமிழ் அகராதி என்பனவற்றையும் தொகுத்தார். 1855ம் ஆண்டு தினவர்த்தமானி என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடாத்தினார். சென்னையில் நிறுவப்பட்டிருந்த இராஜதானிக் கல்லூரியில் கீழ் நாட்டு கலைகளிற்கு பேராசிரியராக இருந்தார். தினவர்த்தகமானி பத்திரிகை ஆரம்பித்த போது இலங்கையைச் சேர்ந்த சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையை அதன் ஆசிரியராக நியமித்தார்.

யாழ்ப்பாணத்து தமிழறிஞர்கள் பலர் தென்னிந்தியாவில் காலூன்றுவதற்கு பீற்றர் பெர்சிவல் வழிவகுத்தார். பீற்றர் பெர்சிவல் எழுதிய நூலே தமிழ்ப் பழமொழித்தொகுப்பு நூல்களின் முதல் நூல் என்று பதிவாகியுள்ளது. இவர் 'யாழ்ப்பாணத்திலும் தென்னிந்தியாவிலும் பணிபுரிந்த காலத்தில் பல உள்ளூர் பிரமுகர்களுடனும், புலமையாளர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இவருடைய பழமொழித் தொகுப்பு 2018ம் ஆண்டு வடக்கு மாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சாமுவேல் ஹவுலன்ட்

வில்லியம் ஹவுலன்ட் தனது மனைவி சூசனுடன் 1846ம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். இவருடைய மகள் சூசன் யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்து வளர்ந்தவர். 1880ம் ஆண்டு முதல் 1913ம் ஆண்டு வரை உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அதிபராக விளங்கினார். அவருடைய மகன் சாமுவேல் ஹவுலன்ட் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் அதிபராக 1889 முதல் 1897ம் ஆண்டு வரை பணியாற்றினார். இவருக்கு

இந்து வானசாஸ்திரத்திலும், தத்துவத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தபோது பல கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதினார். தமிழிலே ஆங்கில தோத்திரப் பாடல்களை மொழிபெயர்த்ததோடமையாது. தமிழ்த் தோத்திரப் பாடலொன்றின் நூலையும் தொகுத்தார். பல துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வேதாகமப் பகுதி களையும் தமிழிலே எழுதி வெளியிட்டார். 'உதயதாரகை'யின் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். இந்து பஞ்சாங்க முறையையும் வானசாஸ்திரத்தையும் நன்கறிந்தார். வட்டுக் கோட்டை கிராம மக்கள் இவரை 'சாஸ்திர ஜயர்' என்றழைத்தனர். வட்டுக் கோட்டை விவசாயிகள் இவருடன் கலந்தா லோசித்து ஏற்ற நாளில் முக்கிய கருமங்களைச் செய்தனர்.

வண.ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ்

வண.ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ் அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகின்றார். அவர் 1855ம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டை செமினரி மூடப்பட்ட போது அதன் அதிபராக இருந்தவர் 1872ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அதனுடைய முதலாவது அதிபராக 'நியமிக்கப் பட்டவராவார். இவர் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக இருந்த குறோவர் கிளீவலன்ட் அவர்களின் மைத்துனராக இருந்தவர். அண்ணன் வொசிங்டனிலே 'வெள்ளை மாளிகையில் வாழ்ந்த போது தங்கை நான்சி யாழ்ப்பாண கல்லூரியின் 'அதிபர் வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். வண.ஈ.பி ஹேஸ்டிங்ஸ் தமிழை நன்கு கற்றதோடு 'அமையாது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் துரித வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமிட்டார்.

ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ் அவர்கள் தமிழ்க் கல்வியிலும் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தமிழ் நல்ல முறையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக திரு. ஆனல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையை கல்லூரி தமிழா

சிரியராக நியமித்தார். அத்துடன் மாணவர்கள் தமிழில் நல்ல முறையில் பேச வேண்டுமென்று பேச்சுப் பயிற்சியை ஆரம்பித்தார். மேல் வகுப்பினர் நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசவும் கீழ் வகுப்பு மாணவர்கள் நல்ல முறையில் தமிழில் சொற்பொழிவாற்றவும் அவர் கல்லூரிக் கல்வித்திட்டத்தில் விதி செய்தார். இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் தான் அதாவது 1879ம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதாவது தரமான ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும், தமிழ்க் கட்டுரைகளும் பிரசுரமாவதற்கு வழிவகுத்தார். இவர் 1889ம் ஆண்டு இளைப்பாறினாலும் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திலேயே வசித்து வந்தார். 1890ம் ஆண்டு இவ் உலக வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார்.

பொன்ஜீன் ஆண்டவர் (Bishop Christopher Bonjean)

கத்தோலிக்க திருச்சபையைச் சேர்ந்த மேனாட்டு தொண்டர்களில் ஆயர் கிறிஸ்ரோபர் பென்சமின் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகின்றார். 1868ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் ஆயராக வந்து 1883ம் ஆண்டு வரை பணியாற்றினார். இவருடைய தமிழ்தொண்டுகளில் மிக முக்கியமானவை 1871ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க அச்சகமாகும். இந்த அச்சகம் கொழும்புத்துறையில் நிறுவப்பட்டது. முதன் முதலாக இந்த அச்சகத்திற்கு இடப்பட்ட பெயர் தூய குழந்தைப்பருவ அச்சகம் என்பதாகும் (The Press of The Holy Childhood) இந்த அச்சகம் இப்பொழுது சண்டிக் குளியில் புனித அருளப்பர் கத்தோலிக்க அச்சகம் என்ற பெயருடன் இயங்கி வருகின்றது.

பொன்ஜீன் ஆயரின் இன்னொரு முக்கியமான பணி அவர் ஆரம்பித்த பத்திரிகை யாகும். யாழ்ப்பாண கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் (The Jaffna Catholic Guardian) என்னும் இருமொழிப்

பத்திரிகை. இதுவும் உதயதாரகையைப் போல தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வாரம் இருமுறை பிரசுரமாகியது. இப்பத்திரிகை சமய விடயங்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகியல் சார்ந்த அனைத்து விடயங்களிற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து வந்தது.

லூயிஸ் Louis Rev. Fr. Lows Drssy வண.பிதா லூயி டெஸி

யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய மேனாட்டு கத்தோலிக்க தொண்டர்களில் வண.பிதா லூயி டெஸி முக்கியமானவர். பெல்ஜியத்தில் 1898 ஆம் ஆண்டு பிறந்த வண.பிதா டெஸி 1924 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தார். காலமெல்லாம் நமது பிரதேசத்திலேயே பணியாற்றி விட்டு 1979 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். வண.பிதா டெஸி பல்துறை விற்பனர் மொழியியல், இசை, கட்டடக்கலை, தமிழாய்வு என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கினார். தமிழில் அவர் எழுதிய நூல்கள் நாடகங்களாகவும், நாவல்களாகவும், ஆன்மீகப்

பனுவல்களாகவும் வெளிவந்தன. நூல்கள் வாயிலாக சமயத்தைப் பரப்ப விளைந்த வண.பிதா டெஸி ஒரு அச்சக வித்தகர். அவர் எழுதிய நானே குற்றவாளி, தங்கமணி, மரித்தவர் மகள், பிரசங்கியாத பிரசங்கம் என்பன கத்தோலிக்க மக்களால் போற்றப்பட்டவை. நகைச்சுவை மூலமாக சமுதாயத்தின் பச்சை உண்மைகளைப் பிளந்து காட்டினார். பெல்ஜியத்தில் பிறந்த வண.பிதா டெஸி எழுத்து மூலமாக சமுதாயப்பணியும் சமயப்பணியும் செய்தார்.

முடிவுரை

பல்வேறு புரட்டஸ்தாந்து மிசன்களும் கத்தோலிக்க திருச்சபையினரும் மேனாட்டிலிருந்து நமது பிரதேசத்திற்கு வந்து தொண்டாற்றினர் அவர்களின் சமயத் தொண்டினால் தமிழ் வளர்ச்சியுற்றது. அகராதி, அச்சகம், மேனாட்டு மருத்துவம் பத்திரிகை என்பன அவர்கள் அளித்த கொடை.

மரபுக்கவிதை பயிலரங்கு

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் 14.04.2018 மரபுக்கவிதைப் பயிலரங்கை ஆரம்பித்தது. இந்நிகழ்விற்கு கவிஞர் சோ. பத்மநாதன், கவிஞர் த.ஜெயசீலன் ஆகியோர் வளவாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். இப்பயிலரங்கில் கவிஞர்கள் பலர் பங்கு கொண்டு பயன் பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

தமிழ்மொழி வளர்த்த ஈழத்து அரசியலாளர்கள்

கலாநிதி, பண்டிதர்.

செ.திருநாவுக்கரசு.

ஓய்வு நிலை பிரதி முதல்வர்
கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை

இலங்கையில் தமிழர் வரலாறு ஓரளவுக்குத் துலக்கம் பெறத் தொடங்கிய யாழ்ப்பாணத் தரசர் காலத்தில் சிங்கைச் செகராசசேகரன் (வரோதய சிங்கையாரியன்) சிங்கைப் பரராசசேகரன் ஆகிய அரசர்கள் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் கூடுதலான கரிசனை செலுத்திச் செயற்பட்டனர். செகராசசேகரன் காலத்தில் செகராசசேகரம் என்னும் வைத்தியத் தொகுப்பு நூலும், செகராசசேகரமாலை என்ற சோமாசன்மாவின் சோதிட நூலும் எழுந்தன. பரராசசேகரமன்னன் காலத்தில் பரராசசேகரன் என்ற பெருந் தொகுப்பான வைத்தியநூலும் எழுந்தது. இவ்விருமன்னர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களாக விளங்கித் தமிழ்ப் பணி ஆற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. இவர்களது ஆதரவுடன் வரலாறு, புராணம், வைத்தியம், சோதிடம், பள்ளு முதலிய இலக்கிய வடிவங்கள் முதன்முதல் ஈழத்தில் எழுந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமிட்டன. இதற்குப் பிந்திய போத்துக்கேயர் காலமும் ஒல்லாந்தர் காலமும், தமிழிலக்கியங்களுக்கு இடமளித்திருந்த போதிலும் அவற்றோடு நேரடியாகத் தொடர்புடைய அரசியல் ஆளுமைகளை இனங்காண முடியவில்லை.

தொடர்ந்து வந்த ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலமானது அரசியற்றுறையோடு ஈடுபாடுகொண்டவர்களான, தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் அக்கறைகொண்டுழைத்த சிலரை அடையாளங்காட்டி நிற்கின்றது. இவர்களுள் சேர். கு.முத்துக்குமாரசுவாமி (23.01.1834 - 04.05.1879) அவர்கள் முதன்மை பெறுகிறார். 45 ஆண்டுகள் மட்டும் வாழ்ந்த இந்த ஆற்றலுடைய தமிழர் வழக்கறிஞராக, எழுத்தாளராக, இலங்கைச் சட்டநிரூபணசபை அங்கத்தவராக (1861 - 1879), கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினராகப் (1868 - 1873) பல்வேறு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தி நின்றவர். கொழும்பின் மேற்கிலுள்ள முத்துவல என்னுமிடத்து அமைகித்தோட்டப் பங்களாவில் கேட்முதலியார் குமாரசுவாமி - விசாலாட்சி அம்மையார் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். கொழும்பு அக்கடமியில் கல்விகற்று (1842 - 1851) அங்கே 1951 இல் Tumour பரிசினை வென்றவர். எலிசபெத் கிறேபேரி எனும் (வில்லியம்பேரி) ஆங்கில மாதைத் திருமணம் செய்து (1878ஆம் ஆண்டு) சேர் ஆனந்த ஹென்றிகுமாரசுவாமி என்னும் பிற்காலத்தில் புகழ்பூத்த கீழைத்தேய ஆய்வாளரை மகனாகப் பெற்றவர். குழந்தைக்கு ஒரு வயதாகும் போது இவ்வுலக வாழ்வினை முடித்துக்கொண்டவர். ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கைச்சிவில் சேவையில் இணைந்து கொழும்புக் கச்சேரி, பொலிஸ் மாஜிஸ்த்ரேற் நீதிமன்றம், ஆண்மாஜிஸ்த்ரேற் நீதிமன்றம் (Boy Magistrate) ஆகியவற்றில் பணிபுரிந்தவர். குறுகிய காலத்தில் அதிலிருந்து விலகி, றிச்சாட் மோர்கன் என்ற ஆங்கிலேயரின் லீக்கல் அட்வைசிங்கில் தமது 22 ஆவது வயதில் இணைந்து கொண்டவர். சட்ட நிரூபண சபையில் தாம் இறக்கும் வரை (18 ஆண்டுகள்) தமிழர் பிரதிநிதியாகப் பணிபுரிந்தவர். இலங்கையின் முக்கிய கல்விச் சீர்திருத்தமான மோர்கன்குழு சிபாரகுகள் நிறைவேறக் காரணகர்த்தாவாக விளங்கியவர். 1962 இல் ஐரோப்பிய சுற்றுப்பயணஞ்செய்தபோது Licoins Inn எனும் அமைப்பில் முதலாவது கிறிஸ்தவரல்லாதவராக உறுப்பினரானவர்.

சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராக விளங்கியவர். அரிச்சந்திரன் கதையை ஆங்கிலத்தில் Marty Truth என்னும் பெயரில் மொழிபெயர்த்ததோடு அமையாது (1863), விக்டோரியா மகாராணிமுன் அதனை நடித்துக் காட்டித் தமிழர் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தியவர். (08.12.1863 இல்) நோயல் சொசைற்றி ஒவ்வூர்ட் அமைப்பின் உறுப்பினராகவும், நோயல் புவியியல் சங்க உறுப்பினராகவும், Geological Society of London உறுப்பினராகவும், Atheaeum கிளப்பின் உறுப்பினராகவும் விளங்கிய இலங்கையர் என்ற பெருமை பெற்றவர். இந்தியப் பயணத்தின்போது பாளி மொழியிலுள்ள Dalavamsa நூலினை மொழி பெயர்த்து ஆங்கிலத்தில் தந்தவர். இவரது Story of the sacred Tooth relic Sutti nipaata, me oliscrses of the Buddha ஆகிய நூல்கள் 1874 இல் வெளியிடப்பட்டன.

இங்கிலாந்து மன்னரால் நைற் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட முதலாவது ஆசியர் என்ற தகுதியால் தமிழருக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். தமிழ்க் கருத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடன் நட்புக் கொண்டிருந்தவர். Stmichael and george > O sbome house (விக்டோரியா மகாராணியால்) தகுதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர். 1879 இல் இங்கிலாந்தில் bright deseace நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுத் தமது 45 வயதில் காலமான அரசியல் வாதியாகத் தமது வாழ்வை நிறைவு செய்துகொண்டார். சட்ட நிரூபண சபையில் இலங்கையர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்க்கும் பயனளிக்கக்கூடிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் பங்குகொண்டு உழைத்த பெருமகனார் இவராவார். தனது தாய் மாமனார் சேர்.முத்துக் குமாரசுவாமி அவர்கள் விட்ட இடத்திலிருந்து ஆறுமுகநாவலரின் ஆசீர்வாதத்துடன் அரசியலில் புகுந்தவர். சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்கள் சுமார் 50 ஆண்டுகள் இலங்கை அரசியலிலும் அரசியல் நிர்வாகத்திலும் அவரது ஈடு இணையற்ற பணி மகத்தானது. அதேவேளை தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், தமிழர் கல்விக்கும் சைவ மதத்திற்கும், இலங்கைத் தமிழர் சார்ந்த

நலன்களுக்கும் இராமநாதன் ஆற்றிய முன்னோடியான பன்முகப் பணிகள் என்றும் நினைவு கூரத்தக்கன.

சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் (26.11.1930 தொடக்கம் 16.04.1951 கொழும்பு செட்டித்தெருவில் உள்ள மாளிகை வீட்டில் பிறந்தவர். தாயார் பெயர் செல்லாச்சி, தமையனார் குமாரசாமி, தம்பியார் அருணாசலம் 1834ஆம் ஆண்டு இலங்கைச் சட்டநிருபண சபையில் முதல் தமிழர் பிரதிநிதியாக விளங்கிய குமாரசாமி முதலியார் இவரது தாய் வழிப் பேரன். இராமநாதன் கொழும்பு நேடியல் அக்கடமியிலும், சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றவர். 22 வயதில் வழக்கறிஞராக தாய் மாமன் சேர். முத்துக்குமாரசுவாமி இராணி வழக்கறிஞர் ஷர்சாட் மோர்கன் ஆகியோரால் நெறிப்படுத்தப்பட்டவர். இவர் கீழைத் தேய மேலைத்தேய விழுமியங்களில் திறமையாய் உருவானார் என R.S.நடராஜா அவர்கள் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரி நிறுவனர் நினைவுரையில் (1994) குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரபுத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்த இவருடன் இவரது உறவினர்களும் பிரித்தானிய ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த அன்றைய இலங்கையில் மிக உயர்வான அரசு உத்தியோகங்களையும், சட்டநிருபண சபை உறுப்பினர் பதவிகளையும் வகித்தனர். இலங்கை மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் தனித்துவம் வாய்ந்த பண்பாட்டினைக் கட்டிக்காப்பதற்காகவும் அரும்பாடுபட்டு உழைத்தனர். சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்கள் மிகப்பெரிய இலங்கையர் என இலங்கையின் முதல் பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்க அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதேவேளை தமிழ்த் தேசிய நலன்களுக்காகவும், தமிழர் பண்பாட்டு நிலை நிறுத்தங்களுக்காகவும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட இராமநாதன் அவர்கள் இலங்கையின் தேசிய வீரர்களில் ஒருவராக உயர்ந்துநிற்கையில் சிறந்த தொரு தமிழ்த் தலைவராகவும் போற்றப்படுகிறார். சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்கள் அரசியல்வாதி, ஆன்மிகவாதி, ஆசிரியர்,

எழுத்தாளர், கலை ரசிகர், பொறுப்புணர்வுமிக்க சமூகவாதி, சமய ஆர்வலர் இவ்வாறு பன்முகத் தளங்களில் செயற்பட்டவர். ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் ஆதரவுடன் தமது 28 ஆவது வயதில் (1879) சட்ட நிருபண சபையில் தமிழர் பிரதிநிதியாகத் தமது மாமனாரின் இறப்புக்குப் பின் விளங்கியவர் அன்று முதல் இறக்கும் வரை இலங்கை அரசியலில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒருவராகத் திகழ்ந்து இலங்கையரில் தமிழர்களின் நலன்களுக்காகப் பணி புரிந்தவர். பெரும்பான்மை இனத்தவரான சாம்.பி.பெர்னான்டோ என்பவருடன் போட்டியிட்டு 1911 இல் படித்த இலங்கையர் பிரதிநிதியானவர். மறுமுறையும் அவ்வாறே (1916 - 1921) தெரிவு செய்யப்பட்டவர். 1921 இல் பிரித்தானிய மகாராணியால் சேர் பட்டமளித்து கௌரவிக்கப்பட்டவர். 1892 - 1906 வரை இலங்கையின் சொலிசிடர் ஜெனரலாக பணியாற்றியவர்.

1922 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இறக்கும் வரை சட்ட நிருபண சபையில் தமிழர் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். 1924 - 1930 காலப்பகுதில் யாழ்ப்பாணம் வலிகாமம் வடக்கில் பிரதிநிதி பதவி வகித்தவர். 51 ஆண்டு கால அரசியல் வாழ்வில் பல சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் எதிர் கொண்டு செயற்பட்டவர். 1915 ஆம் ஆண்டு சிங்கள - முஸ்லீம் கலவரம் காரணமாகச் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த சிங்களத் தலைவர்களை மீட்பதற்காக, உலக யுத்தப்பயங்கரவாதத்தையும் பொருட்படுத்தாது கப்பலில் இங்கிலாந்து சென்று குடியேற்ற நாட்டு மந்திரியைச் சந்தித்துப் பேசி வெற்றியுடன் திரும்பியவர். அப்போது துறைமுகத்திலிருந்து இறங்கிய அவரை சிங்கள மக்கள் குதிரை வண்டியிலேற்றித் தாமே அவரது வீடுவரையும் இழுத்துச் சென்றார்கள். 1919 இல் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் தலைவராக சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்கள் செயற்பட இவரும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டார். கொழும்பில் தமிழருக்கான பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் சிங்களத் தலைவர்கள் மாறுபட்டபோது தேசியக் காங்கிரஸிலிருந்து சகோதரர்கள் இருவரும் விலகித் தமிழர் மகாசபையைத் தோற்றுவித்தனர்.

தமிழ்ச் சைவப் பண்பாடு தழுவிய கல்வியைப் பெண்கள் பெறுவதற்காக 1913ஆம் ஆண்டு இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவியதுடன் ஆசிரிய பயிற்சிக்குரிய கலாசாலையையும் அங்கு உருவாக்கிய இராமநாதன் அவர்கள் ஆண்களுக்கான தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையக் கல்விக் கூடமாக 1921 இல் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும், பின்னர் பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையையும் உருவாக்கினார். இவ்விரு கல்லூரிகளும் தமிழ் மொழி, சைவ சமயம் ஆகியவற்றுக்கு முதலிடம் அளித்ததுடன் கூடவே ஆங்கிலக் கல்விக்கும் இடம் தந்து நின்றன. 1857 இல் தந்தையார் உருவாக்கிய கொழும்பு கொச்சிக் கடை பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலயத்தை 1906 இல் கருங்கல்லிலான சிவாலயமாக மாற்றி அமைத்தார். 1923 இல் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தினை உருவாக்கினார். 1923 இல் வடக்கின் முதலாவது அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை கோப்பாயில் அமையக் காணி தந்து உதவியதுடன் அதன் அருகில் சாதனா பாடசாலையையும் அமைக்க நிலமளித்தார். 1888 இல் முதல் முதலாக ஏற்பட்ட சுவாமி அருட்பராந்தருடனான சந்திப்பு அவரது உள்ளத்தில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இக் லோக வாழ்வின் நிச்சயமற்ற தன்மையைப் புரிந்துகொண்டு ஆத்மீக சுத்தியுடன் செயற்படக்கூடிய உளத்திறமையை அவரிடம் உருவாக்கியது. தமது 37 ஆவது வயதில் ஏற்பட்ட சைவசமய நோக்கிலான இறை சிந்தனையும் அர்ப்பணிப்பும் இதுவரை வாழ்ந்த நெறியிலிருந்து அவரை மாற்றியமைத்ததை உணர்ந்துகொண்ட பின் கல்வி, தமிழ், ஆன்மிகப் பணிகளில் அக்கறை கூடுதலாகச் செலுத்தினார். தமது ஞானகுருவின் உறவினரான சுப்பையா நடேசபிள்ளை என்பவரை இலங்கைக்கு வரவழைத்து 30 ஆண்டுகள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராகப் பணியாற்றவும் தமது இரண்டாம் தாரமான லீலாவதி அம்மையாருக்கு (ஹரிசன்) பிறந்த சிவகாமசுந்தரிக்கு கணவராக ஆக்கிக்கொள்ளவும் முடிந்தது வழக்கறிஞர் நாயகமாகவும், சிலவேளை சட்டத்துறை நாயகமாகவும் பணியாற்றிய இராமநாதன், லீலாவதி அம்மையாரை 1906 இல் மணமுடித்திருந்தார்.

அமெரிக்க நாடு விடுத்த அழைப்பின் பெயரில் அங்கு சென்று கீழைத்தேய தத்துவப் பேருரைகளை ஆற்றினார். ஹாவாட், யேல், நியூயோர்க், கேணல் பல்கலைக்கழகங்களிலும் உரையாற்றினார். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் உரையாற்றிய இராமநாதன் 1917ஆம் ஆண்டு சென்னை மயிலாப்பூரில் நடைபெற்ற திருவள்ளுவர் விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தார். இவரது ஆன்மிக பிரசங்கங்களால் கவரப்பட்டவர்களில் மைறன் பெல்சன் (அமெரிக்கா) ஆர்.எஸ். ஹரிசன் (அவுஸ்ரேலியா) எலிஸ்வொன் ரன்சில் மன் பிக்கற் (நியூஸிலாந்து) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் ஹரிசன் அம்மையார் 1953 இல் தான் இறக்கும் வரை கணவரின் கல்வி ஆன்மிகப் பணிகளை முன்னெடுத்திருந்தார்.

சேர்.பொன் இராமநாதன் அவர்களின் ஆன்மீக உரைகள் யாவும் நூலாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது பகவத்கீதை தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு 1914ஆம் ஆண்டளவிலும், திருக்குறள் பாயிரமும் இராம நாதீயமும் 1919 இலும் செந்தமிழ் இலக்கணம் 1927 இலும், ஆத்திகுடி, மந்திர விளக்கம் அதன் பின்னரும் வெளிவந்த தமிழ் நூல்களாகும். தமிழ் வளர்ச்சியில் காட்டிய பேருக்கத்தினால் தான் எளிய முறையில் நன்னூல் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் ஆகிய வற்றை செந்தமிழ் இலக்கணம் எனத் தந்திருந்தார். இவர் எழுதிய சுமார் 13 நூல்கள் வரை ஆங்கிலத்திலானவை. ஈழத் தமிழினத்தின் தனி மனித ஆளுமையாக விளங்கிய சேர். பொன், இராமநாதன் அவர்கள் தமிழர்களுக்கும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பணியாற்றிய பெருந்தகையாவார்.

சேர். பொன், இராமநாதனின் இளவல் சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்களும் (14.09.1853 -09.01.1924) தமிழ் மொழி வளர்ச்சியிலும் தமிழர் நலங்களிலும் அக்கறை கொண்டு உழைத்திட்ட இலங்கையின் தேசியத்தலைவர் ஆவார். இங்கிலாந்தில் பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றவர். இலங்கை சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர்

தேர்வில் சித்தி பெற்ற முதல் இலங்கையர். (1875) அரச சேவையில் 1913 வரை பல உயர்பதவிகளை வகித்தவர். சிலில் சட்டத்திருத்தம் என்ற நூலை எழுதியவர். முதலில் அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்திலும் அடுத்து கண்டி, ஊர்காவற்றுறை நீதிமன்றம் உட்பட இலங்கையில் பல மாகாணங்களிலும் உள்ள நீதிமன்றங்களிலும் பணி புரிந்தவர். மாவட்ட நீதிபதி பதவி வகித்த காலத்தில் அப்போதைய தேசாதிபதி ஆர்தர் கோர்டன் இவரைப் பதிவாளர் நாயகம் ஆக்கினார். 1888 தொடக்கம் 1902 காலப்பகுதியில் அப்பதவியில் இருந்தார். அப்போது பல்வேறு நுணுக்கங்களுடன் குடிசை மதிப்பீட்டு முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். இப்பதவிக் காலத்தில் சட்ட நிருபணசபையில் உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினராகவும் பணிபுரிந்தார். 1913ஆம் ஆண்டு தமது 60ஆவது வயதில் அரச பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். இவரது பணியைப் பாராட்டி 5ஆம் ஜோர்ச்மன்னர் பக்கிகர்ம் அரண்மனையில் வைத்து சேர்ப்பட்டம் வழங்கினார். தமையனாரை அடுத்து சட்டநிருபணசபை உறுப்பினரானவர். 1915 சனவரி 29 இல் தொழிலாளர் சேவை விருத்திச் சங்கத்தை உருவாக்கினார். அச்சங்கத்தின் தலைவராக அருணாசலமும், செயலாளராக பெரி.சுந்தரமும் செயற்பட்டனர். இச்சங்கம் 1921 இல் தொழிலாளர் சம்மேளனமாகப் பெயர் மாறியது. 1919 டிசெம்பர் 11 இல் முதலாவது தேசிய இயக்கமான இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் உருவானது. அதன் முதல் தலைவராக சேர்.பொன். அருணாசலம் விளங்கினார். தமிழர்களை இதில் இணைத்துக் கொள்ள ஒப்பந்தமும் செய்யப்பட்டது. 1921 இன் மனிங் சீர்திருத்தத்தின் பிரகாரம் பிரதிநிதிகள் தேர்வில் தமிழருக்கான கொழும்புப் பிரதிநிதித்துவம் சிங்களவர்களால் மறுக்கப்பட்ட கசப்புணர்வுடன் தேசிய காங்கிரஸிலிருந்து விலகி தமிழ் மக்களுக்காக தமிழர் மகாசபையை 1921இல் உருவாக்கினார். முதன்முதலாக தமிழர் சிங்களவர்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடப்பட்ட பிளவு இது எனலாம். ஆனால் காலப்போக்கில் முன்னர் மறுக்கப்பட்ட கொழும்பு பிரதிநிதித்துவம் அருணாசலம் அவர்

களின் மகான மகாதேவாவுக்கு வழங்கப் பட்டது. சேர்.பொன். அருணாசலம் அவர்களது மனைவி பெயர் சுவர்ணம். கேட்டுமுதலியார் நமசிவாயம் தம்பதிகளின் மகள். அருணாசலம் தம்பதியருக்கு நான்கு ஆண்களும் நான்கு பெண்களுமாக 8 பிள்ளைகள். அருணாசலம் அவர்கள் தமிழர் நலன்களுக்காக உழைத்ததோடு தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டு அரியபணியாற்றினார். தாயுமான சுவாமிகளின் பாடல்கள் சிலவற்றை (1895) *A Few Hymns of Manikka Vachaka and Thayumanavar* எனும் நூல் G.U.போப் அவர்களுடன் இணைந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட மாணிக்கவாசகர், தாயுமானவர் பாடல்களைக் கொண்டது. (1897) திருக்கோவையார், கல்லாடம், திருமுருகாற்றுப்படை, ஞான வாசித்தம், புறநானூறு ஆகியவற்றில் உள்ள சில பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து உலகறியச் செய்தவர்.

தமிழிலுள்ள இலக்கிய - தத்துவ அருஞ்செல்வங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பதனுடாகத் தமிழின் பெருமையை உலகெங்கும் பரவச் செய்த பணி இவருடையது. *Studies and Translations from the Tamil* கட்டுரைத் தொகுதி (1937 - 1981) *Studies and Translations, Philosophical and Religions* ஆகிய கட்டுரைத் தொகுதிகள் முக்கியமான இவரது படைப்புகளாகும். இலங்கையின் தேசிய வீரராக மதிக்கப்பட்ட சேர்.பொன் அருணாசலம் அவர்களுக்கும் தமையனார் இராமநாதனுக்கும் பழைய பாராளுமன்ற முன்றலில் (தற்போதைய சனாதிபதி செயலகம்) வெண்கலத்திலான சிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சேர்.வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் (08.06.1874 - 12.04.1966) 91 வயது வரை வாழ்ந்த அரசியலாளர். இலங்கை அரசாங்க சபையின் மூன்றாவது சபாநாயகர். வடக்கு மாகாணத்துக்கான சட்டநிருபணசபை உறுப்பினர் (1921 - 1924, 1924 - 1930). அரசாங்க சபையின் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி உறுப்

பினர்(1936-1947). சுமார் 27 ஆண்டுகள் இலங்கை அரசியலில் தமிழர் தரப்பில் கோலோச்சியவர். வைத்திலிங்கம் கதிராசிப்பிள்ளை தம்பதியரின் மகன். மனைவி பெயர் இராசம்மா. இரண்டு பெண்களும். நான்கு ஆண்களுமாக ஆறு பிள்ளைகள் இவருக்கு. வேலணை, நெடுந்தீவு, அராலி ஆகிய இடங்களின் தொடர்பு பெற்றோர். மூதாதையர் வழி உடையவர். ஐந்து ஆண் சகோதரர்கள். திருநெல்வேலி சைவவித்தியா விருத்திச் சங்க நிறுவனர்களில் ஒருவர். தமிழ் யூனியன் நிறுவுநர். அதன் தலைவராயிருந்தவர். கொழும்பு விவேகானந்த சபை உறுப்பினர். யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபை உறுப்பினராயிருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றின் முகாமையாளராயிருந்தவர். ஏராளமான பாடசாலைகளும், கல்லூரிகளும் தமிழரிடையே உருவாக உழைத்தவர். தீவுப் பகுதியில் பல இடங்களிலும் பாடசாலைகளை அமைத்தவர். வேலணை மத்திய கல்லூரி உருவாகக் காரணமானவர். தமிழர் கல்வி, பொருளாதாரம், சமயம், மொழி, ஆன்மீகம் ஆகிய துறைகளில் மேம்பாட்டையத் தனது அரசாங்க பதவிக் காலத்திலும், அதன் பின்னரும் பல்விதமான பணிகளை முன்னெடுத்தவர். ஆக்க இலக்கியங்களில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டாவிட்டாலும் அவற்றை வளர்த்தெடுக்க அரும் பாடுபட்டவர். 1937 இல் பிரிட்டிஷ் அரசினர் இவருக்கு சேர் பட்டமளித்து கௌரவித்தனர்.

இலக்கிய கலாநிதி சுப்பையா நட்டேசபிள்ளை (1895 - 1965) அவர்கள் தமிழ் நாட்டினராயிருந்த போதிலும் சேர் பொன் இராமநாதனின் குருவான அருட் பரானந்தரின் உறவினர். இராமநாதனின் அழைப்பின் பேரில் 1919ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராக நீண்டகாலமாகச் செயற்பட்டார். சேர். பொன் இராமநாதனின் புத்திரியான சிவகாமசுந்தரியை மணஞ்செய்ததுடன் இராமநாதனின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர் பரிபாலித்த நிறுவனங்கள், சொத்துக்கள் அனைத்துக்கும் மேற்பார்வையாளராக இருந்து

கவனித்தார். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காக கட்டுரைகள், கவிதைகள், நூல்கள் எழுதியதுடன் தமிழ் சார்ந்த நிறுவனங்களில் பங்குகொண்டு உழைத்தவர். சகுந்தலை, வெண்பா முதலான நூல்களின் ஆசிரியர். ஒரு காலத்தில் அவரது எழுத்துக்கள் இடம்பெறாத பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஏடுகள் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். 1964 இல் இராமநாதன் அக்கடமியைத் தோற்றுவித்து நிர்வகித்தவர். இலங்கை அரசியலில் ஈடுபட்டு இருமுறை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். தபால்தந்தித்துறை அமைச்சராகவும் பணியாற்றியவர். 1952 இல் பொதுத் தேர்தலில் தந்தை செல்வாவைத் தோற்கடித்தவர். செனட்டராகவும் பதவி வகித்தார். இலங்கையிலும் இந்தியத்தமிழ் நாட்டிலும் அவர் கலந்துகொண்ட தமிழ் மாநாடுகள் ஏராளம். பல மாநாடுகளில் தலைமை தாங்கி இருக்கிறார். ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் வெளியீட்டில் பெரும்பங்கு கொண்டிருக்கிறார். 1958 இல் பொதுத் தேர்தலில் தந்தை செல்வாவிடம் தோல்விகண்டபின்னர் அவரது அரசியல் வாழ்வு ஸ்தம்பித்து விட்டது. ஆனால் தமிழ்ப் பணிகூர்மை கண்டது. இறக்கும் வரை அதனைத் தொடர்ந்தார்.

மலையகத் தமிழரிடையே தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட பிரதான அரசியலாளர்களாக தோ.நட்டேசையர், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, பி.வி. தேவராஜ், திரு. திலகராஜ் ஆகியோரை இனங்காண முடிகிறது. கோ. நட்டேசையர் (14.01.1887 - 07.11.1947) அவர்கள் தொழிற்சங்க வரலாற்றில், அரசியல் வரலாற்றில், பத்திரிகைத் துறையில், மலையகத்தமிழ் இலக்கிய முயற்சியில் பாரிய பங்களிப்பை நல்கியவர். தமிழ் நாட்டின் தென்னார்க்காடு வளவனூரில் கோதண்டம் ஐயா தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்த பிராமணர். இன்ஸ்யூரன்ஸ், ஓயில் இன்ஜின்கள் வங்கிகளும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகமும் ஆகிய நூல்களை ஆரம்பத்தில் எழுதியவர். 1914 இல் “வர்த்தக மித்திரன்” பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தியவர். தென்னிந்திய வியாபாரிகள் சங்கத்தை உருவாக்கியவர்.

திருவாரூர் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் மிலக்காரர் சங்கத்தை உருவாக்கியவர் தொழிற் சங்கவாதியாகப் பிரபலம் பெற்றவர். 1919 இல் முதன் முதல் இலங்கை வந்தார். இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் துயர்நிலை கண்டு அதற்குப் பரிகாரம் தேட முயன்றார். 1920 இல் மீண்டும் இலங்கை வந்து இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டார். தேசநேசன் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். தோட்ட மக்கள், உழைக்கும் தொழிலாளர்கள் நலன்களுக்காக அரசியலில் ஈடுபட்டு உழைத்தார். 03.09.1924 இல் “தேச பக்தன்” பத்திரிகையைத் தொடக்கி தொழிலாளர் பற்றிய செய்திகளை அதில் வெளியிட்டார். 1924 இல் சட்ட நிருபண சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டும் ஐயரால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. 1926 இல் ஏ.குணசிங்காவுடன் இணைந்து ஃபோவாட் என்னும் ஆங்கில வார ஏட்டை நடத்தினார். தேசபக்தனைத் தினசரியாக்கினார். 1929 தேர்தலில் ஐயரால் போட்டியிட முடியவில்லை. 1947 இல் நடைபெற்ற சட்டசபை தேர்தலில் மஸ்கெலியாத் தொகுதியில் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியிடம் தோல்வி கண்டார். சொற்ப நாட்களில் காலமானார். 1936 இல் சட்ட சபையில் கௌரவ உறுப்பினராக செயற்பட்ட நடேசையர் துயரப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கும் மீட்சிக்குமாக குரல் கொடுத்தார். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் பிரசாரக் கலை இலக்கிய ஏடான சுதந்திரன் S.I.V. செல்வநாயம் அவர்களால் தொடக்கப்பட்டது 1947 இல் அதன் முதலாசிரியாக நடேசையர் பொறுப்பேற்றார். “இராமசாமிச் சேர்வையின் சரித்திரம்” என்ற சிறுகதை மூலம் ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை மூலவர்களில் ஒருவராகவும் “மூலையில் குந்திய முதியோன் அல்லது துப்பறியும் திறம்” நாவல் மூலம் நாவலாசிரியராகவும் நடேசையர் விளங்கத் தொடங்கினார். ஏடுகளில் ஐயர் எழுதிய கட்டுரைகளும் ஆசிரியத் தலையங்கங்களும் ஏராளம். தமிழ் உரைநடையைச் சக்தியும் கூர்மையும் வாய்ந்த சாதனமாக்கியவர். நடேசையர் என சாரல்நாடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐயரின் பணிகளுக்கு ஆதரவாக அவரது

மனைவியார் மீனாட்சி அம்மை நடேசையரும் கவிதைகள் பிரசாரம் முதலியவற்றால் தோட்டத் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காக பெருமளவு உழைத்துள்ளார்.

மலையகம் என்ற சொல்லினை உருவாக்கிய சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் (14.09.1914 - 19.11.1984) தலவாக்கல பிரதிநிதியாக நாற்பதுகளில் இலங்கை சுதந்திரம் பெறும் வரை விளங்கியவர். ஆங்கிலத்தில் *The - Ceylons - Tea garden* முதலான கவிதை தொகுதிகளையும், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள் முதலானவற்றையும் எழுதியவர். பிற்காலத்தில் தமிழிலும் “வீடற்றவன்”, இனிப்பமட்டேன் முதலிய நாவல்களைத் தந்தவர். தொழிற்சங்க வாதியாகவும் அரசியல்வாதியாகவும் செயற்பட்டவர். பெரியண்ணன்பிள்ளை தேவராஜ் (21.02.1929) அவர்கள் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர். கண்டி சென்.சேவியர் கல்லூரியில் கற்றவர். பி.ஏ., பட்டதாரி. தேசியப் பட்டியலில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக 1989 - 1994 வரையிலும் கொழும்பு மாவட்ட பா.உ.வா.க. 1994 - 2000 வரையிலும் பாராளுமன்றத்தில் செயற்பட்ட அரசியலாளர். இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் பல நிறுவனங்களில் பதவி வகித்தவர். சிறந்த பத்திரிகையாளராக வீரகேசரி, முதலான ஏடுகளில் பணியாற்றிவர். கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். தற்போது 90 வயதைத் தாண்டியுள்ளார்.

மர்ஹீம் ஏ.எல். அப்துல்மஜீப் (15.11.1933 - 13.11.1987) அவர்கள் திருமலை மாவட்டத்தின் முதல் முஸ்லிம் பட்டதாரி. 1959 இல் முற்போக்கு வாலிபர் சங்கத்தை உருவாக்கிப் பல நூல்களை இதன் மூலம் வெளியிட்டவர். கிண்ணியா சொந்தவூர். மட்டக்களப்பு, சிவானந்தா வித்தியாலயம், திருமலை இந்துக்கல்லூரி, மும்பை வாடியாக் கல்லூரி, சென்னை இராசதானிக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றவர். இலங்கை அரசியலில் 1960 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் மூதூர்த்

தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். 1964இல் பொது வேலைப்பகுதி அமைச்சரின் செயலாளர்: 1970 இல் மீண்டும் தேர்தலில் வெற்றி கண்டு தகவல் ஒலிபரப்புத் துணை அமைச்சரானார். ஏற்கெனவே 1959 இல் கிண்ணியா ம.வி.யின் அதிபராயிருந்துள்ளார். தமிழில் மிகச்சிறந்த சொற்பொழிவாளர்: எழுத்தாளர். 1979 இல் சென்னை காயல் பட்டினத்தில் நடந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் பேராளராகக் கலந்து கொண்டார். மாநாட்டினர் வெளியிட்ட 'பிறைக்கொழுந்து' சஞ்சிகையில் "சிறப்பான வரலாறு கண்ட இலங்கை முஸ்லீம்கள்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியிருந்தார். 1964இல் கிண்ணியாவில் கலைவிழாவை சிறப்புற நடத்தி 'தியாகி' என்ற இலக்கிய விடயங்களை உள்ளடக்கிய சிறப்பு மலரை வெளிவிட்டார். இவ் விழாவில் 'அண்ணல் கவிதைகள்' நூலும் வெளியிடப்பட்டது. கலைஞர்களும் பாராட்டப்பட்டனர். 1972 இல் மூதூரில் இரண்டாவது இஸ்லாமியக் கலைவிழாவினை நடத்தி, கலைநிகழ்ச்சிகள், உரைகள், 'சுர்பலா' நினைவு மலர் வெளியீடு ஆகியன இடும் பெறுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இதே போன்று 1974இல் தோப்பூரில் நடைபெற்ற கலைவிழாவில் நூல்கள் வெளியீடு, 'அறபாத்' மலர் வெளியீடு ஆகியன இடும் பெறச் செய்தார். அகில இலங்கை ரீதியாக இவரும், ஏனையோரும் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் திக்கு வெல்லகமால் எஸ்.நாகூர்க்கனி ஆகியோர் கௌரவம் பெற்றனர். தோப்பூர் அரபுக் கல்லூரியதிபர் எம்.ஏ.றகுமான் எழுதிய இஸ்லாமிய சன்மார்க்க நூல், இலங்கை முஸ்லீம்களின் வரலாறு நூல் ஆகியன வெளியிட ஒழுங்கு செய்தார். 1972இல் மூதூர் மத்திய கல்லூரிப் பொன்விழாவில் தனது செலவில் 'அன்னை' மலரை வெளியிட்டார். மூதூர், கிண்ணியா, தோப்பூர் ஆகிய இடங்களில் முஸ்லீம் வாலிபர் சங்கங்கள் அமைத்து சமூக, இலக்கியப்பணிகள் செய்தார். சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலும் கலந்து சிறப்பித்த அரசியல் வாதிடாகவும், இலக்கிய வாதிடாகவும்

விளங்கித் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தன்னாலான பங்களிப்பினை வழங்கிய ஏ.எஸ். அப்துல்மஜீது அவர்கள், இனந் தெரியாதோரால் 1987 ஆம் ஆண்டு சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்ட துயரம் நிகழ்ந்தது.

மர்ஹிம்.எம்.எச்.எம் அஸ்ரப் அவர்கள் (23.10.1948 - 16.09.2000) இலங்கை முஸ்லீம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தாபகரும் தலை வருமாவார். 2000 ஆம் ஆண்டு அவர் பயணித்த உலங்கு வானூர்தி அசநாயக்காவுக்கு அண்மையில் விபத்துக்குள்ளானதில் மர்மமான முறையில் மரணமடைந்தவர். கிழக்கு மாகாணச் சம்மாந்துறையில் கிராமத் தலைமைக்காரன் முகமட் ஹவன் - மதினா உம்மா தம்பதியரின் மகனாகப் பிறந்து கல்முனையில் காரியப்பர் குடும்பத்தில் வளர்ந்து, கல்முனை வெஸ்லிக் கல்லூரி, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் பயின்று சட்டத்தரணியானவர். தந்தை எஸ். ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்களின் கீழ் பயிற்சி பெற்ற தமிழரசுவாதி. முஸ்லீம்களுக்கான இன்னல்கள், ஒழுங்கு முறைகள் கண்டு அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கியவர். 1994 - 2000 ஆண்டுவரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், கப்பல் போக்குவரத்து, துறைமுகங்கள் புனரமைப்பு அமைச்சராகவும் விளங்கியவர். சட்டமாளிப் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் தேறிய அவருக்கும் மனைவி பேரரியல் அஸ்ரப் அவர்களுக்கும் அமான் என்ற ஒரு மகன் இருக்கிறார். இளமையிலிருந்தே தமிழில் ஆர்வங்காட்டியவர். இவர் "தினபதி" தினசரியில் பகுதிநேரமாக அரசியல் பீடத்தில் பணிபுரிந்துள்ளார். அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். தமிழில் சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். இவரது கவிதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுதி "நான் எனும் நீ" என்பதாகும். 'சமத்துவம்' என்ற சஞ்சிகையையும் நடத்தியிருக்கிறார். The constitutions என்னும் சட்ட நூலினையும் தமிழில் எழுதியுள்ளார். மிகச் சிறந்த சொற்பொழி வாளராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் பிரசாரப் பிரங்கியாக விளங்கியவரும் கட்சி சார்பில் செனட்டர் பதவியை வதித்தவரும், பலமுறை கல்முனைத் தொகுதியில் தேர்தலில் போட்டியிட்டுக் குறைந்த வாக்கினால் வெற்றியைத் தவற விட்டவரும் 1980 களின் பின்னர் தேசியக் கட்சியிலும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இணைந்து பணியாற்றியவருமான மர்ஹீம் .எம்.ஈ.மகூர் மௌலானா அவர்களும் தமிழ் வளர்த்த அரசியல்வாதியாவார். எழுத்து சொற்பொழிவு என அவரது பணிகள் வியாபித்திருந்தன.

இலங்கை முஸ்லீம்களிடையே தமிழ் வளர்த்த இலக்கியகாரரான அரசியலாளர் பலரிருப்பினும் முக்கியமான சிலரையே இக் கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்ட முடிந்துள்ளது. அதே போன்று மலையகத் தமிழரிடையேயும் காலத்துக்குக் காலம் பல அரசியலாளர்கள் தோன்றித் தமிழில் பணிபுரிந்துள்ளனர். தற்பொழுது நுவரெலிய மாவட்ட பா.உ வான மயில்வாகனம் திலகராஜா (29.08.1973) அவர்கள் இலக்கிய வாதியாகவும் திகழ்கிறார். ஹட்டன். ஹைலன்ட் கல்லூரி, கிளிநொச்சி சென்.தி.ரேசாக் கல்லூரி, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் கல்விசுற்ற B.com பட்டதாரி. தற்போது சட்டமாணித் துறையில் பயின்று வருகிறார். 17 ஆகஸ்ட் 2015 முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்து கூடுதலான சேவையை மலையக மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறார். இவரது எழுத்துக்கள் 'மல்லியப்பூத்திலகர்' என்ற புனைபெயரில் ஏடுகள் பலவற்றிலும் அதிகளவில் வெளிவருகின்றன. இலக்கியவாதியான இவரது கருத்துக்கள், சொற்பொழிவுகள், கதைகள், கட்டுரைகள் பன்முகப்படுத்தப் பட்டவை. இவர் எழுதிய சில நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்துத்தமிழ் அரசியலாளர்களில் பண்டிதர் வித்துவான் கார்த்திகேசு பொன்னம்பலம் இரத்தினம் (10.03.1914 - 20.12.2010) அவர்கள் முக்கியமான ஆளுமையாவார். இவரது தாயார்

பத்தினிப்பிள்ளை. தாய்வழிப் பேரனார் கோ.பேரம்பலப்புலவர், மனைவி பெயர் சிந்தாமணி வேலணை அ.தி.பாடசாலை, தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி இலண்டன் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப்பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் கற்றவர். வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஈழத் தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளில் சிறந்த ஒருவராக விளங்கியவர். பீ.ஏ.(சிறப்பு, லண்டன்) வித்துவான், பண்டிதர்,எம்.ஏ.(சென்னை) இலக்கிய கலாநிதி எனப் பல பட்டங்களை கற்றும் கௌரவமாகவும் பெற்றும் கொண்டவர். தான் கல்வி கற்ற அ.மி-ன் பாடசாலையில் சில ஆண்டுகள் கற்பித்தார் பின் மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அதிபராக (1934 -40) பணியாற்றினார். தாம் ஆசிரியராக பயிற்சி பெற்ற (1929 - 30) கோப்பாய் ஆசிரியக் கலாசாலையில் சிறிது காலம் விரிவுரையாளராக(1942) பணிபுரிந்தவர். பின்னர் மகரகம் ஆசிரியர் கல்லூரியில் 1943 - 1955 வரை விரிவுரையாளரானார். அதன் பின்னர் இலங்கை அரசு கரும மொழித் திணைக்களத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவராகவும் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். இடையில் கொழும்பு நாவலர் மண்டபத்தில் (1958 - 63) விரிவுரையாளராகவும் பகுதி நேரமாகச் செயற்பட்டார். 1964 இல் மலேயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியக் கற்கைத்துறை விரிவுரையாளரானார். 1964 இல் வண. தனிநாயகம் அடிகளாருடன் இணைந்து தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தைத் தோற்றுவிக்கும் கீழைத்தேய மாநாட்டில் (இந்தியா) கலந்து பணியாற்றினார். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக (1958 - 61) செயற்பட்டார்.

சங்கத்துடன் நீண்ட கால உறுப்பினராக விளங்கினார். தமது வாழ்வின் இறுதிக்காலத்தில் கூடத் தமிழ்ச்சங்கப் பணிகளில் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். வித்யா போதினி, ஞாயிறு, கலாவதி உட்பட்ட இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் நிறையவே எழுதினார். 18 வயதிலிருந்தே எழுத்துத் துறையில் புகுந்த

இவர் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் ஏராளமான கட்டுரைகள், கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா நாடுகளில் இவரது எழுத்து ஆக்கங்கள் காலந்தோறும் ஏராளம் வெளிவந்துள்ளன. நல்ல தமிழ் ஆய்வாளராக கட்டுரையாளராக, கவிஞராக, விமர்சகராக விளங்கிய பண்டிதர் க.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் 1965 இல் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்டார். 1965 தொடக்கம் 1970 காலப் பகுதியில் கிளிநொச்சி, பா.உ. ஆகவும் 1970 - 1983 வரை தொடர்ந்து இரு தடவைகள் ஊர்காவற்றுறை பா.உ.வாகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டு தோல்வி காணாத அரசியலாளராக 18 ஆண்டுகள் விளங்கியதுடன் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தை இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்று சத்தியப்பிரமாணம் செய்ய மறுத்து புறக்கணித்ததினால் ஒக்ரோபர் 1983 காலப் பகுதியுடன் இவரது பா.உ. பதவி பறிபோனது. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியிலும் பின்னர் அக்கட்சி பிரதான பங்கு வகித்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியிலும் செயற்பட்ட க. பொ. அவர்கள் கூட்டணியின் உபதலைவர்களில் ஒருவராகவும் விளங்கினார். தனது பாராளுமன்ற காலத்தால் தமிழருக்கு உரிமை கோரி அவர் நிகழ்த்திய போராட்டங்கள் ஆற்றிய உரைகள் மேலிடத்துக்கான கோரிக்கை எழுத்துக்கள் கணக்கில்லாதன. தமது பதவியை தமிழர் தமிழ் முன்னேற்ற நோக்கத்திற்காக அதிகளவில் பயன்படுத்திய அரசியலாளர் இவர் ஆவார். குடியரசு யாப்பிணை எதிர்த்துத் துண்டுப் பிரசுரம் விநோகித்த போது 21 மே 1976 இல் கைது செய்யப்பட்டவர். கா.பொ. அவர்கள் (கூடவே எம்.பிகளான கே.துரைரத்தினம், வி.என். நவரத்தினம், எ.அமிர்தலிங்கம்) ஆகியோர் பின்னர் நடைபெற்ற ட்ரயல் அடபார் வழக்கில் 3 மாத காலம் சிறையிலிருந்தார். தீவிரமான தமிழ் ஆர்வமுடைய அரசியலாளர் ஆவார். உலகத் தமிழ்மறை ஸ்தாபகர். தலைவர் (1965): தமிழ் எழுத்தாளர், சங்க உறுப்பினர்: ஆசிய எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டத்தில் (நியூ டெல்லி) 1965 இலும் 25 ஆவது உலக ஓரியன்ரேசன்

மாநாட்டிலும் (1960) கலந்துகொண்டார். சுமார் 22 நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவை அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, இலக்கியம் சார்ந்தவை. நூற்றுக் கணக்கான பன்முகக் கட்டுரைகளின் சொந்தக்காரர் இவர்.

அடிமைச்சாசனம், இருபத்து நான்குமணி நேரத்தில் தமிழ் ஈழம் இலக்கியம் கற்பித்தல். இலங்கையில் இன்பத் தமிழ், உலகத்துக்கு ஒன்று, உரை வண்ணம், கல்வியும் தமிழகமும், காவியமணம், கற்பகமலர், தடுப்புக் காவலில் பத்து நாட்கள், தமிழ் ஈழப் போராட்டம், தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ் மறை விருந்து, தனியாட்சி, தவாரம் இல்லை, தென்னிலங்கையில் தமிழர், நூற்றாண்டுகளில் தமிழர், பச்சைமண்ணும் சுட்ட மண்ணும், மனப்பால், யாம் இரப்பவை, வள்ளுவரிடம் கேளுங்கள், நினைவுத் திரைகள் ஆகியன கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் எழுதி வெளிவந்த நூல்கள் ஆகும். இவற்றைவிட அன்புச் சோலை, இமயத்து உச்சியில், தமிழீழம் 50 ஆகிய மூன்றும் கவிதை நூல்கள் மேலும் எழுத்தாளர், கல்கி, தமிழ் மறைக் கட்டுரைகள், திருவள்ளுவர், திருநூல்மலர், நாவலர் நினைவு மலர் பேரம்பலப் புலவர் நினைவுமலர் முருகு ஆகியன தொகுத்துப் பதிப்பித்ததுமான நூல்களும் சிறப்பு மலர்களுமாகும். பண்டிதர், கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் அரசியலாளர் ஆகவும், தமிழ் வளர்த்த அருஞ்செல்வராகவும் தமது 96 வருட வாழ்வியலில் பெருமை தேடிக்கொண்டவர். தென்னாசிய நாடுகள் பலவற்றுக்கும் தமிழாய்வின் பொருட்டு விஜயஞ் செய்தவர். நாட்டு நிலைமை காரணமாக 1985 இல் இந்திய தமிழகம் சென்று வசித்த அவர் 2003இல் மீண்டும் இலங்கை திரும்பி கொழும்பு வெள்ளாவத்தையில் தமது கடைசிக் காலத்தில் தமிழ் உணர்வுடனேயே கழித்திருந்தார். தமிழக அரசின் திரு.வி.க.விருது உலகத் தமிழர் மாமன்ற, உலகத் தமிழர் செம்மல் விருது, தமிழகப் புலவர் குழுவில் 'தமிழீழ சான்றோர் விருது, மதுரை திருஞான சம்பந்தர் ஆதினத்தின் செந்தமிழ் கலைமணி விருது ஆகியவற்றுடன் திருக்குறள்ச்செல்வர்,

தமிழ்மறைக் காவலர், குறள் ஆய்வுச் செம்மல், குறள்நெறிச் செம்மல், திருக்குறள் செம்மல், திருவள்ளுவர் சீர்பரவுவார் முதலான கௌரவப் பட்டங்களையும் தமது அளப்பெரும் தமிழ் பணியினால் பெற்றுக்கொண்டவர் பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் ஆவார்.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கிய ஆளுமையாக விளங்கிய மட்டக்களப்பின் முடிசூடாமன்னன் செல்லையா இராசதுரை (27.07.1927) அவர்கள் கட்சியை வளர்ப்பதில் முன்னின்று பணி செய்தவர். 92 வயதுடையவர். 1979 இல் கட்சியை விட்டு விலகி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் பிராந்திய அபிவிருத்தி இந்து சமய விவகார அமைச்சராக இருந்தார். மட்டக்களப்பு முதல் மேயர் (1967 - 68) 1956 முதல் தொடர்ந்து தோல்வி காணாத பா.உவாக விளங்கியவர். 1980 களின் பின்னர் இலங்கை அரசின் மலேசிய தூதுவராகப் பணிபுரிந்தவர். மிகச் சிறந்த தமிழ் சொற்பொழிவாளர். சில சஞ்சிகைகளின் ஆசிரிய ராகவும், எழுத்தாளராகவும் பணியாற்றிய தமிழ் ஆர்வலர். அரசியல் வாதி, இலக்கியவாதி என இரு முகங்களை வெளிப்படுத்திய பெருமைக் குரியவர். இவரைப்போன்றே கோப்பாய்

நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய் இருந்த முருகேசு அழகசுந்தரம் (இறப்பு 02.09.1985) அவர்களும் சொற்பொழிவாளராக எழுத்தாளராக பிரகாசித் தவர். நாடகங்கள் எழுதி நடத்தவர். விவாதங் களில், பட்டிமன்றங்களில் ஒளிவிசியவர். இலங்கை அரசியல் களத்தில் காத்தமுத்து சிவானந்தன் (காசியானந்தன்) அவர்கள் ஈழத்து தலைசிறந்த கவிஞராக, அரசியல் வாதியாக எழுத்தாளராக பிரகாசித்து 80 வயதை அடைந்தும் எழுத்துலகில் செயற் படுகிறார். தமிழகத்தில் வசிக்கிறார். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் போன்ற பல இயக்கங் களிலும் செயற்பட்டுள்ளார். பிரசாரத்துக்கா கவும் தேவை கருதியும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகை களை, ஒலிபரப்புக்களை வெளியிட்டும் நடத்தியும் உள்ளார். இவர்கள் பலராக அவ்வப் போது இயங்கினாலும் இவர்களில் புதுவை இரத்தினதுரை, யோ.வாஞ்சிநாதன் முதலான கவிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். லங்கா வதி, போராசிரியர் ஈரோஸ் அருளர் அப்பு பெரும்பாலும் ஏராளமானோர் இருக்கிறார்கள். அரசியலாளராக இருந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரியபணி ஆற்றிய பல்துறைபட்டோர் இவர் களாவர் இச்சிறிய கட்டுரையில் முன்னோடியாக சிலரை மாத்திரமே இதில் காட்ட முடிந்துள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் அறிமுகக் குறிப்புக்கள்

சி.ரமேஸ்

ஆசிரியர்

செய்திகளையும், கருத்துக்களையும், இயற்கலைப்படைப்புக்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் பரப்பவும் உதவும் ஊடகத்தையே சஞ்சிகை என்பர். சஞ்சிகைகளை இதழ்கள் என்றும் அழைப்பர். 'டையர்னல்' என்ற பழைய இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே ஜேர்னல். இச்சொல் டையர்னல் என்றும் ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. அதன் தமிழ் வடிவமே இதழ்கள் ஆகும். காலனித்துவ ஆட்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய தொடக்க கால இதழ்களில் பெரும்பாலும் சமயக்கருத்துக்களே விஞ்சிநின்றன. உதயதாரகை, உதயாதித்தன், பாலியர்நேசன், கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் முதலான கிறிஸ்தவ சமய இதழ்கள் மதக்கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்தன. இதழை நாளிதழ், சிற்றிதழ் என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். இதழ்களின் பணியை அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், எண்ணத்தை வளம்படுத்தல், உருவாக்கல், மகிழ்வித்தல், வாணிபம் செய்தல் என ஆறுவகைக்குள் உட்படுத்துவர்.

வெகுசன இதழ்களுக்கு மாற்றான இயங்கியல்

தன்மையில் செயல்பட்டு தம்மை நிலைப் படுத்திக் கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் தனக்கென ஒரு வகையான சுயஅடையாளத்துடன் செயற்பட்டன. சமூக இயங்கியலோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் சமூகத்தில் உருப்பெறும் சிந்தனை மரபுகளை விவாதப் பொருளாக்கின. ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் புதிய இலக்கியச் செல்நெறியின் உருவாக்கத்திலும் சிறுசஞ்சிகையின் பங்கு இன்றியமையாதது. ஈழத்து சிறுசஞ்சிகைகள் இலக்கியம், அரசியல், சமூக வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. அரசியல் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்த சூழலில் சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பூடகமாகவும் நேரடியாகவும் சிறுசஞ்சிகைகள் உரைத்தன. சமூகநோக்கு கொண்டவையாகவும், அனுபவப்பங்காளியாகவும், கருத்து வெளிப்பாட்டு ஊடகமாகவும் வெளிப்பட்ட ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் காலத்தின் நிகழ்பதிவாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் தார்மீகக் குரலாகவும் ஒலித்தது.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு சஞ்சிகைகள் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. வடமாகாணத்தைப் பிரதிநிதித்து வப்படுத்திய மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, 'அலை', 'புதுசு', 'சமர்', 'வெளிச்சம்', 'திசை', 'கலைமுகம்', 'ஜீவநதி', 'வரை', 'தவிர' 'மாருதம்', 'கலிங்கம்', 'தாயகம்', 'புதியசொல்', 'அரசி', 'நங்கை', 'ஒளிஅரசி', 'அஞ்சலி', 'அருள்ஒளி', 'மறுபாதி', 'மருதாணி' 'சாயிமார்க்கம்', முதலான சஞ்சிகைகளும் 'பாரதி', 'வியூகம்', 'களம்', 'முனைப்பு', 'வயல்', 'பூவரசு', 'படி', 'தடம்', 'சுட்டுவெளி', 'தாகம்', 'கிழக்குகொளி', 'தேனகம்', 'ஃபீனிக்ஸ்', 'மறுகா', 'மகுடம்', 'சுவர்', 'செங்கதிர்', 'கதிரவன்', 'தென்றல்', 'பெயர்', 'கலைஓசை', 'கலைநிலா', 'திரிகோணம்', 'சங்கப்பலகை', 'ஆத்மா', 'சனம்', 'மொழிதல்' முதலான கிழக்கு மாகாண சஞ்சிகைகளும்

'பாரதி', குமரன், 'சரிநிகர்', 'மூன்றாவது மனிதன்', 'வானொலி மஞ்சரி', 'அகதி', 'ஞானம்', 'இணுவில் ஒளி', 'இங்கிருந்தும்', 'கம்பியூட்டர் டுடே' 'சமூகவெளி' முதலான மேல்மாகாண சஞ்சிகைகளும் 'மலைமுரசு', 'குன்றின் குரல்', 'தீர்த்தக்கரை', 'நந்தலாலா', 'கொழுந்து' நதி, அகல் முதலான மலையக சஞ்சிகைகளும் வடமத்திய மாகாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த 'படிகள்', 'புதுமை', முதலான இதழ்களும்; புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்து வந்த 'அ.ஆ.இ.', 'பரிமாணம்', 'காலம்', 'எக்ஸில்', 'உயிர்நிழல்', 'முகரம்', 'சமர்', 'பறை', 'புலரி', 'கனவு', ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அதிக பங்காற்றிய சஞ்சிகைகளாக விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரை விரிவஞ்சி புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளைத் தவிர்த்தே நோக்கப்படுகிறது.

ஈழத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதல் சிறுசஞ்சிகையாக 1915இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த 'தமிழ்மகள்' சஞ்சிகையைக் குறிப்பிடுவர். மங்களாம்பாள் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1927இல் திருகோணமலையில் இருந்து தையலம்மா என்பவரால் கொண்டு வரப்பட்ட 'மாதர்மதி மாலிகை' சஞ்சிகையும் பெண்களுக்கான சஞ்சிகையாகவே வெளிவந்தது என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

ஈழத்தின் சிற்றிதழ் வரலாற்றை 1940இல் வைத்து நோக்குவோமாயின் அக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி, சஞ்சிகை முக்கியம் பெறுகின்றது. அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி, பஞ்சாட்சரசர்மா, ச.வரதராசன், கனகசெந்திரநாதன், உட்பட 17பேர் கூடிய கூட்டமொன்றில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கமைய தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. மறுமலர்ச்சிச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே அ.ந.கந்தசாமி

அளவெட்டி வாசிகசாலை ஒன்றில் கையெழுத்துப் பிரதியாக மறுமலர்ச்சி இதழை நடாத்தினார். பின்னர் 1943இலிருந்து 1946வரை வரதரால் இச்சஞ்சிகை கையெழுத்துப் பிரதியாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1946 தொடக்கம் 1948 ஐப்பசி வரை மறுமலர்ச்சி இதழ் அச்சில் வெளிவந்தது. இவ்வகையில் 23 இதழ்கள் வெளிவந்தன. பின்னர் வரதர், சிற்பி, செங்கையாழியான் முதலானோர் இணைந்து 1999இல் இரு இதழ்களைக் கொண்டு வந்தனர். அத்துடன் மறுமலர்ச்சி முடிவுக்கு வந்தது. இவ்விதழில் இலங்கையர்க்கோன், சம்பந்தன், சோ.நடராஜன், நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.செ.முருகானந்தன், பொ.கிருஷ்ணன், வரதர், தில்லைச்சிவன், வித்துவான் வேந்தனார் முதலான பலர் எழுதினர். இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியே சமூகத்தின் வளர்ச்சி என்பதற்கிணங்க உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதழ் பிரக்ஞை பூர்வமான நவீன கவிதை யாக்கத்துக்கும் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கும் முன்னின்று உழைத்தது.

1943களில் வெளிவந்த மற்றொரு மலர் 'கலாநிதி' ஆகும். சு.நடேசப்பிள்ளை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பண்டிதர் சி.கணபதிப் பிள்ளை வே. நாகலிங்கம், வை. இராம சுவாமிசர்மா சுவாமி உருத்திரகோடசுவரர், தி.சதாசிவஜயர் ஆகியோரைபத்திரா சிரியராகக் கொண்டு ஆரிய திராவிட பாஷா பிவிருத்திச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழ் மும்மாத இதழாக வெளிவந்தது. மார்ச்சு 1952 இல் வெளிவந்த மலர் வித்துவான் சி.இ.சுந்தராமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

"ஏறுபல கலைநிர்ப்பி யிருமைநல மருளி
எழுமைக்கு மகலாத திருந்துணையா யிருக்கும்
தேறுகலை பெருமாட்டி யிருளோட்டு திருத்தாள்
சிந்தைமொழி மெய்களினால் வந்தனைகள் செய்யலாம்"

என நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவவர் இம்மலரைச் சிறப்பிக்கின்றார். காளிதாசர்

எழுதிய சகுந்தலை நாடகம் மற்றும் மெய்ப்பாடு முதலானவற்றை முறையே முன்வைத்து தி. சதாசிவஜயரால் எழுதப்பட்ட 'தன்மை', 'ஆராய்ச்சி' முதலான கட்டுரைகளும் குறுந் தொகையின் சிறப்பை முன் வைத்து வை. சிவபாதம் எழுதிய 'குறுந்தொகை', அ.வி.மயில் வாகனம் எழுதிய '20நூற்றாண்டில் வசனம்', அறக்கருத்துகளின் மாட்சிமையை முன்வைத்து பண்டிதர் க.சபா.ஆனந்தர் எழுதிய 'அறங்கூற வையம்', ஆதித்தமிழ் அரசபரம்பரையை முன்வைத்து சரித்திரப்பிரியர் எழுதிய 'யாழ்ப்பாண சரித்திர சந்திரிகை', இந்தியாவுக்குமிடையிலான வர்த்தக வாணிபத் தொடர்புகள், இந்தியாவில் இருந்து சென்றவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பௌத்த மதம், கலைகள் குறித்தான தகவல்கள் முதலான பல ஆக்கபூர்வமான வரலாற்றுத் தகவல்களை முன்வைத்து மா.பீதாம்பரன் எழுதிய 'இப்பட்டுச் சீனம்', நாவல்களின் பண்புகளை முன்வைத்து பி.கோதாண்டராமன் எழுதிய 'நாவல்கலை', தாமிரவருணிகம் எனப்படும் இலங்கை முத்து வணிகம், யானைத்தந்த வர்த்தகம் தொடர்பாக கலாநிதி க.கண பதிப்பிள்ளை எழுதிய 'பண்டைக் காலத்து இலங்கையின் பிறநாட்டு வணிகம்', பாடலி நகரத்தை முன்வைத்து இராசமாணிக்கனார் எழுதிய தமிழ் நூல்களில் 'பாடலி', ஈழத்தில் வழங்கும் தமிழ் எவ்வாறு இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றது என்பதை முன்வைத்து எவ். எக்ஸ்.சி.நடராசா எழுதிய 'ஈழத்து வழங்கும் தமிழ்', வடமொழி எழுத்துக்கள் தமிழில் எவ்வாறு வந்து வழங்குகின்றன என்பது குறித்து வித்துவான் ந.சுப்பையாப்பிள்ளை எழுதிய 'வடமொழி', சு.நவரத்தினம் எழுதிய 'பல்லவ ஓவியங்கள்', பண்டிதர் .க.கிருஷ்ணப்பிள்ளை எழுதிய 'கனவினுள் வன்கணார் கானல்வரக் கண்டறிதியோ', லெ.ப.கரு.இராமநாதன் செட்டியார் எழுதிய 'திருக்குறளும் மயிலை நாதரும்', செ.நடராசா எழுதிய 'கவியும் வண்டும்', வித்துவான் வே.வேங்கடராஜலு

ரெட்டியார் எழுதிய 'தென் மொழிகள்', நவந்த கிருஷ்ணபாரதி எழுதிய 'ஒரு கம்பகுத்திரம்', வே.நாகலிங்கம் எழுதிய சமதர்மமும் சமயமும்', முதலான கட்டுரைகளையும் நாவலியூர் சோ. நடராசன் எழுதிய 'துறவு', அடம்பன் க. அந்தோனிப்பிள்ளை எழுதிய 'வைகறை', நா.சிவபாதசுந்தரன் எழுதிய 'நாலுநினைவு', புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை எழுதிய 'பகவத்கீதைவெண்பா', முதலிய கவிதைகளும்; மலருக்குப் புதுப்பொலிவெந்தந்தன.

சம்பந்தனின் கல்யாணியின் கணவன், க. சிதம்பரப்பிள்ளை எழுதிய 'உயிர் எங்கே உடல் எங்கே', சிவன் எழுதிய 'இன்பவதி', சேனாநானா எழுதிய 'கற்புக்கு இலக்கியம்' முதலான சிறுகதைகளையும் தாங்கியே 'கலாநிதி' வெளிவந்தது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் கலாநிதியை கலாபூர்த்தி மிக்க சஞ்சிகையாக மாற்றியமைத்தது. ஒலிவர் வெண்டேல் ஹோம்ஸ் என்ற அமெரிக்கப்புலவர் எழுதிய 'Truth often unwelcome at First' என்ற ஹாஸ்யக் கவிதையை 'உண்மை முதலில் ஒருவருக்கும் பிடிக்காது என்ற தலைப்பில் பண்டிதர் வி. கே. பி. நாதன் மொழிபெயர்த்திருந்தார். காலத்தால் அழியாத மாட்சிமிக்க துறைசார் அறிஞர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தாங்கி வந்த சிறுசஞ்சிகையாக இவ்விதழ் காணப்படுகிறது.

கவிஞர் பாரதியின் பெயரால் ஓரிதழ் தொடங்கப்படவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் வெளிப்பாட்டின் காரணமாக 1946 ஜனவரியில் கே.இராமநாதனுடன் இணைந்து கே.கணேசால் தொடங்கப்பட்ட இதழே 'பாரதி' ஆகும். பீற்றர் கெனமனின் வீட்டை செயல்களமாகக் கொண்டு இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இராமநாதன் இந்தியா சென்ற பின் அ.ந.கந்தசாமியுடன் இணைந்து கே.கணேஸ் இவ்விதழை நாடாத்தினார். 1948 ஜனவரி வரை மொத்தம் ஆறு சஞ்சிகைகளே வெளிவந்திருந்தன. பொதுவுடமைச் சித்தாந்தம் சார்ந்த அரசியல் சமூக

இதழாக இவ்விதழ் பரிணமித்தது. மார்க்ஸிம் கார்க்கி, முல்க்ராஜ் ஆனந்த் முதலானவரின் மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களையும் 'பாரதி' பிரசுரித்தது. முற்போக்கு இலக்கியச் சஞ்சிகையாக வெளிவந்த இவ்விதழில் மஹாகவி, அ. செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி முதலான பலர் எழுதியுள்ளனர்.

ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் அரை நூற்றாண்டு காலம் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட இதழ்களில் ஒன்றே 'மல்லிகை'. டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1966 ஓகஸ்ட் மாதம் முதல் 47 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த மல்லிகை ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பின்னர் கொழும்பிலிருந்தும் வெளியாகியது. மொத்தமாக இதுவரை 402 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய இதழாக வெளிவந்த மல்லிகை சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, இலக்கிய விமர்சனம் முதலான பகுதிகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது.

நீலாவணன், நந்தி, அகஸ்தியர் என இலக்கிய ஜாம்பவான்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த மல்லிகை முதலிதழ் உருது மொழி இலக்கிய கர்த்தாவான பிரேம்சந்தினுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எடுத்துரைத்தது. மல்லிகையில் வெளியிட்ட ஆண்டு மலர்கள் காலத்தால் அழியாதது. இரசிகமணிகளாக, செந்திநாதனின் யாழ்ப்பாண உத்தியோகர் லக்ணக் கும்மி, ஏ.ஜே.கனகரெட்னாவின் பரிணாமவாதமும் இலக்கியமும் ஆதம்பித்துரையின் யாழ்ப்பாணத்துப் பிற்காலச் சுவரோவியங்கள் இ.ஆர்.திருச்செல்வத்தின் ஆங்கில மொழியில் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் முதலான கட்டுரைகள் கட்டிற்றுக்கமான மொழிநடையில் காத்திர பதிவுகளாக அமைந்திருந்தன. நவீன படைப்புகளுக்கு இடமளித்த மல்லிகை நவீன கோட்பாடுகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. மல்லிகையில் பிறமொழிக்கதைகள், குறுங்க

தைகள் என கிட்டத்தட்ட 975க்கும் அதிகமான சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இச்சிறுகதைகள் வினைத்திறனும் கலைத்துவமும் கொண்டு எழுதப்பட்டன. மரபுக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்த மல்லிகையில் கவிதைகளும் தனித்து தம்மை முன்மொழிந்தன. அ.யேசுராசா, எம்.ஏ.நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம், சோலைக்கிளி, முருகையன், புதுவை.இரத்தினதுரை, கருணாகரன், வாசுதேவன், மேமன்கவி என பலர் கட்டிற்றுக்கமான கவிதைகளை எழுதினர். நடுத்தர மக்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை உள்வாங்கி வெளிவந்த மல்லிகைக் கவிதைகளில் வெறுமை, விரக்தி, முனைப்பு, மனமுறிவு ஆகிய குரல்கள் அடிநாதமாக ஒலித்தன 1973 ஆடி மல்லிகை இதழில் க.கைலாசபதி எழுதிய 'நவீன இலக்கியத் திறனாய்வில் க.நா.க.வின் பாத்திரம்' தெனியான் எழுதிய 'ஈழத்து இலக்கியமும் தலைமையும் அதன் தவறுகளும்', எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதனின் கட்டுரையும்', காரை. சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய "வடமாராட்சி நாட்டுக் கூத்து கலைகள்" முதலான கட்டுரைகள் பாரிய சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. அணி சேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ், பன்னிரண்டாவது ஆண்டு மலர், சோஸலிஸப் புரட்சியின் ஞாபகார்த்தச் சிறப்பிதழ், பொங்கல் மலர்கள், இலங்கையர்கோன் சிறப்பிதழ், துரையப்பாப் பிள்ளை பாவலரின் நூற்றாண்டு நினைவு இதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ், பாரதி நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ், கைலாசபதி சிறப்பிதழ், முல்லைச் சிறப்பிதழ், கிளிநொச்சி மாவட்ட சிறப்பிதழ், மாத்தளை மாவட்ட சிறப்பிதழ், ஆஸ்திரேலியே சிறப்பிதழ் இலங்கையர்கோன் சிறப்பிதழ், துரையப்பாப் பிள்ளை பாவலரின் நூற்றாண்டு நினைவு இதழ், பாரதி நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ், கைலாசபதி சிறப்பிதழ், முல்லைச் சிறப்பிதழ், கிளிநொச்சி மாவட்ட சிறப்பிதழ், மாத்தளை மாவட்ட சிறப்பிதழ், ஆஸ்திரேலியே

சிறப்பிதழ், பதினமூன்றாவது ஆண்டு மலர், பதினான்காவது ஆண்டு மலர், பதினைந்தாவது ஆண்டுமலர், பதினாறாவது ஆண்டு மலர் என மல்லிகையும் சிறப்பிதழ்கள் பலவற்றைத் தந்தது. மல்லிகை பதினாறாவது ஆண்டு மலர் அன்று யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்ட நூலக எரிப்பை ஆவணப்படுத்தியது. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் 'இந்தியாவில் தமிழ்', 'நாடகக் கலையின் சமூக அழகியல் அடிப்படைகள்', 'தமிழின் வளம் பெருக்கும் வானமாமலை', மொழிபெயர்ப்பும் உலகப் பண்பாடும்', 'வல்லிக்கண்ணன்', 'தமிழ் மரபு நிலைப்பட்ட பெண்மை, பெண் தளைநீக்கம்', 'தமிழ் நாயகத்துக்கு உழைத்த தனிநாயகம்', 'டானியல் ஆவேச மனிதாயவாதி', எனப் பல கட்டுரைகள் மல்லிகையில் வெளிவந்தது. காவல்நகரோன் என்ற பெயரில் ஆசபாரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய 'காரன் பொப்பர்', 'கப்ஃகா ஒரு அறிமுகவுரை', 'நவீன ஜேர்மன் நாடகாசிரியர் பிரெக்ஸ் ஓர் அறிமுகம்', 'மாயாகோவ்ஸ்கி', 'டோஸ் ரோயெவ்ஸ்கி', 'ஒரு இலத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்', 'சார்த்தார்', 'ஒரு தென்னமெரிக்க இலக்கிய கர்த்தா' முதலான கட்டுரைகள் பிறமொழி இலக்கியகர்த்தாக்களை அறியவும் உதவின. மல்லிகையின் பெரும்பாலான இதழ்களின் அட்டைப்படங்கள் தமிழ் ஆளுமைகளில் ஒருவரின் ஒளிப்படத்தைத் தாங்கி வெளிவந்ததுடன், அவர் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரை ஒன்றையும் இவ்விதழ் பிரசுரித்து ஆவணமாக்கியது. மல்லிகையில் இடம்பெற்ற சிறப்பு தொடர்களும் மல்லிகைக்கு வலுச் சேர்த்தன. வரதரின் 'தீ வாத்தியார்', தில்லைச் சிவனின் 'அந்தக்காலத்து கதைகள்', செங்கை ஆழியானின் 'நானும் எனது நாவல்களும்', நா.சுப்பிரமணியனின் 1978க்குப் பின் ஈழத்தின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்', டொமினிக்ஜீவாவின் எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்' முதலானவை சிறப்புத் தொடராக வந்து ஈழத்திலக்கியத்தை உரப்படுத்தின. நீண்ட

காலம் வெளிவந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையைப் பேணி அதன் அடையாளத்தை விரிவாக்கி தக்கவைத்த மல்லிகை புதியதொரு எழுத்துப் பரம்பலை தோற்றுவித்து நவீன தமிழிலக்கியத்தைச் சமூகமயப்படுத்தியது. காலத்தின் உணர்ச்சிகளை சமுதாயத்தின் நிலைமைகளை அரசியல் மாற்றங்களை நாட்டு மக்களின் அபிலாசைகளை தாங்கி வெளிவந்த மல்லிகை மொழிபெயர்ப்புகளின் வாயிலாக ஈழத்து இலக்கியத்தை வளம்படுத்தியது. பிரதேச இலக்கியத்துக்கு முதன்மையளித்தது. இளம்படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து வளமிக்க படைப்பாளர்களை உருவாக்கியது.

ஈழத்து சஞ்சிகை வரலாற்றில் வடிவம் சார்ந்து, மொழி சார்ந்து, பேசும் பொருள் சார்ந்து, உத்தி சார்ந்து பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய சஞ்சிகையாக கலைச்செல்வியைக் கூறலாம். தொன்மையான தமிழ் மரபின் சிறந்த அம்சங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு புதுமை, அங்கதம், ஆன்மீக இலக்கியங்களை உருவாக்குதல்; உலக இலக்கியத்திற்கு நிகராகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல் எனப் பல்வேறு நோக்கங்களை முன்னெடுக்கும் நோக்கில் கலைச்செல்வி இதழ் சுன்னாகம் கந்தரோடையில் இருந்து 1958 முதல் 1966வரை வெளிவந்துள்ளது. ஏலவே இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வெளிவந்து ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் அரசியல் சமூக செயற்பாடுகளுக்கும் வளஞ் சேர்த்த "ஈழகேசரி" வார இதழ் வெளியிட்ட அதே மண்ணில் இருந்து கலைச்செல்வி வெளிவந்தது. ஒரு வகையில் ஈழகேசரியின் வெற்றிடத்தை - அதன் இலக்கியப் பணியை - இட்டு நிரப்பும் வகையில் கலைச்செல்வியின் வருகை அமைந்தது. கந்தரோடை தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் வெளியீடாகக் கலைச்செல்வி மலர்ந்தது. தமிழ்வேள், சிற்பி ஆகியோரை இணையாசிரியராகவும், தமிழ் செல்வன், ஈழத்து சோமு ஆகியோரை

துணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலரில் இராஜநாயகன் பிரசுரிப்பாளராகவும் ஆதவன் ஓவியராகவும் இருந்தார். இச்சஞ்சிகை அப்போது முப்பத்தைந்து சதத்துக்கு வெளிவந்தது. கலை, இலக்கிய, சமூக இதழாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கலைச்செல்வி எழுபத்தொன்று இதழ்களை வெளியிட்டு தனது இயக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டது.

கலைச்செல்வி இதழில் ஏலவே எழுதிக் கொண்டு இருந்த இலங்கையர்க்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் முதலான மூத்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் எழுதினர். இலங்கை முழுவதிலும் இருந்து மட்டுமல்ல - தமிழ் நாட்டிலும் கலைச் செல்விக்கு வாசகர்கள் பலர் இருந்தனர். பல புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு களம்கொடுத்து வளர்த்து விட்ட பெருமை 'கலைச்செல்வி'க்கு உரியது. பின்னாளில் பெரிய படைப்பாளிகளாகவும் இலக்கிய ஜாம்பவான் களாகவும் விளங்கியவர்களில் பலர் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே! முதளையசின்கம், செ.கதிர்காமநாதன், துருவன் பராச சிங்கம், செங்கை ஆழியான், யாழ்நங்கை, பவானி ஆழ்வார்பிள்ளை எனப் புனைகதையாசிரியர்கள் பலர் உருவாகினர். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர்வ.நடராஜன், மு.தளையசின்கம், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, எஸ்.பொன்னுத்துரை, க.கை.செந்திநாதன், ஈழத்துச்சோமு, சிவகுமாரன், வரதர், வ.அ.இராசரத்தினம், அ.செ.முருகானந்தன், சர்மா, நாகலிங்கம், அனுசுயா, கி.வ.ஜகநாதன், புதுமைலோலன், சி.பொன்னம்பலம், ந.சஞ்சீவி முதலான பலர் கலைச்செல்வியில் பயனுள்ள கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதினர். முருகையன், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், திமிலை.மகாலிங்கம், திமிலைத்துமில்லன், நீலாவணன், மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, பரமஹம்சதாசன் எனப் பலர் ஆழமான கவிதைகளை எழுதினர். கலைச்செல்வியில் வெளிவந்த எழுத்துலகில் நான், என்னை உருவாக்கியவர்கள் என்ற பகுதிகளில்

வ.அ.இராசரத்தினம், இலங்கையர்கோன், தேவன், இளங்கீரன், எஸ்.சிவபாதசுந்தரம், சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன், மு.தளையசிங்கம் முதலான படைப்பாளிகள் பலர் தம் அனுபவங்களை எழுதினர். சிற்பி அவர்களால் வாசகர்களை விடிக் கு பதில் அளிக்கும் முகமாக எழுதப்பட்ட பட்ட தாண்டவர்கோன் பகுதி ஆக்கபூர்வமானதும் அறிவுபூர்வமானதுமான பகுதியாகக் காணப்பட்டது. தாண்டவர் கோனால் வழங்கப்பட்ட பதில்கள் வாசகனை சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தது. பல்வேறு விவாதங்களை முன்னெடுத்து சென்ற ஆரோக்கியமான இலக்கிய சூழலை கட்டியெழுப்புவதிலும் 'கலைச்செல்வி' பாடுபட்டது. சுவையான பல புதிய இலக்கிய முயற்சிகளிலும் 'கலைச்செல்வி' ஈடுபட்டது. எவ்வாறாயினும் நிதி நெருக்கடி, விநியோக நெருக்கடிகள் காரணமாக 1966ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்துடன் 'கலைச்செல்வி' தனது இகவாழ்வை நீத்துக்கொண்டது. எனினும் ஈழத்து இலக்கியத் தடத்தில் அது வைத்த தடயங்கள், இன்னமும் அழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளன.

கலை, இலக்கியம், அரசியல், கல்வி, கலாசாரம், ஆன்மீகம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கில் என்.கே.மகாலிங்கம், க.சட்டநாதன் ஆகியோரை இணையாசிரியராகக் கொண்டு 1972இல் வெளிவந்த இதழே 'பூரணி' ஆகும். இச்சஞ்சிகை மு.தளையசிங்கத்தின் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் முதலிய கலை இலக்கியச் சிந்தனைகள் வெளிப்படுவதற்கேற்ற களமாக விளங்கியது. மு.நேமிநாதன், த.தங்கவேல் இமையவன், இரா.சிவச்சந்திரன் ஆகியோரும் பூரணி இதழில் அங்கம் வகித்தனர். மு.தளையசிங்கத்தின் 'உலகப் பரிணாமப் பிரச்சினைகளும் நமது புதிய கல்வித்திட்டமும்' முருகையனின் 'தேமதுரமும் மாமதுரமும்', மு.நித்தியானந்தனின் 'மலைநாட்டில் அரசியல் இலக்கியச் சிந்தனைகள்', கே.எஸ்.சிவகுமாரனின்

'திரையின் தேவைகள்', 'மேனாட்டு இலக்கியம் மறுமதிப்பீடு - எஸ்ராபவுண்ட் மு.பொன்னம் பலத்தின் 'மூன்று தத்துவ நோக்குகளும் உண்மையும்', முதலான கட்டுரைகள் பூரணியின் தரத்தை உயர்த்தின. பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளையின் சங்கிலியன் சீமையிலே நாடகமும் பூரணிக்கு பெருமை சேர்த்தன.

1975ஆம் ஆண்டு சிலோன் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் லிமிடெட்டினால் கொழும்பில் இருந்து மாதாந்தம் வெளிவந்த தமிழ் மாத இதழே 'சுடர்' ஆகும். இதன் ஆசிரியர் கோவை மகேசன் ஆவார். கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், காலபலன்கள், அரி பதில்கள், வாசகர் கடிதம், இலக்கிய தகவல்கள் என்பவற்றை தாங்கி வெளிவந்த கலை இலக்கிய இதழான சுடர் புதிய சமுதாயச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு தரமான படைப்புக்களை வாசகருக்கு அளித்தது. சிறைச் சாலை இனிக்கும் என்ற காசி ஆனந்தனின் தொடர்கட்டுரை போராட்ட வாழ்வில் தான் சிறை சென்ற அனுபவங்களைப் பேசியது. கோவை மகேசன் எழுதிய கோவைக் குறிப்புக்கள் தமிழரின் எழுச்சியையும் அவர்கள் கொண்டிருந்த தாரமீகக் கடமைகளையும் வெளிப்படுத்தி நின்றது. என் கணவர் என்ற தலைப்பில் மங்கையக்கரசி அமிர்தலிங்கம் எழுதிய கட்டுரை தமிழர் தானைத் தலைவர் என அறியப்பட்ட அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களை இரைமீட்கிறது. சுடர் 1977 மாசி இதழில் சாலை இளந்திரையனின் கட்டளைக் கலிப்பாவா எண்சீர் விருத்தமா' என்ற கட்டுரையில் கூறப்பட்ட விடயங்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி எம்.ஏ.ஸ்ரீமான் எழுதிய 'எண் சீர் விருத்தமல்ல கட்டளைக் கலிப்பாவே' என்ற கட்டுரை சித்திரை 1977 மலரில் வெளிவந்து சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. ஈழத்தில் வெளிவந்த மிகச்சிறந்த இதழ்களில் ஒன்றே சுடர் ஆகும்.

1960களின் நடுப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில்

இருந்து வெளிவந்த விவேகி இதழின் ஆசிரியர்களாக செம்பியன் செல்வனும், செங்கை ஆழியானும் விளங்கினார்கள். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள், குறுநாவல்கள், நாவல், தொடர்கள், இலக்கிய செய்திகள், விமர்சனங்கள் தாங்கி வந்த இவ்விதழுக்கு க.சி.குலரத்தினம், சொக்கன், சசிபாரதி, செம்பியன் செல்வன், வ.அ.இராசரத்தினம், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, செங்கை ஆழியான், கனக.செந்திநாதன், எம்.ஏ.நுஃமான் எனப் பலர்தங்கள் பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர். இவ் விதழில் வெளிவந்த 'டக் டக் பதில் விவேகி' என்ற கேள்வி பதில் வாசகரை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் வைத்தது.

1965இலிருந்து2004வரைகொழும்பிலிருந்து சிவஞானசுந்தரம் எனப்படும் சுந்தரால்; ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'சிரித்திரன்' இதழ் ஈழத்தின் சமூக, அரசியல், கலை, இலக்கியப் போக்குகளை நகைச்சுவையுடன் விமர்சித்து வந்துள்ளது. சிரித்திரனில் வெளிவந்த மகுடி கேள்வி பதில் இன்றளவும் சிலாகித்து பேசப்படும் பொருளாக உள்ளது.

கலை, இலக்கியம், அறிவு சார்ந்த இதழான 'களனி' கிளிநொச்சியில் இருந்து 1973 இல் காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது. இதன் இறுதி இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்தது. மு.கார்த்திகேசனின் 'கல்வி வர்க்க சமுதாயத்தில் அதன் அடிப்படையும் நோக்கமும்', வாமனனின் 'உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு-பின்னணியும் பின்நோக்கும்', களனி இதழுக்கு புதுப்பொலிவைத் தந்தது. சமுதாய நோக்கம் கருதி வெளிவந்த இவ்விதழ் இன்றளவும் பேசப்படும் இதழாகவே உள்ளது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் தாயகம் இதழ் 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவருகிறது. கலை இலக்கியத் துறையில் தேசிய, சர்வதேசிய தேவைகளை, உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கும்

படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாயகம் இதழின் ஆசிரியர் திரு.க.தணிகாசலம். இன்று இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக சத்தியதேவன் விளங்க தாயகத்தின் ஆசிரியர் குழுவில் சி. சிவசேகரம், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், அழ.பகீரதன், சோ.தேவராஜா, தெ.ஞா.மீநிலங்கோ, வே.தினகரன், லோ.நிலா, க.ஆதித்தன் முதலானோர் விளங்குகின்றனர். புத்துலக சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாயகம் அதன் பணிகளை செவ்வனே முன்னெடுக்கிறது. சிவசேகரம், தணிகாசலம், எம்.ஏ.நுஃமான், முருகையன், என்.கே.ரகுநாதன், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, புதுவை இரத்தினதுரை, என்.சண்முகரத்தினம், செ.யோகநாதன், கே.செந்திவேல், யோ.பெனடிக்பாலன் என மூத்த படைப்பாளிகள் பலர் தாயகத்தில் எழுதியுள்ளனர்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் 'அலை' இதழின் பங்களிப்பு அசாத்தியமானது. இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறுதல்களுக்கும் படைப்புக்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து வெளிவந்த 'அலை' இதழ் காலமாறுதலுக்கமைய கோலம் கொண்ட இலக்கியப் போக்குகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. 1975ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் அலையின் முதல் இதழ் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 1990 வரை முப்பத்தைந்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. முதலிதழின் ஆசிரியர்களாக அ.யேசுராசா, குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், ஜீவகாருண்யன், மு.புஷ்பராசா முதலானோர் இருந்தனர். சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகளின் குழறுபடிகளை வெளியுலகுக்கு அம்பலப்படுத்தி வெளிவந்த இவ்விதழ் எழுபதுக்கு பிற்பட்ட ஈழத்து நாவல்கள் குறித்தும் மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள் குறித்தும் பேசின. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதை முக்கிய இலக்காகக்

கொண்டு இயங்கிய அலையில் மொழிபெயர்ப்புகளும் முதன்மை பெற்றன. அலை முதல் இதழில் ஆனந்தக் குமாரசாமியால் எழுதப்பட்ட 'கலையைச் சுவைத்தல்' கட்டுரையை ஏ.ஜே. கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். செக்கோஸ்லாவாக்கிய கவிஞர் ஒன்ட்றாலைசோ ஹோர்ஸ்கியின் கவிதைகளை இவ்விதழில் மு.பொ. மொழிபெயர்த்திருந்தார். அலை இதழின் காத்திரத்தன்மைக்கு ஏ.ஜே. ஆற்றிய பணிகள் அளப்பெரியது.

றேமண்ட் வில்லியம்ஸின் மார்க்சிய பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் 'அடித்தளமும்' 'மேற்கட்டுமானமும்', மைக்கல் லோனியின் மார்க்சியவாதிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும் சனிகுமாரின் 'இந்திய சினிமாவில் புதிய போக்குகள்' ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் கலை என்றால் என்ன? முதலான கட்டுரைகளை ஏ.ஜே. மொழிபெயர்த்திருந்தார். ஈழத்திலக்கிய செல்நெறியில் அலை ஏற்படுத்திய தாக்கம் பாரியது. சண்முகம் சிவலிங்கம், உமா வரதராஜன், மு.பொ. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், எம்.ஏ.நூர்மான், ஏ.ஜே.கனகரத்தினா, அ.யேசுராசா, மு.புஷ்பராஜன், குப்பினான் ஐ.சண்முகம், எம்.எல்.எம். மன்கூர், உமாவரதராஜன், சண்முகம் சிவலிங்கம், சி.சிவசேகரம் எனப் பலருடைய ஆக்கபூர்வமான கலாசிருஷ்டி கொண்ட படைப்புக்கள் அலை இதழில் வெளிவந்தது. பீனிக்சஸின் 'மார்க்சீயமும், பஜனைக் கவிஞர்களும்', மு.பொ.வின் 'இலக்கியமும் இடதுசாரியும்', இமையவனின் 'வசைபாடுவதும் இலக்கியமா', ஞானியின் 'பிராய்டின் பாலியல் நோக்கும்', செ.யோகராசாவின் 'நவீன கவிதையின் சில இயல்புகள் அல்லது தாத்தாமாரும் பேரர்களும்', அ.யேசுராசவின் 'குருக்களை மிஞ்சும் சீடப்பிள்ளைகள்', மு.புஷ்பராஜனின் 'புதிய திராட்சை இரசமும் பழைய சித்தையும்', சி.சிவசேகரத்தின் 'மு.பொ. இலக்கியம் என்றொரு யானை இருந்ததாம், இருத்தலியல்வாதம் என்கிற எக்சிஸ்டென்ஷியலிசம் தொடர்பாக, எஸ்.வி.ராஜதுரையின்

'எக்சிஸ்டென்ஸியலிசமும் சிவசேகரத்தின் மார்க்சீயமும்', கந்தையா சண்முகலிங்கத்தின் 'மார்க்சீயமும் கருத்துநிலையும்' முதலான கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்தின. அலை இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைப் போலவே அதில் வெளிவந்த கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் கூடத் தரமானவை.

த.சண்முகசுந்தரம், ஆ.சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோர் ஆலோசகராக இருக்க க.நாகேஸ்வரன், க.சரவணபவன் போன்றவரை இணையா சிரியராகவும் வி.ஸ்ரீகதிர்காமநாதனை நிர்வாக ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த சிறுநிறை 'சங்கமம்'. 1974 இல் வெளிவந்த இவ்விதழ் ஈழத்து இலக்கியங்களை வளம்படுத்தும் நோக்கில் இருமாத இதழாக வெளிவந்தது. சங்கமம் முதல் இதழில் வெளிவந்த குமாரசாமிப் புலவரின் மாணவர் இரத்தினேஸ்வரையரின் நினைவுக் குறிப்புக்களும் இரண்டாம் இதழில் வெளிவந்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் குறிப்புக்களும் காலத்தால் அழியாதவை. நீலாவணன், சேரன் கவிதைகளைத் தாங்கியும் சண்முகசுந்தரம், தேவன் முதலானோரின் சிறுகதைகளைத் தாங்கியும் இவ்விதழ் வெளிவந்தது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை குறித்து சிவநேசச்செல்வன் எழுதிய கட்டுரையையும் இ.இராஜகோபால் எழுதிய இளமை முடிவதில்லை என்ற அறிவியல் கட்டுரையையும் தாங்கி முதல் இதழ் வெளிவந்தது.

ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் மாறுபட்ட எழுத்தினால் புதிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்திய இதழாகப் 'புதுசு' சஞ்சிகையைக் கூறலாம். ஈழமும், அரசியல், இலக்கியம் என தீவிர அக்கறை கொண்ட பாடசாலை மாணவர்களின் முயற்சியால் 1980களின் முக்கூற்றில் வெளிவந்த இதழே 'புதுசு'. இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராக நா.சபேசன் விளங்க இளவாலை விஜயேந்திரன், பாலசூரியன், அ.ரவி ஆகியோர் இதழாசிரியராக விளங்கினர். காலஓட்டத்தில் உயர்ந்த நோக்

குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புதுசு இதழ் 1980 முதல் 1987 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் மொத்தம் பதினொரு இதழ்கள் வெளிவந்தன. சிறுகதைகள், கவிதைகள், இலக்கிய விமர்சனம், பத்திகள், பெண்நிலைவாதம் என கலைத்துவ பெறுமான முடைய ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த புதுசு இதழ் அக்கால பண்பாட்டு அரசியல் சூழலையும் பிரதிபலித்தது. புதுசுவில் வெளிவந்த சஞ்சயன் பக்கங்கள் மலருக்கு புதுப் பொலிவை அளித்தது. புதுவை இரத்தினதுரையின் 'இரத்த புஷ்பங்கள்' கவிதைத் தொகுப்புக்கு எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய விமர்சனம் அவரை 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' தொகுப்புக்குள் நுழையவிடாமலேயே தடுத்துவிட்டது. ஈழத்தில் பெண்ணிலைவாத கருத்துக்கள் முதன்மை பெற்ற இக்காலப்பகுதியில் அதனை உள்வாங்கி மைத்திரேயி சபாரத்தினம், சித்திரலேகா மௌனகுரு முதலானோர் எழுதினர். இவ்விதழில் வெளிவந்த சேரனின் 'இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனை தொடர்பான ஒரு அணுகல்', வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் 'சாதி அமைப்பும் அதன் அடிப்படைகளும்', எம்.ஏ.நுஃமானின் 'பா நாடகங்கள் - சில பதிவுகள்', சரத்சந்திரனின் மலையக மக்களின் பிரச்சினை' முதலான கட்டுரைகளும் முதன்மையான இலக்கியப் பதிவுகளாகும்.

வீ.க.வீ எனப்படும் பண்டிதர் வீரகத்தியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'கிருதயுகம்' என்னும் இலக்கிய சஞ்சிகை அழகியல் இலக்கியங்களில் இருந்தும் நரமாமிசகலைப் படைப்புக்களில் இருந்தும் வாசகனைக் காப்பதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டது. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் 'தென் இந்தியாவும் இலங்கையும் ஆனைக்கோட்டை அகழ்வு ஆய்வின் பெறுபேறுகள்', உமாமகேஸ்வரனின் 'வாழைக் கனியும் கூழைக் குரங்கும்', பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் 'ஓரே உலகம்', 'நவீன உலகம் இலக்கிய உணர்வு', 'வெள்ளிப் பாதசரம்', 'இயக்கமும் இலக்கியமும்', முருகையனின் மதுரை மாநாடு ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள்', முனைவர் சாலை.

இளந்திரையனின் 'நில், கவனி, போ', அகஸ்தியரின் 'மொழியும் இலக்கியமும்', ப. சந்திரசேகரத்தின் 'கல்விச்சிந்தனைகள்' பண்டிதர் வீரகத்தியின் 'மூலப்பாடத் திறனாய்வில் தொல்காப்பியத்து இரு நூற்பாக்கள்', 'வீரசோழியம் ஓர் அறிமுகம்', முதலான காலத்தை வென்ற கட்டுரைகளைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது.

மனிதாபிமானிகளின் சிந்தனைக்களமான 'கீற்று' நா.லோகேந்திரலிங்கம், கல்லூரன் போன்றோரை இணையாசிரியராகவும் கலைக் கொழுந்தன், நளினி ராகவன்பிள்ளையைத் துணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்தது. வளர்கின்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு இடமளித்து வெளிவந்த கீற்று இதழில் கலைவாதி கலீல், பஸீல் காரியப்பர், ஊர்வசி, சண்முகம் சிவலிங்கம், கல்லூரன் முதலானோர் உயிர்த் துடிப்புள்ள நவீன கவிதைகளை எழுதினர். பாண்டியூர் ரத்தினத்தின் 'தேசிய இனப்பிரச்சினை' சினையும் இடதுசாரி இயக்கங்களும்', எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப்பின் 'புதுமொழிகளின் இரு நாடகங்கள்', டி.பி. சிவராமின் 'ஒரு அறிவியற் பகைப் புலத்தின் பலவீனங்கள்' முதலான கட்டுரைகளும் சஞ்சிகையின் சிறப்பைத் தொடர்ந்தும் பேணின. ஜேம்ஸ் மெக்ஒலே, அலெக்ஸாண்டர் ப்ரோகோபிவ், நிக்கொலஸ் சபோலோட்ஸ்கை, முதலான பிறமொழி எழுத்தாளர்களின் கவிதைகளையும் தாங்கி இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது.

ஈழத்தில் அரசியல், கலை இலக்கிய இதழாக 'வெளிச்சம்' 1991 இல் இருந்து வெளிவந்தது. விடுதலைப் புலிகள் கலை பண்பாட்டுக்களம் வெளியீடாக வந்த இவ்விதழ் தலைசிறந்த படைப்பாளிகளை ஈழத்துக்கு அறிமுகம் செய்தது. புதிய முயற்சிகள், சோதனைகளை நிகழ்த்திக் காட்டிய இவ்விதழ் நல்ல எழுத்துக்களை இனங்கண்டு பிரசுரித்தது. முருகையன், கல்வயல் குமாரசாமி, தா.இராமலிங்கம், ச.

வே.பஞ்சாட்சரம், சோ.பத்மநாதன், புதுவை இரத்தினதுரை, காசியானந்தன், வளநாடன், பிரமிள், மு.வே.யோ.வாஞ்சிநாதன் முதலான ஆரம்ப கால கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கருணாகரன், மேஜர் பாரதி, அமரதாஸ், சித்தாந்தன், ஜெ.கி.ஜெயசீலன், உமாஜிப்ரான், தூயவன், முல்லைக் கமால், வானதி, இளந்திரையன், கஸ்தூரி முதலானவர்களின் நவீன கவிதைகளையும் உள்வாங்கி இவ்விதழ் வெளி வந்தது.

வெளிச்சம் இதழுக்கு அறிவுஜீவிகள் பலரும் தம் பங்களிப்பை வழங்கினர். சபா.ஜெய ராசாவின் தொடர்பியலும் கற்றலும், என். சண்முகலிங்கனின் 'அழியாக் கவிதை எழுதிய மேதை சத்தியஜித்ரே', முல்லைமணியின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாட்டார் பாடல்களில் 'கமுகஞ்சண்டை', 'அ.சண்முக தாளின் 'நெய்தல் ஒரு மதிப்பீடு', சொக்கனின் 'எண்பதுகளில் ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகளின் போக்கு', பிரம்மஞானியின் 'மனிதனும் வரலாறும்', 'அபத்தமும் அர்த்தமும்', சோ.கிருஷ்ணராசாவின் 'கலை, ஐதீகம், சமயம்', கலையின் உருவாக்கம் இருப்புப் பற்றிய விளக்கங்கள்', அடேல் ஆனின் 'உடையாத விலங்குகள்' முதலான கட்டுரைகள் விரிவும் ஆழமும் கொண்டவை.

வெளிச்சம் இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பல ஆதித்தமிழ்க்குடிகளின் வாழ்க்கை முறைகளை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்துவதாக அமைந்தது. ப.புஸ்பரட்ணத்தின் 'சங்ககால ஈழம் தமிழ்ப் பிராந்தியங்களில் ஒன்றா' என்ற கட்டுரை மணித்தலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'ஈழம்' குறித்தான இடப்பெயரை ஆராய்வதுடன் தமிழ் நாட்டுடன் ஈழவர் கொண்டிருந்த பாரம்பரிய அரசியல், வர்த்தக பண்பாட்டுத் தொடர்புகளையும் எடுத்துரைக் கிறது. ப.புஸ்பரட்ணத்தின் பிறிதொரு கட்டுரை

யான 'தமிழ் மன்னர்களும் கோட்டையும்' கட்டுரை தமிழ் மன்னர்கள் மற்றும் போர்த்துக் கேயரால் கட்டப்பட்ட கோட்டைகள் குறித்தான பதிவாக வெளிப்படுகிறது. பூநகரி குறித்து பேராசிரியர் ப.புஸ்பரத்தினம் எழுதிய 'போராட்ட களத்தில் பூநகரி வரலாற்றுப் பார்வை', செ. கிருஷ்ணராசாவின் 'வடமராட்சி வதிரி கோட்டைத் தெருவில் கிடைத்த ஈழக்காசு', முதலான கட்டுரைகளும் தமிழரின் ஆரம்பகால வரலாற்றை எடுத்தியம்பின.

வெளிச்சத்தில் வெளிவந்த விமர்சனங்களும் தனித்துவமானவை. இனியொருவிதி என்ற குறும்படத்துக்கு ஏ.ஜே.கனகரத்தினா எழுதிய 'தமிழரின் வாழ்வியல் துயரத்தின் ஒரு குறியீடு' கட்டுரை குறும்படத்தின் காட்சிப்பரப் பெல்லையையும் நிகழ்வெல்லையையும் விரி வாக ஆராய்கிறது. சோ.பா.வின் 'களத்தில் நின்று கவிதை பாடிய காவியங்கள்' கட்டுரை மேஜர் பாரதி, கப்டன் கஸ்தூரி, மேஜர் வானதி ஆகியோரின் கவிதைகளின் இருப்பை ஆராய்கி றது. இவை தவிர புதுவை இரத்தினதுரையின் நினைவழியா நாட்கள் மற்றும் முத்தமிழ் விழா நூல், மானத் தமிழ் மறவன் முதலானவற்றுக்கும் விமர்சனங்கள் வெளிவந்திருந்தன. வெளிச்சம் இதழ் ஈழத்து இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்ததுடன் பிறமொழி இலக்கியத்தையும் அறிமுகம் செய்தது.

பாரம்பரியக் கலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த இதழாகவும் வெளிச்சம் காணப்படு கிறது. ச.நகுலேஸ்வரனின் அரங்கத்தில் முடிவு றாத உயிர்த்த மனிதரின் கூத்து' முதலான கட்டுரைகள் தமிழர் மரபில் சிறப்புற்றிருந்த கலை வடிவங்களையும், அழகியலையும், கலை நுட்பத்தையும் ஆராய்கிறது. சோ.கிருஷ்ண ராஜாவின் 'மரபை மீறிய தற்குறிப்பேற்ற கலை' கட்டுரை கார்லோகாரா, உமேட்டோ, போசியோனியின் ஓவியங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை நுண்மையாக வெளிப்படுத்துகிறது.

க.சிதம்பரநாதனின் 'நமக்குத் தேவையான அரங்கு' கட்டுரை விடுதலை வேட்கையையும் பண்பாட்டு மீள் எழுச்சியையும் உருவாக்கும் அரங்குகளே தேவை என்பதையும் முன்வைக்கிறது. சிறுவர் கல்வியில் நாடகம், இடைநிலைப்பள்ளியிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் நாடகம், சமூக அரங்கில் நாடகம், களப்பயிற்சி என்னும் உபதலைப் பின் கீழ் எழுதப்பட்ட குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் 'நாடக அறிவு நிலையும் நினைப்பும்' கட்டுரை நாடகத்துக்கு கற்றலும் பயிற்சியும் அனுபவமும் அவவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி நிற்கிறது. சபா.ஜெயராசாவின் 'நடனமும் உளவியலும்' என்ற கட்டுரை மன ஒருமைப்பாட்டுக்கு நடனம் எவ்வாறு உதவுகின்றது என்பதை கூறி நிற்கிறது. இவைதவிர குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தால் எழுதப்பட்ட நாடகாசிரியர் கவனத்துக்கு சில குறிப்புக்கள் முதலான கட்டுரைகளும் கலை குறித்தான பதிவுகளாக அமைந்தன.

சமர் குறித்த கட்டுரைகளும் வெளிச்சம் இதழில் வெளிவந்தன. சதாவின் 'ஆனையிறவு ஆளப்பதிந்ததொருகாலச்சுவடு', கருணாகரனின் சங்காரமாகிய 'வை எட்டு' ஒருவரலாற்றுப்பதிவு முதலான கட்டுரைகள் கள நிலவரங்களை உலகு எடுத்தியம்பின. தமிழ் மக்கள் வாழ்வின் கருவூலமாகவும் விடுதலைப் புலிகளின் கலை, பண்பாட்டின் விமர்சனக்குரலாகவும் வெளிச்சம் வெளிப்பட்டது.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் பிறிதொரு பாய்ச்சல் டானியல் அன்ரனியின் 'சமர்' இதழ். ஆக்கபூர்வமான ஆரோக்கியமான இதழாக வெளிவந்த சமர் விவாதங்களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் திறந்த மனங்கொண்ட சுயபரிசோதனைகளுக்கும் கலாபூர்வமான பிரக்ஞைமிக்க படைப்பாக்கங்களுக்கும் முக்கியத்துவமளித்தது. ஞான பீட பரிசு பெற்ற கன்னட எழுத்தாளர் டாக்டர் சிவராமகாரந் குறித்து வெளிவந்த பதிவும் 'நிக்கலோ வப்சுறோவ்'வின் கவிதைகளை எம். ஏ.நூர்

மான் மொழிபெயர்த்திருந்த திறனும் சமரை பிறிதொரு தளத்துக்கு நகர்த்தின. செயோக நாதனின் 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா', சி.கசிந் திரராஜாவின் 'பூபாலமும் புதுச் சிலிர்ப்பும்' முதலான சிறுகதைகளும் கவியரசன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், அ.ரவி, முருகையன், மேமன்கவி, வளவன் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின், 'முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்', 'தமிழ் நாவல்களில் மனித உரிமைகளும் மக்கள் போராட்டங்களும்', சி.மெளனகுருவின் 'புதிய நாடகங்களில் கூத்துமுறைகள் - சில குறிப்புக்கள்', கே.சண்முகலிங்கத்தின் 'சறுங்கலேயும் இனவாதமும்', மெள.சித்திரலேகாவின் 'ஈழத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்', முருகையனின் 'எங்கள் இலக்கியத்தின் அழகியல்', வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் 'சாதி அமைப்பும் இலங்கைத் தமிழரும்', சி.வன்னியகுலத்தின் 'ஈழத்துப் புனைகதைகளில் சமுதாயச் சித்திரிப்பும் பேச்சு மொழி வழக்கும்'இ சமுத்திரனின் 'கலை இலக்கியத்தில் உள்ளடக்க உருவ உறவு மாக்கிய விமரிசனமும்' முதலான கட்டுரைகளும் காத்திரமான இதழாக சமரை நிலைக்கச் செய்தது.

செம்பியன் செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'அமிர்தகங்கை' சிறுகதைகள், தொடர்நாவலுக்கு முன்னுரிமை அளித்து வெளிவந்த இதழ். செம்பியன் செல்வன், துருவன், செங்கை ஆழியான், பொ.சண்முகநாதன், சாந்தன், தமிழ்பிரியா, நா.பாலேஸ்வரி, யாழ்வாணன், சொக்கன், தாமரைச்செல்வி, சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், சத்தியபாலன், க.பாலசுந்தரம் முதலானோரின் சிறுகதைகளைத் தாங்கி வந்த அமிர்தகங்கை சோதிடம், கவிதை, கட்டுரை என கதம்ப இதழாக வெளிவந்தது. கலாநிதி பால. சிவகடாட்சம், ஜனகமகள் சிவஞானம், எழுதிய 'யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் இருண்ட நூற்றாண்டு', கோப்பாய் சிவத்தின் 'ஓரங்க நாடகம் என்பது என்ன?', என பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்த அமிர்தகங்கையில்

புதுமைபித்தனின் படைப்புக்களும் மலரைக் கனதியாக்கியுள்ளன. அமிர்தகங்கையில் வெளிவந்த புனைகதை இலக்கியத்தில் பெரும் தாக்கத்தைச் செலுத்திய எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் பேட்டி தனித்துவமான அவரின் சாகச வாழ்வை வெளிப்படுத்தி நின்றது. கலை இலக்கிய பிரக்ஞையோடு வெளிவந்த அமிர்தகங்கை இளம் படைப்பாளர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

2004ஆம் ஆண்டு மார்கழி தொடக்கத்திலிருந்து 2006 பங்குனி வரை 5இதழ்களைத் தாங்கி வெளிவந்த 'புலரி' இதழின் ஆசிரியர் குகபரன் ஆவார். கனதியான இலக்கியப் பக்கங்களுடன் காத்திரமாக வெளிவந்த இவ்விதழ் ஈழத்தமிழர்களின் தொன்மைகளைக் கண்டறியவும், தமிழ்த்தேசியம் குறித்தான கருத்தியல்களை விதைக்கவும், தமிழில் ஆழப் பரீட்சயம் கொண்ட முதுதமிழறிஞர்களை இன்றைய இலக்கிய உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவும் அறிவியல் திறன் கொண்ட சமூகத்தை உருவாக்கவும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை வாசகன் தெளிந்த நோக்கில் அணுகவும் நாம் இலங்கையர் என்ற உணர்வுப்பாட்டை வளர்க்கவும் வழிசமைத்தது எனலாம்.

2005ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த தவிர இதழ் தானா.விஷ்ணுவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் கவிதைக்கான இதழாக வெளிவந்து பின்னர் பல்சுவை இதழாக மலர்ந்தது. செப்ரெம்பர் - டிசம்பர் 2010 இதழ் யாத்திரிகள், தயாளனை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் யூலை - செப்ரெம்பர் 2012 இதழ் யாத்திரிகள், கிருபாவை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் ஏப்ரல் - யூன் 2013 இதழ் யாத்திரிகள், இ.சு.முரளிதரன், கிருபா போன்றோரை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் வெளிவந்தது. இராகவன், சித்தாந்தன், மருதம் கேதீஸ், ந. மயூரபுன், எம்.ன் செரீப் முதலான இளைய தலைமுறையினருக்கு களம் அமைத்துக்

கொடுத்த இவ்விதழ் நவீனத்துக்கும் பின்நவீனத்துக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்த இதழாகக் காணப்படுகிறது.

குமரன் இதழ் கணேசலிங்கத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த மலராகும். கலை, இலக்கிய இதழாக குமரன் வெளிவந்த போதிலும் இவ்விதழ் வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தது. அ.மு.கமது இளமத்தின் 'சோசலிச பொருளாதாரம்', ஆனந்தியின் 'உலகின் உன்னத வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கம்', கீரனின் 'மார்க்சிலம் என்றால் என்ன?' பெருமானின் 'வியத்தாம் காட்டும் வீர வரலாறு' முதலான பல கட்டுரைகள் இதனை உணர்த்தி நிற்கின்றன. வி. ஆனந்தராமின் 'ஜெயகாந்தனின் பாத்திரங்கள்', மாதவனின் 'கவிதை பாடும் வானம்பாடிகள்', 'வாடைக்காற்றும் செம்மீனும்', செ.க.வின் 'கலையும் சமுதாயமும்' என ஒரு சில இலக்கியக் கட்டுரைகளும் குமரனில் பிரசுரமாயின. குமரன் கவிதைகளுக்கும், சிறுகதைகளுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்த இதழாகக் காணப்படுகிறது. குமரன் இதழில் செ.கணேசலிங்கன் எழுதிய 'மறைந்த நண்பர் அ.ந.கந்த சாமி' கட்டுரை அந்நிமக்கால இறுதிநிலையில் தோல் நோயுடன் வருந்தியபடி மரணத்துடன் போராடிக்கொண்டு வாழ்ந்த அ.ந.க.வின் இறுதிக்கணங்களை எடுத்துரைக்கிறது.

ஏ.எம்.செல்வராஜாவை நிர்வாக ஆசிரியராகக் கொண்டு 1970 களில் கொழும்பு வத்தளையிலிருந்து வெளிவந்த 'அஞ்சலி' இதழ் தனித்துவமான பல்சுவை மாத இதழ். அஞ்சலி 4ஆவது இதழ் மலையக சிறப்பிதழாகவும் 7வது இதழ் வடபகுதி சிறப்பிதழாகவும் 10ஆவது இதழ் கிழக்கிலங்கை சிறப்பிதழாகவும் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு சிறப்பிதழும் பிரதேசங்களின் தனித்துவமான கலை, பண்பாடு, படைப்பாற்றல்களை பிரதிபலிப்பதாய் அமைந்தன. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நூல் அறிமுகம், மொழி பெயர்ப்பு எனப் பல்சுவை அம்சங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. நீலாவணன்,

எம். ஏ. நுஃமான், இ. இரத்தினம், சாரணாகையும், காசி ஆனந்தன், சீ. சாத்தனார், அன்பு முகையதீன், முதலானவர் களின் கவிதைகளும் மலருக்கு புதிய பொலிவை அளித்தன. மு. இராமலிங்கத்தின் 'நாட்டார் பாடலும் உயர் இலக்கிய கவிகளும்', இராஜ் மலைச்செல்வனின் 'மலையகத்தில் தமிழ் நாடகம்', சாரல்நாடனின் 'வாய்மொழி இலக் கியம்', அ. வி. மயில்வாகனத்தின் வத்தளையில் இருந்து புத்தளம் வரை பேச்சுமொழி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பியின் 'நாடகக்கலை கோட்பாட்டுத் தெளிவு' சி. தில்லைநாதனின் 'தமிழ் நாவலின் போக்கு', சபா. ஜெயராசாவின் மனோவசியமும் நனவடிநிலையும், கமல்தீனின் 'அரபு பழ மொழிகள்' அல். ஹாஜ். ஆ. மு. ஷரிபுத்தீனின், 'ஈழத்து கிழக்குப் பிரதேச இஸ்லாமியரின் ஏடுகாணாத இலக்கியம்' முதலான காத்திரமான கட்டுரைகள் மலருக்கு சிறப்புச் சேர்த்தன.

மட்டக்களப்பில் இருந்து காலத்தால் முற்பட்டு வெளிவந்த சஞ்சிகையான 'பாரதி' பிறிதொரு முற்போக்குச் சஞ்சிகையாக தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது. ஆய்வுக்கட்டுரை களுக்கும் கவிதைகளுக்கும் முதன்மையளித்து வெளிவந்த இவ்விதழ் பிரதேச எழுத்தாளருக்கும் முதன்மையளித்தது. 1948-1950 காலப்பகுதியில் மண்டூரில் இருந்து வெளிவந்த பாரதி சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியராக ம. நாகலிங்கமும் பிரசுரகர்த்தவாக கு. தட்சணாமூர்த்தியும் இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக ந. செபரத்தினமும் காணப்பட்டனர். இவ்விதழில் அ. செ. மு., பண்டிதர் வி. சீ. சுந்தையா, நாவற்குழியூர் நடராஜன், சு. வித்தியானந்தன், அ. அமிர்தலிங்கம் முதலானோர் எழுதிய கட்டுரைகள் சஞ்சிகையை கனதியாக்கின.

கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்து வந்த சஞ்சிகைகள் பல, நவீன இலக்கியத்துக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. அவ்வகையில் கலை இலக்கிய வட்ட இதழாக வெளிவந்த 'களம்'

இலை மறை காயாக இருக்கும் படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. பாரம்பரியக் கலைகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தி வந்த களம் சிறந்த இலக்கியத்துக்கான ஏடாகவும் விளங்கியது. முனைவன் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்', பேராசிரியர் அருணாசலம் எழுதிய 'ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகள்', 'போடியார் மாப்பிள்ளை சில குறிப்புக்கள்', அன்புமணி எழுதிய 'மட்டக்களப்பு இலக்கிய வளர்ச்சி', பொன் சிவானந்தன் எழுதிய 'வியளமும் வினையும்', சபா. ஜெயராசாவின் 'அண்மைக் காலத்தை பதுக்கவிதை படிவளர்ச்சி', கொ. நோ. கொன்ஸ்ரன்ரைன் எழுதிய 'எமது படைப்பாக்கமுயற்சிகளில் மேலைத்துவத்தின் செல்வாக்கு', மு. பொன்னம்பலத்தின் 'போரின் முகங்களும் இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளும்', சி. சிவசேகரம் எழுதிய 'தமிழ்க் கலைகளின் தமிழ்த் தன்மை தொடர்பாக', சி. ஜெயசங்கரின் 'கூத்தரங்கின் புத்துருவாக்கம் ஒரு சுதேசிய நவீன வாதத்தின் திறவுகோல்' முதலான கட்டுரைகள் களத்தின் ஆழத்துக்கு களம் அமைத்தன. வ. அ. இராசரத்தினம், ஞானரதன், பித்தன், போன்ற சிறந்த படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளும் களத்தில் பிரசுரமாகி இருந்தன.

தனித்துவமான வடிவ, உள்ளடக்கத்துடன் உமாவரதராஜனை ஆசிரியராகக் கொண்டு கல்முனையில் இருந்து 1988 சித்திரை மாதம் முதல் வெளிவந்த சஞ்சிகையே 'வியூகம்'. கலகக்காரனின் குரலாக வியூகத்தில் வெளியான 'பாறுக்கின் பக்கங்கள்' வாசகர் கவனத்தை ஈர்ந்த பகுதியாகக் காணப்பட்டது. டங்காக் கவிதைகள், ஐவன்பீரின் ஓவியங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் என வியூகத்தின் காத்திரத்தன்மையான பக்கங்கள் விரிந்து செல்கின்றன. வீ. ஆனந்தன் மகாகவி வைலோப்பிள்ளி ஸ்ரீதரமேனோனனுக்கு எழுதிய அஞ்சலிக் குறிப்பு மலையாள இலக்கியத்தை அறிய உதவுகிறது. சொல்

வினையாட்டுக்கள், அந்த பிரச்சாரப் பண்பு, இறுக்கமின்மை முதலான பண்புகளைக் கொண்டு வெளிவந்த வைரமுத்துவின் கவிதைகளை கிண்டலும் கேலியுமாக எடுத்துரைக்கும் விமர்சனமே மன்கூர் ஏ.காதரின் பக்கம். உமாவரதராஜனின் பக்கம் பாறுக்கின் 'பதம்;' கவிதை தொகுப்பை காரமாக விமர்சிப்பதுடன் அக்கால திரைப்படம் குறித்தும் பேசுகிறது. பிறமொழி இலக்கியங்கள், கலைகளை அறிமுகம் செய்த விபூகம் இதழ் சத்தியஜித்தே, சோலைக்கிரியின் கவிதைகள், தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்கள், க.நா.சுவின் ஆளுமை குறித்தும் விரிவாகப் பேசியது.

இலக்கியத்தளத்திலும் சமூகத்தளத்திலும் அரசியல் தளத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றிய இதழ்களாக எம்.பௌசரின் 'தடம்', 'மூன்றாவது மனிதன்' போன்றவற்றைக் கூறலாம். அக்கரைப்பற்றில் இருந்து வெளிவந்த 'தடம்' தீவிர இலக்கிய பிரக்ஞையுடன் இயங்கியது. போலியான வரட்டு இலக்கியங்களைச் சாடி வெளிவந்த 'தடம்' இதழ் ஈழக்கவி, அன்புடன், பௌசர், அன்ரனிஜீவா முதலான பலருக்கு இலக்கியத்துக்கான களத்தை, திறந்து வைத்தது. 'ஒரு நூற்றாண்டின் பத்து நாவல்கள், ஏயாரெம் சலீமீன் 'கிராமிய இலக்கிய கருவூலம் - ஓதாதார் கவிகளின் ஒன்பான் சுவைகள்', எஸ். எல்.எம் ஹனிபாவின் 'நானும், தமிழக முன்னோடி எழுத்தாளர் லா.சராவும்', கா.சிவத்தம் பியின் " 'தலித்', 'தலித்' இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு இலங்கைக்குப் பொருந்துமா?", 'இலங்கை அரசியற் சூழலில் தமிழ்த் தேசியம்', 'புலம்பெயர் தமிழர் வாழ்வு', 'தமிழ் நிலைப்பட்ட ஊடக வரலாறு ஒன்றினை எழுதுவதற்கான ஒரு முன் குறிப்பு', சி.ஜெயசங்கரின் 'நிலாந்தனின் விநாயகர் நடனம்', சி.சிவக்குமாரின் 'ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும், தமிழ் இலக்கிய சிற்றேடுகளும்', செ.யோகரா சாவின் 'ஈழத்துச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (1930 - 1955) ஒரு மதிப்பீடு', லெனின்

மதிவாணத்தின் 'கந்தன் கருணையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான மக்கள் போராட்டமும்', மு. பொன்னம்பலத்தின் 'மார்க்சியம், பின்நவீனத்துவம் - சில முரண்பாடுகள், முரண்தகைகள்' முதலான கட்டுரைகள் நவீன இலக்கியத்தின் விமர்சனங்களாகவும் காலத்தின் பதிவுகளாகவும் அமைந்திருந்தன.

கட்டுரை. நேர்காணல், விமர்சனம், கவிதை சிறுகதை, அரசியல் என பல தரமான விடயங்களைத் தாங்கி 1996 வைகாசி - ஆனியில்; கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்த மூன்றாவது மனிதன் இலக்கியத்தில் தனித்துவமான இதழாகத் தன்னைப் பதிவு செய்துகொண்டது. யுத்தசூழலில் மனிதநேயமிக்க படைப்பாளிகள், கலைஞர்களின் மௌனத்தை தகர்த்து புத்திலக்கியம் படைக்கவேண்டும் என்ற பேருவ்வகையோடு எழுந்த மூன்றாவது மனிதன் 2007 ஜனவரி மாதம் வெளிவந்த பத்தொன்பதாவது இதழோடு தன் பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டது. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, டொமினிக்கீவா, சேரன், சி.சிவசேகரம், சோலைக்கிளி, உமாவரதராஜன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, தெளிவத்தை ஜோசப், க.சண்முகலிங்கம், டி.தயாசோமசுந்தரம், தெனியான், முருகையன், எஸ்.கே.விக்கினேஸ்வரன், குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் என இவ்விதழில் வெளிவந்த ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் ஈழம் பற்றிய சிறந்ததொரு ஆவணமாகும். மூன்றாவது மனிதனில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புத்தொளி பாய்ச்சி புதிய சாளரங்களைத் திறந்தது. அ.ஜெகநாதன் எழுதிய ஆல்பெர் காம்யூ கட்டுரை காம்யூவின் வாழ்நிலை அனுபவங்களையும் சிந்தனையோட்டத்தையும் கலை பற்றிய அவரது நிலைப் பாட்டையும் எடுத்துரைக்கிறது. மு.பொ.வின் 'கவிதையின் எதிர்காலம்', லெனின் 'மகாகவி குறித்து கைலாசபதியின் மதிப்பீடு', பேராசிரியர்

கா.சிவத்தம்பியின் 'ரியலிசம், சோசலிஸ்ட்ரியலிசம் ஒரு விமர்சன தலையீடு', மதுசூதனின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் தோற்றப் பிற்புலமும் சிறுகதைகளும்', அம்ரிதாவின் 'ஈழத்து இலக்கிய பேரரங்கு ஈழத்து இலக்கியத்தின் மீதான நம்பிக்கைகளும் அவநம்பிக்கைகளும் சில குறிப்புக்கள்' முதலான கட்டுரைகள் விரிவும் ஆழமும் கொண்டவை. ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட இவ்விதழ் தமிழ் ஆர்வலரின் சிந்தனைக்கு தீனிபோட்ட துடன் இவ்விதழில் வெளிவந்த ஆக்கங்களும் கனதியானவை.

மருதூர்பாரியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த முனைப்புச் சஞ்சிகை மாசி1989 முதல் கல்முனையில் இருந்து வெளிவந்தது. சண்முகம் சிவலிங்கம், நற்பிட்டிமுனை பள்ளி, வாசுதேவன், மருதூர் கொத்தன், மு.இ.அ.ஜபார், எம்.ஐ.எம்.நாண்ப், இப்பனு அஸமத் எம்.ஏ.ஹசன், எஸ்.கருணாகரன், எஸ்.எச்.எம்.ஜமீல், அறநிலா, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சோலைக்கிளி என பலர் பங்களிப்புச் செய்தனர். அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் நம்பிக்கையைத் தரும் இதழாக முனைப்பு துலங்கியது. அழகியல் தேர்ச்சிகளுக்குட்படாது பிரச்சாரப்பாங்கற்று புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி வெளிவந்த இலக்கிய இதழான முனைப்பு கலை, இலக்கியங்களுக்கூடாக ஆழ்ந்த கனமான விடயங்கள் குறித்துப் பேசியது.

சாருமதி, வாசுதேவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'பூவரசு' இதழ் தமிழ் எழுத்துலகில் தனக்கென தனித்துவ பாதையை அமைத்துக் கொண்டது. வாசுகி ஜெயசங்கரின் 'ஓவியம் : மரபிலிருந்த நவீனத்துவத்திற்கு', செ.யோகராசாவின் 'மட்டக்களப்பு கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆனந்தன்', 'மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்', சி.ஜெயசங்கரின் 'முற்றுகையிடப்பட்ட நாட்களின் அரங்கு', 'நவீன வாதமும் தமிழ் நாடகமும்'

சாருமதியின் 'துன்ப அலைகள் குறுநாவலா ஒரு குறுகிய குறிப்பு' வித்துவான் சா.இ.கமலநாதனின் 'மட்டக்களப்பு பற்றி பிறநாட்டவர் தரும் தகவல்கள்', சித்திரலேகா மௌனகுருவின் 'பெண்நிலைவாதமும் மாற்று அரங்கும்' முதலான கட்டுரைகளும் சோலைக்கிளி, அபிமன்யன், சாருமதி, வாசுதேவன், ஆத்மா, சு.வில்வரத்தினம் ஆகியோரின் கவிதைகளும் மலரை அலங்கரித்தன.

மட்டக்களப்பு பயனியர் வீதியில் இருந்து வெளிவந்த இதழான வயல்' கிழக்கிலங்கையில் சமூக, அரசியல், இலக்கிய முயற்சியை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் 1986 முதல் உருவாக் கப்பட்டது. சாருமதியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலரில் P.பேரின்பராசாவின் 'சங்க இலக்கியத்தில் திருமுருகாற்றுப் படையின் சிறப்பு', சி.வசந்தராசப்பிள்ளையின் 'அதிகார பரவலாக்கமும் இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பும்', சாருமதியின் 'மேத்தாக்களும் புறநானூறும்', பால.சுகுமாரின் 'தமிழர் சமூக பண்பாட்டில் வரலாற்றுத் துறையில் பேராசிரியர் வானமாமலையின் பணி' க.கனக சுந்தரத்தின் 'கம்யூனிசம் காலாவதி ஆகிவிட்டதா?' வே.குணரத்தினத்தின் 'சார்க்: டாக்காவி லிருந்து கொழும்பு வரை ஒரு பொது ஆய்வு' முதலான கட்டுரைகளும் பிறநாட்டு அறிஞர்களான வாங் வாங், கல்ஸாவி அம்ஸ் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றன. வயல் ஐந்தாவதும் இறுதியுமான இதழ் சுபத்திரன் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. வயலில் இடம் பெற்ற பெரும்பாலான கட்டுரைகள் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களின் கல்விக்கு வித்திடுபவையாக அமைந்தன.

மட்டக்களப்பில் இருந்து ஆக்கபூர்வமான தரமான சிற்றிதழாக வெளிவந்த மகுடம் கலை, இலக்கியம், சமூகச் செயற்பாடுகளின் வாயிலாக தனக்கென தனித்துவ பாதையை வகுத்துக் கொண்டது. மைக்கல்கொலினை ஆசிரியராகக்

கொண்டு 2012 ஜனவரி முதல் வெளிவந்த மகுடம் மலையகச் சிறப்பிதழ், கனடா சிறப்பிதழ், எஸ்.பொ.சிறப்பிதழ், பிரமிள் சிறப்பிதழ், தனிநாயகம் அடிகளார் சிறப்பிதழ், உட்பட பன்னிரண்டு இதழ்களைப் பிரசுரித்துள்ளது. இவற்றில் பேராசிரியர் மௌனகுரு சிறப்பிதழ் இரட்டைச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்து வாசகர் கவனத்தை ஈர்த்தது. மகுடம் ஆய்வுகள், மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகள், நேர்காணல்கள், கட்டுரைகள், நாடகம், குறுநாவல், கவிதைகள், சிறுகதைகள், என்பனவற்றுடன் நூல் விமர்சனங்களையும் தாங்கி வெளிவந்த இதழாக விளங்கியது.

மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவந்த பிறிதொரு இதழ் 'மறுகா'. த.மலர்ச்செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2012கார்த்திகை-மார்கழி முதல் வெளிவந்த இவ்விதழ் காத்திரமான படைப்புக்களினூடாக தீவிர வாசகனை தன்பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டது. ஆழமும் கனமும் உள்ள இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளிவந்த மறுகா நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவம் என இருதளங்களில் இயங்கியது. திசேரா, இராகவன், மலர்ச்செல்வன், என்.ஆத்மா, எம்.ஐ.றஹாப், சித்தாந்தன், யோ.கர்ணன், சலனி, பெண்ணியா, அனார், பஹிமா ஜெகான், குட்டி ரேவதி, உருத்திரா, விஜயலட்சுமி சி.சந்திரசேகரம், செ.யோகராசா, என்.சித்தன் என பன்முகத்தன்மை கொண்ட இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஆக்கபூர்வமான படைப்புக்களைத் தாங்கி மறுகா வெளிவந்தது.

மாற்றுக்கருத்துக்களின் ஊடாக தனித்தியங்கும் படைப்பாளிகளை ஒன்று திரட்டி இலக்கியங்களை மீளவாசிப்புக்குட்படுத்தும் நோக்கில் நவீன - பின்நவீனத்துவ இதழாய் உருப்பெற்றதே 'பெருவெளி'. சிறுபான்மை மொழிசார்ந்தவர்களின் எதிர்க்குரலாகவும் தேசத்தின் விடுதலைக்கான எழுத்துச் செயற்பாடாகவும் தன்னை உருப்படுத்திக் கொண்டு பெருவெளி தர்க்கபூர்வமான செறிவிறக்கம்

கொண்ட கட்டுரைகளையும் அரசியற் கதையாடல்களையும் உள்வாங்கி வெளிவந்தது. பல்வேறுபட்ட அரசியற் தர்க்கங்களையும் தேசியத்தின் பாசிசத்தன்மையையும் அதன் வன்முறைகளின் பிரதியாக்கங்களையும் உலகுக்கு வெளிப்படுத்திய இவ்விதழ் பின்நவீனத்துவ நிலவரத்தின் முக்கிய கூறுகளையும் அலசி ஆராய்ந்தது. 'மூதூர் வரலாற்றின் இன்னுமொரு கறுப்புப்பக்கம்', 'சுந்தரராமசாமி சிந்தனையும் எழுத்தும் பின்நவீனத்துவ வாசிப்பு', 'முஸ்லிம் தேச இலக்கியம்: 'விவாதத்திற்கான சில குறிப்புகள்'(ஆசிரியர் தலையங்கம்), 'பொத்துவில்: புனிதத்தின் பெயரால் பறிக்கப்படும் முஸ்லிம் தேசத்தின் பெருநிலப்பரப்பு', 'இலங்கையில் வகுப்புவாத சிந்தனைகளும் முஸ்லிம் தேசியவாதமும்', 'குதர்க்கங்களின் பிதுக்கம்', 'கதை ஆண்டி குறித்து சில கதையாடல்கள்', 'ஆசிரியன் செத்து விட்டான் குறித்து இருசொல்', மு.பொன்னம்பலத்தை முன்னிறுத்தி முரணும் முரணிணைவும்', 'கதையாடலின் உண்மையினுள் தொங்கிடும் அதிகாரம்', 'பின் நவீன நிலவரம்: முஸ்லிம் தேச இலக்கியம் கவன ஈர்ப்புக்கான பிரதி', 'சீராவின் இயங்கியல் : புனிதங்களிடம் உண்மையை உரைத்தல்', 'பின்நவீனங்களுடனான முஸ்லிம் தேசம்: காட்சிகள், காட்சிப்படுத்தல்கள், மற்றும் பதிவுகள்', 'மாயவலைப் புதிரில் உதிரும் சலனங்கள்', 'பின்நவீன காலத்தில் அறிவின் வகிபாகம்', 'அதீத உண்மையினால் கலைக்கப்படும் ஒழுங்குகள்', 'அஞ்சலாவின் யோனிக்குள் வலிந்து நடப்பட்ட, நலிந்த மூன்றாம் சிலுவை' முதலான கட்டுரைகள் சமூக, அரசியல், இலக்கியங்களை மீளவாசிப்புச் செய்தன. அன்புடன் எழுதிய இலக்கிய நிகழ்வுகள் குறித்த குறிப்புக்கள் கடந்த கால இலக்கிய நிகழ்வுகளின் வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழ்கிறது. ஈழத்து சிற்றிலக்கிய வரலாற்றில் காலத்தால் அழியாத இதழ் பெருவெளி.

'மலைமுரசு', 'அகிலம்', 'புதியமலையகம்',

'பெரட்டுக்களம்', 'வடம்', 'மதுரத்தமிழ்', 'மலைக்கண்ணாடி', 'மலைச்சாரல்', 'மலைமுரசு', 'மலைமுகடு', 'குறிஞ்சிக்கதிர்', 'குன்றின் குரல்', 'சௌமியம்', 'கண்டி இலக்கியச் செய்தி மடல்', 'கலையருவி', 'தேட்டம்', 'குன்றின் குரல்', 'தீர்த்தக்கரை', 'நந்தலாலா', 'கொழுந்து' நதி, அகல் முதலான மலையக சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து இலக்கியத்துக்கு காத்திரமான பணியைச் செய்தன. நாவலப்பிட்டியில் இருந்து வெளிவந்த 'அகல்' இலக்கிய, சமயக்கட்டுரைகள் கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பாடலடிகள் சிலவற்றை வேதினகரன் இவ்விதழில் மொழிபெயர்த்திருந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கண்டியில் 1994காலப்பகுதியில் இருந்து தன் கலை, இலக்கிய, அறிவியல் பணியை ஆரம்பித்த 'அகிலம்' சஞ்சிகை ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பலவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்த மலர் ஆகும். கே.வி.இராமசாமியை ஆசிரியாகக்கொண்டு வெளிவந்த இம்மலரில் கா.சிவத்தம்பி, சி.தில்லைநாதன், இரா.வை.கனகரத்தினம், துரைமனோகரன், வை.நந்தகுமார், அம்பலவாணர் சிவராஜா, எம்.எஸ்.மூக்கையா, மு.சின்னத்தம்பி, சபா.ஜெயராசா முதலான அறிஞர்கள் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதினர். மலையகத்தின் கலை வளர்ச்சியை அறிவதற்கு லெனின்மதிவானம், தமிழ் லோவியன், பாலாசங்குப்பிள்ளை, தைதனராஜ், பி.பி. தேவராஜ், சித்தார்த்தன் முதலானோரின் கட்டுரைகள் உதவிநிற்கின்றன. அகிலம் இதழில் ஸீ.எம்.ஏ.அமீன் எழுதிய இஸ்லாமியக்கலைகள் - ஒரு பொதுக்கண்ணோட்டம், எஸ்.வை.ஸ்ரீதர் எழுதிய பொலநறுவை மாவட்டச்சிறுவர் விளையாட்டுப்பாடல்கள் முதலான கட்டுரைகள் ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பான புதிய தேடலுக்கு வழிவகுத்தன.

மலையகத்தில் இருந்து வெளிவந்த 'தீர்த்தக்கரை, நந்தலாலா ஆகிய இரு இதழ்களும் ஈழத்து

இலக்கியத்துக்கு உரமாய் அமைந்தன. எல். சாந்திக்குமாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1980 ஜூன் - ஆகஸ்டில் இருந்து தன் இலக்கியப் பணியை ஆரம்பித்த தீர்த்தக்கரை 1982 இறுதி வரை மனிதசமுதாயத்துக்காக இலக்கியம் படைப்போருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, ஆனந்தராகவன், எல்.ஜோதிக்குமார், க.ஆதவன், சாருமதி, எஸ்.சந்திரமோகன், சிவாராமநாதன், பி.கோவிந்தராஜ், அன்புமணி என பலர் தீர்த்தக்கரை இதழுக்கு சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். தீர்த்தக்கரையில் வெளிவந்த ஞானகுரு கேள்வி பதில்களும் ஆழச்சிந்திக்கக் கூடிய பொதுநலம் சார்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தின. தரமான மொழிபெயர்ப்புகளைத் தாங்கியும் இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஜீவியல் பூசிக்கின் 'ஆறு சிறுவர்கள்' சோ.சண்முகத்தால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

காலாண்டு இதழாக 1992 நவம்பர் மாதம் தொடக்கம் ஹட்டனில் இருந்து மானுடம் இலக்கிய வட்டத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட நந்தலாலா இதழ் சிறந்த கலை இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது. இவ்விதழில் வெளிவந்த க.சுப்பிரமணியத்தின் 'நாட்டார் பாடல்களும் மலையகமும் ஓர் குறிப்பு', பா.சிவசிதம்பரத்தின் 'ஒரு ரஸ்யாவும் சில சிதைவுகளும்', கே.எஸ். நரேந்திரனின் 'திசையழிந்த அத்துவான வெளியில்', ஜெயமோகனின் 'இலங்கைப் படைப் பாளிகளின் உணர்வுத்தளம்', லெனின் மதிவானத்தின் 'இலக்கிய பேரரங்கில் முனைப்புற்ற சில போக்குகள்', முதலான கட்டுரைகள் இன்றும் நந்தலாலா இதழை மனதில் நிற்கச் செய்கின்றன.

முப்பது வருடங்கள் கடந்தும் தொடர்ந்து வெளிவரும் சஞ்சிகையாக கலைமுகம் காணப் படுகின்றது. திருமறைக்கலாமன்றதின் காலாண்டிதழ் சஞ்சிகையாக வெளிவரும் கலைமுகம்

ஆரம்பத்தில் மரியசேவியர் அடிகளாரை பிரதம ஆசிரியராகவும் மு.புலப்பராஜனை பொறுப்பாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இவ்விதழ் 2005 முதல் இற்றை வரை செல்மர் எமிலைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. ஆசிரியர்தலையங்கம், கருத்துச்செறிவுமிக்க ஆழமான கட்டுரைகள், படைப்புச் செழுமைமிக்க சிறுகதைகள், இலக்கிய பெறுமானமிக்க கவிதைகள், ஆழமும் அறிவும் கொண்ட விமர்சனங்கள், நேர்காணல்கள், நூல் அறிமுகம் என பன்முகத்தன்மை கொண்ட இதழாக கலைமுகம் வெளிவருகிறது. மரபுசார் பண்பாட்டு கலை, இலக்கியங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து பிரசுரித்த கலைமுகம், நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், சாதியம், வரலாறு, அறிவியல், தமிழியல் முதலான வற்றையும் வெளிப்படுத்தும் காலப்பெட்ட கமாகவும் செயற்பட்டது. சமூக, அரசியல் தளத்தில் மாற்றுச் சிந்தனையை உருவாக்கிய நவீன தமிழ் இலக்கிய இதழான கலைமுகம் படைப்பிலக்கியங்களில் நுட்பமான உத்தி முறைகளுக்கூடாக புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளையும் நிகழ்த்திக் காட்டியது.

தற்காலத்தில் வெளிவரும் சஞ்சிகையான ஞானம் 2000 யூன் மாதம் முதல் டிசம்பர் 2019 வரை 235 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. கண்டியில் வசித்து வந்த ஞானசேகரன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதழ் இன்று கொழும்பில் இருந்து வெளிவருகிறது. ஞானம் சிறப்பிதழ்கள் பலவற்றை வெளியிட்டது. இவற்றில் 100வது சிறப்பிதழ், அவுஸ்ரேலியா சிறப்பிதழ், பெண்ணியசிறப்பிதழ், எஸ்.பொ.சிறப்பிதழ், கா.சிவத் தம்பி சிறப்பிதழ், போர்க்காலச் சிறப்பிதழ், புலம்பெயர்சிறப்பிதழ் முதலானவை காத்திரத் தன்மை கொண்டவை. ஞானம் மல்லிகையைப் போன்று முகப்பு அட்டையில் ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகளின் உருவப்படங்களை பிரசுரித்து அவ்வாளுமை குறித்த விடயங்களையும்

வெளிப்படுத்தி வருகிறது. பேராசிரியர் துரை மனோகரனின் எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்களும் ஞானத்துக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. துவளாமல் தொடர்ந்து வெளிவருகின்ற இதழாக ஞானம் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அல்வாய்ப் பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவரும் கலை இலக்கிய மாத இதழே 'ஜீவநதி' ஆகும். சின்னராஜா விமலன், கலாமணி பரணீதரன் ஆகியோரை பிரதம ஆசிரியராகவும் துரைராஜா இராஜவேலை நிர்வாகஆசிரியராகவும் கொண்டு 2007ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் முதல் இரு மாத இதழாக வெளிவந்தது. 2009ஆடி - ஆவணி தொடக்கம் க.பரணீதரனை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஜீவநதி 2010 தை மாதத்திலிருந்து மாத இதழாக தொடர்ச்சியாக வெளிவருகின்றது. மூத்த எழுத்தாளர்களினதும் இளைய தலைமுறையின ரதும் சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், அரங்குசார் ஆய்வுக்குறிப்புகள், நூல்மதிப்புரை கள், நூல் அறிமுகங்கள் என பன்முக ஆக்கங்க ளைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவருகின்றது.

2012இல் ஈழத்தில் இருந்துவரும் சிறந்த சஞ்சிகைக்கான 'சின்னப்ப பாரதிவிருதினைப் பெற்றுக் கொண்ட ஜீவநதி சிறந்த சிற்பிதழ்க் கான 'இனிய மணா இலக்கிய விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டது. உளவியல் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், பெண்ணியச் சிறப்பிதழ், இரண்டு கவிதைச் சிறப்பிதழ்கள், இளம் எழுத்தாளர்களுக்கான சிறப்பிதழ், கே.எஸ். சிவகுமாரன் சிறப்பிதழ், சட்டநாதன் சிறப்பிதழ், அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழ், கனடாச் சிறப்பிதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ், திருகோண மலைச் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ், பொங்கல் சிறப்பிதழ், சண்முகலிங்கன் சிறப்பி தழ் என பல சிறப்பிதழ்களைத் தாங்கி வெளிவ ரும் ஜீவநதி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆண்டித

ழையும் பிரசுரிக்கின்றது. சபா.ஜெயராசா, அ. யேசுராசா, ராஜேஸ்கண்ணன், மனோன்மணி சண்முகதாஸ், செ.கிருஷ்ணராசா, க.திலகநாதன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா, கலாநிதி.செ. திருநாவுக்கரசு, த.அஜந்தகுமார், இ.சு.முரளிதரன், பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன், கலாநிதி க. கலாமணி, ஈழக்கவி, எம்.ஏ.நுஃமான், குகபரன்; என புத்திஜீவிகள் பலரால் எழுதப்பட்ட பெரும்பாலான கட்டுரைகள் அழுத்தமும் ஆழமும் விரிவும் கொண்டன.

1980களுக்குப்பின் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து பெண்கள் தொடர்பான சஞ்சிகைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. தாகம், தோழி, செந்தழல், நங்கை சுதந்திரப்பறவைகள், மருதாணி, நிவேதினி, பெண், பெண்ணின்குரல், சக்தி, முதலான சஞ்சிகைகள் பெண்ணிலைவாத இலக்கியங்களை ஈழத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளுக்கும் வித்திட்டன. பெண்களின் சட்டபூர்வமான உரிமைகளை வெளிப்படுத்திய இச்சஞ்சிகைகள் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் வன் கொடுமைகளையும் சுட்டிநின்றன. தோழி பெண்ணியக்கருத்துக்களை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் வெளிவந்தது. ஓளவை, செல்வி, ஈழமகள், அருண் விஜயராணி முதலானோர் தோழியில் எழுதினர். சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரின் வெளியீடாக 1991ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'பெண்' சஞ்சிகை மட்டக்களப்பிலிருந்து இற்றைவரை தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது. 2007ஆம் ஆண்டுவரை காலாண்டு இதழாக வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை தற்போது அரையாண்டு இதழாக வெளிவருகின்றது. இதழின் ஆசிரியை விஜயலட்சுமி சேகர் ஆவார். பெண்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஊட்டும் வகையில் பெண்ணியக் கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவரும் இவ்விதழ் சமூக பொருளாதாரத்தில் பெண்களின் நிலை பற்றியும்

சமகாலத்தில் பெண்சமுதாயம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் பற்றியும் பேசுகின்றது. நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் பெண்கள் பிரச்சினைகளை உலகுக்கு வெளிப்படுத்திய இவ்விதழின் பங்களிப்பு யாராலும் மறக்கமுடியாது.

ஈழத்தில் தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் ஆன்மீக வளர்ச்சியில் சிறந்த தொண்டாற்றின. சமயக் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் சமய வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த தொண்டாற்றின. கிறிஸ்தவசமய வளர்ச்சிக்கு 'தொண்டன்', 'தாய்', 'காவற்கோபுரம்', 'தெளிவு', 'இறைத்தொனி' முதலான இதழ்கள் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கின. சைவசமயக்கருத்துக்களைத் தாங்கி 'கோபுரம்', 'சிவதொண்டன்', 'இந்து தர்மம்', 'ஞானச்சுடர்', 'ஆலயமணி', 'இந்துஒளி', 'இந்து இளைஞன்', 'அகரதீபம்' முதலான சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்தன. இந்துமத இறைகருத்துக்களையும் தத்துவக் கருத்துக்களையும் சமய, பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளையும் விழுமியங்களையும் தழுவி இவ்விதழ்கள் வெளிவந்தன. ஈழத்தில் வெளிவந்த இஸ்லாமிய மதக்கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த சஞ்சிகைகளாக 'தூது', 'இஸ்லாமியச் சிந்தனை', 'உண்மை உதயம்', 'பயணம்', 'வைகறை', 'அல்-ஹதா', 'அல்ஹஸனாத்' முதலான சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. இச்சஞ்சிகைகளில் அல்-ஹதா சஞ்சிகை இஸ்லாமிய பண்பாட்டு கலாசார விழுமியங்களைக் கருத்துக்களை ஆக்கஇலக்கியங்களுக்கூடாகவும் மார்க்க சிந்தனைகளுக்கூடாகவும் வெளிப்படுத்தும் சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது. அல்ஹஸனாத் என்பது நன்மை என்னும் பொருளினைச் சுட்டி நிற்கிறது. இஸ்லாமிய மதக்கருத்துக்களை சமூக அரசியல்த் தளத்தில் வெளிப்படுத்தும் சஞ்சிகையாக இது காணப்படுகிறது.

பாடசாலைச் சஞ்சிகைகளுக்கப்பால் மாணவர்களை இலக்கியதுறைக்கு ஈடுபடுத்தும்

நோக்குடன் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் உள்ளன. விளக்கு, அறிவொளி, அகமலர்கள் முதலான சஞ்சிகைகள் இப்பணியை முன்னெடுத்தன. விளக்கு இதழ் மாணவர்களுக்கு மட்டும் பயனுடைய இதழாக அமையாது ஆசிரியர் களுக்கும் பயனுடைய இதழாக அமைந்தது. கல்வி முகாமைத்துவ செல்நெறிகள், உலக ஆசிரியர் தினம், கல்வி புனரமைப்பு, பாடக்குறிப்பு, பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குறிப்புக்கள், ஆசிரியமும் வாண்மையும், ஆசிரியரும் தொழில்சார் உளநிலையும், ஆசிரியர் கல்விக்கான அமைப்புக்களும் வாய்ப்புக்களும், ஆசிரியரும் சமூகமும், நாடகமும் அரங்கமும் என விளக்கு இதழ் தாங்கி வந்த கட்டுரைகள் ஆசிரியர்களின் ஆளுமைகளை விருத்தி செய்யும் வகையில் அமைந்திருந்தன. கைதடி மக்களின் கிராம முன்னேற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு வெளிவந்த 'அகல்விளக்கு' கல்வி, கலை, இலக்கியத்துக்கும் தன்னளவில் முடிந்த பணியை ஆற்றிச் சென்றது.

ஈழத்து நவீன கவிதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் சிறுசஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக அமைந்து விடுகின்றன. சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பூடகமாகவும் நேரடியாகவும் கூறுவதற்கு புனைகதைகளை விட கவிதைகள் சிறந்த ஊடகமாகக் காணப்பட்டமையால் ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் நவீன கவிதைகளை மாத்திரமே தனியாக உள்வாங்கி வெளிவந்தன. தமிழில் கவிதைகளை மாத்திரம் தாங்கி இதழைக் கொண்டு வரும் முயற்சி தமிழகத்தில் பாரதிதாசனால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வகையில் தமிழில் வெளிவந்த கவிதைக்கான முதல் சஞ்சிகையாக 'குயில்;' காணப்படுகிறது. இதனையடுத்து ஈழத்தில் 'தேன்மொழி' இதழே கவிதைக்கான முதல் சஞ்சிகையாக 1955இல் வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர்களாக மஹாகவி, வரதர் முதலானோர் காணப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து இ.முருகையன், இ.இரத்தினம் முத

லானோரால் 'நோக்கு' கொண்டு வரப்பட்டது. அதனையடுத்து ஈழவாணனின் 'அக்னி' வெளிவந்தது. 1960களில் எம்.ஏ. நுஃமானை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'கவிஞன்' இதழ் கலை மதிப்புடைய கவிதைகளை இனங்காணவும் நவீன கவிதைகளை மதிப்பீடு செய்யவும் உதவிற்று. தார்மீக கோபங்களையும் தமிழர் பட்ட அவமானங்களையும் துயரங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கென உருவாக் கப்பட்ட எஸ்.போலின் 'நிலம்' கனதியான பிரக்ஞைபூர்வமான கவிதைகளைத் தந்தது. அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'யாத்ரா' நவீன கவிதைகளை உள்வாங்கி வெளிவந்த தனித்துவமான இதழாகும். 2000ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விதழ் கவிதைக்கான 19 இதழ்களை வெளியிட்டது. இளங்கவிஞர்களின் ஆற்றல் களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் உருவான இதழே அ.யேசுராசாவின் 'கவிதை'. கொடுத்தல் - பெறுதல் ஆகியவற்றின் நிகழ்களமாகத் தோன்றிய 'கவிதை' இதழ் சமகாலப்பிரச்சினைகள், போராட்டம் சார்ந்த விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்தது. பி.எம். அப்துல்சத்தார் என்பாரும் 'கவிதை' என்ற ஓர் சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. சித்தாந்தனை ஆசிரியராகவும் மருதங்கேதீஸ், சி.ரமேஷ், தானா.விஷ்ணு போன்றோரை இணையாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'மறுபாதி' நவீன - பின்நவீனத்துவ கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவரும் இதழாகும். திக்கவயல் சிதர்முவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கவிதைக்கான இதழான கவிதேசம் உணர்வுக் கவிஞர்களை கவிதைகளுக்கூடாக ஒன்றிணைத்தது. உணர்வுப் பரிணாமம் கொண்ட ஆழமான கவிதைகளை நுட்பமாகப் பதிவு செய்த இதழ் 'இருப்பு'. சோலைக்கிளியின் சோலைக்கிளி, எச்.எம்.பாறுக்கை ஆசிரியராகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளிவந்தது. இளைய தலைமுறைக் கவிதைப் படைப்பாளிகளை

இனங்காட்டுகின்ற முயற்சியாக கிழக்கிலங்கை திருகோணமலையிலிருந்து இருமாத கவிதை இதழாக வெளிவந்ததே 'நீங்களும் பேசலாம்'. 2007இல் இருந்து வெளிவந்த இவ்விதழின் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம். தில்லையடி செல்வனின் 'பொன்மடல்' என்ற இதழும் கவிதைக்கான இதழாக வெளிவந்தது.

மருத்துவம் தொடர்பான கட்டுரைகள், உளவியற் பிரச்சினைகள் முதலான இன்னோரன்ன காரணங்களை முன்வைத்து மருத்துவசஞ்சிகைகளும் ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ளன. health wings சுகமஞ்சரி, சுகம், சுகவாழ்வு முதலான சஞ்சிகைகள் வாழ்க்கையை சுகமாக நடாத்துவதற்குரிய வழிகளை எடுத்துரைக்கின்றன. வின்சன் பற்றிக்கலை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'நான்' சஞ்சிகையும் ஈழத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பணியை ஆற்றி இருந்தது. இச்சஞ்சிகையில் அ.யூட் குருலால் எழுதப்படும் உளவியல் கட்டுரைகள் நற்சமூகமொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உறுதுணையாக அமைய வல்லன.

ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறுவர் சஞ்சிகைகளாக 'அரும்பு', 'பூங்கனி', 'புதுமை', 'சிட்டு' முதலானவற்றைக் கூறலாம். எமது உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் சு.ஸ்ரீகுமரனும், தவபாலனும் இணைந்து செய்த சிறுவருக்குரிய சஞ்சிகையே சிட்டு ஆகும். அத்துடன் சு.ஸ்ரீகுமரனின் பண்மகள், நகுலன் முதலான பாடசாலை சஞ்சிகைகளும் மாணவரின் நல்லாக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தன. மாணவரின் உளவிருத்திக்கு தேவையான விடயங்களையும் மாணவரின் கற்றலுக்குரிய வழிகாட்டல்களையும் மற்றும் ஆசிரியன் கற்பிக்கும் பணிக்கு தேவையான ஆலோசனைகளையும் இச்சஞ்சிகைகள் வழங்குகின்றன. இது தவிர அரசியல் விடயங்களுக்கும் சமகாலப்பிரச்சினைகளுக்கும் முதன்மை கொடுத்து நுணுக்குகாட்டி, 'சமாதானம்' முதலான சஞ்சிகைகளும் ஈழத்தில்

தோன்றியுள்ளன. நுணுக்குகாட்டி என்னும் சஞ்சிகை தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. துணுக்குகளுக்கடாக அரசியல் கருத்துக்களை ஆழமாக வெளிப்படுத்திய சஞ்சிகையாக இது காணப்பட்டது.

ஈழத்தில் விவசாயத்தை கட்டியெழுப்பும் நோக்கிலும் சஞ்சிகைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் கமநலத்தை மையப்படுத்தி வெளிவந்த சஞ்சிகையாக 'கமநலம்', 'ஆதாரம்' முதலான சஞ்சிகைகளைக் கூறலாம். கமத் தொழிற் காப்புறுதி திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் வெளிவந்த 'கமநலம்' சஞ்சிகை கிருமிநாசினி பாவனைகளையும் முறைமையான கமத்தொழிற் கட்டமைப்புக்களையும் எடுத்துரைத்தது.

கல்விக்குரிய வளமான சஞ்சிகைகளாக அகவிழி, ஆசிரியம், கடல், கல்வியாளன் முதலானவை வெளிவருகின்றன. சுற்றல், கற்பித்தல் தொடர்பான ஆழமான விடயங்களை இதனுடாக அறிந்து கொள்ளலாம். யுத்தத்துக்குட்பட்டு ஈழத்துக்கல்வி பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்ட சமயத்தில் ஆசிரியருக்கான வாண்மைவிருத்தி செய்யும் வகையில் வெளிவந்த சஞ்சிகையே 'அகவிழி'. நவீன கல்வியியலில் ஆசிரியரின் வகிபங்கு எவ்வகையில் இருந்தல் வேண்டும் என்பதையும் அதற்கு ஆசிரியர் எவ்வாறு தம்மை தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி வெளிவந்த இவ்விதழ் 2004 முதல் 4.3.2016 வரை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. 'நவீன கல்வி முறையியலில் ஆசிரியரின் மாறிவரும் வகிபாகம்', 'ஆசிரியர் களின் வகிபங்கும் அந்தஸ்தும்: இயங்கியல் நோக்கும் போக்கும்', 'செயல்வழி ஆய்வு: ஆசிரியரின் வாண்மை விருத்திக்கான திறமுறை', 'பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடு : நடைமுறைகளும் பிரச்சினைகளும்' என வெளிவந்த அத்தனை கட்டுரைகளும் ஆசிரியருக்கான

வினைத்திறன்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் வெளிவந்தன. தனிமனித, குடும்ப, தேசிய மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக ஆசிரியர் சமூகம் தொழிற்பட வேண்டி இருப்பதால் ஆசிரியன் தன்னை நாள்தோறும் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையுள்ளமையால் கல்விக்குரிய வளமான சஞ்சிகைகளின் அவசியம் உணரப் படுகிறது. அதன் தேவையை ஆசிரியம், கடல், கல்வியாளன் சஞ்சிகைகள் பூர்த்தி செய்தன.

ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும், அரசியலுக்கும், சமூகத்துக்கும் சிறுசஞ்சிகைகள் ஆற்றிய பங்களிப்பு முதன்மையானது முக்கியமானது. சமூகப் பிரக்ஞைமிக்க கருத்துக்களை உள்வாங்கி வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகள் செம்மையான, நுட்பமான நவீன இலக்கியவடிவங்கள் தோன்று

வதற்கும் ஈழத்தில் சிறந்த இலக்கிய ஆளுமைகளின் உருவாக்கத்துக்கும் துணை புரிந்தன. ஒரு சில உதிரிக்கட்டுரைகளைத் தவிர ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் குறித்து விரிவான கட்டுரைகளோ வெளிவரவில்லை. ஈழத்திலக்கியத்தின் பிரதான இயங்குவிசையாக நிகழ்புலங்களாக தம்மை வரித்துக்கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் தொடர்பான ஆய்வுகள், கருத்தரங்குகளை வருங்காலத்தில் முன்னெடுப்பது காலத்தின் தேவையாகும். ஈழத்து இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் இக்கட்டுரை பட்டியல்படுத்தப்பட்ட அறிமுகக் குறிப்புக்களையன்றி ஆய்வல்ல. அகத்தியர் கமண்டலத்துக்குள் நதியை உள்ளடக்குவது போன்று ஈழத்தில் தோன்றிய அத்தனை சிறுசஞ்சிகைகளையும் குறிப்பிட்ட பரப்புக்குள் ஆய்வு செய்ய முடியாது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமும் மாணவர் மைய நிகழ்வுகளும்

1. திருக்குறள் தேர்வு
2. கவிதை பட்டறை
3. வினாடி-வினா போட்டி
4. உரை அரங்குகள்
5. கலாநிதி க.சிவராமலிங்கம்பிள்ளை நினைவாக விவாத சுற்றுப்போட்டி
6. சொல்லாடுகளம்(க.பொ.த சாதாரணதர) தமிழ்ப்பாடக்கலைதிட்டத்தினை ஒட்டியது
7. "எண்ணும் எழுத்தும்" (வறுமைக்கோட்டிற்கு உட்பட்ட மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்குதல்)
8. உயர்தர மாணவர்களுக்கான கருத்தரங்கு (வடமாகாண கல்வி அமைச்சுடன் இணைந்தது)
9. சைவம் தழைத்தோங்க (டான் தொலைக்காட்சியுடன் இணைந்தது)
10. கலாவிநோதன் சின்னமணி ஞாபகார்த்த வில்லுப்பாட்டுப் போட்டி
11. க.பொ.த (உ/த) பரீட்சையில் தமிழ்ப் பாடத்தில் அதிவிசேட சித்தி பெற்றோர்க்கான கௌரவிப்பு

ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் விவாதங்கள்

தி.செல்வமனோரகரன்

நிர்வாகியவர்

இந்துக் கற்கைகள் பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பண்டைய ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழல் பேணி வந்த இலக்கிய மரபில் சோதிடம், வைத்தியம், தலபுராணம் போன்றனவே முதன்மை பெற்றிருந்தன. தனித்த காவியங்களோ தனித்த இலக்கியங்களோ முதன்மை பெற்றிருக்கவில்லை. இந்திய இலக்கியங்களைப் பேணுவதிலும் கற்பதிலும் அவற்றைப் பதிப்பித்து உரை செய்தலும், அவற்றை வசன நடையாக்குதலும் கதைச் சுருக்கங்கள் எழுதுவதிலுமே நம் புலமையாளர்கள் அதிக காலங்கழித்தனர். இதற்குச் சமாதானமாக நவீன கல்வியியற் புலத்தின்வழி 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இயங்கிய முக்கிய மரபுகண்டன மரபு ஆகும். ஒருவரின் கருத்துக்கு எழுத்துக்கு மாறாக எதிர் வினையாற்றும் மரபாக இதனை விளக்கவும் ஒருவரின் கருத்தைக் கண்டித்து எழுதுதலும் அதனைக் கண்டித்து எழுதுதலுமாக வளர்ந்து செல்லும் வாய்ப்புண்டு. இது கண்டனம், கண்டனத்துக்குக் கண்டனம், தூஷணம்.

துஷண பரிகாரம் எனப் பல தளங்களில் இயங்கி வந்துள்ளது.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் சமயப் பிரசாரத்துக்குப் பலர் நூல்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டனர். அவை கண்டு பல சைவர்கள் பொங்கி எழுந்தனர். கண்டன அறிக்கைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டனர். இவற்றைவிட சுதேசிகளிடம் ஏற்பட்ட அகமுரண்பாடும் சண்டை சச்சரவுக்கு வழிவகுத்தது. மிஷனரிகள் - நாவலர், வள்ளலார் - நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை - சபாபதி நாவலர் - சபாபதி நாவலர், மிஷனரிகள் - சிவசங்கர பண்டிதர், நாகதிரைவேற்பிள்ளை - வள்ளலார் சீடர்கள்; - சென்னைப் பட்டணத்து வைணவர்கள் என இப்பட்டியல் நீள்கின்றது.

காலனித்துவம் நீங்கியதாகக் குறிப்பிடப்படும் நூற்புத்தாள்களின் பிற்பகுதியில் ஈழத்துப் புலமைத்துவச் சூழல் பல மாற்றங்களைக் கொண்டமைந்தது. நவீன இலக்கியத்தின் துரித வளர்ச்சி, பரவலாக்கப்பட்ட வாசிப்பு, பொழுது போக்காயும், இலக்கிய ஈடுபாட்டாலும் அதிக ரித்தது. பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளின் வரவும் அதிகரித்தது. எழுத்துக்களின் தீவிரமான கருத்தியல் மாற்றம் பல்வேறு குழுக்களைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழல் உருவாக்கிற்று. சிறு சஞ்சிகைகள் பெரும்பாலும் சில தனிநபர்களாலும், சிறு குழுக்களாலும் உருவாக்கம் பெற்றன. பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் தத்தம் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசமாகச் செயற்படும் போக்கும் உருவானது. இதன்வழி நவீன கண்டன மரபாக இலக்கிய விவாதங்கள் உருவாயின. ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவற்றின் போக்குகள் தொடர்பாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் குறித்தும் உள்ளடக்கங்கள் குறித்தும் ஐம்பதுகள் தொட்டு, பல்வேறு இலக்கிய விவாதங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. அண்மையில் (2018) உயர் கல்வி மற்றும் கலாசார அலுவலர்கள்

அமைச்சின் கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம் ஸ்ரீ பிரசாந்தனை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்ட இலங்கையில் எழுந்த இலக்கியச் சர்ச்சைகள் எனும் 'இலக்கியம்' விசேட மலரை (2018) மையமாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகிறது.

இலக்கியத்தின் அகத்தேயம் புறத்தேயும் விவாதம் என்பது தவிர்க்க இயலாது. 'ஒருவரின் கடவுள் இன்னொருவரின் கடவுளாக இருக்க வேண்டியதில்லை' என்பது போல ஒருவரின் கருத்தை - எழுத்தை யாவரும் ஏற்க வேண்டியதில்லை. குறித்த விடயம் ஒன்றைப்பற்றி நடைபெறும் விவாதம் ஆரோக்கியமானதாகும். இது கருத்தியல் ரீதியானது. அதேபோல தனது காழ்ப்புணர்வு, தாழ்வு மனப்பாங்கு, குறைகாண் இயல்பு, என்பவற்றின் வழி தனி மனிதத் தாக்குதல்களும் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அறிவார்ந்த உரையாடல்கள் வாதங்களாக மட்டுமன்றி கண்டனங்களாகவும் அமைந்தன. கண்டனங்கள் எதிர்க்கருத்து உடையவர்களால் தெரிவிக்கப்படுவதாகும். நவீன இலக்கியகாரர் பயன்படுத்தும் எதிர்வினை எனும் சொல்லாடல் எதிர்த்தரப்பாரிடையேயும் ஒத்த கருத்துடையவரெனினும் குறித்த விடயத்தில் மாற்றுக் கருத்து உடையோர்களிடையேயும் நடைபெறுவதாக எடுத்தாளப்படுகிறது. இவற்றின் பாடுபொருள்கள் பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் சார்ந்தனவாகவும் நவீன இலக்கியம் சார்ந்தனவாகவும் அமைந்தன.

சிவஞான முனிவர் இலக்கண விளக்கத்துக்கு இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி எனும் கண்டனவுரை எழுதுகிறார். அதில் உள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி 19ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கண விளக்கத்தைப் பதிப்பித்த சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை "சூறாவளி ஓர் அநியாய கண்டனம்" என்று கூறித் தர்க்கிக்கின்றார். சபாபதி நாவலர் அதற்குக் கண்டனம்

இயற்றுகிறார். அக்கண்டனம் கருத்துக்குக் கொடுத்த முதன்மையை விட தனி நபர் தாக்குதலுக்கு குறிப்பாக மதவாதத்துக்கு முதன்மையளிக்கிறது. திராவிடப் பிரகாசிகை எனும் அந்நூலுக்கு கன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் உள்ளிட்ட பலர் கண்டனம் எழுதியுள்ளனர். அவ்வறிவார்ந்த உரையாடல் 300 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நவீன பத்தரிகைகளின் வழி நடைபெற்ற பழந்தமிழலக்கியம் சார்ந்த முக்கிய அறிவார்ந்த உரையாடல் சிலப்பதிகாரம் பற்றியதாகும். 1948இல் ஈழகேசரியில் இலக்கியம் எனும் தலைப்பில் பண்டிதமணி தமிழின் காப்பியங்களாக சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுதிய கட்டுரையில் சிலப்பதிகாரத்தை மொழியலங்காரம் மட்டும் உடைய, பொருட் செறிவற்ற காப்பியம் எனும் கருத்தைக் கூறியிருந்தார். அதனை நிராகரித்து அ.வெற்றிவேற்பிள்ளை, வித்துவான் க.வேந்தனார் ஆகியோர் எழுத, அதற்குப் பதிலை பண்டிதர் வ.நடராஜா எழுத, அதற்கு பண்டிதர் க.நாகலிங்கம் பதில் எழுதுகிறார். ஆறு மாதங்களாக இவ்வரையாடல் ஈழகேசரியில் நடைபெற்றது.

மேற்படி இலக்கண விளக்கம், சிலம்பு என்பன பற்றி நடைபெற்ற இரு வாதங்களினதும் பொதுப்பண்பை பின்வருமாறு உரைக்கலாம்.

* வாதங்களைத் தொடக்கி வைத்த திராவிடபாஷ்யக்காரரான சிவஞானமுனிவரும், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையும் மேற்படி இரு நூல்களையும் நிராகரித்தமைக்குத் தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்வுகளே காரணங்களாயின. அவை சிவஞானமுனிவருடைய ஆதீனக் காழ்ப்புணர்வு; பண்டிதமணியினுடையது சமயக் காழ்ப்புணர்வு என அமைந்தன.

* விவாதங்களின் போக்கு ஒரு

கட்டத்தின் மையப்புள்ளிகளிலிருந்து விலகி மற்றொன்று விரித்தமைகின்றது.

* குறித்த கட்டத்தில் தனிமனித தாக்குதலை நோக்கியும் மதவாதம், மதவிரோதம் கக்குவனவாகவும் அமைந்து விடுகின்றன.

இவற்றுக்குமப்பால் இவ்விவாதங்களைத் தொடக்கி வைத்த இருவரும் அகமுரண் உள்ள வர்களாக இருப்பது வியப்பையும் நகைப்பையும் தருகின்றது. சைவமே மெய்ச் சமயம் என்னும் கருத்து இருவருக்கும் பொது. புறச்சமயம் இருள் என்பர். ஆனால் சமணராக பவுணந்தி தந்த நன்னூலை ஏற்றிப் போற்றி சைவரான சங்கர நமசிவாயப் புலவரின் இலக்கண விளக்கத்தை இழிவு படுத்துகிறார் சிவஞான முனிவர்; அநியாயக் கண்டனம் செய்கிறார். இதனைக் கண்டித்த தாமோதரம்பிள்ளையை (அவர் பிறப்பால் கிறிஸ்தவராயினும் பின் சைவராகி வாழ்ந்து மடிந்தவர்) பிறமதம் தழுவியவர் எனக் கொச்சைப் படுத்தி தனி மனிதத் தாக்குதலை நிகழ்த்துகிறார் சபாபதி நாவலர். சைவசித்தாந்தியாகத் தன்னைக் காட்டிக்கொண்ட பண்டிதமணி மதத்துக்கு பெரிதும் முதன்மையளிக்காத அறத்தை மையப்படுத்துகின்ற சிலப்பதிகாரத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி, 'இராவணன் மேலது நீறு' எனச் சம்பந்தரால் உயர்வு நவிர்சிப்படுத்தப்பட்ட சிவபக்தனான இராவணனைக் கீழ்மைப்படுத்தியும் இராமனை முதன்மையுறுத்துவதை வைணவக் காப்பியத்துக்கு முதன்மையளிப்பது வியப்புக்குரியதே. 'இவ்விருவரினதும் மதவாதங்கடந்த மொழி சார்ந்த பார்வை என யாரேனும் வாதிடினும் அதுவும் நகைப்புக்கிடமானதே. இவ்விருவரினதும் நூல்களைக் கற்ற யாவரும் அவர்களின் மத உணர்வுகளை நன்கறிவர்.

இனி நவீன இலக்கியங்கள் சார்ந்த நிகழ்ந்த பிரபலமான அறிவார்ந்த உரையாடல்களை நோக்குவோம். கலைச்செல்வி இதழில் முற்போக்கு இலக்கியம் எனும் தலைப்பில்

கா.சிவத்தம்பி ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அவரெழுதிய மோசமான கட்டுரைகளில் அதுவும் ஒன்று. இதற்கான எதிர்வினைகளை முதலையசிங்கம், சோ.நடராசன் ஆகியோர் எழுதியிருந்தனர். முற்போக்கு எனும் கருத்தியல் தொடர்பான அகன்ற பார்வையை இவ்விவாதம் ஏற்படுத்தியது. மு.த.வும், சோ.நடராசனும் எழுதிய எதிர்வினைகளுக்கான எதிர்வினைகளுக்கு அக்காலத்தின் பிரபலம்முற்றிருந்த எந்த முற்போக்குவாதிகளும் பதிலளிக்கவில்லை என்பதும் சிவத்தம்பி கூட மறுப்பு எழுதவில்லை என்பதும் இவ்வெதிர்வினைகளின் காத்திரத்தன்மையை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

சமர் சஞ்சிகையில் "முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்" எனும் தலைப்பில் க.கைலாசபதி (1979) ஒரு கட்டுரை எழுதுகிறார். அது தேசங் கடந்த வாதப்பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்துகிறது. இக்கட்டுரையை மறுத்து அ.யேசுராசா, மு.புஷ்பராஜன் ஆகியோர் எழுத அதற்கு தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சமுத்திரன் Lanka Guardian இல் ஆங்கிலத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதுகிறார். இதற்குப் பதிலளிப்பதாக சிவசேகரம் அலை சஞ்சிகையில் 'நீ சொன்னால் காவியம்' என எழுத நுஃமான் 'நீங்களாவது காவியம் பாடலாம்' எனப் பதிலளிக்கிறார். மு.சிவகுமாரனும் இதில் பங்கு கொள்கிறார். இவ்விரு விவாதங்களும் 'முற்போக்கு' எனும் கருத்தியல் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டன; இவற்றின் பொதுப் பண்புகள்.

1. முற்போக்கு எனும் கருத்தியல் தொடர்பான புரிதல்களில் மார்க்சியவாதி களுக்குள்ளும் ஏனையோருக்குள்ளும் இருந்த அக, புற முரண்பாடுகள்.

2. உருவம், உள்ளடக்கம் என்பது தொடர்பான புரிதல்கள்.

3. 'கோட்பாடு' தொடர்பான வேறுபாடுகளும் குழுமக் கருத்து நிலைகளும் தாக்குதல்களும்.

"முற்போக்கு இலக்கிய இரட்டை ஜாம்பவான்கள்" என இடதுசாரிகளினால் உரத்து உரைக்கப்படும் கா.சிவத்தம்பி, க.கைலாசபதி என்போர் முற்போக்குத் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கருத்து நிலைகளும் அதன் குறைபாடுகளும் இவ்விவாதங்களின் வழி தெளிவாகின்றன. உருவம், உள்ளடக்கம் தொடர்பான புரிதல்களையும் அக்கால அறிஞர்கள் கொண்டிருந்த கோட்பாட்டு முரண்தலைகளையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்வாதம் வரன் நிலைக்கருத்து நிலைக்கும், புரிதல் தொடர்பான சிக்கலுக்கும் முகங்கொடுத்து நிற்கின்றது.

தினகரன் பத்திரிகையில் (1958) நடைபெற்ற 'பாரதி கவிதைச் சமர்' எனும் கவிதை விவாதம் நடைபெற்றது. தான் தோன்றிக் கவிராயர் எழுதிய உரையாடல் பாணியிலான 'குட்டி வைத்த நாமங்கள் சொல்லுந்தரமாமோ, எனும் அங்கதமும் எள்ளலும் நிறைந்த கவிதை பலரை அதற்கு எதிர்வினையாற்றத் தூண்டியது. அதில் முருகையன், மோட்டுக்கவிராயர், மஹாகவி, நீலவாணன், ராஜபாரதி, மு.பொ, பாவேந்தர் பட்டிக்காடனார், பரமஹம்சன், பரணன் முதலானனோர் பங்கெடுத்தனர். இச்சமர் கவிஞர்களின் குழும நிலை, கவிஞர்களின் வித்துவச் செருக்கு, பாரதி விழாக்கள் பற்றிய எள்ளல்கள், விமர்சனங்கள் மீதான விமர்சனங்கள் என அமைவதோடு பத்திரிகை ஆசிரியரையும் விமர்சிக்கிறது. இவ்வாறான கவிதைச் சமர்கள் பல பிற்காலத்தில் பல பத்திரிகைகளில் நிகழ்ந்தன. ஆயினும் இக் கவிதைச் சமர் ஆழமான உரையாடலை ஏற்படுத்தியது. கவிஞர்களிடையே ஒரு திட்டமிட்ட செயற்பாடாகவே இச்சமர் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இறுதிக் கவிதையில் ஒன்றிணைந்து செல்ல அனைத்துக் கவிஞர்களையும் முருகையன் அழைக்கிறார். இவ்விவாதம் அக்கால ஈழத்துக் கவிஞர்களின் மேதாவிலாசத்தின் அடையாளமாகின்றது.

கைலாசபதி அவர்களின் "தமிழ்

நாவல் இலக்கியம்” எனும் நூலுக்கு ‘மார்க்சின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்’ என்ற விமர்சனத்தை நடை இதழில் வெங்கடசாமிநாதன் எழுதியிருந்தார். இது ஈழத்து பூரணி இதழில் (1974) மீள் பிரசுரமானது. இதற்கான எதிர்வினையை நுஃமான் மல்லிகையில் (1976) எழுதினார். இதற்கான எதிர்வினையை மு.பொ மல்லிகையில் எழுதினார். நுஃமானின் கருத்துக்களை தர்மகுலசிக்கத்தின் ‘தேடல் சில உண்மைகள்’; (2001) எனும் நூலுக்கான முன்னுரையில் வெங்கடசாமி விமர்சித்துள்ளார். இவ்விவாதம் நாவல் இலக்கியம் தொடர்பான விடயத்தை விட மார்க்சியத் திறனாய்வு தொடர்பான விடயங்களுக்கே முதன்மையளிக்கிறது. எதிர்க்கோட்பாட்டாளர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற (மார்க்சியம் - மார்க்சிய எதிர்ப்பாளர் - மெய்யுள்) விவாதமாகவே இது அமைந்துள்ளது. முக்கோணக் கருத்தியல் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது. கருத்தைவிடக் காழ்ப்பே மேலோங்கி நிற்கிறது.

‘கவிதையில் ஏன் நாடகம் எழுத வேண்டும், எனும் மு.பொ.வின் கட்டுரை மல்லிகையில் (1971) வெளிவந்தது. அதற்கு நுஃமான் எதிர்வினை ஆற்றியிருந்தார். இதற்கான எதிர்வினை மு.பொவாலும் அதற்கு மறுப்பு நுஃமானாலும் எழுதப்பட்டது. மு.பொ, ‘கவிதை - செய்யுள்’ என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. கொண்ட மயக்கம் இன்றும் பலருக்கு உண்டு. 50களின் பின்பகுதியிலிருந்து எண்பதுகள் வரை ஈழத்துப் பாநாடகங்கள் தனித்த அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்தமையையும் குறிப்பிடத்தக்கது. வசனத்தை விடுத்து மீளச் செய்யுளுக்குப் பயணிப்பது ஏன் எனும் வினாவின் வழி மு.பொ தன்கருத்துக்களை விரிக்கிறார். அதற்கு நுஃமான் எழுதிய எதிர்வினைகளும் ஆரோக்கியமாகவே உள்ளன. மொழி - அதன் பிரயோகம் தொடர்பாகவும் இவ்விவாதம் உரையாடுகிறது. மேற்காட்டிய இரு விவாதங்களும் நாவல், பாநாடகம் எனும் வடிவவியல் சார்ந்ததும் முதல்

விவாதம் அவற்றின் உள்ளடக்கம் பற்றியும் இரண்டாவது வாதம் மொழி தொடர்பாயும் தனித்துவமாக உரையாடுகின்றன. நவீன இலக்கியங்கள் செல்நெறியில் வடிவியலில் அழகியல் குறித்த விவாதங்கள் ஆரோக்கியமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன என்பதற்கு இவை சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’ கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்த காலத்திலும் பின்பும் விவாதங்கள் பல இடம்பெற்றன. இது இரு காலகட்டங்களை உடையதாக அமைந்திருந்தது. இக்கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்த காலத்தில் ஈழமுரசில் (1986) சிவசேகரம் விமர்சனம் எழுத சேரன் அதற்கு எதிர்வினை எழுதுகிறார். அதற்கு சிவசேகரம் எதிர்வினை எழுத சேரன் மீளவும் எதிர்வினையாற்றுகிறார். தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட இக்கவிதைத் தொகுப்பைப் பற்றி அக்காலத்தில் தேசிய ஐக்கியத்தை வலியுறுத்திய இடதுசாரியாகிய சிவசேகரம் மாற்றுக் கருத்துக்களை உரைத்ததில் வியப்பில்லை. ஆனால் இப்புதிய நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மல்லிகையில் ஸ்ரீ.பிரசாந்தன் ‘புதுவை இராத்தினதுரையின் கவிதை சேர்க்கப்படாதது குற்றம் என்கிறார். இதற்கு தொகுப்பாசிரியர்களில் ஒருவரான அ.யேசுராசா தெரிதல் சஞ்சிகையில் எதிர்வினையாற்றுகிறார். மரணத்துள் வாழ்வோம் தொகுப்பு வெளிவந்த காலத்தில் புதுவையின் தமிழ்த் தேசியக் கவிதையில் எவையும் வெளிவந்திருக்கவில்லை என்பதை பிரசாந்தன் கவனிக்கத் தவறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ.பிரசாந்தன் தொகுத்த ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்’ (2006) பற்றி பலவாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றன. குறிப்பாக அந்தனி ஜீவா பல கவிஞர்கள் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பதாக ஞானம் இதழில் விமர்சித்திருந்தார். குறிப்பாக மலையகக் கவிஞர்கள் நால்வரே இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏனையோர் ஏன்

இணைக்கப்படவில்லை என்கிறார். இதற்கான எதிர்வினையை ஸ்ரீபிரசாந்தன் எழுத அதற்கான எதிர்வினையாக இரா.நித்தியானந்தன், ஏ.எம். எம்.அலி, சக்தி பாலையா, பன்னீர்ச்செல்வன், செ.ஜெ.பபியான், வி.வே.ராஜ நரேந்திரன், வன்னேரி ஐயா, ஜின்னா ஷரிபுத்தீன், ருத்திர சகி, ஓ.ஏ. இராமையா போன்ற பலரின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருந்தன. இவை இருபக்க நியாயங்களையும் தவறுகளையும் சுட்டவும் ஆலோசனை வழங்கவும் முற்பட்டன.

ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பு பற்றி அது இல்லை, இது இல்லை அது தவறவிடப்பட்டுள்ளது. இருட்டடிப்பு எனப் பல குற்றங்களை முன்வைத்தல் தமிழ்ச் சூழலில் வழமையானதாகவே உள்ளது. அது சார்ந்த விவாதங்கள் பெரும்பாலும் தனிமனித தாக்குதல்களாகவும் மையக் கருத்திலிருந்து விலகிச் செல்வதுமே பொது வழமை என்பதற்கு மேற்படி விவாதங்கள் சான்றுகளாகின்றன.

போர் ஓய்வு நிலைக்கு வந்தபின் அது சார்ந்து நடைபெறும் விவாதங்கள் ஆரோக்கியமற்ற வகையில் நடைபெற்று வருவதாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. அது இலக்கியத்துக்கும் பொருந்துகிறது. 'தேசியம் - தேசிய எதிர்ப்பு, புலி எதிர்ப்பு, புலி ஆதரவு எனும் தளங்களில் நடைபெற்றாலும் அவை தனி மனிதத் தாக்குதலாகவும் காழ்ப்புணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் தனிமனிதனை அரசியல் அபாயத்துள் வலிந்து தள்ளுவதாயும் அமைந்துள்ளன.

இதற்குச் சமாந்தரமாக முகநூலின் வழியில் நடைபெறும் விவாதங்கள் மேற்படி செயற்பாடுகளிலும் மோசமானவையாகவே

உள்ளன. புதிய தலைமுறையினரும் சில 'அறிஞர்' பெருமக்களும் இதற்கு உதாரணமாகின்றனர். ஆரோக்கியமான ஆழமான விவாத முன்னெடுப்புக்கள் இன்றித் தனிமனித கொச்சைப்படுத்தல்களினூடாக ஒரு மேதைமையாளராக காட்டித் தம்மைப் பிரபலப்படுத்துதல் செயற்பாடுகளும் இடம்பெறுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக தம்மிடம் வளர்ந்தவர்களை அவர்களின் வளர்ச்சிசார்ந்த உரையாடலின்றி 'முட்டிக் கொள்ளும் இரு காளைகள் போல்' நடந்து கொள்வது ஆரோக்கியமானதல்ல. இன்று நடைபெறும் பட்டிமண்டபங்கள் எப்படி வெறும் பகிடி மண்டபங்களாக, கேவலங்களும், ஆபாசங்களும் விற்கும் இடங்களாக மாறினவோ அவ்வாறே இலக்கிய விவாதங்களும் மாறின. கம்பன் கழக பட்டிமண்டபங்களும், இ.ஜெயராஜ் செய்யும் தனி மனித தாக்குதல்களும் தன்னை மேதைமை நிறைந்த தூயவராகக் காட்டிக் கொள்ள முற்படுவதாகவே தோன்றுகிறது. த.ஜெயசீலனுடன் அவர் ஏற்படுத்திக் கொண்ட வறட்டு விவாதங்கள், பொது வெளியில் ஏனைய புலமையாளர்களை மலின்படுத்தி வரும் அவருடைய குறிப்புக்கள் எழுதுகின்றமை இதற்குத் தக்க சான்றுகள் ஆகின்றன.

இலக்கிய விவாதங்கள் இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் ஆரோக்கியமாக அணுக உதவ வேண்டும். தனிமனித தாக்குதல்கள் முதன்மை யுறாது கருத்தியல் முதன்மையுறவேண்டும். இவை தமிழக புனைவுகளில் வரும் "குழாயடிச் சண்டை"களாக அமையலாகாது. இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் அடுத்த தளத்துக்கு நகர்த்த உதவ வேண்டும்.

ஆவணப்படுத்தலும் ஈழத்தவரும்

ஜீவா. ஷஜீவன்

கிராம அலுவலர்

இணை நிறுவனர் - துமி குழுமம்

உலகம் ஓயாமல் சுழன்றுகொண்டே இருக்கிறது! உயிர்களும் ஒரு சுழற்சியில் தம்மைத் தகவமைப்பதும், நிலைத்து வாழ்வதும், நிலைகுலைந்து போவதும், மீளத் தம்மைத் தகவமைப்பதும் என்று சுழன்று கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த ஒவ்வொரு படிமுறைகளும் நமக்குள் ஆயிரம் ஆயிரம் நிகழ்வுகளைத் தினமும் உருவாக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. தன் கடந்த காலத்தைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்ட இளைய சமுதாயத்தைக் கொண்ட ஓர் இனம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு அதிகம் சிரமப்படவேண்டிய சூழல் இருக்காது என்பது காலம் நெடுங்காலமாய் எமக்குச் சொல்லும் பாடம். அதன் வரலாற்றை அறியாத ஒரு பிள்ளையால், தனக்கான ஒரு வரலாற்றை உருவாக்க முடியாது. என்பது உலக மேதைகளின் சிந்தனை. எனவே தம் வரலாறுகளைத் தக்கவைத்து அதை அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளித்தல் என்பது வாழும் தலைமுறையின் பொறுப்பான பணியாகிறது. இதனை ஆவணப்படுத்தல் என்று நாம் அழைத்தாலும் வரலாற்றுக்கடமை என்ற மறுபெயரையும் பெறுகிறது.

இந்த வரலாற்று கடமையாகிய ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்து ஈழத்தவர்களும் ஆர்வமும், பங்கும் எப்படி இருந்தது. எப்படி இருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு பதில் எப்போதும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டே இருக்கும். ஏனெனில் ஈழத்தவர்களுடைய வாழ்வியலில், கடந்தகால வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தலைக் காட்டிலும், நிகழ்கால வாழ்க்கையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதே பெரும் போராட்டமாக இருந்தது. அந்தப் போராட்டம், உயிர்களையும், உடைமைகளையும் எங்களுடைய மண்ணில் இருந்து காவுகொண்டது மட்டுமல்லாது, எம் கடந்தகால வரலாற்றையும் நின்று, புதியதொரு வரலாற்றைத் தந்துபோனது. தம் ஆவணங்களைத் தொலைத்த ஓர் இனத்தின் கையில் ஆவணப்படுத்த வேண்டிய புதிய வரலாறு கொடுக்கப்பட்டதாலும் பழைய வரலாற்றை புதைமேடுகளின் கீழ் தேடியவாறே, புதிய வரலாற்றைக் கல்லறைகளின் மீது எழுதும் படியும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதாலும், ஆவணப்படுத்தல் என்பது சுமையானது என்ற தோற்றப்பாடு எம்முன்னே எழுந்து நின்றது. இதனால் மந்தக்கதியான ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாடுகளை நாம் கொண்டிருந்தோம். ஆவணப்படுத்தல் என்ற பெயரில் சிலர் உண்மைகளைத் திரிந்து அழித்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். அதற்கு நாட்டின் ஆட்சி அதிகாரச் சூழல், தடையேதும் செய்யாமல் புகழ்மாலை சூட்டியும் மகிழ்ந்தது.

இந்த நிலையில், இன்றைய தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தின், கிடைக்கத் தக்க தன்மையும், வசதிகளும், எண்ணிம மின்னியல் ஆவணப்படுத்தல் என்ற அரிய முறையும், ஈழத்தவர்களுக்கான புதிய கதவுகளைத் திறந்தது. பலர் ஆர்வத்தோடு முன்வந்து எமக்கான எழுத்து ஆவணங்களைத் தம் முயற்சியால் கணினியிலேற்றினர். காலத்தால் பிழைத்த ஏடுகளும் கணினிமயப் பட்டன. இந்த முயற்சியின் பயனாக, இதுவரை நாளும் எம்மோடு பயணித்த சில பொய்கள் தோலுரித்துப் போயின. இரு ஒரு நம்பிக்கையை

எமக்குத் தந்தாலும், யாழ்ப்பாண நூலகம் என்ற அரியசொத்து எரியூட்டப்பட்டபோது அழிந்தவை பல இன்று இல்லையே. என்கிற கவலையும் கனதியாகவே உள்ளது. எதிர்கால திட்டமிடல்களை, கடந்தகால கசப்பான அனுபவங்களையும் சேர்ந்தே மேற்கொள்ள வேண்டுமாதலால், அழிக்கவியலாத, அழித்தாலும் இலகுவில் மீள உருவாக்கத்தக்க ஆவணப்படுத்தல் இன்று கணினி சார்ந்து கைவரப்பெற்றதால் மனதைத் தேற்றிக்கொள்ள முடிகிறது.

மேற்போந்த மின்னியல் ஆவணப்படுத்தலை பலர் ஆர்வத்தோடு மேற்கொண்டாலும், அது நிறுவனமயப்பட்டதாகவோ, தொடர்ந்து குறித்த பணியை தோளில் சுமக்கக் கூடிய வகையிலோ அமையவில்லை. பெயர் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு சில அமைப்புக்களே நிறுவனமயப்பட்டு தொடர்ந்தும் இந்த உகந்த பணியை முன்னெடுத்து வருகின்றன. உலகமெல்லாம் பரந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்கள், பொருளாதாரத்திலும் அரசியல் ரீதியாகவும் பெயர் சொல்லக்கூடிய நிலைகளில் இருக்கின்ற போதிலும், சினிமாத் திரைப்படங்களுக்கு முதலிடக்கூடிய வசதி வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுள்ள போதிலும், தாம் சார்ந்த இனத்தின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்த முன்வராமல் உள்ளமையால், ஆவணப்படுத்தல் அமைப்புக்கள் நிறுவனமயப்பட்டு தொடர்ந்து செயற்படமுடியாது போவதற்கும், புதிய அமைப்புக்கள் தொடர்ந்தியங்கும் பான்மையோடு உருவானமைக்கும் காரணம் எனலாம். பொருள் இல்லாது போனால் இத்தகு செயற்பாடுகள் பட்டுப்போய்விடும் என்பதே உண்மை. ஆனாலும், ஆர்வலர்களது உதவியையும், இனம் சார்ந்த சிந்தனையையும் மூலதனமாகக் கொண்டு இயங்குகின்ற சில அமைப்புக்களும், அவ்வமைப்பு சார்ந்தவர்களும் காலந்தோறும் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்கள் பணியும், காலந்தோறும் கொண்டாடப்பட வேண்டியதும் இளைய பிள்ளைகளுக்கு அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகிறது.

1. நூலகம் நிறுவனம்

கடந்த 15 ஆண்டுகளாக 75000 ஆவணங்களை மீள்வருடல் (scan) மூலம், கணனிமயப்படுத்தி மகத்தான பணியாற்றித் தொடர்கின்றது. எழுத்தாளர்களுடைய நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நினைவு வெளியீடுகள், பருவகால மலர்கள் என்று ஒரு பெரும் ஆவணப் பெட்டகத்தை இணைய வழியில் அமைத்தமை, உலகத் தமிழர் யாவரும் பயன்பெறும் பயில்களத்தை உருவாக்கியமை, காலத்தால் அழிக்க முடியாத வகையில் பிரதிக் கோப்பு களைப் பாதுகாக்கின்றமை, அச்ச ஆவணங்களோடு சுவடிகளையும் மின்னிமப்படுத்தியமை என்பன காலம் உள்ளவரை நாம் போற்றத்தக்க கடமையாகும்.

இரண்டு இளையவர்களுடைய முயற்சி இன்று ஒரு நிலையான நிறுவனமயப்பட்டு நிற்பது. இளைய பிள்ளைகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாகவும் வரலாற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பங்கு இளையவர்களுக்கே அதிகம் என்பதைச் சொல்லும் வகையிலும் உள்ளமை சிறப்பாகும்.

2. சிவபூமி அறக்கட்டளை

காலம் தோறும் போற்றுதற்குரிய கனதியான எண்ணற்ற பணிகளை இனத்தின் இருப்பை நோக்காகக் கொண்டு முன்னெடுக்கின்ற, கலாநிதி செஞ்சொற் செல்வர் ஆறுதிருமுருகனாரின் சிவபூமி அறக்கட்டளை சமூகம் சார்ந்த பணிகளை முன்னெடுக்கின்ற அதேவேளை, எமது வரலாற்றைப் பேணி, அடுத்த தலை முறைக்கு கையளிக்கின்ற உன்னத பணியையும் சிரம்மேற்கொண்டு ஆற்றி வருகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் நுழைவுப் பூமியாக இருக்கின்ற நாவற்குழியில், திருவாசகம் முழுவதையும் கருங்கல்லில் பொறித்து, கற்றேர், கோபுரம் முதலியவற்றுடன் திருவாசக அரண் மனையை உருவாக்கி காலத்தால் அழியாது ஆவணப் படுத்தலை, திருவாசக ஆய்வு நூல்

நிலையத்தோடு உருவாக்கியது மட்டுமன்றி, அதற்கு எதிராகவே காலத்துக்கு காலம், கலாநிதி ஆறுதிருமுருகனாரின் முயற்சியால் சேகரிக்கப் பட்ட எமது தொன்மைச் சின்னங்களை ஒருமுகப்படுத்தி, தமிழருக்கான அரும்பொருட் காட்சியகம் ஒன்றை உருவாக்கியமை எமது நிலைத்திருப்புக்கு உரம் சேர்க்கின்ற பணியாகவும் உள்ளது.

மூன்று தளங்களைக் கொண்ட அரும்பொருட் காட்சியகத்தில், எம்மவரின் வாழ்வியல் கோலங்கள், மூத்த கலைஞர்களது விவரங்கள், அழகிய எமது பண்பாட்டைச் சித்தரிக்கும் ஒவியங்கள், அரிய ஒளிப்படங்கள் என்பவற்றை ஒருசேர வைத்து, எமக்கான புதிய வரலாற்றைத் தந்துள்ளது சிவபூமி அறக்கட்டளை என்றால் அது மிகையல்ல.

3. துமி அமைப்பு

இளையவர்களுடைய புதிய முயற்சியாக, ஆவணப்படுத்தலை இலத்திரனியல் சார்ந்த காட்சிப்படிமங்கள் ஊடாக, ஆவணப்படங்களை சமூக வலைத்தளங்களைத் தளமாகக் கொண்டு, களத்தில் சமூகசேவை, இளைய பிள்ளைகளை வழிப்படுத்தும், ஊக்கப்படுத்தல் உரைகளோடு தனது செயற்பாட்டை 2015ஆம் ஆண்டில் இருந்து சிறப்பாக செயற்படுத்தி வருகிறது. இறைவனைத் தமிழால் வழிபடுவதே சிறப்பானது என்ற உண்மை விளக்கத்தை ஓர் இனம் மறந்த மந்திரங்கள் எனும் தலைப்பில் இரண்டு பாக்கங்களாக வெளியிட்டு பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க பணியாகும்.

ஆவணப்படுத்தல் மூலமே, திரிபுபடுத்தப் படாத ஒரு வரலாற்றை எதிர்காலம் நோக்கி கையளிக்கமுடியும் என்ற கருதுகோளோடு, ஒரு பொறுப்பான பணியை முன்னெடுக்கும் ஷதுமி பெருவெள்ளத்திற்கான பயனொன்றை ஆரம் பித்துள்ளது என்பதே உண்மை.

4. இலங்கை சைவநெறிக்கழகம்

கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு, சைவசமய ஆர்வலர்களையும் இளைய பிள்ளைகளையும் துணையாகக் கொண்டு சமயம் சார்ந்த பணிகளை முன்னெடுக்கின்ற அதேவேளை, இலங்கையில் சைவம் என்ற தொனிப்பொருளில் இலங்கைத் தீவின் வரலாற்றை ஆய்வுசெய்து களஆய்வுகள் மூலமாகவும், மீள்வாசிக்கப்படும் வரலாறாக இலங்கை வரலாற்றை, சைவநெறிக் கழகத்தினர் மாற்றி வருகின்றனர். “அலகிலா ஆடல்” என்ற இலங்கை சைவநெறிக் கழக வெளியீடாக, திரு வி.துலாஞ்சனன் எழுதிய நூல், உலகமெங்கும் பரந்திருந்த சைவத்தின் தன்மையை ஓர் ஆய்வு நோக்கில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளமை ஆகச் சிறந்த பணியொன்றாகும்.

5. அறம் அறக்கட்டளையும் சைவ மாணவர் சபையும்

2017ஆம் ஆண்டு தனது பணிகளை, அவுஸ்திரேலியாவைத் தளமாகக் கொண்ட அறம் அறக்கட்டளையோடு இணைந்து யாழ்ப்பாணம், சைவ மாணவர் சபை முன்னெடுக்க

ஆரம்பித்தது. இவை இன்று முனைப்போடு தம் ஆவணப்படுத்தல் பணியை அனைவரும் அறியும் வகையில், நிறுவணப்படுத்தப்பட்டு மேற்கொள்ளும் அமைப்புக்களாக உள்ளபோதும், சில அரசியல், பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்கள் காரணமாகத் தம்மை வெளிக்காட்டாமலேயே, சில அமைப்புக்களும், தனிமனித ஆளுமைகளும், நிலத்திலும் புலத்திலும் தம் ஆவணப்படுத்தல் பணிகளைக் காத்திரமாக முன்னெடுத்து வருவதும் சுட்டிக்காட்டத்தக்க விடயமாகும்.

ஒவ்வொருநாளும் ஒரு புதிய வரலாறு எழுதப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. காலத்தின் சுவடியில், அதைக் காலம் தாண்டியும் தக்கவைத்து, பாதுகாத்து கையளிக்கின்ற பொறுப்பான பணிகளும் கால சூழலுக்கு ஏற்ப நடைபெற்றுக் கொண்டுவர இயலாது. ஈழமண்ணிலும், அத்தகு செயற்பாடுகள் மெல்ல வேரோடியிருப்பினும், அந்த வேருக்கு நீர் வார்க்க எத்தனை கரங்கள் முன்வருகின்றன என்பதைப் பொறுத்தே, எதிர்கால ஆவணப்படுத்தலின் நிலை இந்த மண்ணில் எப்படி இருக்கப்போகிறது என்பது அதற்கும் அடுத்த தலைமுறை அறியத்தக்க வரலாற்றுச் செய்தியாகவே இருக்கும்!

பதிவியல்

"எமது தமிழ்ச் சமூகம் சிறுவயதிலேயே தமிழ் இனிமையை குழந்தைகளுக்கு ஊட்டிய காலம் ஒன்று இருந்தது. அவையெல்லாம் இன்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைவடைகின்றது. இனிமையான குழந்தைப் பாடல்களை பள்ளித்தலம் தோறும் புகட்டி அவற்றைப் படித்து படிப்பித்து தமிழ் ஆர்வத்தை உண்டாக்கிய எங்கள் பண்டிதர்கள், புலவர்கள், பாவலர்கள், வித்துவான்கள், நல்லாசிரியர்கள், வளர்த்த அந்தத் தமிழை கடைசி வரை நற்றமிழாக காப்பாற்றவேண்டிய பெரிய பொறுப்பு தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு உண்டு."

- செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி.ஆறு.திருமுருகன்
(25.01.2020 சிவபூமி ஆவணக்காப்பகம் திறப்பு விழா)

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் மீள் வருகையும் வளர்ச்சியும்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் வரலாறு

திரு ச.லலீசன்

உலைவர், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்.

(1992 ஏப்ரல், 1993

செப்டம்பர் ஆகஸ்ட் கலாச்சாலை)

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பெருமை பாண்டியர்களுக்கு உரியது. முதற்சங்கம் தென்மதுரையிலும் இடைச்சங்கம் கபாடபுரத்திலும் கடைச்சங்கம் தற்போதைய மதுரையிலும் இருந்து தமிழ் வளர்க்கதாக இறையனார் களவியல் உரைகாரர் கூறியுள்ளார். பாண்டியரைத் தொடர்ந்து சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்க்கும் முயற்சி யாழ்ப்பாணத்திலேயே இடம் பெற்றிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாண அரசர்கள் (ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்) யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நல்லூரில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்று இருந்ததாக கலாநிதி துரை.மனோகரன் குறிப்பிடுகின்றார். யாழ்ப்பாண அரசின் புதிய தலைநகராக நல்லூர் அமைந்த பின்னர், பரராசசேகரனின் ஆட்சிக் காலத்தில், அவனது தம்பியாகிய சங்கிலியும் (செகராசசேகரன்), மருமகனான அரசகேசரியும் ஒரு தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவினர் என்று கருதப்படுகின்றது.

(இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கலாநிதி துரை

மனோகரன், பக். 06)

காப்பியம் புனையும் வல்லமை பெற்ற அரசகேசரி முதலான வல்லோர்கள் அங்கம் வகித்த அச்சங்கம் யாழ்ப்பாண அரசின் வீழ்ச்சியுடன் வலுவிழந்து போயிருக்கலாம்.

இன்று கிடைக்கும் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் 1900 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் என்ற பெயருடன் த.கயிலாயப்பிள்ளை என்பவரால் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இதனை அ.குமாரசுவாமிப் புலவரின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதிய (1970) கு.முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள் தனது நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் என்ற புலமையாளர் இச்சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கியுள்ளார். இதுகுறித்து சி.கணேசையர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நாவலர் வித்தியாசாலையில் இவர் (அ.குமாரசுவாமிப்புலவர்) படிப்பிக்கும் காலத்திலே அங்கே மேற்கூறிய அதிபர் அவர்களால் (த.கயிலாயப்பிள்ளை) ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்தில் பிரதம வித்துவானாய் விளங்கியவர் இவரே. இச்சங்கம் தாபித்த பின்னர் ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் மதுரையிலே ஒரு சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது.” (சி.கணேசையர், (1939) ஈழ நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், பக். 145 – 146).

1900 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சேவைகள் நீண்ட காலத்திற்கு ஆற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் இருந்து அகராதி முயற்சி ஒன்றுக்காக அபிப்பிராயம் கேட்ட சந்தர்ப்பம் ஒன்றை கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“சென்னை அரசாங்கம் 1913 ஆம் ஆண்டு ஓர் அகராதியைத் தொகுப்பதற்கு வண. எஸ். சாண்ட்லர் என்னும் பாதிரியை நியமித்தது.

அச்சபை அகராதியின் மாதிரிப் பிரதி ஒன்றை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு அனுப்பியது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் அப்பிரதியை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்குமாறு புலவரை (அ.குமாரசுவாமிப் புலவர்) வேண்டியது. புலவர் அப்பிரதியில் காணப்பட்ட பிழைகளைத் திரட்டி 04.04.1913 இல் நடந்த சங்கக் கூட்டத்தில் ஒரு நீண்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தனர்.” (கு.முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, (1970) அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், பக். 70)

அதிபர் த.கைலாசபிள்ளையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர், கொக்குவில் சி.சுபரத்தினமுதலியார், ஆமுத்துத்தம் பிப்பிள்ளை, வட்டுக்கோட்டை ஆறுமுக உபாத்தியாயர், ஊரெழு சு.சரவணமுத்துப் புலவர், நல்லூர் வே. கனகசபாபதி ஐயர் முதலியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். காலமாற்றத்தில் இச்சங்கமும் வலுவிழந்து போயிற்று.

யாழ்ப்பாண அரசர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம் பின்னர் த. கைலாசபிள்ளை அமைத்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஞானம் பாலச்சந்திரன் யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம் என்ற நூலை 2015 இல் கொழும்பில் இருந்து ஞானம் வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

ஆனால் இந்நூலில் இன்றைய மீளூரு வாக்கம் செய்யப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றிய எவ்வித குறிப்பும் இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் மீளூருவாக்கம்

1900 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த தமிழ்ச்சங்கத்தைக் காலத்தின் தேவையுணர்ந்து மீளூருவாக்கம் செய்வதென யாழ்ப்பாணத்தின் தமிழ் ஆர்வலர்கள் நாவலர், பேர்சிவல்

பாதிரியார் ஆகியோரால் புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் 2012ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் கல்லூரி அதிபர் திரு. எழில் வேந்தன், கல்லூரி துணை அதிபர் திரு. ஓங்கார மூர்த்தி மற்றும் ஆசிரியர் திரு. நாக. தமிழிந்திரன் ஆகியோருடன் பேராசிரியர்கள் அ. சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ், திரு. இரா. செல்வவடிவேல் ஆகியோர் மேற்கொண்டிருந்த சந்திப்பின் போது யாழ்ப்பாணம் தமிழ்ச்சங்கத்தினை மீளருவாக்கம் செய்வது பற்றிக் கலந்துரையாடினர். பின்னர் தமிழ் ஆர்வலர்கள் பலரை ஒருங்கிணைத்து பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு 10.06.2012 இல் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் ஒரு நூற்றாண்டின்பின் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் மீள் உருவாக்கப்பட்டு முதல் தொடக்கப் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

சங்கத்திற்கான தற்காலிக நிர்வாகக் குழு என தலைவராக பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், துணைத்தலைவர்களாக செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், அதிவண. கலாநிதி. சு.ஜெபநேசன், பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம்; செயலாளராக இரா.செல்வவடிவேல், துணைச்செயலாளர்களாக ச.வலீசன், நாக. தமிழிந்திரன், பொருளாளராக பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் 25 பேரைக் கொண்ட ஆட்சிக்குழுவும் அமைக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் தொடக்க நிகழ்வில் பேராசிரியர் கி.விசாகநபன், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ், கவிஞர் கு. ரஜீபன், வண.ஜெறோ செல்வநாயகம், ந.விஜயசுந்தரம், தே. தேவானந்த ஆகியோர் சங்கத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சி குறித்து ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெறுவதற்கு ஆயுட்சந்தா எனின் ரூபா 3000.00 உம் ஆண்டுச் சந்தா எனின் ரூபா 250.00 உம் மாணவர் சந்தா எனின் ரூபா 50.00 உம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

சங்கத்தின் அறிமுக நிகழ்வில் நிர்வாக மற்றும் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர்கள் நல்லெண்ண அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டமை பற்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கடிதம் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய ஒப்புதல் வேண்டப்பட்டது. பலர் ஆர்வத்துடன் ஒப்புதல் தந்தனர். சிலர் தொடர்ந்து வந்த கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளிக்காது விலகினர். இன்னும் சிலர் சங்கத்திற்கான சந்தா செலுத்துவதில் ஆர்வமற்றிருந்தனர். இதனால் தாமாகவே விலகினர்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் நோக்கங்கள்

1. தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு, அறிவியல் தமிழ் என்பனவற்றின் ஆக்கத்துக்காக உழைத்தல்.
2. தமிழ் மக்களின் அடையாளங்களைப் பேணிக் காத்தல்.
3. தமிழ் மக்களின் ஒழுக்க நிலை, கல்வி நிலை என்பன செம்மையுறுவதற்கேற்ற வாய்ப்புக்களை உண்டாக்குதல்.
4. கவின் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கேற்ற வழிவகைகளைச் செய்தமைத்தல்.
5. நிகழ்கால சமுதாய மேம்பாட்டு மாற்ற எழுச்சி, வளர்ச்சி, எதிர்பாராச் சூழல் ஆகியவற்றுக்கேற்ப தமிழர் சமூகத்திற்கு உதவுதல்

மகுடவாசகம், இலட்சினை

சங்கத்திற்காக மகுட வாசகம் ஒன்றைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டுகை விடப்பட்டது. கலாநிதி த. கலாமணி 'தமிழாய் வாழ்வோம்' என்ற வாசகத்தை முன்மொழிந்தார். சங்கத்தார் ஏகமனதாக அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். சங்கத்திற்குரிய இலட்சினை வரையும் பொறுப்பை ந.ஐங்கரன் ஏற்றுக்கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளங்களை உள்வாங்கியதோடு சங்கம் வைத்துத் தமிழ்

வளர்த்த பாண்டியரின் அடையாளச் சின்னமாகிய மீனையும் இலச்சினையில் பிரதானப் படுத்தி வரைந்தார்.

சங்கத்தை மக்களிடையே அறிமுகப்படுத்திய நிகழ்வு

சங்கத்தை மக்களிடையே பாரதிவிழாவுடன் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 2012 செப்ரெம்பர் 11 இல் பாரதிவிழாவை நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி மணிமண்டபத்தில் நடத்துவதென முடிவாகியது. தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் முன்னாள் பேராயர் அதிவண. கலாநிதி சு.ஜெபநேசன் வருடம் தோறும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் முன்னெடுத்துவந்த பாரதிவிழாவை இனிமேல் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் பொருத்தமான இடத்தில் முன்னெடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

விழாவைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களை இணைப்பாளராகக் கொண்டு மாணவர்களிடையே பேச்சுப் போட்டியும் நடத்தப்பட்டது.

தமிழ்ச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டமையை மக்களுக்குத் தெளிவுறுத்தும் நோக்குடன் பாரதிவிழாத் தொடர்பாகவும் 02.09.2012 அன்று பத்திரிகையாளர் சந்திப்பும் இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் யாவும் தமிழ்ச்சங்க மீளருவாக்கம் குறித்த செய்தியை முக்கியத்துவப்படுத்திப் பிரசுரித்தன.

11.09.2012 இல் பாரதிவிழா காலை மாலை அமர்வுகளாக இடம்பெற்றது. காலை அமர்வு கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளார் தலைமையிலும் மாலை அமர்வு தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் தலைமையிலும் நடைபெற்றன. பாரதி விழாவின் அடையாளமாக கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் எழுதிய பாரதியின் புலமைத்துவம் என்ற நூல் கரிகணன் பதிப்பகத்தாரின் ஆதர

வில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. காலை மாலை அமர்வுகளில் மண்டபத்தைப் பார்வையாளர்கள் நிறைத்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆயுள் அங்கத் தவர்களாக 24 பேரும் ஆண்டுச் சந்தா அங்கத் தவர்களாக 136 பேரும் மாணவ அங்கத்தவர்களாக 145 பேரும் விளங்கினர்.

பாரதிவிழாவைத் தொடர்ந்து புதிய நிர்வாகம்

02.12.2012 இல் நடைபெற்ற பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் தம்பதியர் கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்வதாக அறிவித்தனர். இதன்போது சங்கத்திற்கென அமைக்கப்பட்ட யாப்பு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த யாப்பு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தற்போதைய யாப்பை அடியொற்றி அமைக்கப்பட்டதாகும்.

இதன்போது சங்கத்திற்கான ஆலோசனைகள் வழங்கும் முகமாகப் புதிதாகப் பெருந்தலைவர் என்ற பதவி சேர்க்கப்பட்டது. உலகில் எங்கிருந்தாலும் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் பெருந்தலைவராக விளங்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகை சபையோரால் முன்வைக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

சங்கத்தின் புதிய தலைவராக பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பியும் பொதுச் செயலாளராக இரா. செல்வவடிவேல் அவர்களும், பொருளாளராக ச.லலீசன் அவர்களும் உப தலைவர்களாக கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், அருட்பணி ஜெறோம் செல்வநாயகம், பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன், பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி ஆகிய நால்வரும் உபசெயலாளர்களாக நாக. தமிழிந்திரன், லோ. துஷிகரன் ஆகிய இருவரும் பெருந்தலைவரின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் தெரிவாகினர். 26 பேரைக் கொண்ட ஆட்சிக் குழுவும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சங்கத்தின் ஆரம்பகாலச் செயற்பாடுகள் விழாக்களை முதன்மைப்படுத்தியதாகவே அமைந்தது. ஈழத்தவர் இருவரை முதன்மைப் படுத்திய விழாக்களாக நாவலர் விழா, தனிநாயகம் அடிகள் விழா என்பவற்றை வருடம் தோறும் முன்னெடுப்பதென்றும் இதைவிட பாரதி விழா, திருவள்ளுவர் விழா என்பவற்றை முன்னெடுப்பதென்றும் பேராசிரியர்; தி. வேல்நம்பியைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பொதுச் சபை தீர்மானித்தது. .

08.05.2016 பொதுச்சபைக் கூட்டம்

08.06.2016 அன்று நீராவியடி சைவபரிபாலன சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் புதிய நிர்வாகத் தெரிவு இடம்பெற்றது. இதற்கு முந்தைய ஆட்சிக்குழுவினர் பரிந்துரையை பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் பெருந்தலைவர் அ. சண்முகதாஸ் முன் மொழிந்தார். ஆட்சிக்குழுவினர் ஏகமனதாக அதனை ஏற்றுக்கொண்டனர். இதன்பிரகாரம் தலைவர் முனைவர் திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களும் பொதுச் செயலாளராக ச.லலீசன் அவர்களும் பொருளாளராக லோ. துஷிகரன் அவர்களும் உபதலைவர்களாக பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி, கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், பேராசிரியர் ம. இரகுநாதன், அருட்பணி ஜெறோ செல்வநாயகம் ஆகியோரும் உபசெயலாளர்களாக கலாநிதி செல்வராஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம், கோ.ரஜனிகாந்த் (பிரகாந்த்) ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதனைவிட 23 பேர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டனர்.

2016 இல் அமைக்கப்பட்ட ஆட்சிக்குழு புலம்பெயர் நாட்டு அங்கத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டது. ஐம்பது அமெரிக்க டொலர் செலுத்துவதன் மூலம் புலம்பெயர் தேசத்தவர் ஒருவர் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெறலாம் என்ற திருத்தப்பட்ட யாப்பு விதியின் பிரகாரம் 15 பேர் வரையில்

சுவிஸ் நாட்டில் இருந்து ஆயுள் அங்கத்துவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

2018 ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய நிர்வாகம். 11.03.2018 அன்று நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் முன்னைய ஆட்சிக்குழுவினர் பரிந்துரையின் பிரகாரம் பின்வருவோர்: சங்கத்தின் புதிய நிர்வாகிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவர் ச.லலீசன், செயலாளர் இ. சர்வேஸ்வரா, பொருளாளர் பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி, உபதலைவர்கள் முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ், கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், அருட்பணி ஜெறோ செல்வநாயகம், சொல்லின் செல்வர் இரா.. செல்வவடிவேல் ஆகிய நால்வர் மற்றும் உபசெயலாளர்கள் திருமதி செல்வஅம்பிகை நந்தகுமாரன், கவிஞர் கு. றஜீபன் ஆகிய இருவர். 21 பேரைக் கொண்ட ஆட்சிக்குழுவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

தனிநாயகம் அடிகள் நூற்றாண்டு நினைவு விழாவும் சிலை திறப்பும்

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாசின் வழிப்படுத்தலில் தனிநாயகம் அடிகள் பிறப்பு நூற்றாண்டு விழாவை 2013 இல் கொண்டாடுவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழ்ச்சங்கத்திற்கென தனியான இடம் இல்லாமையால் தலைவரின் இல்லமே தற்காலிக அலுவலகமாகச் செயற்படும் சூழ்நிலை காணப்பட்டது.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவை யாழ். மறை மாவட்டத்தினருடன் இணைந்து முன்னெடுப்பது அர்த்த பூர்வமானதாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் சார்பில் ச.லலீசன் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபர் வண. ஜெறோம் செல்வநாயகத்தை அணுகித் தமிழ்ச்சங்கத்தினரது வேண்டுகையை முன்வைத்தார். அடிகளாரும் மறைமாவட்டத்தினரது ஒப்புதலைப் பெற்றார். தனிநாயகம் அடிகளாரது உறவினர் அருட்பணி கலாநிதி பு.ஜெயசேகரம் அடிகளார்

தனிநாயகம் அடிகள் விழாவை முன்னெடுக்கத் தமிழ்ச்சங்கத்தாருடன் தன்னை அர்ப்பணித்தார். தனிநாயகம் அடிகள் விழாச் செயற்பாட்டுடன் இ.சர்வேஸ்வராவும் தமிழ்ச்சங்கப் பணிகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

தனிநாயகம் அடிகளார் விழாவின் அங்குரார்ப்பண நிகழ்வு கோலாகலமாகப் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது. பிரமாண்டமான பண்பாட்டு ஊர்வலத்துடன் விழா இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை முதலிய இடங்களில் விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. நிறைவு விழா ஆய்வரங்காகவும் கலையரங்காகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஆய்வரங்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கலையரங்கு யாழ்ப்பாணம் திருமறைக் கலாமன்றத்திலும் இடம்பெற்றது. யாழ். பிரதான வீதி தண்ணீர்த் தாங்கி அருகே தனிநாயகம் அடிகளாருக்கான திருவுருவச்சிலையும் அமைக்கப்பட்டது. இச்சிலையமைப்பிற்கான பிரதான பங்களிப்பு யாழ். மறை மாவட்டத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

நாவலர் திருநாள்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் திருநாள் நாவலரது குருபூசையை அண்மித்த காலப்பகுதியில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு யாழ்ப்பாணம் கரிகணன் அச்சகத்தினர் அனுசரணை புரிந்து வருகின்றனர். 24.11.2013 இல் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் நாவலர் விழா இடம்பெற்றது. இதில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அழைப்பை ஏற்று அருட்தந்தையர்கள் சிலரும் கலந்து கொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 14.11.2014 இல் நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நாவலர் விழா இடம்பெற்றது. இதனை அடுத்து 27.12.2015 இல் நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நாவலர் விழா இடம்பெற்றது. 23.12.2017 இல் நாவலர் விழா நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. 01.12.2018 இல்

நாவலர் விழா நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. 2019 இற்கான நாவலர் விழா நாவலரின் குருபூசை நாளில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது.

திருவள்ளுவர் திருநாள்

தைப்பொங்கல்நாள் திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழகத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதனை அண்மித்ததாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் வருடம் தோறும் திருவள்ளுவர் திருநாள் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதற்கு யாழ்ப்பாணம் பெரியகடை சிவகணேசன் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ் நிறுவனத்தினர் ஆதரவு வழங்கி வருகின்றனர். 15.02.2015 இல் நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் திருவள்ளுவர் விழா இடம்பெற்றது. 13.05.2017 இலும் நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் வள்ளுவர் விழா முன்னெடுக்கப்பட்டது. 2018 இல் இடம்பெற்ற திருவள்ளுவர் விழாவின் போது பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பியின் தலைமையில் குறள்வழி முகாமைத்துவம் என்ற பொருளில் ஆய்வரங்கு இடம்பெற்றது. பல்கலைக்கழகங்களைச் சார்ந்த புலமைசார் ஆய்வாளர்கள் அறுவர் சமர்ப்பித்த கட்டுரைகள் அன்றே நூலாகவும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

2018 ஆம் ஆண்டு திருவள்ளுவர் விழாவையொட்டி பாடசாலை மாணவரிடையே திருக்குறள் அறிவுத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற இத்தேர்வில் 700 இற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பங்கேற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2019 ஆம் ஆண்டுக்கான வள்ளுவர் விழா 09.03.2019 நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இதில் தமிழகத்தில் இருந்து இலக்கியச் சுடர் த. இரா மலிங்கம் அதிதிப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டு பட்டிமண்டப நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

பாரதிவிழா

பாரதியாரின் நினைவுநாள் செப்ரெம்பர் மாதத்தில் அனுட்டிக்கப்படுவது வழமையாகும். சங்கப் பணிகள் மக்களுக்கு அறிமுகமா

வதற்குப் பாரதிவிழாவே துணையாக நின்றது. சங்கம் நடத்திய இரண்டாவது பாரதிவிழா 11.09.2013 நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 11.12.2014 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கைலாசபதி அரங்கில் இடம் பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 10.10.2015 இல் நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் பாரதி விழா இடம்பெற்றது.

04.09.2016 இல் யாழ். வீரசங்கம் மண்டபத்தில் பாரதிவிழா முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன்போது தமிழ்நாட்டில் ஆண்டுதோறும் பாரதி விழாவினைச் சிறப்புற நடத்தும் வானவில் அமைப்பின் தலைவரும் பிரபல உயர்ந்திமன்ற வழக்கறிஞருமாகிய திரு. ரவி கல்யாணசுந்தரம் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு பாரதி பற்றி சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். 30.12.2017 இல் பாரதி நினைவரங்கம் நல்லை ஆதீன கலாமண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. 30.09.2018 இல் பாரதிவிழா நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. 09.02.2020 இலும் நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் பாரதிவிழா சிறப்புற முன்னெடுக்கப்பட்டது. இவ்விரண்டு விழாக் களுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இந்தியத் துணைத்தூதரகத்தினர் ஆதரவு வழங்கினர்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களின் பவளவிழா

பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களின் பவளவிழாவை யாழ்ப்பாணத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் சிறப்பாக முன்னெடுத்தனர். 2015 ஆம் ஆண்டு முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களின் பிறந்தநாளின் போது இந்தவிழா இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ப்பணியாற்றிய சான்றோரை நினைவு கூர்தல்

தமிழ்ப்பணியாற்றிய சான்றோர் பெருமக்

களை நினைவிற்கொள்ளும் வண்ணம் 2015 இல் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நினைவரங்கமும் புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் வீரமாமுனிவர் நினைவரங்கமும் இடம்பெற்றிருந்தன. 19.07.2016 இல் ஆடிப்பிறப்பு விழா தங்கத்தாத்தா நினைவரங்கமாக திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி மகாவித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்றது.

17.07.2017 இல் ஆடிப்பிறப்பு விழா கிளிநொச்சி மகாதேவா சிறுவர் இல்லக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டாடப்பட்டது. 16.07.2019 இல் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் நினைவரங்கம் - நவாலி மகாவித்தியாலயத்தில் நடத்தப்பட்டது.

27.01.2017 இல் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை நினைவரங்கம் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. 10.03.2017 இல் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் நினைவரங்கம் சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது.

27.10.2017 இல் சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவரங்கம் நல்லை ஆதீனக் கலாமண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

தனிநாயகம் அடிகள் நினைவரங்கம்

வண. தனிநாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணிகளை நினைவுகூரும் வகையில் 29.08.2015 இல் திருமறைக்கலாமன்ற கலைத்தூது கலை யரங்கில் நினைவரங்கம் இடம்பெற்றது. இதற்கு அவுஸ்திரேலிய சட்டத்தரணி ம.சுதர்சன் ஆதரவு வழங்கியிருந்தார். இதன்போது பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் சங்க இலக்கியமும் தனிநாயகம் அடிகளாரும் என்ற பொருளில் நினைவுப் பேருரை ஆற்றினார். அதனை அடுத்து 16.09.2018 இலும் நினைவரங்கம் இடம்பெற்றது. இதற்கு வண. ஜெஹோ செல்வநாயகம் பிரதான அனுசரணை வழங்கியிருந்தார்.

இதன்போது கலாநிதி க. சிவராமலிங்கம்

பிள்ளை ஞாபகார்த்த விவாதப் போட்டி இரண்டு பிரிவுகளாக (பாடசாலை மட்டம், திறந்த பிரிவு) நடத்தப்பட்டது. இதற்கு அன்ன வரின் குடும்பத்தினர் ஆதரவு வழங்கினர். 2019 ஆம் ஆண்டிற்கான தனிநாயகம் அடிகள் நினை வரங்கமும் திருமறைக்கலாமன்ற கலைத்துது கலையரங்கில் நடத்தப்பட்டது.

சிவபூமி அருங்காட்சியத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கலையரங்கம்

25.01.2020 அன்று நாவற்குழியில் சிவபூமி அருங்காட்சியகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதனையொட்டி 26.01.2020 இல் தமிழ்ச்சங்கத் தாரால் சிறப்புக் கலைநிகழ்வுகள் நடத்தப் பட்டன.

சிலப்பதிகாரவிழா

18.01.2019 மற்றும் 19.01.2019 ஆகிய இருநாள் களம் காலை மாலை அமர்வுகளாக சிலப் பதிகார விழா இடம்பெற்றது. தமிழ்நாடு தமிழ் ஐயா கல்விக் கழகத்தினர் தமது பேராளர்களை இந்நிகழ்வில் பங்கு கொள்வதற்காக அழைத்து வந்தனர். முத்தமிழ் அரசி சரஸ்வதி இராமநாத னும் அதிதிப் பேச்சாளராகப் பங்குகொண்டி ருந்தார்.

திருவாசக அரங்கம்

நாவற்குழி திருவாசக அரண்மனையில் தமிழ்ச்சங்க ஏற்பாட்டில் 12.01.2019 இல் திருவா சக முற்றோதல் நிகழ்வு நிகழ்த்தப்பெற்றது. தமிழ்ச்சங்கத்திற்கான கட்டடம் அமைப்பதற் கான நிலம் கைகூடவேண்டும் என்ற வேண்டு கையாக இந்நிகழ்வு முன்னெடுக்கப்பட்டது. கலாநிதி சுகந்தினி ஸ்ரீமுரளிதரன் இதற்கு ஆதரவு வழங்கினார். 2020 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் இந்நிகழ்வு மிக எளிமையாக முன்னெடுக்கப்பட்டது.

சைவம் தழைத்தோங்க...

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் பெருந்திரு விழாவின்போது தமிழ்ச்சங்கமும் டான் தொலைக்காட்சிக் குழுமத்தின் ஓம் தொலைக் காட்சியும் இணைந்து சைவம் தழைத்தோங்க என்ற நிகழ்வை நல்லூர் ஆலய பின்வீதியில் அமைக்கப்பட்ட விசேட பந்தரில் முன்னெடுத் தன. இது ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஊடாக நேரடியாக ஒளிபரப்பாகியது. இதில் மாணவர் களுக்கான சமய அறிவுப் போட்டி நிகழ்வு தினத்தோறும் நடத்தப்பட்டுப் பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கல்

2019 இன் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட பெரும றையைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெள்ள நிலை மைகளால் பாதிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி மாவட் டத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் கற்றல் உபகரணங்கள் கையளிக் கப்பட்டன. அவரவர் பாடசாலைகளுக்கு நேரில் சென்று இந்த உதவிகள் வழங்கிவைக் கப்பட்டன. 500 இற்கும் மேற்பட்ட மாணவர் கள் இதனால் பயன்பெற்றனர்.

தமிழ்ச்சங்க இணையத் தளம்

தமிழ்ச்சங்கப் பணிகளை ஆவணப்படுத்தும் முகமாகவும் வெளிக்கொணரும் விதமாகவும் 2013 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற பாரதி விழாவின் போது இணை யத்தளம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப் பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக உத்தியோகத்தர் தங்கராசா தவருபன் அவர்களின் அன்பளிப்பாக அவரால் வடிவமைக்கப்பட்டு இணையத்தளம் வழங்கப்பட்டது. இதன் முகவரி www.thamilsangam.org ஆகும். இதனை சங்கச் செயலாளர் இ.சர்வேஸ்வரா பரிபாலித்து வருகின்றார்.

கவிதைப் பயிலரங்கு

தமிழ்ச்சங்கத்தினரால் அவ்வப்போது கவிதைப் பயிலரங்குகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. 18.05.2014 அன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமும் இணைந்த நிலையில் பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவத் துறை விரிவுரை மண்டபத்தில் கவிதைப் பயிலரங்கு இடம்பெற்றது.

14.04.2018 இல் கவிதைப் பயிலரங்கு ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்கள் தொடர் பயிற்சியாகப் பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் இருமணி நேரம் கொண்ட அமர்வாக இடம் பெற்றது. மூத்த கவிஞர் சோ.ப. மற்றும் கவிஞர் த.ஜெயசீலன் ஆகியோர் வளவாளர்களாக பங்கேற்றனர். நல்லை ஆதீன மண்டபத்தில் வகுப்புகள் இடம்பெற்றன.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவுடன் இணைந்து

அறிவியல் தமிழ் என்ற

பொருண்மையில் கருத் தரங்கு

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ் விக்கிப்பீடியா குழுமமும் இணைந்து 19.10.2019 இல் நாச்சிமார்கோவிலடி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அறிவியல் தமிழ் கருத்தரங்கை முன்னெடுத்தன. தமிழகத்தில் இருந்து 25 இற்கும் மேற்பட்ட விக்கிப்பீடியா எழுத்தாளர்கள் நிகழ்வில் பங்கேற்றிருந்தனர். திரு. தி.செல்வமனோகரன், அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈழத்தவர் பங்களிப்பு என்ற பொருளில் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

இலவச போட்டோபிரதி யாக்க சேவை

சங்கத்திற்காக 2012 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை திருநெல்வேலிச் சந்தி பிரகாந் போட்டோ கொப்பி நிறுவனத்தார் இலவச போட்டோ பிரதிசேவையை வழங்கிவருகின்ற மையையும் இங்கு நன்றியுடன் சுட்டிக்காட்ட

வேண்டும்.

ஈழத்து நூல்களின் கண்காட்சி

யாழ். நல்லூரில் அமைந்துள்ள கம்பன் கோட்ட அரங்கில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் ஈழத்து நூல்களின் கண்காட்சியும் விற்பனையும் 2016 நல்லூர் திருவிழாவின் மஞ்சத் திருவிழா தொடக்கம் (17.08.2015) திருவிழா நிறைவடையும் வரை இடம்பெற்றது.

நூல்வெளியீட்டு விழாக்கள்.

கவிஞர் கு. ரஜீபனின் சீத்துவக்கேடு என்ற கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 18.12.2016 இல் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்றது.

14.07.2018 இல் கவிஞர் வடிவழகையனின் முகில் எனக்குத் துகிலாகும் என்ற கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

சர்வதேச தாய்மொழி நாள்

2017 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சர்வதேச தாய்மொழிநாள் விழாவைத் தமிழ்ச்சங்கம் முன்னெடுத்து வருகின்றது. இதன் முதல் நிகழ்வு 20.02.2017 இல் வடமராட்சி இந்து மகளிர் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. 20.02.2020 சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் தாய்மொழி நாள் விழா நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இதன்போது பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை நினைவுச் சொற்பொழிவும் ஆற்றப்பட்டது.

பரீட்சை வழிகாட்டல் கருத்தரங்குகள்

04.03.2017 மற்றும் 05.03.2017 ஆகிய இருநாள்களும் க.பொ.த. உயர்தரத்தில் தமிழ்ப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான வழிகாட்டல் கருத்தரங்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவக் கற்கைகள் வணிகபீட விரிவுரை மண்டபத்தில் நடத்தப்பட்டன.

வடமாகாணக் கல்வித் திணைக்களமும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமும் இணைந்து உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கான கருத்தரங்குகளைக் கடந்த 11.02.2019 தொடக்கம் 15.02.2019 வரை ஐந்து நாட்கள் - வவுனியா, வரணி, யாழ்ப்பாணம், மருதனார் மடம், கிளிநொச்சி, மன்னார் ஆகிய இடங்களில் முன்னெடுத்தது.

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்

திட்ட உதவி

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவஞானம் சிறிதரன் 2016 ஆம் ஆண்டில் 75 ஆயிரம் ரூபா பெறுமதியான தளபாடங்களையும் 2017 இல் 50 ஆயிரம் பெறுமதியான பிளாஸ்டிக் கதிரைகளையும் தமிழ்ச்சங்கத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்திருந்தார். தனது தமிழ் ஆர்வம் காரணமாக ஆயுட்காலம் உறுப்பினராகவும் அவர் விளங்குகின்றார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் இணைவு

தமிழ்நாடு அரசின் மதுரை உலகத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் 2020 முற்பகுதியில் உறுப்புரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 27.08.2020 தொடக்கம் 21.09.2020 வரை 20 நாட்கள் இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும் என்ற பொருண்மையில் இணையவழிஆய் வரங்கு நடத்தப்பட்டது. இரண்டு அமைப்புகளும் இணைந்து மேற்கொண்ட இந்த ஆய்வரங்கை பெருந்தலைவர் அ.சண்முகதாஸ் ஒழுங்கமைத்தார். தாயகம் மற்றும் தமிழகத்தைவிட புலம்பெயர்

தமிழர் வாழும் நாடுகள் பலவற்றில் இருந்தும் தினமும் 150 பேர் வரையில் சும் வாயிலாக நிகழ்வில் பங்கேற்றனர். இதில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் சேகரிக்கப்பட்டு உலகத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் அதனை ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பாக வெளியிடவுள்ளதாக அவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

காணி பெறுவதற்கான எத்தனங்கள்

சங்கத்திற்கான நிரந்தர அலுவலகம் மற்றும் கலாமண்டபம் என்பவற்றை அமைப்பதற்காகக் காணி ஒன்றை நல்லூர் அல்லது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் பெறுவது தொடர்பில் சங்கத்தார் பலவருடங்களாக அக்கறை செலுத்தி வருகின்றனர். இது தொடர்பில் யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வடமாகாண முன்னாள் முதல்வர் எனப் பலதரப்பாரிடமும் நேரில் சந்தித்து வேண்டுகைகள் விடப்பட்டுள்ளன. இதையிடலான தொலைக்காட்சி, ஐபிசி தொலைக்காட்சி, சக்தி தொலைக்காட்சி என ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் இதற்கெனச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் அமைக்கப்பட்டு வேண்டுகைகள் விடப்பட்டுள்ளன. நல்லூர் ஆலயச் சூழலில் பல்வேறு இடங்கள் ஒவ்வொரு ஆட்சிக் குழுவினராலும் எத்தனிக்கப்பட்டு பார்வையிடப்பட்டனவாயினும் காணிக்கான கனவு மெய்ப்படாத நிலைமையே காணப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிலைத்திருப்பு தமிழின் அடையாளத்தின் உயிர்ப்பாக அமையும். உணர்வுமிக்கவர்கள் சங்கத்தின் நிலைத்திருப்பிற்கு உறுதுணையாய் நிற்கல் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆயுள் அங்கத்தவர் விபரம்

1. பேராசிரியர். அருணாசலம் சண்முகதாஸ்.
கோகுலம், 90, ஞானவைரவர் கோவில் வீதி, கோண்டாவில்.
2. கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.
கோகுலம் 90, ஞானவைரவர் கோவில் வீதி, கோண்டாவில்.
3. பேராசிரியர் திருநாவுக்கரசு வேல்நம்பி.
சிவபதி, பிள்ளையார் வீதி திருநெல்வேலி மேற்கு.
4. திரு. சந்திரமௌலீசன் லலீசன்.
மருத்துவமனைச் சாலை அச்சுவேலி.
5. பேராசிரியர் கிருஷ்ணபிள்ளை வீசாகரபன்.
34-6 மாரியம்மன் ஒழுங்கை திருநெல்வேலி.
6. திரு சந்திரலிங்கம் சந்திரசேகர்.
சீ.எம்.எஸ் வீதி, கொக்குவில் மேற்கு, கொக்குவில்.
7. கலாநிதி ஆறுமுகம் திருமுருகன்.
தலைவர், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை.
8. திரு. நவரட்ணம் சத்தியவேந்தன்.
பட்டினசபை வீதி, மானிப்பாய்.
9. திரு. ஜெலாயுதம் நகுலன்.
சங்கானை கிழக்கு, சங்கானை.
10. திரு. குமரேசன் பாலசண்முகன்.
மணியகாரன் ஒழுங்கை, குளப்பிட்டி ஒழுங்கை, கொக்குவில் கிழக்கு
11. பிரம்மபுரீ சோ. இ. பிரணார்த்தஹரக் குருக்கள்.
வீரபத்திரர் கோவில், கோப்பாய்
12. திரு. கனகசபை அருள்நேசன்.
115 பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
13. திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் ரஜன்காந்தன்.
அஸ்டலக்ஸ்மிவாசா, விளையாட்டரங்கவீதி, கல்வியங்காடு.
14. பேராசிரியர் மாநிமுத்து சின்னத்தம்பி.
"சுபதர்சன்" சம்பியன் லேன், கொக்குவில் கிழக்கு, கொக்குவில்.
15. திரு. நாகரத்தினம் புவனேந்திரன்.
ஊரெழு மேற்கு, சுன்னாகம்.

16. கலாநிதி தம்பிஜயா கலாமணி.
"கலைஅகம்", அல்வாய் வடக்கு, அல்வாய்.
17. திரு. ஈஸ்வரநாதம்பிள்ளை குமரன்.
சுதுமலைதெற்கு, மானிப்பாய்.
18. கணபதிப்பிள்ளை அருந்தாகரன்.
இல 39 செட்டித்தெருநல்லூர் யாழ்ப்பாணம்.
19. திரு. சீவஞானம் சிறுதரன்
882 ஆறுமுகம் வீதி, வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி
20. திரு. விஜயரத்தினம் குணபாலா.
இல 35/11 டொக்யாட் வீதி, திருக்கோணமலை.
21. திருமதி. ஜெயக்குமாரி ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா.
துவாரகைவீதி, கோண்டாவில் வடக்கு, கோண்டாவில்.
22. திரு. நல்லையாவிஜயசுந்தரம்.
21/3 ஏ இந்துமகளிர் ஒழுங்கை, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.
23. அருட்பணி மனுஷம்பிள்ளை ஜெரோசெல்வநாயகம்.
ஆயர் இல்லம், த. பெ. எண் 2, யாழ்ப்பாணம்.
24. திரு. இரா செல்வமூலேவல்.
142/1 மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
25. திரு. இராசேந்திரன் கஜானந்தன்.
அச்செழு, நீர்வேலி.
26. திரு. அப்பூதூரை பொன்செஸ்லோஸ் அர்யநாயகம்.
வில்லி முதியோர் இல்லம், பருத்தித்துறை வீதி, கோப்பாய்.
27. திரு. அம்ரதலிகம் பௌணந்தி.
துன்னாலை வடக்கு, கரவெட்டி.
28. இரத்தினசீலகம் சர்வேஸ்வரா.
தணிகை இல 28 குமாரசாமிவீதிகந்தர்மடம் யாழ்ப்பாணம்.
29. கலாநிதி சுகந்தின் சிறுமுள்ளிதரன்.
"எழிலகம்" நாவலடி, பருத்தித்துறைவீதி, கோப்பாய் மத்தி கோப்பாய்.
30. திரு. க. சிறீஸ்கந்தநராசா.
46 புறாடி லேன் யாழ்ப்பாணம்.
31. திருமதி. ரதி சந்திரநாதன்.
முதலிகோவிலடி. கொக்குவில் மேற்கு, கொக்குவில்.

32. திரு.பாலசீலகம் பாலகணேசன்.
83/15 பலாலிவீதி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.
33. திரு.தவராசாஅருள்மூர்த்தி.
சத்திவாசா, கோவில்வீதி, மல்லாகம்.
34. திரு.தவராசா மூர்த்தி.
சத்திவாசா, கோவில்வீதி, மல்லாகம்.
35. திரு. நாகலீலகம் கைத்தலீலகம் மகேந்திரராசா (குமரவேந்தன்).
84 வெற்றிநகர், ஜெயந்திநகர் கிளிநொச்சி.
36. திரு.லோகேஸ்வரன் துஷ்கரன்.
307,நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
37. திரு.சுவாமிநாதன் ராஜ்குமார்.
681,காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம்.
38. திருமதி தனுசியா யசோதா.
கோண்டாவில் வீதி, கோப்பாய் தெற்கு, கோப்பாய்.
39. வேலுமாமலும் நந்தகுமார்.
212 பெரியதோட்டம் கரவெட்டி கிழக்குகரவெட்டி.
40. திரு.யுகம் முகம்மட் அஸ்ரஃப்.
322/1 முத்துவீதி, நிந்தவூர் -05.
41. திரு.சுந்தரலீலகம் யசோதா.
கோண்டாவில் வீதி, கோப்பாய் தெற்கு, கோப்பாய்.
42. திரு.கந்தையா சோமசேகரம்.
ஜயனார் தேவஸ்தானம், வியாவில், காரைநகர்.
43. கலாநிதி செல்வரஞ்சிதம் சுவாமிநாதன்.
அராலி தெற்கு, வட்டுக்கோட்டை.
44. சுவாமிநாதன் தியாகராஜக்குருக்கள் சோமாஸ்கந்தராஜக் குருக்கள்.
நெல்லண்டை, தும்பளை, பருத்தித்துறை.
45. திரு.சுவாமிநாதன் துஷ்கரன்.
மணிமாளிசைவீதி, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்.
46. திருமதி.ஓகஸ்தீன் சத்தியசீலன் துஷ்கரன்.
ஆனைக்கோட்டை வடக்கு, ஆனைக்கோட்டை.
47. பேராசிரியர் சுபதின ரமேஸ்.
160 மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

48. திரு.கணபதிப்பிள்ளை சகாதேவன்.
71 நாயன்மார் வீதி, நல்லூர்.
49. திரு.பொன்னையா அரவிந்தன்.
நெல்லண்டைவீதி, தும்பளை, பருத்தித்துறை.
50. திருமதி. செல்வசிம்பிகை நந்தகுமாரன்.
118 முதலியார் தோட்டம் ஐ.பி.எஸ்.வீதி கள்வியங்காடு.
51. திரு.தவராசா கருணாகரன்.
வளர்மதி, கரவெட்டிமத்தி, கரவெட்டி.
52. திரு.நடராஜா ஐவ்வுரன்.
நாகபூசணிஅம்மன் வீதி, கோண்டாவில் கிழக்கு, கோண்டாவில்.
53. திரு.சீதம்பரநாதன் சசீவன்.
நீர்வேலி வடக்கு, நீர்வேலி.
54. செல்வி பூலோகம் செல்வத்யம்மா.
துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம், தெல்லிப்பளை.
55. திருமதி.சங்கீதா நடேசலிங்கம்.
1ம் வட்டாரம், புங்குடுதீவு.
56. செல்வி.விஜயகுமார் விஜயதர்சின்.
குமரகோட்டம், கோண்டாவில்.
57. கலாநிதி ஜெயலக்ஷ்மி இராசநாயகம்.
இல 140 சேர்.பொன் இராமநாதன் வீதியாழ்ப்பாணம்.
58. திருமதி.யாழின் சரீரஸ்குமார்.
இல 01 நாமகள் ஒழுங்கை, கொக்குவில்.
59. திரு.செல்வராசா குகதாஸ்.
10ம் வட்டாரம், புங்குடுதீவு.
60. திரு.தவராசா தயாபரன்.
7/3 கற்குளலேன், கொட்டடி, யாழ்ப்பாணம்.
61. திருமதி அருளானந்தம் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி.
11/21 வட்டுவினிஅம்மன் வீதி, இணுவில் மேற்கு.
62. திரு.செல்வராசா நசாந்தன்.
தாமரைக்குளத்தடி, துன்னாலை கிழக்கு, கரவெட்டி.
63. திரு.நடராசா கிருஸ்ணானந்தன்.
ஐயனார்புரம், வன்னேரிக்குளம்.

64. திருமதி.குணேஸ்வரி ரகுநாதன்.
15-5 மாரியம்மன் வீதி, திருநெல்வேலி.
65. திருமதி.விஜயகுமார் நசாந்தின்.
இல 425 திருநகர் தெற்கு, கிளிநொச்சி
66. திருமதி.எஜயராசசீலகம் சந்திரேஸ்வரி
இல 43 தொண்டமான்நகர், கிளிநொச்சி.
67. திரு.திருநாவுக்கரசு புஸ்பகரன்.
இறம்பைக்குளம், நெடுங்கேணி, வவுனியா.
68. திரு.சந்திரகுமார் சுஜீவன்.
இல 124 ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி.
69. திரு. வீரகத்த கருணலிங்கம்.
இல 135 கன்னாதிட்டிவீதியாழப்பாணம்.
70. வைத்திய நிபுனர் மகேசன் குருபரன்.
594 காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம்.
71. வைத்தியர் தாரிணி குருபரன்.
594 காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம்.
72. திருமதி கேதீஸ்வரி ஆனந்தரட்ணம்.
246-4 ஏ கோயில் வீதி, நல்லூர்.
73. திருமதி வாசுக் அரவிந்தன்.
நெல்லண்டைவீதி, பருத்தித்துறை.
74. திரு.பாலசுந்தரம் இராமணாகரன்.
சன்னதிவீதி, இடைக்காடு, அச்சுவேலி.
75. திரு.சிதம்பரநாதன் உதயகுமார்.
72-24 பணிக்கர் ஒழுங்கை, பலாலிவீதி, யாழ்ப்பாணம்.
76. திரு. இராஜேஸ்வரன் இராஜேஸ்கண்ணன்.
"சாத்வீகபிரஸ்தம்", இமையாணண் கிழக்கு, உடுப்பிட்டி.
77. கலாநிதி சண்முகராஜா சீற்காந்தன்.
209 பொற்பதிவீதிகோண்டாவில் கிழக்கு, கோண்டாவில்.
78. திரு. மகாலிங்கம் சத்தியகுமார்
88-3 பத்திரகாளிகோவில் வீதி, வண்ணார்பண்ணையாழ்ப்பாணம்.
79. திரு.அற்புதம் சகாயமரியபீல்கள்
இல 200/ 30 பிரட்டி சில்வாமாவத்தை, பேராதெனியா, கண்டி.

80. திரு.கார்த்திகேசன் கமலநாதன்.
மாசேரி, வரணி.
81. திரு.இரத்தினசீலகம் சுபேந்திரன்.
அளவெட்டிதெற்கு, அளவெட்டி.
82. திருமதி.சர்மினி வீக்கினேஸ்வரன்.
33-3 முதலியார் ஒழுங்கை, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
83. கலாநிதி சுகன்யா அரவிந்தன்.
கீதாஞ்சலி 199 ஆடியபாதவீதி, திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.
84. சாந்தின் அருளானந்தம்.
சுருவேலடி ஒழுங்கைகொக்குவில் கிழக்கு.
85. திரு.வடிவேலு வடிவழகையன்.
வலந்தலை, காரைநகர்.
86. திரு.கந்தசாமி கைகலைநாதன்.
டாக்டர் செல்லத்துரைவீதி, சங்கரத்தை, வட்டுக்கோட்டை.
87. திரு.துரைராஜா பிரணவச்செல்வன்.
நியுகுளோபல் பிஸ்னஸ் சிஸ்ரம் புதிய உலகம் வர்த்தகதொகுதி
குமரகோட்டம், கோண்டாவில்.
88. திரு.கந்தசாமி றொன்கணன்.
நியுகுளோபல் பிஸ்னஸ் சிஸ்ரம் புதிய உலகம் வர்த்தகதொகுதி
குமரகோட்டம், கோண்டாவில்.
89. திரு.சீவராஜா விசாகணன்.
172/3 பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
90. திரு.நாகேந்திரம் இளஞ்செழியன்.
4/1 இராமகிருஸ்ணா வீதி, கோண்டாவில் கிழக்கு.
91. திரு.தம்பித்துரை ஐக்கரன்.
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் வீதி, அளவெட்டி.
92. திரு.ஜீவரட்ணராஜா ஜஜீவன்.
61 சுதுமலை மேற்கு, மானிப்பாய்.
93. திரு.கந்தையா ஆனந்தராசா.
ஸ்ரீரங்கம், உனரெழு கிழக்கு, சுன்னாகம்.
94. திரு.தங்கராசா ஜீவராசா.
தம்பசெட்டி வீதி, புலோலிமத்தி, பருத்தித்துறை.
95. திருமதி.அருட்செல்வி கிருபராஜா.
சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் இராமநாதன் நுண்கலைத்துறை.

96. திரு. சயனொளிபவன் முருந்தன்.
28/9 மணந்தரைலேன் கந்தர்மடம் யாழ்ப்பாணம்.
97. கலாநிதி திருமதி சீவானி சண்முகதாஸ்.
69 அம்மன் வீதி, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.
98. திரு. கவுத்திலீங்கம் விஜயபாஸ்கர்.
அளவெட்டி மேற்கு, அளவெட்டி.
99. திரு. ஹைலி கந்தையா ரவிகரன்.
32 பேரின்பநாயகம் வீதி, சுண்டிக்குளி, யாழ்ப்பாணம்.
100. திரு. சிந்திகந்தராஜா சிவன்கந்தமுதீ.
69 சிவன்பண்ணை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
101. திரு. சண்முகனானந்தன் சந்தோசன்.
சிவபதி, சுன்னாகம் கிழக்கு, சுன்னாகம்.
102. திருமதி. நவதீசன் உதயகலா.
சங்கானை மேற்கு, சங்கானை.
103. திருமதி. யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்.
மயூரம், கோப்பாய் தெற்கு கோப்பாய்.
104. திருபாலசுந்தரம் ரஜிந்தன்.
4ம் வட்டாரம் வேலணை கிழக்கு, வேலணை.
105. திரு. காசிராசலீங்கம் ஜீவலீங்கம்.
காஞ்சிபுரம் வீதி, மாதகல் கிழக்கு, மாதகல்.
106. திரு. தல்கராசா குலசுப்பன்.
பணிக்கர் வீதி, திநெல்வேலி.
107. எசலீ. சுவஸ்திகா இரவிச்சந்திரன்.
331, கோவில் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
108. திருமதி. சிவநயன் சரீலேஸ்வரா.
இல: 28 குமாரசாமி வீதி, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்
109. திரு. வேலாயுதம் சீவராஜா.
மகாத்மா வீதி, அளவெட்டி மத்தி, அளவெட்டி.
110. திரு. தெய்வேந்திரம் ஹர்சன்.
68/9 சட்டநாதர் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
111. திரு. விக்கினேஸ்வரன் மகாசேனன்.
அங்களப்பாய், இணுவில் கிழக்கு, இணுவில்.

112. திரு.தருமராசா அஜந்தகுமார்.
வதனகிரி, துன்னாலை கிழக்கு, கரவெட்டி.
113. திருமதி.பத்மராண் கருணாகரன்.
வளர்மதி, கரவெட்டி. மத்தி, கரவெட்டி.
114. திரு.நடராஜா கணேசமூர்த்தி.
140/1 மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
115. திரு.கணேசமூர்த்தி கஜனன்.
140-1 மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
115. வைத்தியர் நாகராஜா பரமேஸ்வரன் .
40/2சிவப்பிரகாசம் வீதி, வண்ணார்பண்ணை

பிறதேச ஆயுள் அங்கத்தவர் விபரம்

1. திருமதி.இராகவன் சிவதர்சினி
2. திருமதி அருட்செல்வம் றமீந்திரராணி
3. திரு.மார்கண்டு ஜெயமோகன்
4. திருமதி.சியாமளா சோமசேகரன்
5. செல்வி.தயானந்தன் அஜானா
6. திருமதி சந்திரவதனி இரவீந்திரன்
7. திருமதி.பிரபாகரன் அஞ்சலா
8. திருமதி.கலாபதி சிவராஜா
9. திருமதி.நிர்மலாதேவி பரராசசேகரம்
10. திருமதி.சறோஜினிதேவி பாலகுமரன்
11. திருமதி.கணபதிப்பிள்ளை கேதீஸ்வரன் அம்பிகை
12. திருமதி. அன்பழன் அமுதா
13. திரு.தர்மலிங்கம் தங்கராஜா
14. திரு.மக்வின் யோகேந்திரன்
15. திரு.ஜெயசிங்கம் பாலசிங்கம்
16. திரு.நாகராஜா விஜயகுமார்
17. திருமதி.நந்தகுமார் இந்திரா
18. திருமதி.தபோதிதி சோமாஸ்கந்தன்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

முதலாவது ஆட்சிக்குழு 15.04.2012 சனீகம் மீள அங்குரூர்ப்பணம்
செய்யப்பட்டுவது முன்னொடியப்பெற்று அங்கத்தவர்கள் விபரம்

தலைவர்	: பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்
துணைத் தலைவர்கள்	: கலாநிதி செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு.திருமுருகன் அதிவண கலாநிதி எஸ்.ஜெபநேசன் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா
பொதுச் செயலாளர்	: சொல்லின்செல்வர் இரா.செல்வவடிவேல்
துணைச் செயலாளர்கள்	: செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச.லலீசன் திரு.நாக.தமிழிந்திரன்
பொருளாளர்	: பேராசிரியர் தி. வேல்நம்பி

ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள்

1. சிவமூர் சோ.பிரணார்த்திகரக் குருக்கள்
2. கலாநிதி.க.குணராசா (செங்கை ஆழியான்)
3. கலாநிதி.மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
4. பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன்
5. பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன்
6. பேராசிரியர் மா.இரகுநாதன்
7. பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன்
8. திருமதி.யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
9. திரு.கே.வி.குணசேகரம்
10. திரு.ந.விஜயசுந்தரம்
11. திரு.வேல்.சிவானந்தன்
12. திரு.எஸ்.கே.எழில்வேந்தன்
13. திரு.தே.தேவானந்
14. திரு.கு.ரஜீவன்
15. நெடுந்தீவு முகிலன்
16. திரு.சி.நந்தகுமார்
17. திருமதி.கௌரி முகுந்தன்
18. திரு.த.அஜந்தகுமார்
19. திரு.இ.இராஜேஸ்கண்ணன்
20. திரு.பா.பாலகணேசன்
21. திரு.லோ.துஷிகரன்
22. செல்வி.பிரேமினி சபாரட்ணம்
23. திரு.கு.பாலசண்முகன்

02.12.2012 நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில்

அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆட்சிக்குழு

பெருந்தலைவர்	: பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்
தலைவர்	: பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி
பொதுச் செயலாளர்	: சொல்லின்செல்வர் இரா.செல்வவடிவேல்
துணைச் செயலாளர்	: திரு.லோ.துஷிகரன்
பொருளாளர்	: செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச.லலீசன்
உப தலைவர்கள்	: கலாநிதி செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு.திருமுருகன் அதிவண ஐரோம் செல்வநாயகம் பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி பேராசிரியர் .கி.விசாகரூபன்

ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள்

1. சிவபுலி சோ.பிரணார்த்திகரக் குருக்கள்
2. பேராசிரியர் மா.வேதநாதன்
3. பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன்
4. கலாநிதி.த.கலாமணி
5. கலாநிதி.ஐயலக்ஷ்மி இராசநாயகம்
6. திருமதி.சுகந்தினி முரளிதரன்
7. திருமதி.விக்னேஸ்வரி பவநேசன்
8. கலாநிதி.செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்
9. திருமதி.சாந்தினி அருளானந்தம்
10. திருமதி.செல்வ அம்பிகை நந்தகுமாரன்
11. திரு.ந.கணேசுமூர்த்தி
12. திரு.ந.விஜயசுந்தரம்
13. திரு.சி.சிறிதரன்
14. திரு.எஸ்துஸ்யந்தன்
15. திரு.எஸ்.சந்திரசேகர்
16. திரு.எஸ்.கே.எழில்வேந்தன்
17. திரு.கு.ரஜீவன்
18. திருமதி.கௌரி முகுந்தன்
19. திருமதி.வலன்றினா இளங்கோவன்
20. திரு.பா.பாலகணேசன்
21. திரு.கு.பாலசண்முகன்
22. திரு.க.சுதேவ்
23. திரு.கோ.ரஜினிகாந்தன்
24. திரு.சி.பத்மராஜா
25. திரு.ந.ஐங்கரன்
26. திரு.ப.திருஞானசம்பந்தன்

08.05.2016 நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆட்சிக்குழு விபரம்

பெருந்தலைவர்	: பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்
தலைவர்	: கலாநிதி.மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
பொதுச் செயலாளர்	: செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச.லலீசன்
துணைச் செயலாளர்	: கலாநிதி.செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம் திரு.கோ.ரஜனிகாந்தன்
பொருளாளர்	: திரு.லோ.துஷிகரன்
உப தலைவர்கள்	: கலாநிதி செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு.திருமுருகன் அதிவண றெறோம் செல்வநாயகம் பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி பேராசிரியர் .ம.இரகுநாதன்
ஊடகத் தொடர்பாளர்	: திரு.இ.சர்வேஸ்வரா

ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள்

1. சொல்லின்செல்வர்.இரா.செல்வவடிவேல்
2. திரு.சி.வன்னியகுலம்
3. திரு.கு.பாலசண்முகன்
4. திரு.அ.பெளந்தி
5. திரு.ந.ஐங்கரன்
6. திரு.ந.விஜயசுந்தரம்
7. திரு.க.அருள்நேசன்
8. திருமதி.ரதி சந்திரநாதன்
9. திருமதி.கௌரி முகுந்தன்
10. திரு.பா.பாலகணேசன்
11. திரு.த.குமரன்
12. திரு.எஸ்சந்திரசேகர்
13. திரு.கு.ரஜீவன்
14. திரு.த.அருட்குமரன்
15. திரு.ந.சுணேசமுர்த்தி
16. திரு.நா.வை.மகேந்திரராஜா
17. திரு.புரீ.சிவஸ்கந்தபுரீ
18. திரு.சி.சசீவன்
19. திரு.இ.கஜானந்தன்
20. திருமதி.ய.தனுசியா
21. திரு.சி.ராஜ்குமார்
22. திரு.வேல்.நந்தகுமார்
23. திரு.த.கருணாகரன்

11.03.2018 நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆட்சிக்குழு வீபரம்

பெருந்தலைவர் : பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
தலைவர் : செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச.லலீசன்
பொதுச் செயலாளர் : திரு. இ.சர்வேஸ்வரா
துணைச் செயலாளர்கள் : திருமதி செல்வஅம்பிகை நந்தகுமார்
திரு. கு.ரஜீபன்
பொருளாளர் : பேராசிரியர் தி.வேல்நம்பி
உப தலைவர்கள் : பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
அருட்பணி ஜெறோ செல்வநாயகம்
சொல்லின் செல்வர் இரா.செல்வவடிவேல்
பத்திரா அதிபர் : திரு.லோ.துஷிகரன்

ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள்

01. கலாநிதி ஜெ.இராசநாயகம்
02. கலாநிதி சுசந்தினி சிறிமுரளிதரன்
03. திருமதி சாந்தினி அருளானந்தம்
04. கலாநிதி செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்
05. திரு. சி.ராஜ்குமார்
06. திரு. த.சுருணாகரன்
07. திரு. பொ.அரவிந்தன்
08. திரு. வேல்.நந்தகுமார்
09. திரு. ந.கணேசமூர்த்தி
10. திரு. பா.பாலகணேசன்
11. திரு. அ.பொளந்தி
12. திரு. ந.ஐங்கரன்
13. திரு. ஸ்ரீ.சிவஸ்கந்தஸ்ரீ
14. திரு. கு.பாலஷண்முகன்
15. திரு. நா.வை. மகேந்திரராசா (குமரிவேந்தன்)
16. திருமதி. ரதி சந்திரநாதன்
17. திருமதி. கௌரி முகுந்தன்
18. திருமதி.தனுசியா யசிதரன்
19. செல்வி. செல்வதிஅம்மா
20. செல்வி. வி. விஜயதர்சினி
21. கணக்காய்வாளர் திரு.நா.இராசநாயகம்
(ஓய்வு பெற்ற கணக்காளர் நாயகம் வடக்கு மாகாணம்)

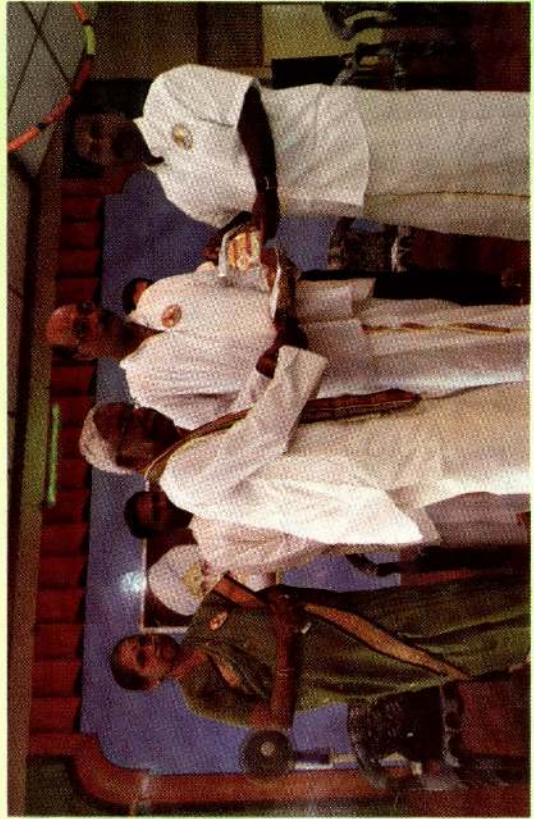
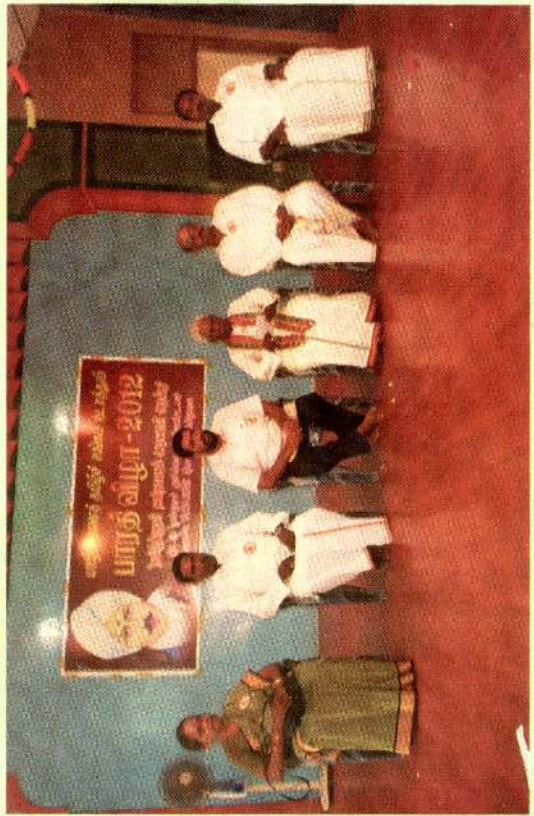
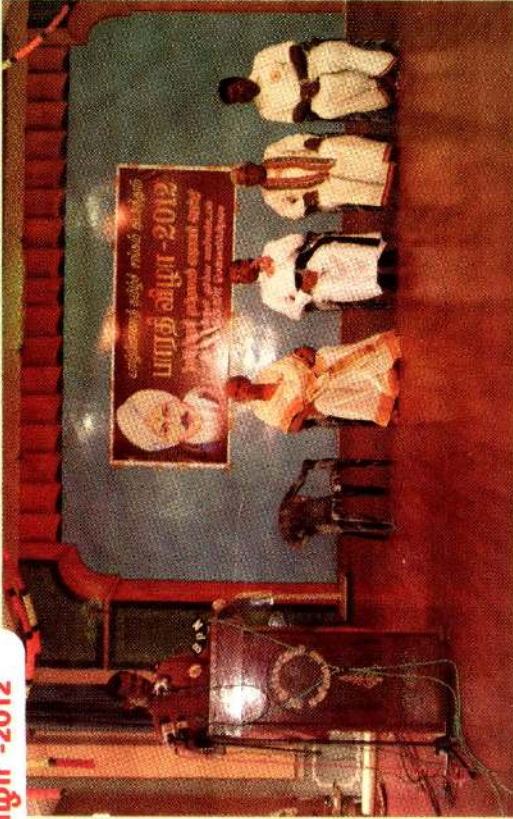
பொதுக்கூட்டம்-2012

ஆடிப்பிறப்பு விழா

பாரதி விழா -2012

பாரதி விழா - 2012

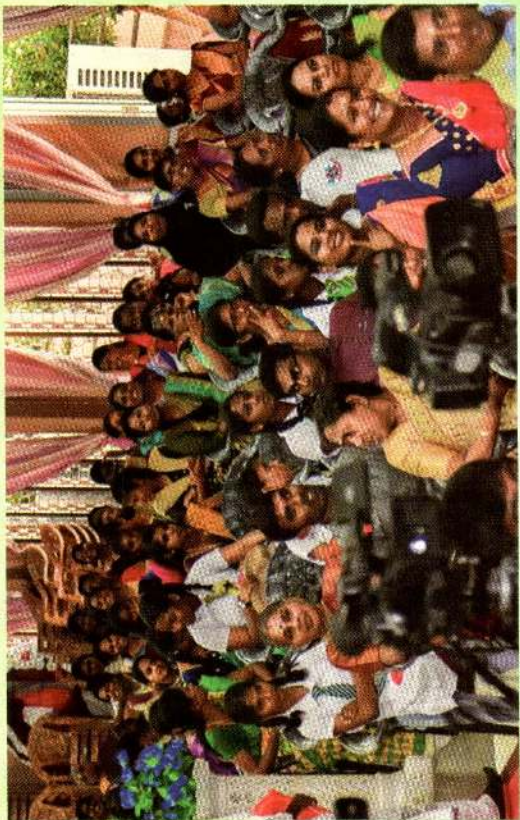
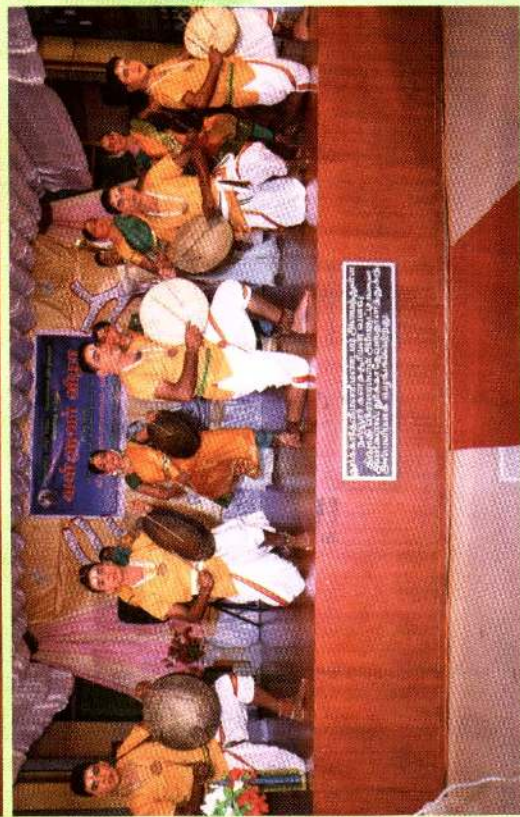
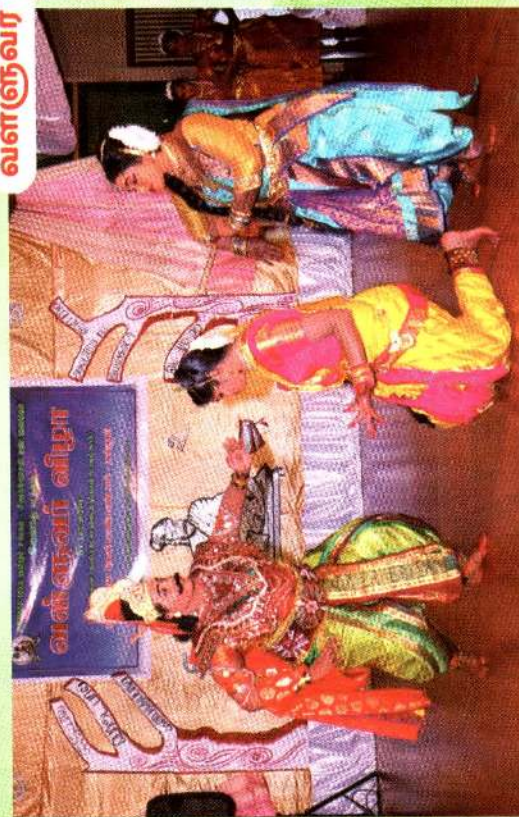
நாவலர் விழா

சிலப்பதிகாரம் முத்தமிழ் விழா

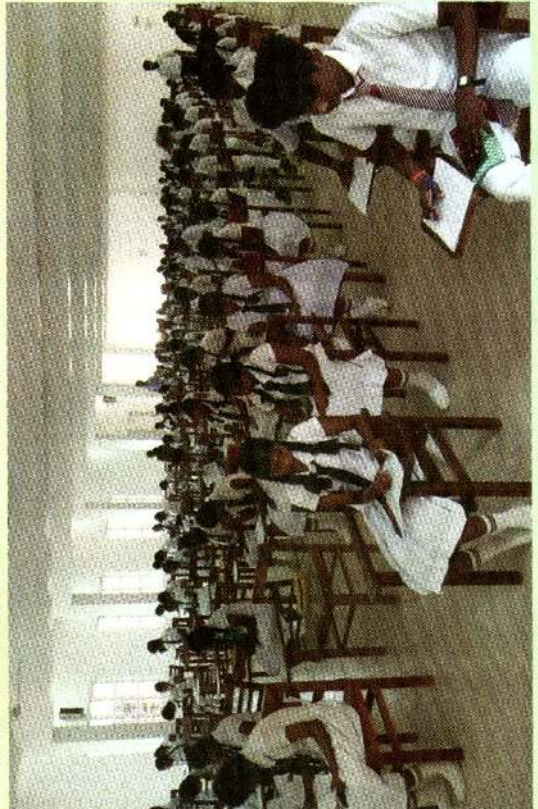
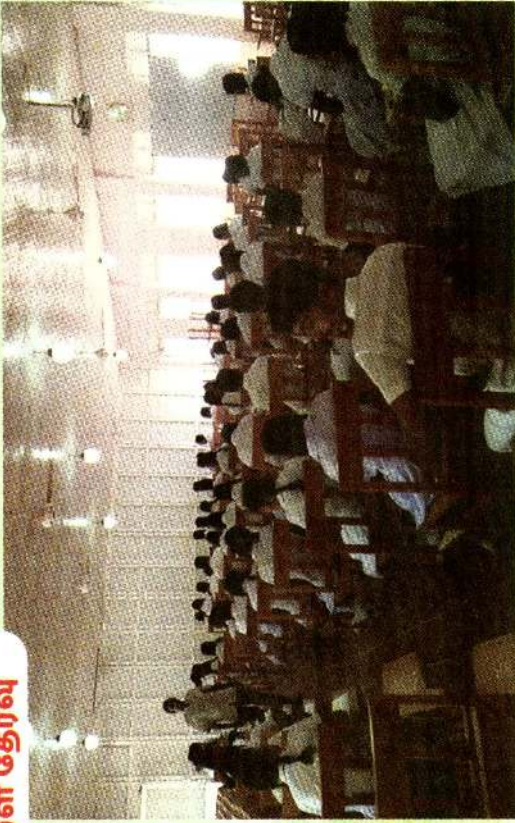
வள்ளுவர் விழா - 2018

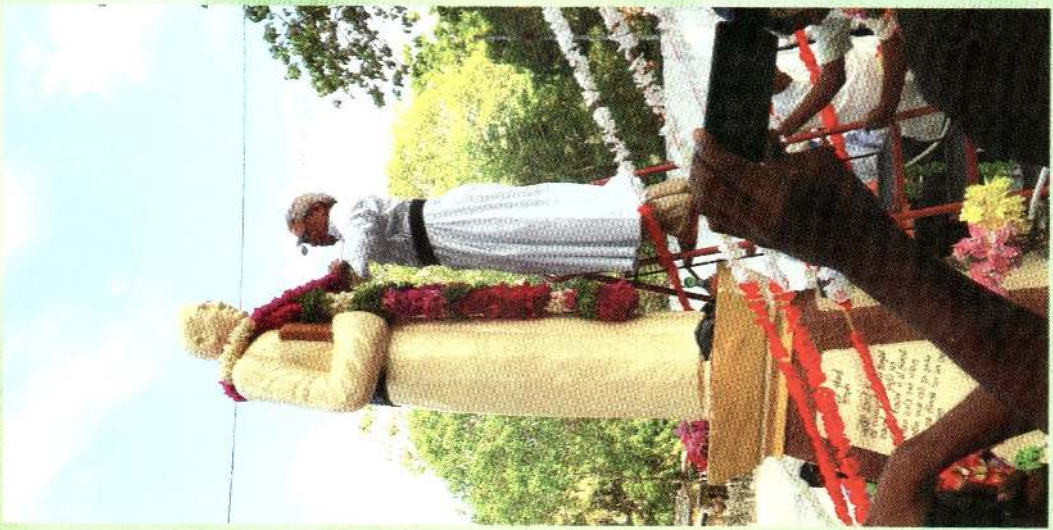
வள்ளுவர் விழா -2019

திருக்குறள் தேர்வு

தனிநாயகம் அடிகள் விழா

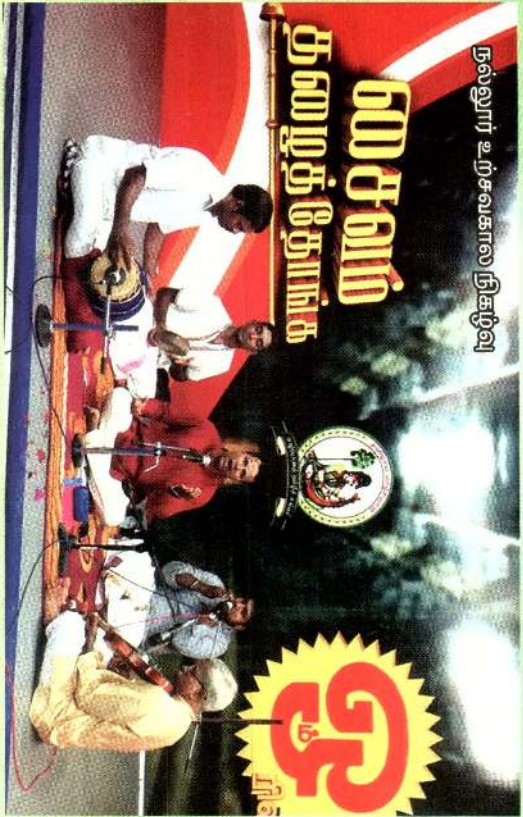

புத்தகத்திருவிழா

கருத்தரங்கம்

நல்லூர் உறசுவகால நிகழ்வு

சைவம் தழைத்தோங்க

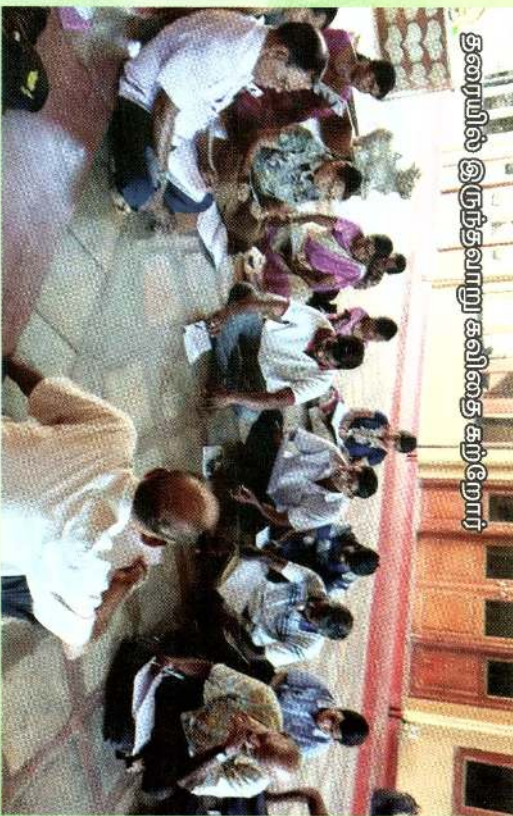
ச

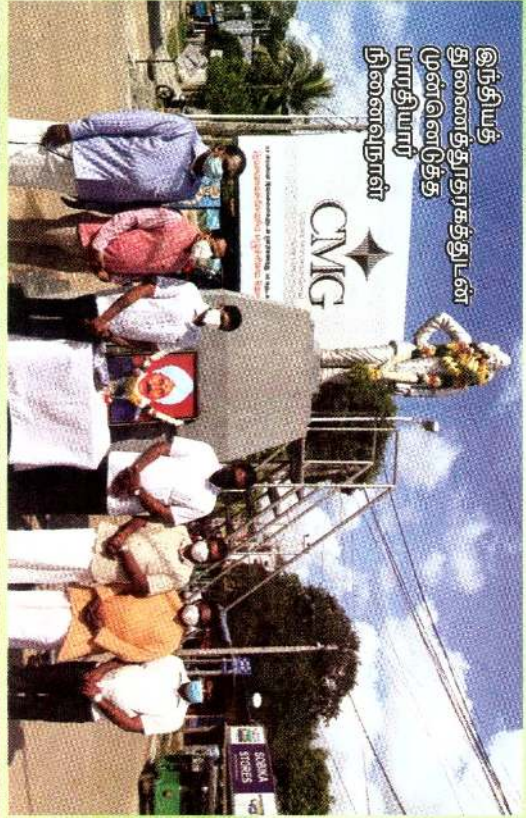
காணி நிலம் வேண்டித் திருவாசக முற்றோதல்

சு.வை தாமோதரம்மிள்ளை நினைவுநாள் நிகழ்வு

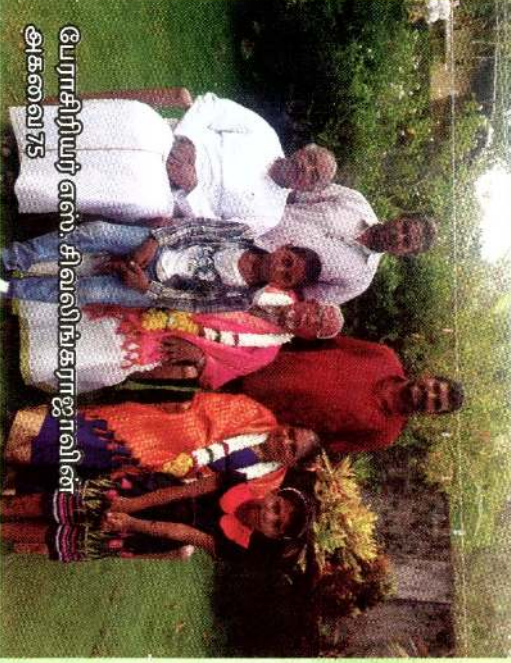
தரையில் இருந்தவாறு கவிதை கற்றோர்

இந்தியத்
துணைத்திராசுகத்துடன்
முன்னெடுத்த
பாரதியார்
நினைவுநூலர்

பாரதியாரின் கொள்ளுப்பேரனிபம் துமிழ்ச்சங்கம்
வெளியிட்ட பாரதிபற்றிய நூல் கையளிப்பு

பேராகிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜாவின
அகவை 75

பொட்டிகளில் பங்குபற்றிய பரிசில் பெறும் மாணவர்கள்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

17.10.1903

ஐயா,

1901 ஆம் வருடம் மே மாதம். இம் மதுரை மாநகரின் கண்ணே ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் ஸ்தாபனமாய் நடைபெற்று வருவதை பத்திரிகை வாயிலாக தாங்கள் அறிந்திருக்கலாம். அதன்விபரம் இத்துடன் அனுப்பியுள்ள பிரகடனப்பத்திரத்தால் நன்கு விளங்கும். தாங்கள் அச்சங்கத்தின் வித்துவ அங்கத்தவருள் சிறந்த வித்துவானாக அமர்ந்திருந்து வேண்டியவற்றைச் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

பொ.பாண்டித்துரை

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1901 ஆம் ஆண்டில் பாலவந்தனம் ஐயின்தார் பாண்டித்துரைத் தேவரின் பெருமுயற்சியால் தாபிக்கப்பட்டது. இச்சங்கத்தை தாபிப்பதற்கு 1898 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் அமைப்பு முறை, பாடவிதானங்கள் முதலியன பேருதவி யாகவிருந்தன. இவற்றை நெடுங்காலம் தமிழ் நாட்டில் வசித்துவந்தவரும் யாழ்ப்பாணச் சங்க ஸ்தாபகருள் ஒருவருமான ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை மூலம் பாண்டித்துரைத் தேவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

ISBN9786245786114

9 786245 786114